

DANMARKS
FAUNA

12

A. C. JENSEN-HAARUP

TÆGER

MBL/WHOI

0 0301 0015409 2

DANMARKS FAUNA

ILLUSTRERED E HAANDBØGER OVER DEN DANSKE DYREVERDEN

MED STATSUNDERSTØTTELSE UDGIVNE AF
NATURHISTORISK FORENING

A. C. JENSEN-HAARUP

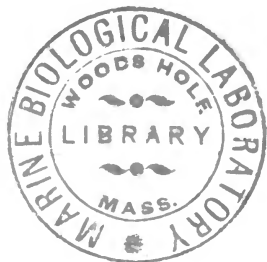
TÆGER

MED 171 AFBILDNINGER

G. E. C. GADS FORLAG — KØBENHAVN

1912

Tæger (Hemíptera Heteróptera).

Insekter med ufuldstændig Forvandling, stikkende og sugende Munddele og — i fuldt udviklet Tilstand — med 2 Par (undertiden reducerede) Vinger, af hvilke det forreste Par, Dækvingerne eller Halvdækvingerne, sædvanlig er af en anden Beskaffenhed og altid har en anden Ribbeforgrening end det bageste Par, Flyvevingerne. Vingerne under Hvilen fladtliggende og ikke tagstillede (som hos Cikaderne); hos Rygsvømmerne og enkelte andre Tæger er Vingerne dog meget hvælvet-skraatstillede fra Rygsømmen af.

Legemet er skarpt sondret i Hoved, Bryststykke og Bagkrop.

Det bevægelige Hoved (Fig. 1 *H*) er veludviklet og tydelig adskilt fra Brystet; det er forsynet med to sidestillede, sammensatte Øjne (Fig. 1 *Ø*) og bagtil, paa Issen, med to eller tre, undertiden forenede, usammensatte Øjne eller Biøjne (Punktøjne) (Fig. 1 *o*), der dog mangler hos Vandtægerne og flere Familier af Landtægerne. De sammensatte Øjne er i Almindelighed ikke ret store, men

ofte temmelig fremstaaende; de bestaar af en stor Mængde Smaaøjne eller Øjefacetter; Facetteringen er meget fin og kan som Regel ikke erkendes uden ved Mikroskopets Hjælp. Øjnenes Overflade er glat og ubehaaret.

Paa Hovedets Overside skelner man mellem Issen (vertex), der strækker sig fra en tænkt Linie fra Øje til Øje og til Forranden af Forbryststykkets Rygside og sædvanlig bærer Biøjnene, og Panden (frons), der naar fra Issen og ned mod Munden; Grænsepartiet eller rettere det smalle Parti mellem Øjnene, hvor Grænsen mellem Isse og Pande tænkes beliggende, benævnes af mange Forfattere som Cranium. Hos nogle Tæger er Issen valseformet forlænget bagtil; denne Forlængelse faar da Navn af Hals (collum). Issen benævnes ofte Baghovedet og Panden Forhovedet.

Hos næsten alle Landtæger findes langs Midten af Forhovedet indkilet det saakaldte Pandekilestykke (tylus) (Fig. 1 *k*); paa hver Side af Pandekilestykket ligger et Par Sidelapper, der ved en, ofte utydelig, Linie er delt i en øvre (Fig. 1 *sl*) og en nedre Sidelap. Under hvert Par Sidelapper ligger et Kindstykke. Partiet paa Underhovedet bag Mundaabningen kaldes Struben.

Sidestillede paa Hovedet og indleddede foran Øjnene findes Følehornene eller Antennerne (Fig. 1 *A*), der hos Vandtægerne er meget korte og ofte skjulte under Hovedet. De er stedse faaleddede; Leddenes Antal er sædvanlig 4 eller 5 (undertiden kan dog smaa Mellemed forekomme). Enkelte af

Leddene, undertiden alle, kan være meget forlængede, og der er desuden en betydelig Variation med Hensyn til de enkelte Leds Bygning og Form, men paa Grund af det ringe Antal Led antager Følehornene hos Tægerne som Helhed ikke saa mange forskellige Former som f. Eks. hos Billerne, og der kan bl. a. aldrig blive Tale om savtakkede, kamdannede eller perlesnorformede Følehorn, lige

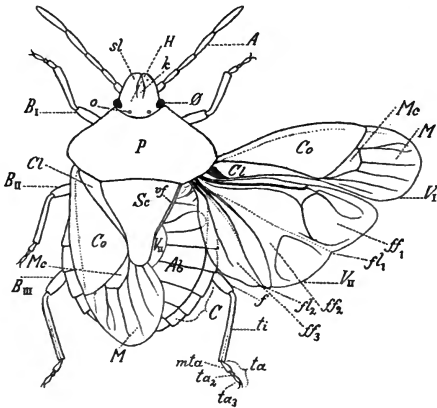

Fig. 1. *Palomena prasina* L. H Hoved. Ø sammensat Øje. o Biøje (Punktøje, Ocel). k Pandekilestykke. sl venstre øvre Sidelap. A Følehorn (Antenne). P Forryggen (prothorax). Sc Scutellum (Rygskjoldet). vf Vingefals. Ab Bagkroppens Rygside (Dorsum). C Connexivum. f Laar (femur). ti Skinneben (tibia). ta (mta, ta₂, ta₃) Tarserne, Foden (tarsus). mta Fodrod (metatarsus). ta₃ Kloled. V₁ Halvdækvinge (hemelytron). Co Dækstykket (corium). Cl Slutstykket (clavus). M Membran. Mc Membrancellen. V₁₁ Flyvevinger (alæ). ff₁ og ff₂ Foldelinier. ff₁₋₃ Foldefelter.

saa lidt som Lameller nogensinde forekommer. Hos mange Tæger har Følehornenes Led ens Tykkelse, hos andre bliver enkelte Led, som

f. Eks. det yderste, fortykkede; hos atter andre er de yderste Led haarfine, o. s. fr.

Munden er nedadvendt og anbragt paa Forenden af Hovedet eller dog ikke rykket længere tilbage end til Midten af Underhovedet. Munddelene er omdannede til en Snabel (Fig. 3 *Sn*), der bruges som Stikke- og Sugeapparat.

Den egentlige Sugesnabel dannes af Kæberne, som har faaet Form af to sammenliggende, børsteformede „Skinner“ eller „Klinger“, paa hvis Inderside der findes to Rønder (Fig. 2 *m*). Ved Sammenlægningen og Sammenfalsningen af de to børsteformede Klinger fremkommer 2 Rør, af hvilke det øverste og videste, det egentlige Sugerør (Fig. 2 *su*), fører de opsugede Safter og Vædsker ind i Munden, medens det nederste

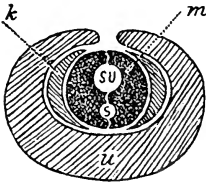

Fig. 2. Skematisk Tværsnit af en Tægensnabel. (Efter Boas). *m* Kæbe. *u* Underkæbe. *k* Kindbakke. *s* Spytkanal. *su* Sugerør.

og trangeste Rør, Spytkanalen (Fig. 2 *s*), bagtil staar i Forbindelse med Spytkirtlernes Udførselsgang og fører Spytsekretet ned i Føden. Fra en særlig Kirtel, der er kraftigst udviklet hos Rovtægerne, ledes et giftigt Sekret ned i Stiksaaret.

Udenom de saaledes omdannede Kæber findes de ligeledes omformede dolk- eller syllignende (eller børsteagtige) Kindbakker (Fig. 2 *k*), der danner det egentlige Stikapparat. Baade Suge- og Stikapparatet kan skydes frem og trækkes tilbage.

Den 3—4 leddede Snabelskede (Fig. 2 *u*) frem-

kommer ved en Sammenføjning og Omdannelse af Underlæben med sine rudimentære eller indbyrdes sammenvoksede Palper. Oventil omslutter Skeden ikke helt Suge- og Stikbørsterne, men danner en Rende eller Spalte, hvori de ligger; denne Spalte dækkes ved Grunden af Overlæben, der sædvanlig er trekantet, men ofte meget lille og utydelig. Fortsættelsen af den aabne Spalte erkendes som Regel paa de lukkede Skedeled i Form af en mere eller mindre tydelig Sammenvoksningssøm. Paa Spidsen af yderste Skedeled findes Aabningen for Stik- og Sugebørsterne.

Brystet (thorax) bestaar af 3 Ringe, af hvilke den forreste, Forbryststykket (prothorax) gennem Brystaabningens Bindehud er bevægelig mod de to følgende indbyrdes fast forbundne Brystringe, Mellembryrstykket (mesothorax) og Bagbryststykket (metathorax). Hvert Bryststykke bærer et Par Ben, de to bageste desuden hvert sit Vingepar.

Forbryststykkets Overside benævnes Forryggen (prothorax eller pronotum) (Fig. 1 *P*) og Undersiden Prosternum (Fig. 3 *pst*), der bagtil ofte er forlænget; hos nogle Tæger bemærkes desuden et saakaldt Forskulderblad. Paa hver Side af Prosternum findes Forbenenes Hofteskaale (Fig. 3 *hs*₁).

Mellembryrstykkets Overside benævnes Rygskjoldet (Dorsulum og Scutellum) (Fig. 1 *Sc*), der til sammen danner Mellemryggen; Dorsulum er skjult under Forbryststykket, medens Scutellum rager frem som et ofte trekantet Stykke, der hos nogle Tæger opnaaer en saa kolossal Størrelse, at det

omtrent dækker hele Bagkroppen; selv i sin normale Udvikling er Rygskjoldet betydelig større end f. Eks. hos Billerne; dog er det lille eller endog skjult hos mange Vandtæger. Hos nogle Tæger er Rygskjoldets Sider forsynede med en Fals (Fig. 1 *vf*), der bestaar af en eller to Lister, og hvori

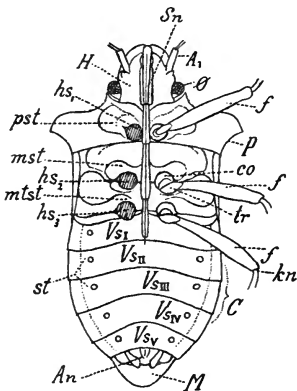

Fig. 3. *Pentatoma rufipes* L. (Underside). *H* Hoved. *Sn* Snabel. $\emptyset$ sammensat Øje. *hs₁* *hs₂* *hs₃* Hofteskaale. *pst* Prosternum. *mst* Mesosternum. *mtst* Metasternum. *Vs_I*—*Vs_V* Bugringe, Bugen (venter). *C* Connexivum. *st* Aandehuller (stigmata). *co* Hofte (coxa). *f* Laar (femur). *tr* Laarvedhæng (trochanter). *kn* Knæ. *M* Membran. *A₁* Antennel. *An* Gat (anus).

Forvingerne (Dækvingerne) under Hvilen faar Fæste. Paa de bageste Hjørner af Dorsulum, tæt ved Rygskjoldets Rod, er Forvingerne fæstede. Mellembryststykkets Underside kaldes Mesosternum (Fig. 3 *mst*); ved dets Bagrand findes Mellembenenes Hofteskaale (Fig. 3 *hs₂*). Hos en Del

Vandtæger og nogle Landtæger er Mesosternum iøvrigt delt i flere Stykker; det større midterste Stykke benævnes da Mellembrystbenet, medens Sidestykkerne, som oventil er sammenvoksede med Dorsulum, kaldes Scapulæ.

Bagbryststykkets Overside benævnes Bagryggen (Metanotum) og dækkes af Vingerne og tildels af Rygskjoldet, der er forbundet med Bagryggens

Midte. I Bagryggens Baghjørner er Flyvevingerne (Hudvingerne) tilfæstede. Undersiden af Bagbryststykket kaldes *Metasternum* (Fig. 3 *mtst*), der enten bestaar af ét Stykke eller kan være sammensat af flere, nemlig af et Midtstykke, Bagbrystbenet, og to Sidestykker; hos en enkelt Slægt af Vandtæger findes desuden paa hver Side bagtil et Bagsidestykke. Paa *Metasternum* findes Bagbenenes Hofte-skaale (Fig. 3 *hs*₃).

Bagkroppen (abdomen), der er tæt forbunden med Bagbryststykket, dannes af 6—8 Ringe, som passer ind i hinanden. Oversiden benævnes Bagkropsryggen (Fig. 1 *Ab*) eller *Dorsum* og Undersiden *Bugen* (venter) (Fig. 3 *Vs*₁—*Vs*_v); undertiden forefindes *Bugens* og *Bagkropsryggens* Halvringe ikke i samme Antal. Bagkropsringene kaldes ogsaa *Segmenter*; den inderste Ring er første *Segment*, den næste andet o. s. fr. Hyppigst er Bagkroppens Sider omgivet af en mere eller mindre skarp *Rand*, der er delt i Stykker svarende til Bagkropsringene; denne Bagkropsrand benævnes *Connexivum* (Fig. 1 og 3 *C*); hos nogle Tæger er de bageste Led af *Connexivum* udskaarne paa forskellig Maade. Sidste *Rygskinne* ender sædvanlig i *Pygidiet* (*pygidium*). Sidste *Bugskinne* er meget forskellig bygget hos de forskellige Tægeafdelinger, hyppig bagtil rundagtig udskåret af Hensyn til *Genitalpladerne* og til *Kønsorganerne*, der udmunder her, samt til de ofte parrede *Grifler* (*styli*) hos Hannen; *Griflerne* er uleddede og bevægelige. Hos enkelte Vandtæger af begge Køn

findes paa Bagkropsspidsen desuden to lange, haarformede Forlængelser, der benyttes i Aandedrættets Tjeneste.

Aandehullerne (stigmata) (Fig. 3 *st*) findes sædvanlig paa Siderne af Bugringene og paa Metasternums Sider; undertiden har baade Prosternum og Mesosternum ogsaa Aandehuller.

Benene (pedes) (Fig. 1 *B_I*, *B_{II}*, *B_{III}*) er i høj Grad forskelligt byggede hos Tægerne; ikke sjælden er Bagbenene omdannede til Svømmeben; ofte danner Forbenene et Griberedskab og kaldes da Fangben. Hos flere Afdelinger af Tæger er Benene omdannede til Graveben eller Springben; undertiden er de indrettede til Gang paa Vandoverfladen. Hyppigst er Benene dog almindelige Gangben. De er meget ofte udstyrede med Børster, Torne, Tænder, Udvidelser etc.

I Hovedsagen er Bygningen af Benene følgende: I Hofteskaalen er Hoften (Fig. 3 *co*), der sædvanlig er kort, indleddet; tilleddet til Hoften (*coxa*) følger Laaret (femur) (Fig. 1, 3 *f*), der undertiden er meget fortykket, men dog hyppigst stærkt forlænget; det er altid inderst ved Hoften sammenvokset med Laarvedhænget (trochanter) (Fig. 3 *tr*); efter Laaret følger Skinnebenet (*tibia*) (Fig. 1 *ti*), som i Almindelighed er langt og slankt og svagere bygget end Laaret; den meget bevægelige Forbindelse mellem Laar og Skinneben kaldes Knæ (Fig. 3 *kn*). Paa Skinnebenets Spids er Tarsen eller Foden (*tarsus*) (Fig. 1 *ta*) tilleddet; den bestaar af 2 eller 3 Led, Tarseled; undertiden benævnes inderste

Led paa Bagbenene Fodroden (metatarsus) (Fig. 1 *mta*); det yderste Led, som kaldes Kloleddet (Fig. 1 *ta*₃), bærer de bevægelige Klør (unguicula), der kan være enkelte, dobbelte, spaltede (undertiden er selve Kloleddet spaltet), tandede osv.; mellem Kløerne findes hos adskillige Tæger Hæftebørster, og ved Grunden af Kløerne nu og da forskelligt formede Vedhæng.

De to Par Vinger er meget uensartede hos Tægerne. De bestaar af Halvdækvingerne (Dækvingerne, Over- eller Forvingerne) og Flyvevingerne (Hudvingerne, Under- eller Bagvingerne). Begge Vingepar er under Hvilen fladt udbredte.

Halvdækvingerne (Hemielytra) (Fig. 1 *V*₁), der hver for sig benævnes Halvvingedækker, bestaar hos de allerfleste Tæger af to Dele, der er vidt forskellige i Konsistens, nemlig et som Regel større forreste Stykke, der er læderagtigt, og et skarpt afgrændset hud- eller hindeagtigt bageste Afsnit. Den læderagtige Del er i Almindelighed delt ved en Søm i to uligestore Stykker, nemlig et yderste, større Stykke, som kaldes Dækstykket (Corium) (Fig. 1 *Co*), og et indre, mindre og smalt Stykke, Slutstykket (Clavus) (Fig. 1 *Cl*); den bageste, hindeagtige Del af Halvvingedækkerne benævnes Membran (Fig. 1, 3 *M*); de to Halvvingedækkers Membran krydses i Regelen under Hvilen saaledes, at den ene Membran dækker den anden. Hos mange Tæger findes der mellem Dækstykket og Membranen et trekantet Areal, der benævnes Triangelstykket (Cuneus); hos andre, navnlig Vand-

tæger, findes i Siden af Dækstykket indføjet et Bistykke (Embolium).

Membranen er sjælden ribbeløs; i Regelen er den gennemtrukken af flere eller færre, enkelte eller grenede eller endog netagtig forbundne Ribber, der udgaar fra Grunden; undertiden dannes der af Ribberne en halvrund Celle, Membrancellen (Fig. 1 *Mc*), ved Grunden af Membranen.

Af de forskellige Benævnelser vedrørende Halvdækvingerne bør endnu fremhæves Membransømmen (*sutura membranæ*), Forbindelsen mellem Membran og Dækstykke, samt Slutsømmen (*sutura clavi*), Sammenvoksningslinien mellem Dækstykke og Slutstykke.

Fra denne almindelige Bygning af Halvdækvingerne er der imidlertid adskillige Afvigelser, saaledes f. Eks. hos Vandløberne (*Gerris*, *Hydrometra* etc.), men særlig hos Masketægerne (*Tingididae*), hos hvilke sidste Halvdækvingerne er mere eller mindre glasagtig gennemsigtige og netmaskede og iøvrigt forsynede med 2—3 Ribber, der forbindes saaledes, at der dannes et eller flere langagtige Felter.

Flyvevingerne (*alæ*) (Fig. 1 *V_{II}*) er altid hudede eller hindeagtige og har 2 radiære Foldelinier eller Foldelæg (Fig. 1 *fl₁* og *fl₂*); man skelner mellem Vingernes Forrand, Spids og den mere eller mindre trebugtede Bagrand. Foldelinierne afgrænser Foldefelterne. Ved Forranden af første Foldefelt (Fig. 1 *ff₁*) ligger Hovedribben (*costa primaria*); derpaa følger Biribben eller Under-

ribben (*costa subtensa*), som gennem Inderribben (*costa connectens*) forbindes med Hovedribben, hvorved der dannes en langagtig Celle; i denne Celle findes ofte enten paa Underribben eller paa Inderribben en kort, tilbageløbende Ribbe, Cellehakken (*hamus*); fra Enden af Cellen udgaar øverst Enderibben (*costa apicalis*), der ikke sjælden er gaffeldelt, og underst den udløbende Ribbe (*costa decurrens*), som yderst ude hyppig bærer en kort, tilbageløbende Ribbe, Modhagen (*glochis*). Paa Vingernes andet (midterste) Foldefelt (Fig. 1 *ff*₂) findes 1 à 2 Linieribber (*costæ lineatæ*) og paa tredje Foldefelt (Fig. 1 *ff*₃) med Omlægfeltet findes Straaleribberne (*costæ radiantes*).

Tægernes Larver ligner saa temmelig i Udseende og Levevis de voksne; dog mangler de Vingerne, der efterhaanden udvikles under Nymfestadiet, under hvilket Dyrenes Lighed med de fuldtudviklede Insekter forhøjes. Udviklingen fra Æg til fuldt færdigt Insekt (*imago*) foregaar gennem mindst 3 Stadier eller Hudskifter; de to første Stadier kaldes tilsammen for Larvestadiet og sidste Stadium for Nymfestadiet; Larverne i anden Periode har undertiden utydelige Antydninger til Vinger.

Mange Tæger, særlig blandt Lygæiderne, overvintrer som voksne, medens andre, saaledes navnlig adskillige Blomstertæger (*Capsiderne*) først træffes fuldt udviklede hen paa Sommeren. De fleste Vandtæger overvintrer i Vandet; mange Vandløbere (*Gerris*, *Hydrometra*) søger Vinterskjul paa Land. Den nylig her i Landet opdagede *Aphelocheirus Montandoni* Horv. træffes i alle Stadier hele Aaret rundt (Arten er ikke hidtil funden vinget); da den lever paa

Bunden af dybt, rindende Vand, er den uafhængig af Aars-tiderne.

Enkelte Tæger som den over hele Jorden berygtede Sengetæge, „Væggedyret“ (*Cimex lectularius* L.) savner helt Vinger; andre har uudviklede Vinger; hos nogle er saaledes Halvdækvingerne stærkt afkortede og mangler Membran; i saadanne Tilfælde mangler tillige Flyvevingerne.

Adskillige Tæger, navnlig blandt Vandtægerne (f. Eks. Rygsvømmerne) og Rovtægerne (Reduviiderne), kan bi-bringe smertelige Stik med Snabelen.

En stor Del af Landtægerne er forsynede med Stinkkirtler, hvis ildelugtende Sekret udgydes gennem et Par Aabninger, der sædvanlig ligger paa hver Side af Mellemhofterne. De har i dette Sekret et udmærket Forsvarsmiddel mod deres Fjender, i alt Fald dem iblandt de højere Dyr. Sekretet har — som enhver, der har været saa uheldig at smage paa et Bær, hvorpaa en Tæge har udgydt noget Sekret, let vil forstaa — en saa afskyelig, gennemtrængende Lugt og Smag, at den Fugl eller Insektæder, der engang har snappet en saadan Tæge, sikkert vil vogte sig for at gentage Forsøget.

Landtægerne træffes hovedsagelig paa Jorden og paa lav Plantevækst, under Bark osv., Vandtægerne som Regel kun i Ferskvand (Arter af Slægten *Corixa* dog ikke sjælden i Brakvand); Vandløberne opholder sig mest paa Overfladen af stillestaaende eller svagt rindende Vand, medens Springtægerne (Saldiderne) maa søges paa de fugtige Bredder ved Vand, ganske særlig paa Saltbund eller ved Havstrande. (En mærkelig eksotisk Slægt, *Halobates*, træffes ude paa det aabne Hav saavel som ved Kysterne.)

Tægernes Systematik frembyder ret store Vanskeligheder; men for vor Faunas Vedkommende er Bestemmelserne temmelig lette at udføre, navnlig fordi vi i alt kun har at regne med noget over 350 Arter.

De deles naturligt i to Grupper, nemlig Vandtæger

(Hydrocorisæ) og Landtæger (Geocorisæ). Vandtægerne omfatter Familierne Corixidæ, Notonectidæ, Nepidæ og Naucoridæ, medens vore Landtæger maa deles i et langt større Antal Familier, nemlig Gerrididæ (som mange Forfattere adskiller i Limnobatidæ, Veliidæ og Hydrobatidæ), Hebridæ, Tingididæ, Aradidæ, Cimisidæ (Acanthiidæ), Reduviidæ, Nabidæ, Ceratocombidæ, Saldidæ, Capsidæ, Anthocoridæ, Microphysidæ, Pyrrhocoridæ, Berytidæ, Lygæidæ, Coreidæ og Pentatomidæ (der af flere deles i Pentatomidæ, Cydnidæ og Scutelleridæ). Af de nævnte Familier betragtes undertiden Nabidæ og Pyrrhocoridæ kun som Underfamilier af henholdsvis Reduviidæ og Lygæidæ.

Af praktiske Hensyn vil denne Rækkefølge dog ikke helt blive opretholdt i det efterfølgende, men derimod den, der angives i Oversigtstabellen over Familierne.

Ordenen Hemiptera taget i videste Forstand omfatter foruden Hemiptera Heteroptera: Tæger og Hemiptera Homoptera: Cikader, Bladhoppere (Psyllidæ), Bladlus (Aphidæ), Skjoldlus (Coccidæ) og enkelte andre, ogsaa stærkt af vigende Parasiter som Lusene. Nedenstaaende Oversigt over Ordenens Inddeling omfatter Hemiptera i videste Forstand.

I den foregaaende Indledning er der kun taget Hensyn til Hemiptera Heteroptera.

Oversigt over Ordenens Inddeling.

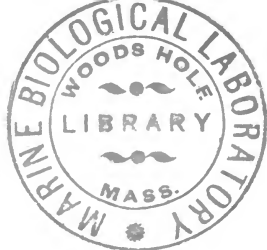
1. Snabelen leddet. Det fuldt udviklede Dyr oftest med Vinger ..... 2.
- Snabelen uleddet. Vinger mangler. Lever snyltende hos Mennesker og Pattedyr. III. Parasitica (Lus).

2. Snabelen udgaaende fra den bageste Del af Hovedets Underside (hos nogle stærkt afvigende Former mangler den). Forhofterne berører Hovedet. Øverste (første) Vingepar overalt af samme Tykkelse og sædvanlig tagstillet og stærkt skraanende ned mod Kroppens Sider

II. Hemíptera Homóptera
(Cikader; Bladhoppere, Bladlus, Skjold-
lus etc.).

Snabelen udgaaende fra (eller nær ved) Hovedets Forende. Forhofterne berører ikke Hovedet. Øverste (første) Vingepar fortykket og læderagtigt ved Roden, tyndere og hudagtigt mod Spidsen, hvor Vingerne under Hvilen krydser hinanden. Vingerne under Hvilen sædvanlig fladtliggende ..... I. Hemíptera Heteróptera
(Tæger).

I. Hemíptera Heteróptera (Tæger).

Insekter med ufuldstændig Forvandling, stikkende og sugende Munddele, der danner en „Snabel“. Dækvinger og Flyvevinger af forskellig Bygning og sjælden tagstillede. Dækvingerne fortil horn- eller læderagtige, bagtil hindeagtige (membranøse).

Oversigt over Grupperne.

- A. Følehornene korte, helt eller næsten helt skjulte i en Fordybning (tæt ved Øjnene) under Hovedet. Biøjne mangler. Bagbenene oftest Svømmeben. Lever i Vand. . . . . Gruppe I. Vandtæger (Hydrocorísæ).
- B. Følehornene lange, ikke skjulte. Biøjne oftest tilstede. Bagbenene aldrig Svømmeben. Lever paa Land (eller paa Vand) . . . . . Gruppe II. Landtæger (Geocorísæ).

Gruppe I. Vandtæger (Hydrocorísæ).

Oversigt over Familierne.

1. Bagfødderne uden Klør*) . . . . . 2.
Bagfødderne med Klør . . . . . 3.
2. Forfødderne udfladede til et enkelt kniv-, sabel- eller muslingskalformet Led, der mangler Klør**) og er forsynet med en lang Haar-frynse langs Kanten. Hovedets skarpe og tynde Bagkant rager hætteformet ind over Forbryststykkets Ryg. Snabelen skjult under et Munddække . . . . . 1. Fam. Corixídæ (Bugsvømmere).

*) Ved at undersøge tørrede Eksemplarer bør man vogte sig for at anse mulig sammenlagte Svømmehaar for Klør.

**) Hos Slægten Cymatia dog med en knivformet udfladet enkelt Klo hos ♂.

Forfødderne smalle, af almindelig leddet Form og med 2 Klør. Hovedet indpasset i Forbryststykket. Snabelen fri . . . . 2. Fam. *Notonectidæ* (Rygsvømmere).

3. Bagkropsspidsen ender i to lange, traadlignende Organer, der tilsammenlagte danner et Lufttilførselsrør. Benene med kun 1 Fodled . . . .
3. Fam. *Nepidæ* (Vandskorpioner).

Bagkropsspidsen uden saadanne Organer. Mellemlim- og Bagbenene med 2 Fodled; Forbenene med 2 eller ingen Fodled . . . 4. Fam. *Naucoridæ* (Vandrøvere).

1. Fam. *Corixidæ* (Bugsvømmere).

Corixiderne er letkendelige blandt Vandtægerne. Det mest ejendommelige hos dem er de meget korte Forben og Forføddernes kløløse Led (pala), der er sabel-, kniv-, ske- eller muslingskalformet og kamformet haarbræmmet langs Kanten; hos Hannen er dette Led ofte anderledes formet end Hunnens temmelig ensdannede pala og sædvanlig meget karakteristisk. Forbenene bruges til at fastholde Byttet med, men benyttes ogsaa under Svømningen; deres Laar og Skinneben er særdeles korte. De lange og tynde Mellemben, der kun har ét Fodled, anvendes, naar Dyret hæfter sig fast til Planter o. l. i Vandet; deres Klør er overordentlig lange og fine. Bagbenene er kraftige, lange Svømmeben, hvis to Fodled er fladtrykte, tilsammen sabelformede og forsynede med en Bræmme af lange Svømmehaar. Snabelen er 3-leddet, indesluttet af det sammenvoksede Munddække. Øjnene store. Kroppen forlænget, mere

eller mindre parallelsidet; Oversiden, fra Side til Side, svagt hvælvet.

Kønsdimorfisme (d. v. s., at de 2 Køn afviger fra hinanden i forskellige Bygningsforhold) er almindelig. Foruden den forskellige Form af pala hos de to Køn kan anføres, at Panden hos de fleste Arter er hvælvet hos Hunnen, men mere eller mindre grubeformet indtrykket, eller dog flad, hos Hannen, samt at Bugskinnerne hos Hannen er forskellig og uregelmæssig bugtede og ser ud som vanskabte, medens de hos Hunnen er lige og parallelle (sidste Led dog undtaget). Desuden er sidste synlige Bugsegment hos Hannen i Spidsen dybt indskaaret og derved delt i 2 Flige, der veksler i Form hos de forskellige Arter.

Oversigt over Slægterne.

1. Scutellum tydelig, kort. Følehorn 3-leddede ... 1. *Micronécta*.
Scutellum ikke synlig eller i det højeste punktformet. Følehornene 4-leddede ..... 2.
2. Hovedet meget stort, betydelig bredere end Forbryststykket. Panden stærkt buet fremstaaende. Forbryststykkets Rygside (Pronotum) uden Tværstriber. Pala hos Hannen meget lang, sabelformet ..... 2. *Cymátia*.
Hovedet ubetydelig bredere end Forbryststykket. Panden svagt buet fremstaaende. Forbryststykkets Rygside med lyse og mørke Tværlinier. Halvdækvinger med talrige Tværstriber og hieroglyfiske Tegn. Pala hos Hannen kort knivformet ..... 3. *Coríxa*.

1. *Micronécta* Kirkaldy.

(Sigára Leach).

Meget lille (2—3 mm), elliptisk, temmelig flad. Hoved set ovenfra halvmaaneformet; dets Bagrand i Midten kantet-ophøjet. Pronotum (Forryggen) meget kort, tværsover smalt lancetformet, fortil i Midten tuberkelformet ophøjet og svagt vinkelformet fremstaaende. Scutellum tydelig, trekantet.

Fig. 4. *Micronecta minutissima* L.

Venstremembranen tydelig afsat, Højremembranen læderagtig, jævnt overgaaende i Corium. Pala muslingskalformet, hos Hannen afgrænset fra Skinnebenet, hos Hunnen fast sammenvokset med dette. Mellembenets eneste Fodled betydelig længere end det noget tykkere Skinneben; deres Klør lige, omtrent halvt saa lange som Fodledet.

Disse ganske smaa Vandinsekter træffes ofte i uhyre Antal mellem Smaastenene ved Vandkanten i Søer og jævnttrindende Aaer og Floder. Larverne fremkommer sent paa Sommeren og overvintrer. De bliver fuldt udviklede Insekter henimod Midsommertid næste Aar.

1. *M. minutissima* Linn. (Fig. 4). Bleggul eller graalighvid, oftest med mørke Skygger paa Oversiden. Lysest er altid Hovedet, Forryggens Bagrand, Rodhalvdelen af Clavus og Benene. Hovedet (set ovenfra) omtrent saa langt som Forryggen i Midtlinien. Forryggen mindst 3 Gange saa bred som lang. Hannens Forskinneben buede ved Roden og udvidede mod Spidsen, Hunnens derimod rette og ikke fortykkede mod Spidsen. L. 2 mm.

Ret sjælden; hyppigst ved Bredden af sjællandske Søer og i stort Antal, hvor den forekommer.

[I Tyskland og England forekommer *M. meridionalis* Costa (*M. Scholtzi* Fieb.), der muligvis ogsaa kunde findes hos os. Den vil bl. a. let kunne skilles fra *M. minutissima* ved at være noget større (3 mm), men navnlig ved, at Hovedet er betydelig længere end Forryggen i Midtlinien].

2. *Cymátia* Flor.

Denne Slægt slutter sig nær til den følgende, baade hvad Bygning og Levevis angaar, og adskiller sig fra denne væsentligst ved de i Slægtsoversigten

anførte Karakterer. Arterne mangler oftest de skarpt begrænsede, karakteristiske mørke og lyse Tværlinier, som i saa rigeligt Maal findes paa Corixa-Arternes Overside. Panden hos begge Køn fladtrykt. Pala hos Hannen med en ejendommelig, flad, lang Klo.

Hos Larverne er Skinnebenet og Tarsen paa Forbenene sammenvoksede til ét Stykke.

Oversigt over Arterne.

Forbryststykket knap halvt saa langt som Hovedet. Kroppens Længde ca. $3\frac{1}{2}$ mm.....

1. coleoptrata.

Forbryststykket omtrent saa langt som Hovedet.

Kroppens Længde ca. $5\frac{1}{2}$ mm. .... 2. Bónsdorffi.

1. *C. coleoptrata* Fabr. (Fig. 5). Forryggen mest af samme Farve som Hovedet. Halvdækvinger lysere eller mørkere brunlige. Corium med to mørkere, utydelig be-

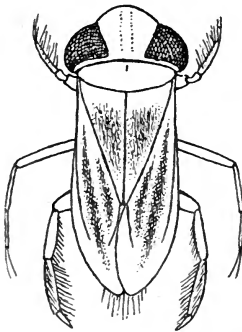

Fig. 5. *Cymatia coleoptrata*
Fabr. ♂

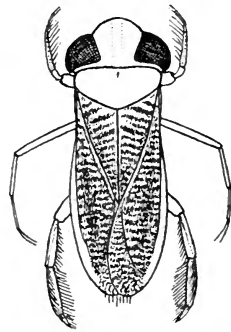

Fig. 6. *Cymatia Bonsdorffi*
Sahlb. ♂

grænsede Længdestriber. Membran [utydelig afgrænset, smal. L. 3—4 mm.

Ikke almindelig; den forekommer særlig i Skovdamme.

2. *C. Bónsdorffi* Sahlb. (Fig. 6). Meget større end foregaaende. Forryggen sædvanlig mørkere end Hovedet. Halvdækvinger mørkebrune, med mere eller mindre tydelige og talrige lyse Tværstriber og hieroglyfiske Smaapletter. Membran tydelig afgrænset fra Corium, bredere. L. 5—6 mm.

Ikke hyppig, men findes dog i de fleste af Landets Egne; den synes at forekomme talrigst i Horsens- og Silkeborgegnen.

3. *Corixa* Geoffr.

De talrige herhenhørende Arter har en vis Lighed med Rygsvømmerne, som de iøvrigt er meget forskellige fra. Meget karakteristisk er Oversidens talrige, afvekslende lyse og mørke, fine Tværstriber, der ofte flyder sammen til Marmoring. Stærkt forlængede Insekter med næsten parallelsidet Krop.

Hoved hætteformet, set forfra trekantet; Panden hos Hannen indtrykket eller dog flad, hos Hunnen hvælvet. Følehornenes 2 første Led korte og tykke, 3. Led tykt kølleformet og saa langt som de to første Led tilsammen, 4. Led tilspidset. Forryggen bagtil i Midten but trekantet udvidet. Membran kun lidet tyndere end og ikke meget forskellig fra Corium, der mod Ydersiden er skarpt afgrænset fra et smalt, blegt Sidefelt (*area marginalis*). Forfodsleddet (*pala*) muslingskal- eller kort krumknivformet, sædvanlig forskelligt hos Han og Hun af samme Art. Mellemben slanke, deres Klør overordentlig lange og fine. Bagben lange og kraftige Svømmeben.

Det er livlige og hurtige Insekter. I Vandet ser de ved en vis Belysning ud, som var de overtrukne med Sølv; dette hidrører fra, at der over det meste af Kroppen er bredt et tyndt Luftlag, der holdes fast ved deres særdeles fine, tilliggende Behaaring. Dette Luftlag hentes dog sædvanlig ikke direkte fra Luften, men fornyes og renses stadig ved Tilførsel af de fine Luftpartikler, som findes overalt i Vandet ude i det frie. Corixa'erne kan derfor i næsten ubegrænset Tid opholde sig nede i Vandet, men nu og da kommer de dog op til Vandoverfladen for at tage Luft, særlig naar der rodes omkring i Vandet, hvor de opholder sig, idet Mudder og Vandstrømme da river en Del af deres Luftbeholdning bort. Naar de vil hvile, hager de sig ved Hjælp af For- og Mellembenene til Plantedele o. lign. tæt ved Bunden og strækker derpaa Bagbenene vidt ud til Siderne; men Bagbenene faar dog ikke Lov til at hvile ret lang Tid ad Gangen; med korte Mellemrum maa Dyrene nemlig foretage Svømmebevægelser med dem for ved den derved frembragte Strømning i Vandet at skaffe frisk Tilgang af Luftpartikler til Luftkappen om Kroppen. Saa snart Corixa'en giver Slip paa sit Hold nede ved Bunden, vil den, hvis den ikke svømmer, hurtig blive ført op til Vandoverfladen, idet Luftkappen hæver den op. Undertiden ser man Corixa'er flyde paa Vandoverfladen; de kan flyve bort direkte fra Vandet. Flyvningen foregaar mest om Aftenen og Natten i den varmere Tid af Aaret. Arterne træffes overalt i stillestaaende eller svagt rindende Vand, undertiden endogsaa i Brakvand eller meget urent Ferskvand; selv i Vandpytter, som kun holder sig et Par Dage efter et Regnskyl, kan de findes. De forekommer som fuldt udviklede Insekter hele Aaret igennem, talrigst sent paa Sommeren; de udviklede Dyr overvintret. Føden bestaar af mindre Vandinsekter, Larver (f. Eks. af Myg) og andre Smaadyr.

Æggene aflægges bl. a. paa Vandplanter. Larverne er blege og tydeligere behaarede end Imagines; hos de større

Larver findes Antydninger til Halvdækvinger, der som smaa smalle Lapper ligger ind mod Siderne af Bagbrystet. Fortarsen hos Larverne er, i Modsætning til Larverne af Slægten *Cymatia*, tydelig afsat fra Skinnebenet. Bugleddene er ens (regelret udviklede) hos begge Køn i Larvestadiet.

Oversigt over Arterne.

1. Forryggen med talrige (mindst 16) meget smalle og uregelmæssig sammenløbende blege Tværlinier (14—16 mm lange) ..... 2.
Forryggen med færre (ikke over 13) blege Tværrister (højest 9—10 mm lange) ..... 3.
2. Mellemskinnebenet paa Indersiden tæt ved Roden med en tand- eller vinkelformet Udvidelse ..... 2. déntipes.
Mellemskinnebenet uden saadan Udvidelse ....
1. Geoffroyi.
3. Forryggen foruden de sædvanlige Tværlinier med en bleg Længdeplet i Midten ..... 3. Héllensi.
Forryggen uden lys Længdestribe i Midten .... 4.
4. 1. Bagfodsled (Metatarsus) skarpt begrænset sort mod Spidsen (ses let mod Lyset) ..... 5.
1. Bagfodsled blegt overalt*) ..... 6.
5. Den sorte Plet paa Spidsen af 1. Bagfodsled omtrent kvadratisk ..... 4. præústa.
Den sorte Plet paa Spidsen af 1. Bagfodsled nærmest trekantet, udfyldende inderste Hjørne af Enden af Leddet og overløbende paa inderste Rodhjørne af det følgende Led .. 5. concinna.
6. Forryggen langs hele Midten med en svagt op-højet Køl ..... 6. variegáta.
Forryggen i det højeste med en kort Midtkøl fortil ..... 7.
7. Corium ikke eller kun meget utydelig rastret**) og derfor temmelig glinsende ..... 8.
Corium (samt Forryg og Clavus) mere eller mindre rastret, mat, sjældnere noget glinsende ..... 9.

*) Man bør ikke lade sig vildlede af, at den tiltrykte Svømmebræmme hos tørrede Eksemplarer giver en Del af Fodleddet en mørkere Farve paa langs.

**) Rastrering kaldes en fin, ligesom naaleridset Skulptur, bestaaende af meget tætstillede og tildels sammenløbende Ridser, hvis Anordning kan sammenlignes med de Riller, som fremkommer, naar f. Eks. løst Sand behandles med en Haverive. Rastreringen hos *Corixa*'erne kan kun erkendes ved Hjælp af en meget skarp Loupe.

8. Forryggens sorte Linier smalle, meget smallere end de mellemliggende lyse Linier 7. hieroglyphica. Forryggens sorte Linier ikke særlig smalle, nærmest saa brede som de lyse Linier.. 8. lugúbris.
9. Middelstore (7—8 mm lange) ..... 10.
Mindre (5—6 mm lange)..... 14.
10. Clavus og Corium kraftig rastrede, matte ... 11.
Clavus og navnlig Corium finere rastrede, mere blanke ..... 12.
11. Forryggen med 6 blege Linier ..... 9. Linnéi.
— med 7—8 blege Linier ... 10. Sahlbérgi.
12. — med 6—7 mørke Linier ..... 11. striáta.
— med 8—9 mørke Linier ..... 13.
13. Forryggens Baghjórner spidsvinklede.. 12. Fallénii.
— Baghjórner retvinklede... 13. distínta.
14. Mellemskinnebenet ubetydelig længere end Foden; denne omtrent af samme Længde som Klørne..... 14. móesta.
Mellemskinnebenet betydelig længere end Foden; denne en Del kortere end Klørne .... 15.
15. Forryggen med 5—6 lyse Tværlinier.. 15. fossárum.
— med 7—9 lyse Tværlinier ..... 16.
16. De mørke Tværlinier paa Corium grupperer sig ikke til mørke Længdebaand..... 16. Fabrícii.
De mørke Tværlinier paa Corium danner mørke Længdebaand*)..... 17.
17. To Længdebaand mod Coriumspidsen, dannede af sammenflydende mørke Tværlinier 17. limitáta.
Tre Længdebaand mod Coriumspidsen ..... 18. semistriáta.

1. C. Geoffröyi Leach. (Fig. 7 a). Oversiden glinsende. Hoved bleggult. Forryggens talrige lyse og mørke Tværstriber uregelmæssig sammenløbende. Clavus, Corium og Membran fint lyst og mørkt marmoreret, uden Tværlinier. Undersiden graaliggul. Mellembenenes Skinneben uden tandagtig Udvidelse paa Indersiden ved Roden; Mellembenenes Laar hos Hannen uden Tand paa Undersiden ved Spidsen. L. 15—16 mm.

Temmelig almindelig over hele Landet.

2. C. déntipes Thoms. (hírcipes Schiødte) (Fig. 7). Skuffende lig foregaaende Art, men let at adskille ved, at

*) Se ogsaa Varieteten nigrolineata under Artsbeskrivelsen af Corixa Fabrícii.

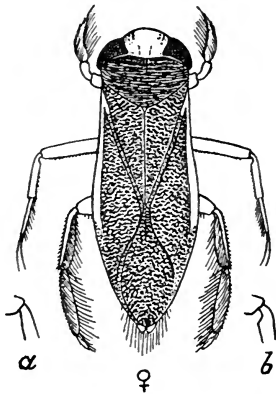

Fig. 7. *Corixa dentipes* Thoms.
b Roden af Mellemskinnebenet.
a Samme hos *Corixa Geoffroyi*
 Leach.

dens Mellemskinneben har en tand- eller vinkelformet Udvidelse paa Indersiden lige ved Roden (Fig. 7 *b*). Mellemlaaret hos Hannen tandagtig udvidet paa Undersiden tæt ved Spidsen. L. 15—16 mm.

Ret almindelig.

[Foruden disse to store *Corixa*-Arter har vi sikkert her i Landet endnu en tredje, som hører til samme Artsgruppe, nemlig *Corixa affinis* Leach (salina Thoms.), der er funden ikke alene i Sønderjylland, men ogsaa i Skaane. Den er noget mindre (13—14 mm lang); Forryggen har kun 12—14 Tværstriber, hvoraf de forreste

er hele, de bageste sammenløbende; Baghjørnerne er skarpe og spidsvinklede (hos de ovenfor beskrevne Arter stumpede, men retvinklede); ved Roden af Corium og Clavus danner den lyse og den mørke Tegning tydelige, men uregelmæssige Bølgelinier. Mellembenenes Klør længere end Fodledet. Hos Hannen er Panden dybt længdeindtrykket og Mellembenene uden Tænder.]

3. *C. Héllensi* Sahlb. Afvigende fra vore øvrige Arter ved foruden de lyse Tværstriber at have en lys Længdeplet paa Midten af Forryggen, hvilket gør den letkendelig. Forryg og Halvdækvinger rastrede, temmelig blegfarvede; Forryggen med kun 4—5 lyse Tværstriber og Halvdækvingerne tildels blegrandede.

Vor mindste Art, kun 4—5 mm lang.

Yderst sjælden; funden omkring København.

4. *C. præusta* Fieb. (Fig. 8). Let kendelig ved den kvadratiske, sorte Plet, som findes paa Enden af Bagbenenes inderste Fodled. Forryggen med 8—9 lyse Tværstriber, der undertiden er noget sammenløbende. For-skinnebenet hos Hannen mere eller mindre mørktfarvet;

Hannens Pala fortil ud mod Spidsen stærkt afrundet-udvidet. L. 7—8 mm.

Meget almindelig over hele Landet.

5. *C. concinna* Fieb. Ligner meget foregaaende Art og har som denne en sort Plet paa Spidsen af Bagbenenes inderste Fodled, men Pletten er nærmest trekantet af Form og begrænset til inderste Hjørne af Fodledsenden. Forryggen med ca. 8 temmelig regelmæssige, lyse Tværstriber. Hannens Pala betydelig mere forlænget og Ydersiden ud mod Spidsen ikke nær saa afrundet. L. 7 mm.

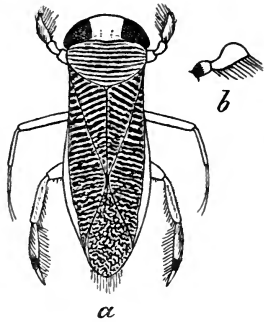

Fig. 8. a *Corixa praeusta* Fieb., Hun. b Skinneben og Pala hos Hannen, sete fra Ydersiden.

Ligeledes almindelig.

6. *C. variegata* Wallengr. Kendelig ved at Forryggen i omtrent hele dens Længde har en tydelig, men dog ikke meget fremtrædende, ophøjet Midtkøl. Forryggen med 8—9 lyse Tværstriber. Halvdækvingerne mest med meget sammentrængte og ofte gaffeldelte og bølgede, blege Tvær-linier. L. ca. 8 mm.

Yderst sjælden; Dyrehaven.

[I Tyskland og Sverig findes endnu et Par Arter med tydelig Køl langs Størstedelen af Forryggens Midte. De er begge nærmest Bjergdyr, men der er dog en Mulighed for, at de ogsaa kan findes hos os. Den ene er *C. carinata* Sahlb. (cognata Fieb.): Panden ikke haaret; Forryggen med 11—13 lyse, temmelig uregelmæssige Tvær-linier; Mellemskinnebenet en Del længere end Foden; Pala hos Hannen lang, knivbladformet; L. ca. 9 mm. Den anden Art er *C. cavifrons* Thoms.: Panden haaret; Forryggen med 8—9 blege Tvær-linier; Mellemskinnebenet ikke længere end Foden; Panden og Øjnene fremstaaende; Pala hos Hannen kortere. L. 9—10 mm. Denne Art findes bl. a. i Skaane.]

7. *C. hieroglyphica* Duf. Forryggen tydelig rastret, med 7—9 meget fine, sorte Tværstriber, der er be-

tydelig smallere end de lyse. Halvdækvingernes blege Farve den overvejende; Clavusroden blegt lysfarvet. Corium ikke rastret. Panden hos Hunnen finhaaret, hos Hannen dybt, opefter stærkt afrundet-indtrykket, set ovenfra noget afrundet-fremstaaende. Hannens Pala forlænget, bredest ved Roden (Fig. 9 h). L. 5—6 mm.

Hyppig overalt.

8. *C. lugúbris* Fieb. Omtrent som foregaaende Art, men Forryggen utydelig rastret; dens 7—8 mørke Tværstriber næsten saa brede som de lyse og Halvdækvingernes mørke Farve den overvejende, Clavus dog bleg ved Roden. Panden ikke haaret hos Hunnen, hos Hannen noget indtrykket (Indtrykket over Midten med en tværgaaende Fold), set ovenfra ikke fremstaaende. Hannens Pala næsten halvmaaneformet, bredest lidt nedenfor Midten (Fig. 9 g). L. ca. 6 mm.

Ret hyppig; træffes ogsaa i Brakvand.

9. *C. Linnéi* Fieb. Denne og den næstfølgende Art er let kendelige ved, at Corium (ligesom Clavus) er stærkt rastret, og derved mat tæt til Spidsen, og ved, at de fleste af Halvdækvingernes smalle lyse Tværlinier er temmelig regelmæssige og meget lidt afbrudte. Forryggen kort, med kun 5—6 meget regelmæssige lyse Tværlinier. Coriumspidsen ligesom det øvrige af Corium med sorte Tværstriber. Hannens Pala bredest mod den afstudsede Spids (Fig. 9 i). L. 7—8 mm.

Meget almindelig.

10. *C. Sahlbérgei* Fieb. Meget lig foregaaende, men sædvanlig lidt større. Forryggen tydelig længere, med ca. 8 lyse Tværlinier. Coriumspidsen bleggul, uden sorte Tværstriber. Hannens Pala omtrent som hos foregaaende Art, men mindre afstudet paa Spidsen (Fig. 9 j). L. 8—9 mm.

Ligesaa almindelig.

11. *C. striáta* Linn. (Fig. 9 a). Meget iøjnefaldende ved at de lysegule Tværlinier ved Roden af Clavus er stærkt udvidede indadtil. Forryggen med 6—7 mørke Tværstriber, der omtrent er af samme Bredde som de

mellemliggende lyse Striber. Forryggens Baghjørner afrundede. Corium fint rastret og derfor noget blank; dens lyse Tværstriber stærkt gennembrudte og hieroglyfiske. Bagskinnebenenes Yderkant med en Række fine og meget korte, sorte Torne. Hannens Pala omtrent som hos *C. lugubris*. L. 7—8 mm.

Fig. 9a. Clavus af *Corixa striata* L.

Hyppig.

12. *C. Fallénii* Fieb. (Fig. 9 b c). Forryggen med 8—9 sorte Tværstriber. Forryggens Baghjørner skarpe, spidsvinklede. Bagskinnebenenes Yderkant ufarvet. Hannens Pala næsten trekantet eller vinkelformet udvidet ved Roden. L. 7—8 mm.

Almindelig.

13. *C. distincta* Fieb. (Fig. 9 d e). Meget lig foregaaende Art. Forryggen lidt længere, med bredere mørke Tvær-linier; dens Baghjørner retvinklede og paa selve Spidsen noget afrundede. Bagskinnebenene med en Række fine, korte, mørke Torne langs Yderkanten. Hannens Pala med afrundet Yderkant, ikke udvidet ved Roden, men bredest før Midten. L. 8 mm.

Almindelig.

14. *C. moesta* Fieb. Let kendelig blandt vore smaa Arter ved det meget korte Forbryststykke og det store, fortil stærkt afrundede Hoved. Mellemskinnebenet er ubetydelig længere end Fodleddet, der er af samme Længde som Kløerne. Forryggen med 6 blege Tvær-linier. Halvdækvingerne brunlige; deres lyse Tværstriber og hieroglyfiske Smaapletter ikke altid tydelige. Ved Clavusroden er de lyse Tværstriber udvidede indadtil. Hannens Pala bredest nær den afstudsede Spids (Fig. 9 f). L. 5—5½ mm.

En noget sjælden Art, der kun er funden faa Steder i Landet (f. Eks. Nykøbing S., Jægersborg, Langaa). Dens lyse Tegning er ofte meget udvisket og utydelig.

15. *C. fossarum* Leach. Større og med klarere Tegning end *C. moesta*, som den bl. a. let adskilles fra ved Mellembenenenes Bygning: Skinnebenet betydelig længere

end Fodledet og dette tydelig kortere end Kløerne. Fra de efterfølgende Arter afviger den ved kun at have 6 klare, lyse Tværlinier paa Forryggen. Hannens Pala temmelig

forlænget, omtrent som hos *C. distincta*. L. 6—6½ mm.

Temmelig hyp-pig.

16. *C. Fabricii* Fieb. (*nigrolineata* Fieb.). En i Henseende til Oversidens Tegning ret varierende Art; den lyseste Form er Varieteten *nigrolineata*, der tidligere har været betragtet som egen Art. Forryggen temmelig kort, fortil i Midten med en ret tydelig, kort Køl; Baghjørnerne helt afrundede; 8 blege Tværlinier. Corium kun tydelig rastret ved Roden; den mørke Tegning sjælden sammenløbende til 2—3 Længdelinier. Forskinne-

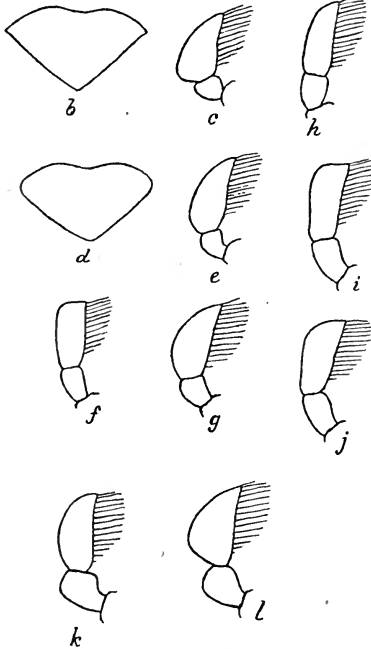

Fig. 9 *b-l*. *b* Forryggen af *Corixa Fallénii*, *d* af *C. distincta*. *c, e-l* Forskinneben og Pala hos ♂ af forskellige *Corixa*-Arter: *c* *C. Fallénii*, *e* *C. distincta*, *f* *C. moesta*, *g* *C. lugubris*, *h* *C. hieroglyphica*, *i* *C. Linnei*, *j* *C. Sahlbergi*, *k* *C. limitata*, *l* *C. semistriata*.

benene forholdsvis længere end hos beslægtede Arter. Pala hos Hannen temmelig buet-udvidet, bredt knivbladformet. L. 5—6 mm.

Temmelig almindelig.

17. *C. limitata* Fieb. Oversiden bleg, med skarp, mørk Tegning. Forryggen med 7 blege Tværlinier. Corium mod Spidsen med 2 mørke Længdestriber, saa at der afgrænses 3 lysere Striber. Clavus (som hos den følgende Art) med hele, lyse Tværlinier næsten til Spidsen. Mellembenenes Klør meget lange, næsten længere end Skinnebenet. Pala hos Hannen kort, bredt knivbladformet; Forskinnebenets Spids stærkt opsvulmet (Fig. 9 k). L. 6 mm.

Hyppig.

18. *C. semistriata* Fieb. Mørkere end foregaaende og Kroppen bredere. Forryggen med 7 blege Tværlinier. Corium mod Spidsen med 3 sorte Længdestriber, saa at der afgrænses 4 lysere Striber. Membranens Yderside ved Roden med en temmelig bred, sort Rand. Mellembenene som hos *C. limitata*. Pala hos Hannen kort, skævt halvcirkelformet; Skinnebenets Spids stærkt opsvulmet (Fig. 9 l). L. $5\frac{1}{2}$ —6 mm.

Hyppig.

2. Fam. Notonectidae (Rygsvømmere).

Trods en vis Lighed med Corixiderne er Rygsvømmerne dog i flere Retninger meget forskellige fra disse. Forbenene normalt udviklede, med 2- (sjældn 3-)leddet Forfod, hvis yderste Led bærer Klør. Mellembenene kraftige, deres Klør ikke særlig lange. Bagbenene kraftige, mest med svømmehaarsbræmmede Skinneben og Tarser omtrent som hos Corixiderne. Snabelen 3—4-leddet, ikke indesluttet. Øjnene hyppigst af betydelig Størrelse. Scutellum stor. Kroppens Overside stærkt baadformet hvælvet, Undersiden mere eller mindre flad; i Forbindelse hermed staar Dyrenes ejendommelige

Vane at svømme paa Ryggen. Kønsmorfisme ubetydelig.

Oversigt over Slægterne.

Større Former. Kroppen forlænget. Bagbenenes Skinneben og Fod med Svømmehaarsbræmmer. Bugen kølet, forsynet med længdestillede Haarfrynser ..... 1. *Notonécta*.
 Ganske lille Form. Kroppen kort. Bagbenene uden Svømmehaarsbræmmer. Bugen uden Haarfrynser ..... 2. *Pléa*.

1. *Notonécta* Linn.

Kroppens Overside er udpræget omvendt-baadformet, og saaledes stærkt hvælvet fra Side til Side, medens Hvælvingen i Midtlinien er forholdsvis ubetydelig. Øjnene store. Snabelen 4-leddet. Foden 2-leddet. Halvdækvingerne pergamentagtige, med krydset, delvis skarpt tagstillet Membran, som bagtil har et spidsvinklet Indsnit i Midten. Bugen med en tæt og langt frynsebehaaret Midtkøl og med en langhaaret Frynse paa hver Siderand; paa hver Side, mellem Midtkøl og Siderand, findes en dyb Længderende.

Rygsvømmerne bevæger sig med kraftige Svømmetag i Vandet, men ses ofte flydende i Overfladen med Ryggen nedad, Bagkropsspidsen lidt over Vandet og med Bagbenene ud til Siden og fremefter. I denne Stilling optager de Luft, der ved Neddykningen fastholdes under Bugen og Vingerne ved Hjælp af Frynsehaarene, der ligger hen over og dækker Længdefurerne, hvori Aanderørens Munding ligger. Naar Rygsvømmerne er nede i Vandet, ser Bugen derfor søvlglinsende ud. De kan ikke som *Corix*iderne opholde sig i ubegrænset Tid nede i Vandet, da de kun i meget ringe Grad er i Stand til at optage Vandets fine Luftpartikler.

Rygsvømmerne ernærer sig af Vandinsekter og andre smaa Vanddyr, ligesom de er bekendte for at skade Fiskeyngelen; lejlighedsvis angriber de endog Dyr af deres egen Art. Med deres kraftige Snabel kan de bibringe meget smertefulde Stik, naar man griber uforsigtig paa dem. De er dygtige Flyvere og kan tage til Flugten direkte fra Vandet; man ser dem derfor nu og da flyde paa Vandet, med Ryggen opad, rede til Flugt.

De ovale, bleggule Æg aflægges om Foraaret mest paa Vandplanter og klæbes klumpvis sammen. Larverne skifter Hud flere Gange og skal som næsten fuldt udviklede overvintre, nedgravede i Dyndet.

Oversigt over Arterne.

Scutellum sort	1. glauca.
Scutellum lergul	2. lútea.

1. *N. glauca* Linn. (Fig. 10). Scutellum sort. Hypopigst er Forryggen og Halvdækvingerne i større eller mindre Udstrækning sorte. De to Membranlapper af nogenlunde ens Størrelse. L. 14—17 mm.

En i Henseende til Farven meget foranderlig Art, der forekommer i alle Verdensdele, maa ske med Undtagelse af Australien. Den er almindelig udbredt i Danmark i stillestaaende Ferskvand, men træffes undertiden ogsaa i Brakvand. Den typiske Form (*glauca* Linn.) har helt eller næsten helt lyse Halvdækvinger; hos Varieteten *marginata* Müll. er Halvdækvingerne helt mørke med Undtagelse af en lys Stribe langs Clavus og paa Rodhalvdelen af Corium; af andre Farvevarieteter maa nævnes *marmorata* Fabr., der har sort- og bleggult marmorerede Halvdækvinger.

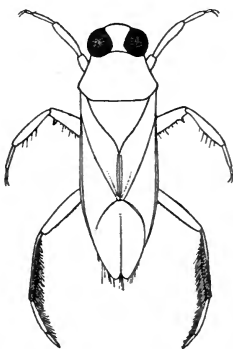

Fig. 10. *Notonecta glauca* Linn.

2. *N. lútea* Müll. Scutellum lys ligesom hele Oversiden (sjældent findes nogle mørke Pletter langs Sømmen

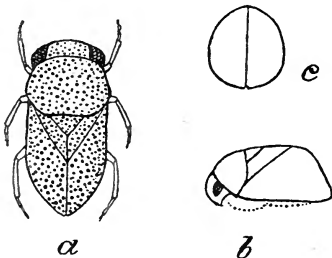
af Clavus). Ydre Membranlap kun omtrent halvt saa stor som indre. L. 14—17 mm.

Sammenlignet med foregaaende Art er *N. lutea* noget mere hvælvet samt har kortere Scutellum og betydelig længere Spore paa Mellemskinnebenene. Iøvrigt anses den nu i Almindelighed kun for at være en blegfarvet Form af *N. glauca*.

Temmelig sjælden.

2. *Plea* Leach.

Karakteristisk ved den korte, noget sammentrykte, overordentlig højt hvælvede og bagtil stejlt affaldende Krop og ved de hornagtige Halvdækvinger. Bugen uden Længdekøl, kun noget hvælvet. Benene temmelig ensdannede, Bagbenene uden Svømmehaar. Snabel 3-leddet. Fødder 3-leddede.

1. *Plea minutissima* Fabr. (Fig. 11). Hvidlig gul; paa langs af Ansigt og Pande en brun Stribe; paa Scutellum og Halvdækvinger nu og da nogen udvisket Plettegning. Hele Oversiden kraftig punkteret. L. 2—2 $\frac{1}{2}$ mm.

Fig. 11. *a* *Plea minutissima* Fabr. *b* Dyret set fra Siden og *c* set bagfra.

Ret sjælden; bl. a. omkring København og i Maribo Sø. Den holder særlig til i Søer og Damme med rigelig Vækst af Lemna (Andemad), Callitriche og Zannichellia.

3. Fam. *Nepidæ* (Vandskorpioner eller Skorpiontæger).

Forfodsleddet fingeragtig kloformet, uden Klør, Mellem- og Bagfodsleddet med 2 lange Klør. Membranribberne netformet forgrenede. Bugen langs

Midten køl- eller tagformet ophøjet. Øjnene fremstaaende. Forryggen fortil indbugtet.

I Modsætning til de to foregaaende og den efterfølgende Familie omfatter Vandskorpionernes Familie kun meget træge, tilsyneladende lidet intelligente Vandinsekter. De to herhenhørende indenlandske Slægter stemmer overens i, at Forbenene er Fangben, at Foden kun dannes af ét Led og i, at Bagkroppen ender i to børstelignende, halvrorformede Organer, der sammenlagte og sammenfalsede danner et Lufttilførselsrør, som stikkes op af Vandet, naar Dyret vil optage Luft; men Kropformen og hele Udseendet er i saa høj Grad forskellige, at man her med en vis Ret vil kunne tale om Vandenes „vandrende Blade“ og „vandrende Pinde“.

Oversigt over Slægterne.

Krop oval, fladtrykt. Forbryststykket meget bredere end langt..... 1. *Népa*.
Krop linieformet forlænget, næsten trind. Forbryststykket meget længere end bredt.. 2. *Ránatra*.

1. *Népa* Linn. (Vandskorpion eller Skorpiontæge).

Krop bred og flad. Forryggen trapezformet, fortil dybt indbuet. Scutellum ligesidet-trekantet. Clavus mod Ydersiden med en ophøjet Længderibbe. Forben meget kraftige Fangben, hvis Skinneben kan lægges ind i en dyb Fure langs Forsiden af det tykke Laar, medens Fodledet optages i en Fure i Laarringen (trochanter). Bagben mindre kraftige, mere indrettede til Bevægelse paa Bunden end til Svømning.

1. *N. cinérea* Linn. (Fig. 12). Lysere eller mørkere brun eller graa, dynd- eller jordfarvet. Forryggen ujævn, dens Bagrand vidt og svagt indbuet. Halvdækvingerne med afrundede Sider, bredest bag Midten, matte. Membran

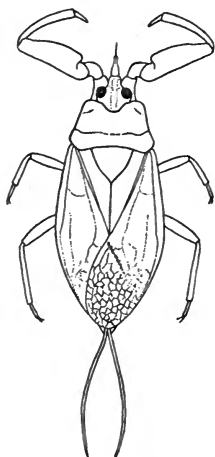

Fig. 12. *Nepa cinerea* Linn.

kraftig netribbet. Størstedelen af Bagkroppens Rygside mønjerød. Aanderøret kortere end Bagkroppen. L. (uden Aanderør) 18—22 mm.

Findes overalt her i Landet paa Dynd i Vandløb og stillestaaende Vande, særlig med Lerbund. Dens Farve stemmer overens Bوندens. Den kravler sædvanlig langs Bunden mellem Planter og Planterester ved Bredderne, kryber ogsaa undertiden ovenfor Vandet, men svømmer langsomt og ubehjælpssomt. Den er meget rovbegærlig og kamplysten. Flyver om Natten. Æggene, hvis skævt afskaarne ene Ende er traadformet 7-delt, aflægges om Foraaret paa Vandplanter; de bleggule, brede Larver har kun et kort Aanderør.

2. *Ránatra* Fabr.

Krop meget langstrakt og smal, cylindrisk. Øjnene kugleformet fremstaaende. Forbryststykket meget længere end bredt, smallest over Midten, bredest bagtil. Forryggens Bagrand i Midten (foran Scutellum) dybt indskaaret. Scutellum næsten rudeformet, bagtil meget spids. Benene meget lange og smalle; Forbenene omdannede til Fangben eller Gribeben, Laaret paa yderste Halvdel med en Torn, Skinnebenet krummet; Mellem- og Bagben ensdannede, meget slanke Gangben. Aanderøret omtrent saa langt som Bagkroppen.

1. *R. lineáris* Linn. (Fig. 13). Smudsig brunliggul. Bagkropsryggen orangerødlig, Siderne gulagtige. Forbenenes Hoffer mere end halvt saa lange som Laarene; deres Skinneben ikke halvt saa lange som Laaret; den uleddede

Forfod uden Klør. Mellem- og Bagbenenes Fødder meget tynde, forsynede med temmelig lange Klør. Halvdækvinger noget kortere end Bagkroppen.

L. (uden Aanderør) 30—35 mm.

Meget sjældnen; enkelte Steder paa Sjælland, ved Randers osv. Æggene fæstes ved to haarformede Forlængelser til Vandplanter. Larverne skifter Hud mindst 3 Gange. Ved et Hudsifte sent paa Sommeren viser Aanderøret sig; først senere kommer der Antydninger til Vinger.

Dette ejendommelige, noget træge Dyr opholder sig paa Dynd i og ved stillestaende Vand med Plantevækst, paa Bunden af meget vaade Grøfter og lignende Steder. Det har sikkert tidligere været hyppigere her i Landet end nu, da sumpede Lokalteter mere og mere afvandes og kommer under Kultur.

4. Fam. Naucoridæ (Vandrøvere).

Kroppen bredt oval, fladtrykt. Forben enten svagere Rovben eller kraftige tanglignende Fangben; Mellem- og Bagben Svømmeben. De to herhenhørende indenlandske Slægter er iøvrigt i flere Retninger saa forskellige, at de ofte betragtes som tilhørende to særskilte Familier (Naucoridæ og Aphelocheiridæ). Meget rovbegærlige og bevægelige Insekter.

Oversigt over Slægterne.

Forbenenes Laar meget tykke og brede, deres Skinneben krogformet buede, uden Fodled. Halvdækvinger med pergamentagtig, uribbet Membran ..... 1. *Naucoris*.

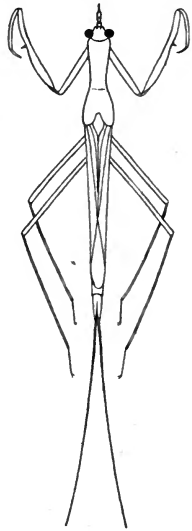

Fig. 13. *Ranatra linearis* Linn.

Forbenene af almindelig Bygning (Laaret dog noget fortykket), med 2-leddet Fod. Halvdækvinger rudimentære, yderst sjælden udviklede
2. *Aphelocheirus*.

1. *Naucoris* Fabr.

Hoved stort og bredt, indsænket i Forbryststykket. Følehornene skjulte under Hovedet. Snabelen kort og stærk, lodret stillet. Forben særdeles kraftige Gripe- eller Fangben, meget forskellige fra mellemste og bageste Benpar, som begge har 2-leddede Fødder (inderste Fodled ved Roden med et kort, i Skinnebesspidsen indsænket Støtteled); baade Mellem- og Bagbenenes Skinneben tornbesatte og forsynede med Svømmehaar; navnlig Bagskinnebenene er kraftige Svømmeredskaber. Bugens Siderande haarfrynse, af almindelig Form.

1. *N. camicoides* Linn. (Fig. 14). Hoved og Forryg glinsende, hos det levende Dyr grønliggule, med brune Smaapunkter, der særlig paa hver Side af Midtlinien samler sig til en Længdeplet eller Stribe. Halvdækvinger graabrune, med grønligt Anstrøg, mere matte, meget tæt og fint punkterede. Venstre- og Højremembran noget uensartet udviklede. Bugleddenes Baghjørner sorte, endende i en fin, spids Tand. Scutellum sort, mere eller mindre lysrandet. Forlaar næsten pæredannede. L. 13—15 mm.

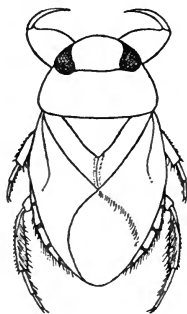

Fig. 14. *Naucoris camicoides* Linn.

Ikke sjælden i Søer, Damme og svagt rindende Vandløb, dog ret lokal i Jylland. Det er et kraftigt og godt svømmende Rovinsekt, der paa sine

Steder har vist sig at anrette Skade paa den spæde Fiske-
yngel. Den kan ligesom Rygsvømmerne tilføje smertelige
Stik. Æggene aflægges om Foraaret paa Vandplanter og
klæbes sammen til Klumper. Efter Larvernes tredie Hud-
skifte kommer Vingerne frem.

2. *Aphelochēirus* Westw.

Hoved lille, meget dybt indsænket i Forbryst-
stykket. Følehornene temmelig lange, ragende et
godt Stykke udenfor Hovedet (4. Led smalt til-
spidset, omtrent saa langt som 2. og 3. Led til-
sammen). Snabelen lang, lagt ind mod Brystet.
Forlaaret udvidet mod Roden; forreste Benpar
iøvrigt ikke særlig udviklet fremfor Mellem- og
Bagbenene; Foden 2-leddet paa alle Ben. Mellem-
og Bagbenene ikke særlig kraftige Svømmeben.
Bugens Siderande uden Haarfrynser; de enkelte
Leds Baghjørner tandformet bagudrettede (de for-
reste Leds dog i mindre Grad).

Slægtens Arter er dimorfe, d. v. s. de optræder i
vingede og kortvingede Former, af hvilke den vingede
Form er meget sjælden. Den kortvingede Form kan
betragtes som kønsmodne Dyr, hvis Udvikling iøvrigt
er standset paa sidste Larvetrin (eller det saakaldte Nymfe-
stadium).

1. A. Montandóni Horv. (Fig. 15). Oversiden sort.
Forbryststykkets og Bagkroppens yderste Siderande sæd-
vanlig bleggule. Hoved, Snabel, Følehorn og Ben bleg-
gule; Hovedet dog ofte mere eller mindre brunligt. Krop-
pens Underside lysere eller mørkere begfarvet. Forryggen
meget kort, langt bredere bagtil end fortil, Forranden fortil
i Midten meget dybt, halvcirkelformet indbuet, Bagranden
næsten lige, Siderandene noget afrundede. Halvdækvinger

sædvanlig kun tilstede i Form af udrandede Lapper. L. 10—12 mm.

Meget sjælden; hidtil kun fundet i Gudenaå og et enkelt af dens Tilløb i Nærheden af Randers. Den fandtes første Gang i 1907 af Hj. Ussing i Randers ved Skrabning paa dybt Vand i Aaen; den forekommer her, hvor Grunden bestaar af Grus, Smaasten og subfossile Musling-skaller, med iblandet Blaaler; paa denne Bund, der er fri for al Vegetation, og som danner Aaens egentlige Strømleje, opholder Tægen sig sammen med *Unio*, *Anodonta*, *Neritina fluviatilis* osv., hvoraf den formentlig i alt Fald delvis ernærer sig. Paa en saadan Lokalitet er de ydre Livsvilkaar praktisk talt ens hele Aaret rundt, hvorfor der ikke for denne Arts Vedkommende kan blive Tale om hverken én, to eller flere Generationer om Aaret; den træffes til enhver Tid i alle Udviklingsstadier, fra de spædeste Larver til kønsmodne Dyr. Æggene som hos *Naucoris* uden traadformede Forlængelser. Baade yngre Larver og kønsmodne Dyr kravler livlig omkring paa Gruset og mellem Smaastenene; de svømmer kun daarlig. De yngre Larver er helt bleggule og mangler de i ovenstaaende Slægtsbeskrivelse omtalte tandformede Forlængelser af Bagkropsleddenes Baghjørner. Hidtil kendes intet fuldtudviklet (vinget) Eksempel af denne interessante Vandtæge her fra Landet.

[*A. æstivális* Fabr. forekommer sikkert ogsaa her i Landet; den er funden i Brakvand i Nærheden af Kiel. Kroppens lyse Farve er meget mere udbredt (men mere lergul) end hos *A. Montandoni*; Oversiden er betydelig mere hvælvet, og Kroppens Omrids er bredt ovalt, medens Kroppen hos *A. Montandoni* er kendelig smallere fortil end bagtil.]

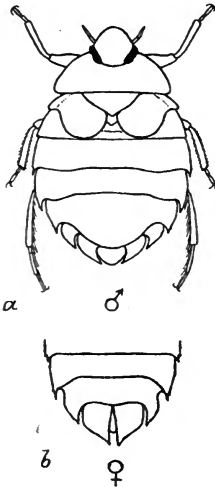

Fig. 15. *Aphelocheirus Montandoni* Horv.
 a Han fra Oversiden.
 b Hunnens Bagkropsspids set fra Oversiden.

Gruppe II. Landtæger (Geocorisæ).

Oversigt over Familierne.

1. Halvdækvingerne, forsaavidt de er fuldt udviklede, dannede af ét Stykke (d. v. s. ikke adskilte i Corium, Clavus og Membran), med gennemløbende og kun lidet forgrenede Længderibber. Kroppen med en meget kort vandskydende fløjls- eller filtagtig Behaaring. Færdes paa Vandoverflader. De kønsmodne Dyr forekommer ofte baade i en vinget og en uvinget Form ..... 1. Fam. Gerriidæ
(Vandløbere).
Halvdækvingerne sædvanlig sammensatte af Corium, Clavus og Membran, med forskelligartet Ribbedannelse. Kroppen i Almindelighed uden vandskydende Fløjlsbehaaring. Færdes kun undtagelsesvis paa Vand. Kønsmodne Dyr i Regelen vingede..... 2.
2. Følehorn 5-leddede ..... 3.
Følehorn 4-leddede ..... 6.
3. Halvdækvingerne for Størstedelen hindeagtige (membranøse), kun Corium læderagtig. Lever paa Vandplanter ..... 2. Fam. Hebridæ.
Halvdækvingerne for Størstedelen læderagtige, kun Membranen hindeagtig. Udprægede Landdyr (Bredtæger) .. .. 4.
4. Scutellum flad, bagtil afsmalnet, sjældnere bredt tilspidset ..... 5.
Scutellum meget stærkt hvælvet, næsten dækkende hele Bagkroppen .. 3. Fam. Scutelleridæ.
5. Skinneben uden (eller med meget svage) Tornrækker ..... 5. Fam. Pentatomidæ
(Stinktæger, egentlige Bredtæger).
Skinneben med kraftige, række stillede Torne... 4. Fam. Cydnidæ
(Tornben).
6. Halvdækvinger med et netmasket Ribbesystem. Ingen tydelig Grænse mellem Corium og Membran. 3. Følehornsled meget længere end de tre andre tilsammen ..... 10. Fam. Tingididæ.
Halvdækvinger ikke netmaskede. Membran sædvanlig tydelig afsat fra Corium (undertiden savnes begge Vingepar hos det kønsmodne Insekt). 3. Følehornsled sjældent længere end de øvrige Led tilsammen ..... 7.
7. Halvdækvinger bestaaende af Corium, Clavus og Membran (eller helt manglende) (Fig. 15 a. I) 9.

- Halvdækvinger bestaaende af Corium, Clavus,
Cuneus og Membran (Fig. 15 a. II) ..... 19. Fam. Capsidæ
(Blomstertæger).
Halvdækvinger bestaaende af Corium, Clavus,
Embolum, Cuneus og Membran (Fig. 15 a. III) 8.

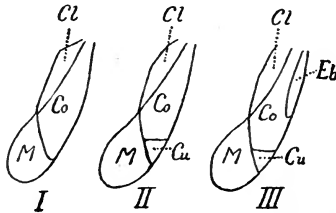

Fig. 15 a. Skematisk Tegning (I, II og III) af forskellige Former af Halvdækvinger. Cl Clavus, Co Corium, M Membran, Cu Cuneus (II og III), Eb Embolum (III).

8. Snabelen 3-leddet..... 18. Fam. Anthocoridæ.
Snabelen 4-leddet..... 17. Fam. Microphysidæ.
9. Alle Benpars Fødder 3-leddede ..... 10.
Forfødderne kun med 2 Led (meget flade, under
Bark levende Tæger)..... 11. Fam. Aradidæ
(Barktæger).
10. Snabelen 4-leddet..... 11.
Snabelen 3-leddet..... 15.
11. Følehorn traadformet fine mod Spidsen. For-
benene Fangben ..... 13. Fam. Nabidæ.
Følehorn mere eller mindre fortykkede mod
Spidsen. Forbenene som Regel ikke Fangben 12.
12. Biøjne mangler ..... 8. Fam. Pyrrhocoridæ.*)
Biøjne tilstede..... 13.
13. Kroppen liniedannet. Ben lange og overordentlig
tynde, næsten haarfine ..... 9. Fam. Berytidæ.
Kroppen ikke linieformet. Ben kraftige, af al-
mindelig Bygning..... 14.
14. Membran med kun 4—5 simple Ribber udgaa-
ende fra Membranens Rod (undertiden forenes
dog de to inderste til en Celle nær ved Mem-
branens Rod)..... 7. Fam. Lygaeidæ.
Membran med mange, sædvanlig stærkt gaffel-
delte Ribber, der udgaar fra en Tværribbe ved
Membranens Rod ..... 6. Fam. Coreidæ.

*) Repræsentanter for denne Familie vides endnu ikke med Sikkerhed at være fundne her i Landet.

15. Membran ikke bestemt afgrænset fra Corium, ofte utydelig. Halvdækvingernes Ribber forbundne til store Celler eller Masker. Følehorn piskeformede, langhaarede .....
 16. Fam. *Ceratocombidæ*.
 Membran tydelig og med selvstændigt Ribbe-
 forløb ..... 16.
 Vinger fuldstændig manglende. Kroppen bred og flad, næsten papirstynd. Biøjne mangler..
 15. Fam. *Cimicidæ* (*Acanthidæ*)
 (*Sengetæger*).
16. Snabel lang, naaende mindst til Forhofterne. Følehorn sædvanlig noget tykkere mod Spidsen. Kroppen temmelig flad og bred. (Smaa, springende Tæger, der opholder sig i Nærheden af Vand) ..... 14. Fam. *Saldidæ* (*Springtæger*).
- Snabel kort og kraftig. Følehorn traadformede mod Spidsen. Kroppen forlænget, ikke flad. (I Almindelighed større Tæger, der aldrig træffes paa fugtig Bund) ..... 12. Fam. *Reduviidæ* (*Rovtæger*).

1. Fam. *Gerrididæ* (*Hydrometridæ*) (Vandløbere eller Damtæger).

Vandløberne er let kendelige fra andre Tæger; alene deres Færden paa Vandoverflader gør, at de fleste Mennesker kender dem af Udseende (blandt Børn gaar de ofte under Navn af Skøjteløbere).

Kroppen er i Almindelighed linieformet eller i alt Fald meget langstrakt og beklædt med et vandskydende, fint Filtlag af fløjlsbrunlig eller sølvglinsende Farve. Forryggen bagtil med en afrundet Fortsættelse, Processus, der indtager Scutellums Plads. Melle- og Bagbenene mest lange og tynde, undertiden haarfine, indrettede til Bevægelse paa Overfladen af Vand; Forbenene hos de egentlige Vandløbere kortere og bruges til at

fastholde Byttet med, uden dog at være egentlige Fangben.

Hunnen er i Regelen større end Hannen, som meget ofte i lang Tid sidder paa Ryggen af Hunnen, uden at derfor nogen Parring finder Sted. Arterne træffes overalt paa Damme, Søer, Bække og Aaer, men i Almindelighed kun ved plantebevoksede Bredder; de staar oprejste paa Vandet, idet kun Fødderne, der under Vægten af Kroppen foraarsager et Nedtryk af Overfladehinden, berører dette. Kroppen berører kun Vandet, naar Dyret er udmattet. Bevægelsen, der udføres ved Hjælp af Mellem- og Bagbenene, sker i Form af Smaahop eller ved Skridtroning henad Vandoverfladen; ved sidstnævnte Bevægelsesmaade løftes Benene ikke fra Vandet; en tredie Bevægelsesmaade bestaar i, at Dyrene lader sig drive af Vind og Strøm. Byttet bestaar af mindre og svagere Insekter, som kommer nær til Vandløberne, der uden egentlig at jage tager Byttet enten ved Smaahop eller ved at løbe lige paa det; mens Byttet udsuges, holdes det fast med Forbenene. Som Regel overvintrer Vandløberne paa Land og søger straks om Foraaret tilbage til Vandet; at de i visse Tilfælde skal kunne opholde sig paa Bunden af Vandet om Vinteren, saaledes som flere ældre Forfattere har paa-staaet, bestrides nu af de fleste Forskere. I Vandet bevæger Vandløberne sig kun med megen Vanskelighed, idet deres Ben aldeles ikke er indrettede til Svømning. Paa Landjorden udfører de kraftigere og længere Hop end paa Vandet. De er ikke meget sky og opholder sig gerne sammen paa Vandet i større eller mindre Flokke. Æggene fasthæftes til Vandplanter. Larverne er korte, mest gul- og sorttegnede; deres Fødder er tykkere end hos de fuldt udviklede Insekter.

Oversigt over Slægterne.

1. Hoved meget langt og smalt, flere Gange længere end bredt, fortil noget udvidet. Øjnene rykkede langt frem foran Forbryststykkets Forrand ..... 1. Hydrométra.

- Hoved kort. Øjnene stillede nær Forbryststykkets Forrand ..... 2.
2. Snabel 4-leddet. Sædvanlig store, meget langstrakte Insekter ..... 2. Gérris.
Snabel 3-leddet. Mindre eller meget smaa Dyr af bredere Kropbygning ..... 3.
3. Alle Fødder tilsyneladende 2-leddede. Meget smaa Dyr ..... 4. Microvélia.
I det mindste Mellem- og Bagfødderne tydelig 3-leddede, inderste Led dog meget kort. Mid-delstore Dyr ..... 3. Vélia.

1. *Hydrométra* Latr.

(Limnobátes Burm.)

Den smalt liniedannede Krop og navnlig det stærkt forlængede Hoved kendetegner denne Slægt fremfor de andre Slægter indenfor Familien. Snabel 3-leddet. Laar, Skinneben og Fødder ensartet traadfint tynde paa alle Benpar. Fødderne 3-leddede (første Led meget kort). Følehorn traadfine, 4-leddede, Rodleddet noget kraftigere. Forbryststykket stærkt forlænget.

Slægtens Arter er dimorfe, idet de forekommer i en vinget og en uvinget Form, der i flere Retninger er noget forskellige; den sidstnævnte er — saaledes som det ofte er Tilfældet blandt Tæger og Cikader — hyppigst i de koldere Egne; hos de vingede Former er Brystet som Regel kraftigere udviklet. Findes paa rolige Vandoverflader, paa dyndede Bredder og paa Vandplanter. Der foreligger ikke sikre Oplysninger om, hvoraf de lever, ligesom hele deres Livsforhold er utilstrækkelig kendt.

1. *H. stagnórum* Linn. (Fig. 16). Sort eller brunlig sort, mat; oftest er Hovedet bag Øjnene, Forryggen bagtil og Connexivum noget lysere; hos den vingede Form er Følehorn og Snabel tildels ogsaa lysere farvede; Laarene og Skinnebenenes Rodhalvdel ofte gulagtige. Halvdækvinger mørkebrune, med blege Længdepletter mellem de

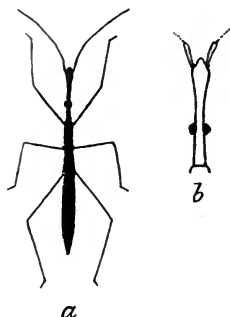

Fig. 16. *a* *Hydrometra stagnorum* Linn. *b* Omrids af Hovedet.

mørke Længderibber. L. 9—12 mm.

Ikke sjælden ved roligt Vand eller dyndede og planterige Bredder, ogsaa ved Vandløb. Den vingede Form er sjælden hos os. Er ikke meget livlig. Træffes undertiden, navnlig om Efteraaret, temmelig langt fjernet fra Vand.

2. *Gérris* Fabr. (Egentlige Vandløbere). (*Hydrométra* Fabr.)

Denne Slægts Arter opnaar gennemgaaende en betydelig Størrelse. Kroppen temmelig linieformet. Oversiden flad, med rendet-udhulet Bagkrop, Undersiden halvcyldrisk hvælvet. Snabel kort og kraftig, kun naaende lige forbi Forhøfterne. Følehornenes inderste Led oftest meget længere end noget af de øvrige Led. Forbenene noget kraftigere byggede og meget kortere end Mellems- og Bagbenene. Mellemfoden meget længere end Bagfoden; Fødder 2-leddede, de fine Klør er indleddede lidt foran Kloleddets Spids. Mellemhøfter langt fjernede fra Forhøfter og bredt adskilte.

Arterne er dimorfe, idet de jævnlig forekommer baade i en vinget og i en uvinget Form; enkelte forekommer kun i den uvingede Form; hos andre gives der ogsaa en Mellemsform med mere eller mindre stærkt forkortede Halvdækvinger. Ydre Kønsforskelle sædvanlig udtrykt paa 6. Bugskinne og Genitalpladerne. Udsuger andre Insekter. Larverne ret afvigende fra de fuldt udviklede Dyr særlig med Hensyn til Udviklingen af Brystringene.

Oversigt over Arterne.

1. Sjette Bagkropsled paa hver Side uddraget i en lang, sylspids Torn. Følehornene halvt eller næsten halvt saa lange som Kroppen ..... 2.
- Sjette Bagkropsled paa hver Side kun endende i en mere eller mindre skarp Tand. Følehornenes Længde omtrent en Trediedel af Kroppens Længde ..... 3.
2. Forryggen i større eller mindre Udstrækning brungul. Følehorn mindst halvt saa lange som Kroppen. Første Følehornsled kortere end andet og tredje Led tilsammen ..... 1. *rufoscutellátus*.
Forryggen helt sort, ofte dog med Undtagelse af en gul Streg fortil i dens Midtlinie. Følehorn ikke halvt saa lange som Kroppen. Første Følehornsled længere end andet og tredje Led tilsammen ..... 2. *nájás* (ápterus).
3. Forryggen i større eller mindre Udstrækning brungul ..... 3. *thorácicus*.
Forryggen helt sort ..... 4.
4. Bagskinneben og Bagfod tilsammen af Længde med Laaret. Bagfodens første Led mindst dobbelt saa langt som andet. Dyrets Længde 9—12 mm. .... 4. *gíbbifer*.
Bagskinneben og Bagfod tilsammen kortere end Laaret. Bagfodens første Led knap dobbelt saa langt som andet. Mindre, 7—9 mm lange Dyr ..... 5.
5. Bagskinneben og Bagfod tilsammen meget (omtrent $\frac{1}{3}$) kortere end Laaret ..... 7. *argentátus*.
Bagskinneben og Bagfod tilsammen ikke meget kortere end Laaret ..... 6.
6. Forlaar overvejende sorte eller dog mørke. 6. Bugskinne hos Hannen med to stumpe, noget fremadrettede, temmelig fremstaaende Knuder. Første Genitalplade (Kønssegment) hos Hunnen udhulet paa tværs ved Roden 6. *odontogáster*.
Forlaar overvejende gule. 6. Bugskinne hos Hannen uden Knuder. Første Genitalplade (Kønssegment) hos Hunnen uden Tværuddhuling ved Roden ..... 5. *lacústris*.

1. *G. rufoscutellátus* Latr. (Fig. 17). Størstedelen af Forryggen med Fortsættelse brunlig gul. Følehorn og Ben overvejende smudsiggule. Følehornene meget slanke; 1. Led længst, $\frac{1}{3}$ længere end 2. Led, 3. Led kortest, 2. og 4. Led af samme Længde. Mellembenenes inderste Fodled

4—5 Gange saa langt som 2. Led. Bagbenenes inderste Fodled mindst 2 Gange saa langt som 2. Led. Som Regel vinget; Halvdækvinger mørkt brunlige. 6. Bugskinnens Bagrand meget stærkere indbuet hos Hannen end hos Hunnen. L. 15—16 mm.

Fig. 17.
Sjette Bugskinne og Genitalplader hos Hannen af *Gerris rufocollatus* Latr.

En let kendelig, stor Art (vor næststørste), som er udbredt over hele Landet, men sjælden træffes flokkevis.

2. *G. najas* De Geer (ápterus Schum.) (Fig. 18). Vor største og kraftigste Art. Oversiden, Følehorn og Ben sorte. Følehorn slanke, 1. Led meget langt, længere end 2. og 3. Led tilsammen; 3. Led ubetydelig kortere end 2. Led; 2. og 4. Led af samme Længde. Bagfodens Længde knapt $\frac{1}{4}$ af Skinnebenets. Mellembenets inderste Fodled omtrent 3 Gange saa langt som 2. Led. Bagbenenes inderste Fodled knapt $1\frac{1}{2}$ Gang saa langt som 2. Led. 6. Bugskinne hos begge Køn omtrent som hos foregaaende Art. L. ♂ 13—14 mm, ♀ 16—17 mm.

En meget kraftig bygget Art, der hos os i Reglen forekommer uvinget (undertiden med afkortede Vinger). Den er noget stedegen og holder sig mest til Skovegne, men træffes her ofte i store Flokke. Hos befrugtede Hunner svulmer Bagkroppen mere eller mindre op, saaledes at den hudedede Forbindelse mellem Ryg- og Bugskinner paa hver Side spændes ud som en tyk, lys Længdevold. Han og Hun mere forskellige i Bygning end hos de øvrige Arter; fraset at Hannen er en Del mindre end Hunnen er dens Bagkrop betydelig mindre, smallere og mere ligesidet end Hunnens;

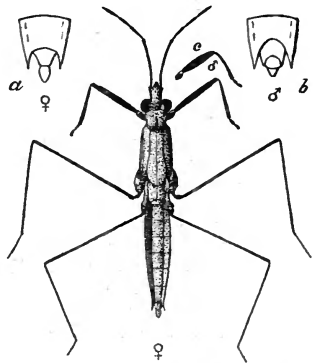

Fig. 18. *Gerris najas* De Geer. *a* 6. Bugskinne og Genitalplader hos Hunnen. *b* Samme hos Hannen.

desuden er dens Forben, navnlig Laaret, ret paaældende kortere og kraftigere end Hunnens, ligesom ogsaa For-skinnebenene er forholdsvis kortere og noget indadbuede.

[I vore Nabolande forekommer *G. píludum* Fabr., der sikkert ogsaa maa kunne findes her i Landet. Den ligner meget *G. najas*, men er lidt mindre; Bagfodens Længde er omtrent $\frac{1}{3}$ af Skinnebenets, og dens inderste Led 2 Gange saa langt som 2. Led. Oftest vinget.]

3. *G. thorácicus* Schum. (Fig. 19). I Udseende temmelig lig *G. rufoscutellatus*, men mindre og tættere bygget og i flere Retninger afvigende fra denne. Forryggen i større eller mindre Udstrækning brunlig gul, Halvdækvinger lysere eller mørkere sodbrune. Følehorn og Ben overvejende smudsiggule. Følehorn korte og kraftige; inderste Led længst, men ikke saa langt som 2. og 3. Led tilsammen; 3. Led næsten saa langt som 2. Led; 4. Led en Del længere end 2. Led og tydelig kortere end 1. Led. Mellembenenes inderste Fodled mindst dobbelt saa langt som 2. Led. Bagbenenes inderste Fodled omtrent $1\frac{1}{2}$ Gang saa langt som 2. Led. 6. Bugskinnes Bagrand hos Hannen dybt indskaaret, hos Hunnen svagt indbuet. L. 10—12 mm.

♂

Fig. 19.
Sjette Bugskinne og Genitalplader hos Hannen af *Gerris thoracicus* Schum.

Denne Art, der mest optræder vinget, er udbredt over hele Landet, men er ikke særlig talrig.

4. *G. gíbbifer* Schum. (Fig. 20 a). En mellemstor, helt mørk Art, der over Mellemhofterne er forholdsvis bredere end de øvrige indenlandske Arter. Følehorn og Ben lysere eller mørkere begsorte. Følehornene og de enkelte Leds indbyrdes Størrelse som hos foregaaende Art, men Forholdet mellem Melle- og Bagbenenes Fodled anderledes. Mellembenenes inderste Fodled omtrent 3 Gange saa langt som 2. Led; Bagbenenes inderste Fodled 2 Gange saa langt som 2. Led; Bagbenenes Skinneben og Fod tilsammen af Længde med Laaret. 6. Bugskinne omtrent som hos *G. thoracicus*. L. 9—12 mm.

Optræder oftest vinget; en sparsomt forekommende Art, der navnlig er fundet i Silkeborg- og Randersegnen.

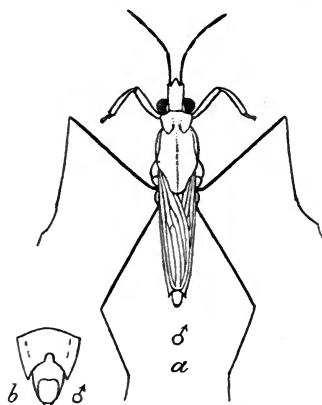

Fig. 20. *a* *Gerris gribbifer* Schum., Han. *b* Sjette Bugskinne og Genitalplader hos Hannen af *Gerris lacustris* Linn.

5. *G. lacustris* Linn. (Fig. 20 *b*). Hører sammen med de to følgende til vore mindste Arter. Ligner meget foregaaende Art, men er en Del mindre. Følehorn af samme Bygning. Forryggen bagtil med en skarp Midtkøl. Forlaar overvejende gule. Mellem- og Bagben omtrent som hos *G. gribbifer*, men Bagfod og Bagskinneben lidt kortere end Laaret, og Mellembenenes inderste Fodled $3\frac{1}{2}$ Gang saa langt som 2. Led. 6. Bugskinnes Bagrand hos Hannen dybt

indskaaret og i selve Midten yderligere med et lille rundt Indsnit, hos Hunnen svagere indbuet. Hunnens første Genitalsegment med en svag Køl langs Midten, paa hver Side af denne noget indtrykket. L. 8—9 mm.

En almindelig og flokkevis optrædende Art, der baade forekommer i en vinget og uvinget Form; desuden træffes en Form med forkortede Vinger; den vingede Form er den hyppigste hos os.

6. *G. odontogaster* Zett. (Fig. 21). Let kendelig ved, at Hannens 6. Bugskinne er udstyret med 2 fremstaaende og noget fremadrettede Knuder og ved, at Hunnens første Genitalsegment ved Roden er udhulet paa tværs. Iøvrigt meget lig *G. lacustris*; Forlaarene mørke og kun gule ved Roden. L. $7\frac{1}{2}$ — $8\frac{1}{2}$ mm.

Er ikke meget almindelig; den er ogsaa truffen ved Havkyster. Optræder mest vinget.

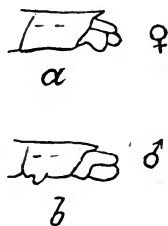

Fig. 21. Sjette Bugskinne og Genitalsegmenterne hos *Gerris odontogaster* Zett., sete fra Siden. *a* hos Hunnen, *b* hos Hannen.

7. *G. argentatus* Schum. Vor mindste Art, men dog kun ubetydelig mindre end *G. odontogaster*. Den kendes lettest ved, at Bagskinneben og Bagfod tilsammen omtrent er $\frac{1}{4}$ kortere end Laaret, hvilket ikke er Tilfældet hos nogen anden indenlandsk Art. 4. Følehornsled næsten saa langt som inderste Led. Bagbenenes inderste Fodled $1\frac{1}{2}$ Gang saa langt som 2. Led. 6. Bugskinne hos Hannen og første, skarpt kølede Genitalsegment hos Hunnen omtrent som hos foregaaende Art. L. $6\frac{1}{2}$ —8 mm.

Ikke almindelig; den er næsten altid vinget.

3. *Vélia* Latr.

Denne Slægt staar den foregaaende nær, men er dog i flere Henseender meget afvigende. Kroppen er tættere bygget, fint filtagtig behaaret. Følehornenes inderste Led er stærkt buet og lidt kraftigere end de øvrige 3 Led, der indbyrdes omtrent er af samme Længde. Snabelen 3-leddet. Hofteparrene har paa det nærmeste samme (temmelig korte) Afstand fra hinanden, og de enkelte Benpars Hofter er tættere sammenstillede, ligesom der ikke er nær saa stor Forskel i Størrelsen og Formen af de forskellige Benpar; Laarene er ikke traadfine; Baglaarene hos Hannen endogsaa fortykkede og forsynede med 2 Torne. Mellemskinneben paa Indersiden med fine, buede Haar. Fødder 3-leddede, men inderste Led meget kort. Forbryststykket fortil smallere. Bagkroppen oven til flad eller udhulet-rendet, dens Underside halvcylindrisk.

Kønslimorfisme større end hos foregaaende Slægt. Under nordlige Breddegrader er Dyrene uvingede. De findes flokkevis, særlig paa rindende Vand, og de løber

hurtig, men ikke stødvis hen over Vandfladen. Udsuger Insekter og andre Smaadyr, som kan træffes paa Vandoverfladen. Larverne er temmelig korte og har, i alt Fald hvad Mellem- og Bagben angaar, kun enleddede Fødder med utydelige Klør.

1. *V. currens* Fabr. (Fig. 22). Forryggen mørkebrun, med rødliggul Forrand og med en sølvhvid Plet i Nær-

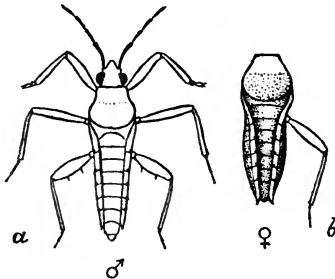

Fig. 22. *Velia currens* Fabr. *a* ♂Hannen. *b* Forbryststykke, Bagkrop og højre Bagben hos Hunnen.

heden af hvert Forhjørne. Bagkroppens Overside mørk, ofte til Dels rødliggul langs Midten; den skarpt opstaaende Connexivum rødliggul, Leddenes Baghjørner mørke. Bugen rødliggul langs Midten, Siderne sorte. Bagkroppens Rygled har paa hver Side en tydelig Sølvplet hos Hannen. Hos Hannen

er Genitalsegmenterne uddragne, hos Hunnen næppe synlige fra Oversiden. Følehorn og Ben begsorte. L. 6—6½ mm.

(Halvdækvingerne mørke, hvidplettede: 2 Pletter nær ved Roden, en oval Plet i Midten og en lille rund Plet nær Spidsen).

Forekommer ret hyppig i Skovegne, baade paa stillestaaende og rindende Vand, hvor den flokkevis holder sig til Bredderne. Den bevæger sig nogenlunde let paa Landjorden. Lever som de øvrige Vandløbere af Rov. Den vingede Form hører hjemme i Mellemeuropa.

4. *Microvelia* Westw. (*Hydroëssa* Burm.)

Ganske smaa Vandløbere af oval Kropform; de staar foregaaende Slægt nær, men adskilles bl. a. ved, at Connexivum er langt mindre opad-

rettet. Snabel 3-leddet. Følehorn 4-leddede; deres 3. Led noget tyndere end de øvrige Led; 2. Led kortest, 4. Led lidt længere end det svagt krummede inderste Led. Bagfødderne tilsyneladende 2-leddede (et overordentlig kort inderste Led næppe synligt). Hos den vingede Form er Halvdækvingerne af ensartet Beskaffenhed; deres kraftige Ribber danner 3 større, tildels hvidplettede Celler eller Masker.

Opholder sig særlig paa Vand med rigelig Vækst af Andemad og Aakander.

1. *M. pygmæa* Duf. (Fig. 23). Sort, Oversiden tildels med sølvglinsende Pletter (af fin Behaaring); Forryggen tæt ved Forranden med en rødliggul, i Midten afbrudt Tværplet eller Tværlinie. Det meste af inderste Følehornsled og inderste Halvdel af Laarene rødliggule. Hos den vingede Form er Halvdækvingerne mørke, med lyse Pletter i Maskerne (Cellerne), hvorved der paa hvert Halvvingedække viser sig en større, oval, graalighvid Længdeplet foran Spidsen, og foran denne Plet 2 mindre, punktformede Pletter af samme Farve. L. 1—1½ mm.

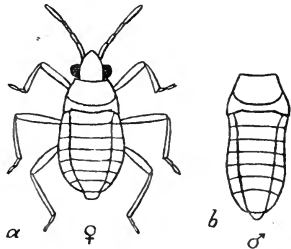

Fig. 23. *Microvelia pygmæa* Duf. a) Hunnen. b) Forbryststykke og Bagkrop hos Hannen.

Den uvingede Form er funden rundt om i Jylland i Tørvegrave. Den vingede Form er meget sjælden i det nordlige Europa.

[*Mesovelia furcata* Muls. & Rey er fundet i alle vore Nabolande og forekommer muligvis ogsaa hos os. Den maa eftersøges paa Søer med Bevoksning af Nymphæa, Nuphar og Potamogeton, paa hvis flydende Blade den mest opholder sig. Den forekommer i en vinget og i en uvinget (eller kortvinget) Form. Kroppen 3—3½ mm,

forlænget, mørkebrun hos den vingede Form, lysere og mere eller mindre plettet hos den uvingede. Følehornene lange, $\frac{3}{4}$ af Kroppens Længde, hvorved den bliver letkendelig blandt Vandløberne. Benene gulagtige, Laarenes og Skinnebenenes Spids samt Fødderne sorte. Hos den vingede Form er Halvdækvingerne blege, med tykke, mørke Ribber. Connexivum gul.]

2. Fam. Hebrídæ.

Scutellum udviklet, Følehornene 5-leddede; hos den vingede Form er Membranen veludviklet, men uden Ribber. Følehornenes 2 inderste Led temmelig korte og tykkere end de følgende Led, af hvilke det yderste er det længste. Snabel 4-leddet, naaende til Baghofterne. Fødder 2-leddede; yderste Led betydelig længere og tykkere end inderste. Øjnene grovt facetterede.

Denne Familie, der hos os kun repræsenteres af én Slægt (Hebrus), har ikke haft nogen fast Plads i Systemet, men sættes her næst efter Vandløberne, da dens Arter i flere Retninger viser Slægtskab med disse og desuden fører omtrent samme Levevis paa Vandoverflader og Vandplanter, særlig Tørvemos (Sphagnum), samt paa fugtig Bund ved Vandsteder. Men i andre Retninger afviger de betydelig.

Ganske smaa Dyr; de to danske Arter af Slægten Hebrus er dimorfe. De udsuger Springhaler (Podurer).

1. Hébrus Westw.

Kropform langoval. Ben uden Torne. Slægtens Beskrivelse falder iøvrigt sammen med Familiens.

Oversigt over Arterne.

Første Følehornsled betydelig længere end 2. Led.

Hoved og Forbryststykke som Regel sorte...

1. pusillus.

Første Følehornsled ubetydelig længere end 2. Led.
 Hoved og tildels ogsaa Forbryststykket rød-
 lige ..... 2. ruficeps.

1. *H. pusillus* Fall. (Fig. 24 a). Hoved og Forryg sorte*). Forryggen meget bred bagtil, furet langs Midten. 4. og 5. Følehornsled ikke meget tydelig adskilte. Clavus hindeagtig, ikke skarpt adskilt fra den store, røgfårvede, noget hvidplettede Membran, mod Roden mælkehvid. Ben lysere eller mørkere begbrunlige. L. 2 mm.

Den findes ofte i Antal ved Vandbredder, særlig i Skove og Skovegne. Træffes løbende ikke alene paa Lemna og andre Vandplanters Blade, men ogsaa paa Vandoverfladen, ligesom den ogsaa søger op paa de fugtige Bredder. Den er hos os meget hyppig fuldvinget.

2. *H. ruficeps* Thoms. (Fig. 24 b). En Del mindre. Hoved og Forryg rødlig, den sidste dog ofte mørkere bagtil. Forryggen mindre bred bagtil, utydelig furet langs Midten. 4. og 5. Følehornsled tydelig adskilte. Hos den vingede Form er Halvdækvingerne omtrent som hos foregaaende Art, men Pletten mod Roden af Clavus ubestemmelig hvidlig. Ben klarere rødliggule. L. $1\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ mm.

Levevis som foregaaende Arts, men langt sjældnere her i Landet og hidtil kun fundet i den kortvingede Form; Nordsjælland, Silkeborgegn og paa Gudenaas ved Randers.

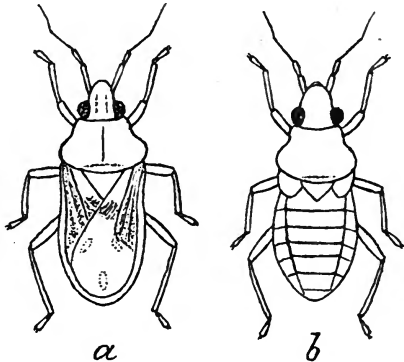

Fig. 24. a Vinget *Hebrus pusillus* Fall.
 b Uvinget *Hebrus ruficeps* Thoms.

*) Hos Varieteten *erythrocephalus* Lap. er dog Hovedet og forreste Del af Forryggen rødlig.

3. Fam. Scutelleridæ.

Scutellum stærkt udviklet og hvælvet, dækker næsten hele Bagkroppen og er omtrent eller endog fuldtud saa lang som denne, hvorved flere af disse Dyr faar et billeagtigt Udseende (Scutellum er bredest bagtil). Hos flere af dem breder Scutellum sig endogsaa saa langt ud til Siderne, at kun en smal og undertiden blot en kort Stribe af Halvdækvingerne bliver synlig ovenfra. Følehornene er 5-leddede og Fødderne 3-leddede. Kropform bredere eller smallere oval.

Her i Landet findes kun faa Slægter af denne ved sin ejendommelige Scutellum letkendelige Familie; de træffes mest i sandede og tørre Egne, for nogle Arters Vedkommende allerede tidlig om Foraaret, paa solbeskinnede Skrænter. De lever af Plantesaft.

Oversigt over Slægterne.

1. Hele Kroppen kort stivhaaret. Scutellum dækker hele Bagkroppen og lader kun Coriums Rod udækket ..... 2.
Kroppen ikke haaret. Scutellum betydelig smallere end Bagkroppen. Den yderste Halvdel af Corium fri ..... 3.
2. Krop oval. Forryggenes Siderande rundede. Inderste Følehornsled næsten saa langt som 2. og 3. Led tilsammen ..... 4. *Odontoscélis*.
Krop langagtig, omtr. parallelsidet. Forryggenes Siderande næsten vinkelbrudte. Inderste Følehornsled saa langt som 2. Led. . . 3. *Phimodéra*.
3. Benene kraftig tornbesatte ..... 5. *Thyreócoris*.
Benene uden eller med meget svage Torne ... 4.
4. Forryggenes Forhjørner med et stillet, økseformet Fremspring (hos den danske Art). Scutellum noget kortere end Bagkroppen ..... 1. *Pódops*.
Forryggenes Forhjørner uden saadant Fremspring.
Scutellum saa lang som Bagkroppen .....
2. *Eurygáster*.

1. *Podops* Lap.

Den indenlandske Art af Slægten er let kende-
lig ved den ejendommelige Udvidelse af Forryggens
Forhjørner. Hovedets Siderande foran Øjnene
med en lille tandformet Udvidelse. (Forryggens
Skuldre (d. s. v. det fremstaaende Parti foran de
egentlige Baghjørner) vinkel- eller tandformet ud-
staaende). Inderste Følehornsled naar ikke frem
til Hovedets Spids; 2. Led kortere end 1; 3. Led
mindst saa langt som 4.; 5. Led er næsten saa
langt som 3. og 4. Led tilsammen. Hovedets
Sidestykker af Længde med eller lidt længere end
Pandekilestykket, der ikke er indesluttet af disse.

1. *P. inuncta* Fabr. (Fig. 25). Graalig; Forryggen
fortil samt Hovedet sort af fin og tæt, sort Punktering
(den øvrige Overside meget grovere og langt mere spredt
punkteret). 2. Følehornsled me-
get kortere end 3. Led; dette
omtrent af Længde med eller en
Ubetydelighed længere end 4.
Led; 5. Led tykkere. Hovedet
langs Midten tagformet hvælvet-
ophøjet. Forryggen fortil bulet-
buklet, med en ophøjet Tvær-
liste lidt foran Midten og lodret
paa denne med en Længdeliste
fra Midten af Forranden til lidt
bagved Tværlisten, saa der der-
ved fremkommer et Kors. For-
ryggens Sider fra Forhjørne til
Skulderfremspring omtrent lige.

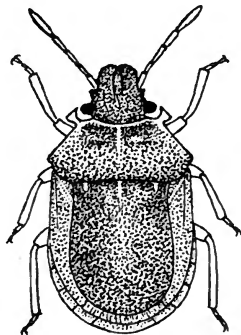

Fig. 25. *Podops inuncta*
Fabr.

Scutellum ved Roden med 3 glatte, hvidlige ophøjede
Smaapletter (kalløse Pletter). Skinnebenenes Inderside
mørke ved Rod og Spids. L. $5\frac{1}{2}$ — $6\frac{1}{2}$ mm.

Paa tørre Græsmarker paa de østlige Øer; navnlig fundet rundt om paa Sjælland; iøvrigt sjælden.

2. *Eurygaster* Lap.

(Tetýra Fabr.)

Kroppen bred og Oversiden forholdsvis flad. Scutellum, der endog naar lidt ud over Bagkrops-spidsen, er mod Roden svagt tagformet hvælvet langs Midten. Inderste Følehornsled knippelformet; 2. Led noget krummet, omtrent af Længde med 4. Led; 3. Led kortest, halvt saa langt som 5. Led, der er betydelig længere end 4. Ben korte. Hannen med enkelt, halvcirkelformet Genitalplade. Hunnens Genitalplader smalle, bugtede.

Arterne træffes paa tørre Lokalteter og paa forskellige Planter; overvintrede Eksemplarer kan træffes ret tidlig om Foraaret.

Oversigt over Arterne.

Forbryststykkets Sider fra Forhjørne til Skulderfremspring lige. Pandekilestykket ikke omsluttet af Hovedets Sidestykker, men af Længde med disse. . . . . 1. *māūra*.
 Forbryststykkets Sider noget afrundede. Pandekilestykket kortere end Sidestykkerne og fortil omsluttet af disse . . . . . 2. *nigrocuculláta*.

1. *E. māūra* Linn. (Fig. 26). Meget variabel i Farve og Tegning: fra ensfarvet blegt gulbrunlig til snavset graalig med mørke Skygger og Længdebaand, som fremstaar ved Ophobning af sorte Smaapunkter (hele Oversiden meget fint punkteret). Forryggen paa hver Side med en grubeagtig Fordybning; dens Sider skarpt randede. Scutellum svagere tagdannet-hvælvet mod Roden, paa hver Side ved denne med en hvidlig Plet. Connexivum med brune Skyggepletter. L. 10—12 mm.

Findes ret hyppig mange Steder paa Øerne, men er særdeles lokal i Jylland, hvor den er ukendt i de fleste Egne. Træffes særlig paa Star (*Carex*), Pil og Gederams (*Chamænerium angustifolium*).

2. *E. nigrocuculláta* Goeze. Ligner en Del foregaaende Art, men er sædvanlig mere ensfarvet og fladere. Forryggen nedtrykket tværs over Midten; dens Side-rande fortil ophøjede, bagtil skarpt-randede. Scutellum længere og smallere end hos *E. maura*, stærkere tag-dannet hvælvet mod Roden og ved denne uden kal-løse Pletter. Connexivum uden brunlige Skyggepletter. L. 11—13 mm.

Yderst sjælden; fundet ved Bøtø paa Falster.

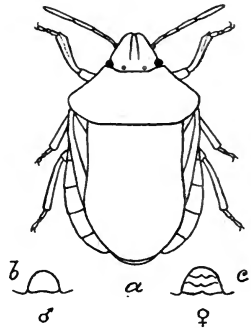

Fig. 26. *a* *Eurygaster maura* Linn. *b* Genitalplade hos Hannen. *c* Genitalplader hos Hunnen.

3. *Phimodéra* Germ.

Krop langagtig, næsten tøndeformet hvælvet, med korte Børstehaar. Inderste Følehornsled saa langt som 2. eller som 4. Led; 3. Led noget kortere; 5. Led saa langt som 3. og 4. Led til-sammen. Forryggen knudet-bulet og foran Midten med en vinkelformet Tværfure. Ben korte og stærke; Skinnebenene næsten knippelformede.

1. *Ph. humerális* Dalm. Følehorn overvejende sorte. Ben gule, sortspragledede; Skinneben mørkere, med gul Midtring. Scutellum sort, tæt punkteret; en trekantet Plet ved hvert Rodhjørne og nogle Punkter ved Randene gule. L. 5 mm.

Yderst sjælden; funden ved Klitmøller.

4. *Odontoscélis* Lap.

Kroppen oval, hvælvet, kort børstehaaret. Inderste Følehornsled omtrent saa langt som 2. og 3. Led tilsammen; 3. Led noget kortere end 2.; 4. Led saa langt som 1. (inderste); 5. Led næsten saa langt som 2. og 3. Led tilsammen. Forryggen paa hver Side noget fra Randen med en noget bugtet Længderende, i hvis Midte der findes en dyb Grube. Scutellums Rod med 2 større Gruber. Skinnebenene korttornede. — Scutellum kolossalt udviklet, saa lang som Bagkroppen og næsten af samme Bredde, saa at kun lidt af Corium og Bagkroppens yderste Siderande er ubedækkede.

Arterne er let kendelige blandt de storskjoldede Tæger ved den korte Børstebehaaring, som let fastholder Støv o. lign., hvorved de sædvanlig faar en graalig Jordfarve. De er udprægede Sandmarksdyr, som tager deres Næring fra forskellige lave Planter, særlig ærteblomstrede.

Oversigt over Arterne.

Et lille og utydeligt Indsnit ved Forryggens Skulderhjørner. Forryggens Sider svagere rundede ..... 1. *fuliginósa*.

Et større og tydeligt Indsnit ved Forryggens Skulderhjørner. Forryggens Sider stærkere rundede

2. *dorsális*.

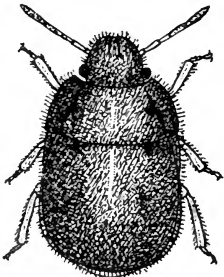

Fig. 27. *Odontoscélis fuliginosa* Linn.

1. *O. fuliginósa* Linn. (Fig. 27). En meget variabel Art. Kroppen graalig af den korte Børstebehaaring og de deri indeholdte Partikler. Grundfarven mørk, mest med nogle meget foranderlige, lysere Pletter og Striber. L. 5—7 mm.

Paa Sandmarker i de fleste Egne af Landet.

2. *O. dorsalis* Fabr. Ligner meget foregaaende Art og er ikke let at adskille fra denne. Foruden ved de i Artsoversigten nævnte Karakterer afviger den ved at være noget større. L. 6—8 mm.

Findes paa lignende Steder som foregaaende, men er langt sjældnere (f. Eks. Rørvig, Faaborg, Langesø).

5. *Thyreócoris* Schrk.

(*Corimelæna* White, *Coreomélas* Am. & Serv.)

Denne Slægt afviger i mange Retninger fra de øvrige storskjoldede Tæger, saa den af flere Forfattere betragtes som Type for en særlig Familie (*Corimelænidæ*); Skinnebenenes Yderside er saaledes stærkt tornbesat og Scutellums Siderande forsynede med en Fure, hvori Halvdækvingerne er indfalsede under Hvilen. Kroppen lille, langagtig, hvælvet, nøgen. 2. Følehornsled kortest; 5. Led længst; Leddene iøvrigt omtrent lige lange. Forryggen nedtrykket bagved Skulderhjørnerne, dens Sider temmelig rundede. Fødderne tynde.

1. *Th. scarabæoides* Linn. (Fig. 28). Meget billelignende. Krop lille, kortoval. Oversiden*) meget højt hvælvet, metalgrønlig eller ertsfarvet, glinsende, tæt og tydelig punkteret. Membran hvidlig. Følehornene mørke eller brunlige, lysere ved Roden. Ben sorte, Fødder brunliggule. L. 3—4 mm. (Hannen noget mindre end Hunnen).

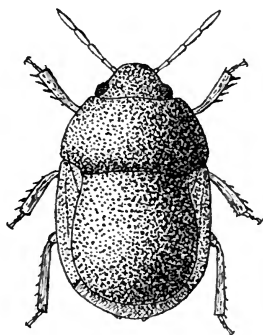

Fig. 28. *Thyreocoris scarabæoides* Linn.

*) Under Begrebet „Overside“ regnes Membranen ikke med.

Ikke sjælden paa sandede Marker; overvintrer og træffes derfor fuldt udviklet fra det tidligste Foraar til sent paa Efteraaret.

4. Fam. Cydnidæ (Tornben).

Let kendelig ved Skinnebenenes kraftige Tornrækker, navnlig langs Ydersiden. Kroppen bred, med noget hvælvet Overside. Scutellum af normal Størrelse, trekantet tilspidset, men med afrundet yderste Spids; dens Siderande med en Fure, hvori Halvdækvingerne under Hvilen er indfalsede. Snabel 4-leddet. Følehorn 5-leddede. Forskinneben egnede til at grave med. Fødder 3-leddede, tynde og slanke i Forhold til de kraftige Skinneben.

Lever i tørre, sandede Egne, hvor de tildels kan findes gravende eller rodende i Jordoverfladen, under Smaasten, Planteaffald osv. Træffes ofte overvintrende. Lever sandsynligvis af Plantesaft, men deres Levevis er endnu ikke fuldt opklaret.

Oversigt over Slægterne.

Hovedets Sidestykker bøjer sig ikke sammen om Pandekilestykkets Spids, men lader denne ligge frit ud tæt til Hovedets Forrand . . . . .

1. *Gnathocónus*.

Hovedets Sidestykker bøjer sig mere eller mindre sammen om Pandekilestykkets Spids, saa denne enten bliver helt indsluttet eller kun i meget indsnævret Form naar Hovedets Forrand . . . . .

2. *Sehírus*.

1. *Gnathocónus* Fieb.

Krop lille, oval, noget hvælvet. Forryggen med et svagt Nedtryk tværs over Midten, men Nedtrykket bliver tydeligt mod Siderne. Følehornenes

Led tiltagende i Længde udefter. Membran temmelig stejlt affaldende fra Corium.

Oversigt over Arterne.

Coriums Siderand i hele sin Længde klart hvidlig. Den hvidlige Farve naar for Størstedelen indenfor Siderandens Punktrække.....

1. *albomarginatus*.

Coriums Siderand kun tydelig hvidliggul paa Rodhalvdelen. Den lyse Farve naar ikke ind over Siderandens Punktrække..... 2. *picipes*.

1. Gn. *albomarginatus* Goeze (Fig. 29). Oversiden blaalig sort, glinsende. Membran bleggullig eller brunliggul. Forryggens fine Siderandlister ofte brunlige. Hovedets Sidestykker rager betydelig længere frem end Pandekilestykket. L. 4—5 mm.

Meget sjælden hos os og kun fundet paa de sydlige Øer (Lolland, Falster, Langeland).

2. Gn. *picipes* Fall. Oversiden sort eller begbrunlig, glinsende, sjælden med tydelig blaaligt Metalskær. Membran næsten glasklar. Hovedets Sidestykker rager kun ubetydelig længere frem end Pandekilestykket. L. 3—3½ mm.

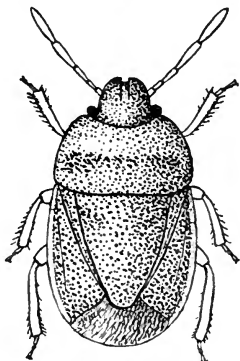

Fig. 29. *Gnathoconus albomarginatus* Goeze.

Udbredt over hele Landet, men er ikke særlig almindelig. Den træffes paa sandede og magre Jorder; tidlig om Foraaret paa solbeskinnede Skrænter og Bakker.

2. *Sehirus* Am. & Serv.

(*Legnótus* Schiødt., *Tritomégas* Am. & Serv., *Adomérus* Muls. & Rey).

Denne Slægts Arter har tidligere været fordelt paa flere Slægter, som imidlertid ikke har været

tilskrækkelig skarpt adskilte, og Slægten kan i Grunden heller ikke siges at være tilfredsstillende afsondret fra den foregaaende Slægt (se Oversigten over Slægterne). Hos flere af Arterne har Oversiden klar hvidlig Tegning.

Gennemgaaende Sandmarksdyr, af hvilke flere ofte træffes paa forskellige lave Planter.

Oversigt over Arterne.

1. Kroppens Overside ensfarvet sort, med svag Erts-glans. Forryggen med et meget svagt Indtryk tværs over Midten (Underslægt Legnótus Schiødt.) ..... 2.
Kroppens Overside med hvidlige Tegninger. Forryggen med tydeligere eller endog dybt Indtryk tværs over Midten..... 3.
2. Følehorn sorte, kun 2. Led gulligt. Coriums Bagrand 2 Gange svagt bugtet ..... 1. *mório*.
Følehorn overvejende sorte, men 1. Led oventil, 2. Led helt og 3. og 4. Led ved Roden rustgullige. Coriums Bagrand lige afskaaret ....
2. *luctuósus*.
3. 3. Følehornsled betydelig længere end 2. Forryg og Corium med forskelligformede, hvidlige Pletter, Forryggens Tværintryk temmelig svagt i Midten. Skinnebenenes Rodhalvdél udadtil hvid. Forryggens Forrand middelmaadig indbuet (Underslægt Tritomégas Am. & Serv.) ..... 3. *bicolor*.
3. Følehornsled ubetydelig længere end 2. Forryggens og Coriums yderste Siderande samt oftest ogsaa en lille Plet midt paa Corium hvidlige. Forryggens Tværintryk overalt meget dybt, fureagtigt. Forryggens Forrand dybt indbuet (Underslægt Adoméus Muls. & Rey)
4. *biguttátus*.

1. *S. mório* Linn. Krop oval. Hovedets Sidestykker nærmer sig fortil hinanden, saa Pandekilen derved bliver indesluttet. 5. Følehornsled omtrent saa langt som 4. eller ubetydelig længere; 2. og 3. Led indbyrdes af samme Længde, hvert for sig kortere end noget af de to yderste Led. Partiet foran Forryggens svage Tværintryk glat

(ikke punkteret). Forryggens Sider fortil rundede. L. 6—8 mm.

Ikke almindelig. Fundet paa sandede Jorder, navnlig paa Sjælland og i Jylland, ofte allerede i April Maaned (overvintrede Eks-emplarer).

2. *S. luctuosus* Muls. & Rey (Fig. 30). Meget lig foregaaende. Foruden ved de i Arts-oversigten nævnte Karakterer afviger den fra *S. morio* ved at være noget større, ved at Forryggens Sider næsten er rette og ved, at Scutellum bagtil er bredt tilspidset. L. 7—9 mm.

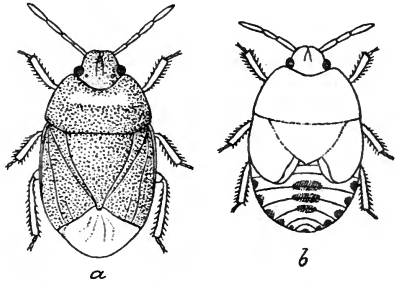

Fig. 30. *Schirus luctuosus* Muls. & Rey.
a Imago. b Nymfe.

Paa lignende Steder som foregaaende og samtidig med den, men mere udbredt og almindelig.

3. *S. bicolor* Linn. (Fig. 31). Oversiden sort eller sortblaalig glinsende, med hvide Pletter. Pandekilestykket ikke helt indesluttet af Hovedets Sidestykker. Forryggens Tværandtryk svagt i Midten, kraftigt mod Siderne, dens Forrand jævnt indbuet. Følehorn helt sorte. Forreste Halvdel af Forryggens Sider og et lille Punkt bag hvert Skulderhjørne hvide; af samme Farve er en temmelig uregelmæssig, vinkelbrudt, halvmaaneformet Plet paa Ydersiden af Coriums Grund og en trekantet Plet paa Coriumhjørnet. Connexivum hvidpletet. Skinnebenenes Yderside mod Roden hvidlig. L. $6\frac{1}{2}$ — $8\frac{1}{2}$ mm.

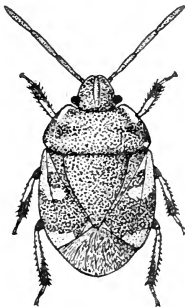

Fig. 31. *Schirus bicolor* Linn.

Temmelig almindelig hele Sommeren igennem paa forskellige Planter paa tørre Lokalteter.

4. *S. biguttatus* Linn. (Fig. 32). Sort, glinsende. Pandekilestykket ikke helt indesluttet af Hovedets Sidestykker. Forryggens og Coriums listeformet ophøjede

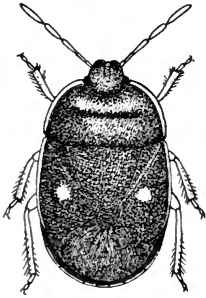

Fig. 32. *Sehirus biguttatus* Linn.]

Yderrande samt en, undertiden utydelig rundagtig Plet paa Midten af Coriums inderste Halvdel hvide. Foran Forryggens Tværandtryk et glat Parti. Connexivums yderste Siderand bagtil hvidlig. Følehorn og Ben helt sorte. 2. Følehornsled noget kortere end 3. Led; 5. Led længere end 4. og næsten saa langt som 2. og 3. Led tilsammen. L. 6—8 mm.

Ikke saa almindelig som foregaaende Art, men funden i alle Provinser og paa lignende Lokaliteter; den er ofte truffen ved Roden af Lyng.

[Muligvis kunde *Sehirus dubius* Scop. findes her i Landet, da den forekommer baade i Tyskland, England og Sverige. Den er 8—9 mm lang, oventil glinsende sortblaalig. Forryggens Tværandtryk mindre kraftigt. Forryggens og Coriums listeformede Siderande bleggullige (paa Corium dog ikke helt til Spidsen). Coriums Midte uden hvidlig Plet. Connexivums Yderrand bagtil hvidlig plettet.]

5. Fam. Pentatomidæ (Stinktæger). (Egentlige Bredtæger.)

Stinktægerne eller de egentlige Bredtæger omfatter, ogsaa indenfor vor Fauna, et betydeligt Antal Slægter, hvis Arter tildels opnaar betydelig Størrelse. Kroppen er temmelig flad og som oftest meget bred, mere eller mindre bredoval. Følehorn 5-leddede; Skinnebenene ikke tornede eller i det højeste med ganske smaa og fine Torne; Forskinnebenene aldrig uddannede til Gravning; Fødder 2- eller 3-leddede. Scutellum sjældent meget mere end

halvt saa lang som Bagkroppen, trekantet, bagtil tilspidset, dens Siderande med en Fure, hvori Halvdækvingerne under Hvilen er indfalsede. Membran med kun faa (oftest 5—7, sjældnere op mod 10) Ribber, der er bredt adskilte og kun delvis gaffeldelte eller grenede. Ydre Kønsforskel ringe.

De fleste herhenhørende Tæger lever af Plantesaft, og da adskillige af dem, f. Eks. Arter af Slægten Eurydema, undertiden optræder i store Skarer paa nogle af vore Kulturplanter, kan de faa større økonomisk Betydning ved at anrette Skade paa Plantekulturene. Der kendes dog enkelte udenlandske Slægter af denne Familie, som ud-suger andre Insekter (ogsaa Tæger) og derved til en vis Grad bliver „nyttige“. Stinktægerne træffes som Regel ikke fuldt udviklede før langt hen paa Sommeren; kun faa Arter overvintrer.

Oversigt over Slægterne.

1. Fødder 2-leddede. Brystets Underside, og til-dels ogsaa Bugen, langs Midten stærkt kølet 2.
- Fødder 3-leddede ..... 5.
2. Inderste Følehornsleds Spids naar ikke forbi Hovedets Forrand. Oversidens Punkter næsten alle ufarvede (d. v. s. af samme Farve som Omgivelserne) ..... 18. *Cyphostéthus*.
- Inderste Følehornsleds Spids rager betydelig forbi Hovedets Forrand. Oversiden (Membran undtagen) sortpunkteret ..... 3.
3. Forbrystets Køl rager fremefter forbi Forbrystets Forrand og ind over Hovedets Underside. Inderste Følehornsled rager meget langt forbi Hovedets Spids. Kroppen mindst 12 mm lang ..... 15. *Acanthosóma*.
- Forbrystets Køl naar ikke frem til Forbrystets Forrand. Inderste Følehornsled rager mindre stærkt frem forbi Hovedets Spids. Kroppen fra 7—11 mm lang ..... 4.
4. Connexivum sortplettet. 3. Følehornsled kun ubetydelig kortere end 2. og næsten saa langt som 4. Led ..... 17. *Elasmúcha*.

- Connexivum uden sorte Pletter. 3. Følehornsled meget kortere end 2. og kun lidt mere end halvt saa langt som 4. Led 16. Elasmósthús.
5. Mellembrystet langs Midten med en mere eller mindre kraftig og skarpt fremstaaende Køl .. 6.
Mellembrystet langs Midten med en rendeformet Udhuling, hvori Snabelen kan lægges ..... 19.
6. Forbryststykkets Skulderhjørner langt sylformet tilspidsede og rettede lige ud fra Kroppen. Forlaar med en Tand paa Undersiden ..... 19. Picromérus.
Forbryststykkets Skulderhjørner ofte uddragne mod Siderne, men aldrig sylspidsede ..... 7.
7. Inderste Følehornsled naar frem til Hovedets Forrand. Dyrets Overside med udbredt, forskelligfarvet og iøjnefaldende Tegning (blodrød-sort eller metalblaa-hvid til metalblaa-blodrød) ..... 11. Eurydéma.
Inderste Følehornsled naar ikke frem til Hovedets Forrand. Dyrets Overside som Regel uden udbredt forskelligfarvet og iøjnefaldende Tegning (i det højeste er Scutellums Spids stærkt afvigende farvet, eller Hoved, Forryg og Scutellum har sort-metalsort Tegning) ..... 8.
8. Over 9 mm ..... 9.
Under 9 mm ..... 17.
9. Forbryststykkets Siderande fortil stærkt indbuede, paa de betydelig udstaaende Skuldre, der ender i en lille Tand, derimod stærkt afrundede, saa at Sideranden fra Forhjørnet til Skulderhjørnets Tand bliver S-formet ..... 10. Pentatóma.
Forbryststykkets Siderande fortil svagere indbuede eller næsten helt rette ..... 10.
10. Forbryststykkets Siderande fortil noget indbuede og kornede eller finttandede. Skulderhjørner temmelig udstaaende ..... 16.
Forbryststykkets Siderande ikke granulerede... 11.
11. Forlaar med en Tand paa Undersiden (Forsiden). Forbryststykkets Siderande tykkantede .. 13. Jálla.
Forlaar ikke tandede..... 12.
12. Oversiden (navnlig Hoved, Forryg og Scutellum) haaret. Følehorn hvidlig ringede.. 7. Dólycoris.
Oversiden ikke behaaret..... 13.
13. Oversiden græsgrøn ..... 14.
Oversiden ikke græsgrøn ..... 15.
14. Forbryststykkets Siderande opbøjede, hvidlige. Coriums Rodhalvdel og Connexivum med hvidlig Siderand ..... 9. Chlorochróa.

- Forbryststykkets Siderand kun bagtil noget opbøjede. Connexivum ikke hvidlig randet .... 6. *Paloména*.
15. Pandekilestykket indesluttet af Hovedets Sidestykker, der naar betydelig frem foran det indesluttede Pandekileestykke. Membran med 7—8 tildels gaffeldelte Ribber..... 5. *Peribalus*.
Pandekilestykket fortil tilspidset, men ikke helt indesluttet af Hovedets Sidestykker, der kun naar lidt længere frem end Pandekilestykket. Membran med 6 delvis gaffeldelte Ribber... 8. *Carpócoris*.
16. Membran med ca. 10 Ribber. Rodhalvdelen af 5. Følehornsled rødliggul. Forskinnebenenes Inderside mod Spidsen buet-udvidet 21. *Pinthæus*.
Membran med 8—9 Ribber. Yderste Trediedel af 4. Følehornsled rødliggul. Forskinnebenenes Inderside et godt Stykke ovenfor Spidsen med en lille Torn eller Tand, ikke nævneværdig udvidet mod Spidsen..... 20. *Tróilus*.
17. Oversiden ensfarvet glinsende staaiblaa 14. *Zícrona*.
Uden staaiblaa Farve ..... 18.
18. Ben sorte, Skinneben over Midten bleggule. Afstanden fra Scutellums Rod til Spidsen af Membranen større end Bagkroppens Bredde. Dyrets Længde 7—9 mm.... 12. *Rhacognáthus*.
Ben blege. Afstanden fra Scutellums Rod til Membranspidsen omtrent som Bagkroppens Bredde. Dyrets Længde 5—7 mm. 4. *Eusácoris*.
19. Hovedet næbformet forlænget eller kegleformet tilspidset. 3. Følehornsled længere end 2. Led. 3. *Ælia*.
Hovedet ikke forlænget-tilspidset. 2. Følehornsled længere end 3. Led ..... 20.
20. Forbryststykkets Sider noget afrundede, fladt og skarpt udbredte. Hovedets Forrand fladt udbredt..... 1. *Sciócoris*.
Forbryststykkets Sider svagt indbuede, listeformet randede. Hovedet fortil nedbøjet..... 2. *Neottiglóssa*.

1. *Sciócoris* Fall.

Hoved skjoldformet fladt udbredt mod Randene. Pandekilestykket dybt indesluttet af Hovedets Sidestykker. Afstanden mellem Biøjnene mindst dob-

belt saa stor som mellem Biøjnene og Facetøjnene. Forryggen tværs over Midten med en svag For-
dybning; Skulderhjørnerne ikke fremstaaende. Scutellum mere end halvt saa lang som Bagkroppen,
dens Spids bredt tungeformet afrundet. 1. og 3. Følehornsled kortest; 2., 4. og 5. længere, indbyrdes
omtrent af ens Længde. Membran med 5—6 Ribber.

Findes paa tørre, højtliggende Lokaliteter, paa forskellige Planter, navnlig Græsser.

1. *Sc. terreus* Schrk. (*cúrsitans* Fabr.) (Fig. 33). Over-

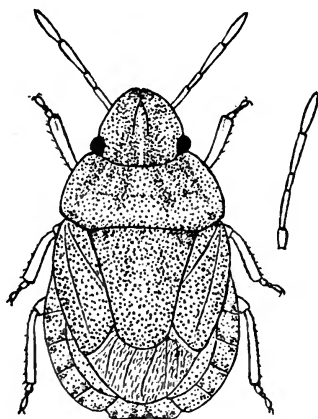

Fig. 33. *Sciocoris terreus* Schrk.
Tilhøjre et Følehorn.

siden graalig, snavset-rødlig eller brunlig, med spredte,
glatte, upunkterede Smaapletter, iøvrigt ret fint og
tæt punkteret. Forryggens Sider temmelig bredt lys-
randede, dens Forrand dybt indbuet. Membranen naar
ikke til Bagkropsspidsen. Connexivum bred og flad,
brunpletet. Ben lyse, Laar punkterede, Skinneben med
meget korte Torne. Øjnene middelmaadig udstaaende
fra Hovedets Siderande. Følehorn blege, de 3 yder-
ste Led delvis mørke; 3. Led meget kortere end 2.
Led. L. 5—6 mm.

Meget sjælden; Møen,
Bornholm.

[Der vil sikkert kunne findes mindst 2 Arter til af
denne Slægt her i Landet, nemlig *Sc. micróphthalmus*
Flor og *Sc. umbrínus* Wolff. Begge afviger fra *Sc. ter-
reus* ved, at Øjnene rager stærkt ud over Hovedets Side-
rande og ved, at 3. Følehornsled kun er ubetydelig kortere
end 2. Led. Iøvrigt adskilles de indbyrdes saaledes:

Øjnene smaa. 3. Følehornsled tydelig kortere end 2. Led ..... *micrôphthalmus*.
 Øjnene forholdsvis store. 3. Følehornsled omtrent saa langt som 2. Led ..... *umbrinus*.
 Begge Arterne er af Udseende og Størrelse omtrent lig *Sc. terreus*.]

2. *Neottiglôssa* Curt. (Platysólen Fieb.)

Hovedet temmelig stort, fortil nedbøjet. Pandekilestykket indesluttet af Hovedets Sidestykker. 3. og 4. Snabelled tilsammen saa lange som 2. Led. Inderste Følehornsled omtrent $\frac{2}{3}$ saa langt som 2. Led; 3. Led kort, 4. Led omtrent dobbelt saa langt som 3.; 5. Led betydelig længere end 4. Led. Forryggens Forrand (set ovenfra) lige, Forhjørnerne fint tandformet udtrukne, Siderne fortil svagt indbuede; Skulderhjørnerne ikke udstaaende. Forryggen uden Længdeophøjninger. Scutellum mere end halvt saa lang som Bagkroppen. Membran med 5 Ribber.

1. *N. inflexa* Wolff (Fig. 34).

Grundfarve brunlig-grønliggul. Oversiden tæt mørkpunteret; Hoved næsten sort. Undersiden med Metalglans. Scutellums Spids mørk. Forryggens ved Skulderhjørnerne pludselig afbrudte, listeformede Siderande hvidlige. Skinnebenenes Rod og Spids mere eller mindre mørkprikkede. 4. og 5. Følehornsled sorte. L. 5—6 mm.

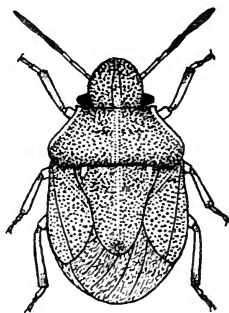

Fig. 34. *Neottiglossa inflexa* Wolff.

Ikke sjældn paa tørre, højtliggende Steder, baade i og udenfor Skove.

3. *Ælia* Fabr.

Let kendelig ved Hovedets snabelformede Forlængelse. Pandekilestykket dybt indesluttet af Hovedets meget forlængede Sidestykker. 3. og 4. Snabelled tilsammen kortere end 2. Led. Inderste Følehornsled kort, omtrent saa langt som 2. Led; 3. Led ofte meget længere, 4. Led saa langt som eller længere end 3. Led; 5. Led lidt længere end 4. Kroppen forlænget, kraftig og uensartet punkteret. Grundfarven hvidliggul eller hvidgraalig. Paa begge Sider af Pandekilestykket en mørkere Stribe, der bagtil forlænger sig over Forryg og Scutellum, adskilte af en lys Midtlinie. Forryggen med 3 afkortede Længdeophøjninger; dens Siderande kraftig listeformet fortykkede og endende i en lille Tand paa de lidt udstaaende Skulderhjørner; dens Forrand noget indbuet. Scutellum længere end Halvdelen af Bagkroppen. Membran med 7 Ribber.

Paa tørre, højtliggende Steder, navnlig paa Græsser.

Oversigt over Arterne.

2. Følehornsled i det højeste lidt kortere end 3. Led. Hovedets Spids middelmaadig nedbøjet, dets Sidestykker ikke indsnørede foran Spidsen ..... 1. *rostráta*.
2. Følehornsled kun halvt saa langt som 3. Led. Hovedets Spids stærkt nedbøjet, dets Sidestykker noget indsnørede foran Spidsen..... 2. *acumináta*.

1. *Æ. rostráta* Boh. (*acumináta* Küst., Muls.) (Fig. 35 *a, b, d*). Hoved stærkt forlænget. Forryggen over Midten med et tydeligt, uregelmæssigt Tværindtryk, som afbrydes af den ophøjede Siderand. Ben fint sortprikkede, uden sorte Smaapletter paa Laarene. Connexivum bredt gulrandet. Øverste (bageste) Rand af Hannens Genitalplade

dybt indskaaret-bugt; Indskæringen i Midten dyb, tungeformet. L. 10—11 mm.

Sjælden; Bornholm, Faaborg, Randerseggen.

2. *Æ. acuminata* Linn. (pállida Küst.) (Fig. 36; Fig. 35 c, e). Hoved mere but og nedbøjet paa Spidsen. For-

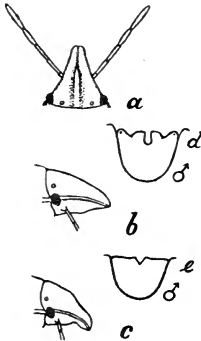

Fig. 35. *a* Hoved og Følehorn af *Ælia rostrata* Boh. *b* Hoved af samme, set fra Siden. *c* Hoved af *Ælia acuminata* Linn., set fra Siden. *d* Hannens Genitalplade hos *Æ. rostrata*. *e* Hannens Genitalplade hos *Æ. acuminata*.

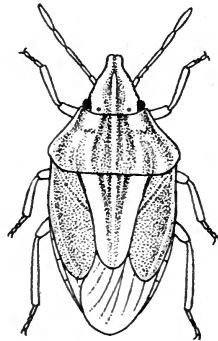

Fig. 36. *Ælia acuminata* Linn.

ryggen over Midten med et utydeligt Tværingstryk. Ben mere eller mindre sortprikede; Laarenes Underside et Stykke fra Spidsen sædvanlig med et Par sorte Smaapletter. Connexivum smalt blegrandet. Øverste (bageste) Rand af Hannens Genitalplade kun med en lille, svag, vinkelformet Indskæring i Midten. Oversidens mørkt punkterede Striber undertiden næsten helt sorte. L. 8—10 mm.

Meget almindelig paa tørre Bakker paa forskellige Planter, men særlig paa Græsser; træffes hele Sommeren igennem; overvintrede Eksemplarer findes tidlig om Foråret.

[*Ælia Klúgi* Hahn vil mulig kunne findes hos os. Den afviger fra begge de ovenfor beskrevne Arter ved, at Forryggens Skuldre mangler tydelige Længdegruber, og ved, at Corium langs Midten (ved Indersiden af Hoved-

ribben) har en smal, sort Længdestribe. Hovedets Side-
rande foran Spidsen stærkt indsnørede; 2. Følehornsled
meget kortere end 3. Connexivum helt lergul. L. 7—9 mm.]

4. *Eusácoris* Hahn.

Let kendelig ved den meget korte Bagkrop, der
næppe er længere end bred. Baade Over- og
Undersiden temmelig hvælvede. Forryggens Hvæl-
ving, navnlig bagtil, meget betydelig. Scutellum
længere end Halvdelen af Bagkroppen, med bred,
tungeformet-rundet Spids, dens Rod paa hver
Side med en glat, lys Plet. Følehornenes 3 inderste
Led korte, 4. Led noget længere, 5. Led længst,
næsten saa langt som 3. og 4. Led tilsammen.
Pandekilestykket ikke indesluttet af Hovedets Side-
stykker. Membran med 5—6 Ribber.

Oversigt over Arterne.

Hoved og 2 Pletter fortil paa Forryggen samt
en stor, halvrund eller trekantet Plet paa Scu-
tellums Rod metal- eller purpurvioletsorte.
Oversiden iøvrigt blegt grønlig eller brunlig

1. *melanocéphalus*.

Oversiden graaligbrun eller rødlig, uden metal-
sorte Pletter som hos foregaaende 2. *bipunctátus*.

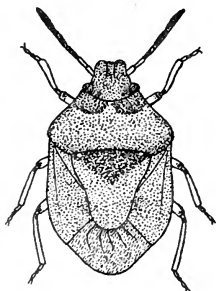

Fig. 37. *Eusacoris mela-
nocephalus* Fabr.

1. *E. melanocéphalus* Fabr.
(Fig. 37). Oversiden blegt grønlig,
temmelig kraftig sortpunkteret, med
spredte glatte Smaapletter. De 3
inderste Følehornsled gulagtige, de
2 yderste sorte, med gullig Rod.
Bugen metalsort, med smalle, tak-
kede, lyse Siderande. Ben blege,
Laar og Knæ med sorte Pletter og
Prikker. Connexivum bleggul, med
sorte Pletter. L. 6—7 mm.

Meget sjælden; funden paa Lol-

land og Falster, navnlig paa Skov-Galtetand (*Stachys silvatica*).

2. *E. bipunctatus* Linn. (*binotatus* Hahn). Oversiden graabrunlig, stedvis rødlig, punkteret som hos foregaaende. Scutellum i hvert Rodhjørne med en større, hvidlig Plet; Scutellums Spids smalt hvidlig randet; foran Spidsen ofte en mørkebrun Plet. Bugen gulbrunlig, sjældnen med mørkere Skygger. Connexivum gulagtig, sortplettet. Følehorn og Ben kortere og kraftigere end hos foregaaende Art. Følehornene gulagtige, brunlige mod Spidsen. Benene brunliggule, uden sorte Smaapletter og Prikker. L. 5—6 mm.

Denne Art, der af nogle opfattes som Repræsentant for en særlig Slægt (*Stagonómus* Gorsk.), er meget sjælden her i Landet; den er funden i Antal i Geel Skov ved Holte paa *Scrophularia* sent paa Sommeren.

[*E. æneus* Scop. kan mulig findes her i Landet. Den er beslægtet med *E. melanocephalus*. Hovedet og 2 Pletter fortil paa Forryggen metalgrønlige. Scutellums Rod brunpunkteret. Bugens Midte med et bredt, takket, metalsort Midtbaand og paa hver Side heraf med en bagtil trekantet-tilspidset, sort Længdestribe. L. 6—7 mm.]

5. *Peribalus* Muls. & Rey.

Pandekilestykket dybt indesluttet af Hovedets Sidestykker, der naar langt frem foran Pandekilestykkets Spids. Følehornenes inderste Led kort og ikke nær naaende Hovedets Forrand; de følgende Led ikke meget forskellige i Længde, 5. Led dog længst, og 3. Led en Smule kortere end 4. Led og næsten saa langt som 2. Led. Bagkroppens Sider (med Connexivum) rager uden for Halvdækvingerne. Forbryststykkets Siderande fortil lidt indbuede. Membran med 7—8 tildels gaffelgrenede Ribber. Oversidens Grundfarve rødliggraa.

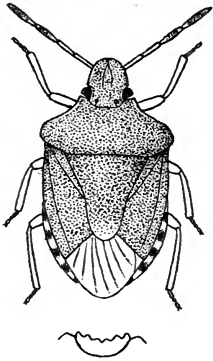

Fig. 38. *Perubalus vernalis* Wolff. Forneden Hannens Genitalplade.

1. *P. vernalis* Wolff. (Fig. 38). Oversiden rødliggraa, meget tæt sortpunkteret. Forryggens smalt listeformede Siderande gulagtige. Scutellums Spids gulrødlig. Connexivum gul- og sortpletet. Følehornenes 3 inderste Led gulrødlige, de 2 yderste Led mørke eller sorte, med lys Rod og ofte ogsaa lys Spids. Ben gulrødlige, fint sortprikkede. Hannens Genitalplades Bagrand tandet-indbugtet.

Hidtil ret sjælden: Lolland, Juellinge, Silkeborg- og Randerseggen. Vil formentlig vise sig at være mere udbredt. Findes sent paa Sommeren paa forskellige Planter, mest Græs, særlig paa tørre Skrænter i Skove.

6. *Paloména* Muls. & Rey.

(*Címex* Linn., Fieb.)

Staar nær ved foregaaende Slægt, med hvilken den stemmer overens i de fleste Henseender. Pandekilestykket ikke saa dybt indesluttet af Hovedets Sidestykker, idet det er forlænget afsmalnet fortil og naar endog ofte helt frem til Spidsen af disse (varierer noget hos én og samme Art). Forryggens Siderande, i alt Fald fortil, ikke listeformet afsatte og næppe indbuede. 3. Følehornsled mindst saa langt som 2. Led. Iøvrigt let kendelig ved Oversidens græsgrønne Farve. Hannens Genitalplades Bagrand stærkt indbuet.

1. *P. prásina* Linn., Fall. (Fig. 39). Oversiden blaalig- eller gulligrønlig, undertiden brunrødlig (Variateten *sub-rubéscens* Gorsk.), fint og temmelig tæt sortpunkteret.

Forbryststykkets Siderande fortil lige eller meget svagt indbuede, utydelig kornede henimod Forhjørnerne; selve Siderandene gullige eller rødlig. Bugen grønliggul, mere eller mindre rødlig. Følehorn grønliggule, de to yderste Led i større eller mindre Udstrækning rødligbrune. Ben grønliggule, ikke sortprikke, hos den nævnte Varietet med rødligt Anstrøg. Connexivum stærkt sortpunkteret. L. 12—15mm.

Almindelig særlig i Skove og Haver, hvor den træffes paa mange forskellige Planter, men særlig paa Blomster af Skærplanter. Varieteten med rødbrun Overside er sjælden og findes mest i magre Egne. Er fuldtudviklet ved Mid-sommertid. *Palomena viridissima* Pod. (*prasina* Fieb.), der af mange opretholdes som særlig Art, bør kun betragtes som en Afændring, idet den kun vanskelig lader sig skille fra Hovedarten ved usikre Kendetegn.

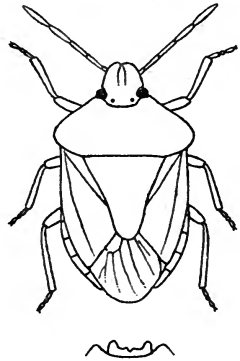

Fig. 39. *Palomena prasina* Linn. Forneden Hannens Genitalplade.

7. *Doljcoris* Muls. & Rey.

Let kendelig ved de hvidlig ringede Følehorn og ved Forryggens og Hovedets oprette Behaaring. Inderste (og korteste) Følehornsled naar ikke frem til Hovedets Spids; 3. Led kun lidet længere end 1. Led og meget kortere end 2., 4. eller 5. Led, som indbyrdes omtrent er lige lange. Pandekilestykket fortil noget smallere, men ikke indesluttet af Hovedets Sidestykker. Ben sortprikke. Membran med 6 delvis gaffelgrene Ribber.

1. *D. baccarum* Linn. (Fig. 40). Oversidens Grundfarve rødligbrun med forskellige, blegere eller graalige Partier. Scutellums Spids hvidlig. Oversiden temmelig

tæt, men ujævnt sortpunkteret. Forbryststykkets listeformede Siderande fortil hvidliggule. Connexivum med hvidliggule og sorte Pletter. Inderste Følehornsled hvidligt, de øvrige Led med hvidlig Rod, mest ogsaa med hvidlig Spids. Ben graaliggule, sortprikkede; Fødder sorte, 1. og 2. Led med hvidlig Rod eller 2. Led helt hvidligt. L. 10—12 mm.

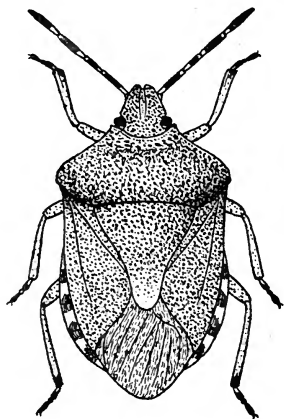

Fig. 40. *Dolycoris baccarum* Linn.

skille fra denne ved Mangel af Behaaring paa Oversiden og ved, at de yderste Følehornsled er helt sorte.

1. *C. purpuripennis* De Geer (*nigricornis* Fabr.) (Fig. 41). En meget varierende Art. Oversiden fra graagulagtig grønlig til helt rødlig, oftest noget plettet. Følehornene sorte, inderste Led dog gulrødt og 2. og 3. Led undertiden brunlig-røde. Skulderhjørnerne temmelig fremstaaende. L. 12—14 mm.

En af vore alleralmindeligste Tæger, som træffes overalt og paa de forskellige Planter. Er allerede fremme i Maj Maaned.

8. *Carpocoris* Kolen. (*Mormidea* Am. & Serv.)

Meget lig foregaaende Slægt, men let at ad-

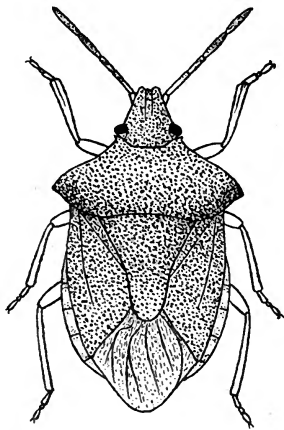

Fig. 41. *Carpocoris purpuripennis* De Geer.

Sjælden, men funden adskillige Steder paa de østlige Øer (Bornholm iberegnet).

9. *Chlorochroa* Stål.
(*Pentatóma* Oliv.)

Pandekilestykket kun svagt tilspidset fortil, ikke indesluttet af Hovedets tilspidsede Sidestykker. Inderste Følehornsled kort, ikke halvt saa langt som 2. Led og ikke naaende Hovedets Forrand. 2. Led betydelig længere end 3. Led og lidt længere end 4. Led; 5. Led omtrent saa langt som 2. Led. Scutellums Spids bredt afrundet, elfenbenshvid; Oversiden fint og tæt punkteret, græsgrøn (hos de danske Arter er Forbryststykkets og Bagkroppens Siderande samt Coriums Siderande mod Roden hvidliggule). Membran med 7 Ribber. Randen af Connexivum lige synlig udenfor Halvdækvingerne.

Oversigt over Arterne.

Oversiden brunpunkteret ..... 1. *pinícola*.
Oversidens Punkter af samme Farve som Grundfarven ..... 2. *juniperína*.

1. *Chl. pinícola* Muls. & Rey. Ligner meget den efterfølgende Art, men adskilles foruden ved den brune Punktering ved, at kun inderste Følehornsled og Roden af 2. Led er grønlige, og ved, at Fødderne er brunlige, medens Resten af Benene er mørkebrunlige. Hannens Genitalplade med en Tværliste under den listeformet op-højede og indbuede Bagrandsmidte. L. 12—13 mm.

Funden under Tang paa Falsters Østkyst.

2. *Chl. juniperína* Linn. (*juniperi* Fieb.) (Fig. 42). Oversiden grøn, tæt punkteret; Fødder helt eller delvis grønlige, ofte brunlige mod Spidsen. Følehornenes 1. og 2. Led og Rodhalvdelen af 3. Led grønlige; 4. og 5. Led

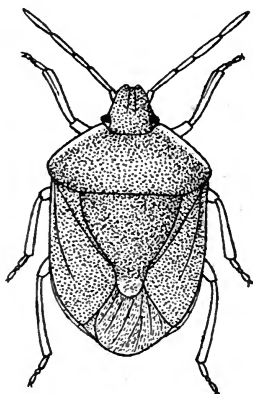

Fig. 42. *Chlorochroa juniperina* Linn.

formet fremstaaende Skulderhjørner og Forbryststykkets S-formet buede, fortil kornet-tandede Siderande. Pandekilestykket fortil stærkt tilspidset og indsluttet af Hovedets Siderstykker. Hovedet temmelig forlænget. Forryggens Forhjørner spidst tandformet fremdragne. Scutellum bagtil smalt og noget indbuet tilspidset. Følehornene lange; 1. og 2. Led korte, 3. Led længst; 4. og 5. Led lige lange, hvert for sig lidt kortere end 3. Led.

1. *P. rufipes* Linn. (Fig. 43). Oversiden mørk, bronzeagtig glinsende, grovt sortpunk-

brunlige, med grønlig Rod. Connexivum gul. Hannens Genitalplade i Midten af Bagranden ophøjet-randet, indbuet og tæt ovenfor (foran) med et grubeagtigt Indtryk. Snabelen noget kortere end hos den foregaaende Art. L. 11—12 mm.

Hist og her, navnlig i Jylland og paa Sjælland; den tages hyppigst paa Ene (*Juniperus*) og er fuldt udviklet i Juni Maaned.

10. *Pentatóma* Lam. (*Tropicoris* Hahn).

Afviser stærkt fra de foregaaende Slægter ved de tand-

formet fremstaaende Skulderhjørner og Forbryst-

stykkets S-formet buede, fortil kornet-tandede Siderande. Pandekilestykket fortil stærkt tilspidset og indsluttet af Hovedets Siderstykker. Hovedet temmelig forlænget. Forryggens Forhjørner spidst tandformet fremdragne. Scutellum bagtil smalt og noget indbuet tilspidset. Følehornene lange; 1. og 2. Led korte, 3. Led længst; 4. og 5. Led lige lange, hvert for sig lidt kortere end 3. Led.

1. *P. rufipes* Linn. (Fig. 43). Oversiden mørk, bronzeagtig glinsende, grovt sortpunk-

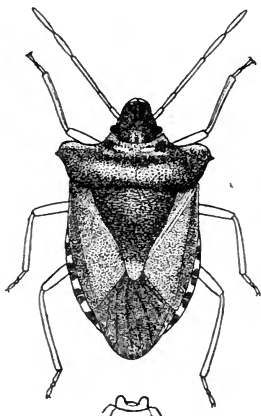

Fig. 43. *Pentatoma rufipes* Linn. Forneden Hannens Genitalplade.

teret. Benene og Scutellums Spids røde eller rødliggule. Forbryststykkets Siderande fortil] smalt rødliggule, Skulderhjørnerne metalsorte. Connexivum, der rager udenfor Halvdækvingerne, rødliggult og metalsort plettet. Følehornene rødliggule mod Roden, brunlige mod Spidsen, undertiden overvejende mørkbrunlige. Scutellums Rod tværryket. Hannens Genitalplades Bagrand stærkt indbuget. L. 13—15 mm.

Almindelig navnlig paa Birk] og El; fuldt udviklet] ved Midsommertid.

11. *Eurydéma* Lap.

(Stráchia Hahn).

Karakteristisk ved Oversidens livlige Farve og iøjnefaldende Plettegning. Forbryststykkets Skulderhjørner meget lidt fremstaaende; Forryggen sædvanlig med et i Midten afbrudt Tværrindtryk. 2. Følehornsled længere end 3.; dette noget længere end 1. Led; 4. Led saa langt som 2. Led og oftest en Ubetydelighed kortere end 5. Led (hos enkelte Arter er dog 5. Led lidt kortere end 4.). Oversidens lyse Tegning fra hvid til blodrød; den mørke Tegning sort eller grønlig staaiblaa.

Findes oftest paa korsblomstrede eller skærmbloastrede Planter, mest selskabelig samlede og ofte i uhyre Antal; de kan derved anrette Skade i forskellige Plante-kulturer. De træffes fuldtudviklede fra Begyndelsen af Maj til hen i Oktober; muligvis overvintrer enkelte Eksplarer som fuldt udviklede.

Oversigt over Arterne.

1. Oversidens mørke Farve sort, den lyse Farve blodrød (sjældnere gulagtig).....	2.
Oversidens mørke Farve staaiblaa eller grønlig blaa, den lyse Farve fra hvidlig til rødlig ...	
	1. oleráceum.

2. Coriums Yderside rød, uden sort Randplet i Midten; foran Coriumspidsen en sort Plet...
2. festívum.
Coriums Yderside rød, med en sort Randplet i Midten; ingen sort Plet foran Coriumspidsen
3. ornátum.

1. *E. oleráceum* Linn. Forryggen Siderande og et bagtil bredere Længdebaand langs dens Midte (undertiden alle Randene), ligeledes Hovedets og Coriums Siderande, en Plet paa Corium udfor Scutellums lyse Spids samt Skinnebenenes Midte hvidliggul eller blodrød. Oversidens mørke Farve staaiblaa, grønlig eller metallisk brunlig. L. 5—7 mm.

Almindelig overalt, særlig paa korsblomstrede Planter; ligesom alle Arter indenfor denne Slægt meget ubestendig baade med Hensyn til Farvenuancer og Farvetegningernes Form og Størrelse.

2. *E. festívum* Linn. (Fig. 44). Forryg, Scutellum og Halvdækvinger (Membran ikke medregnet) blodrøde, med følgende sorte Tegning: paa Forryggen 6, undertiden

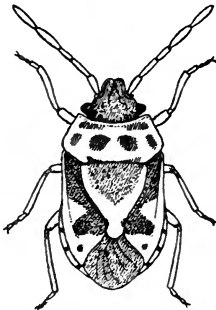

Fig. 44. *Eurydema festívum* Linn.!

sammenvoksede, Pletter i 2 Tværrækker (2 i forreste og 4, deraf de midterste de største, i bageste); en stor, trekantet Plet, sædvanlig med afrundede Sider og begrænset af rødt lige til Roden, paa Scutellums Rod og en lille, halvrund Plet paa hver Side foran dens Spids; paa Corium og Clavus en stor, fælles Længdeplet, hvis Yderside i Midten er spidst trekantet indskaaret af rødt; desuden en større eller mindre Plet foran Coriumspidsen. Ben oftest helt sorte. L. 5—8 mm.

Ikke sjælden; findes mest paa Skærmplanter.

3. *E. ornátum* Linn. Meget lig foregaaende, men større. I Farvetegningen afviger den særlig ved, at Coriums Yderside har en sort Randplet i Midten, ved, at

Scutellums store, sorte Plet ikke er begrænset af rødt helt til Roden samt ved, at de smaa sorte Pletter foran Scutellums Spids er firkantede. Forryggens sorte Sidepletter næsten altid forbundne. Den lyse Tegning undertiden orangegul. Tegningen iøvrigt meget ubeständig. L. 9—10 mm.

Yderst sjælden; Bornholm; maa særlig søges paa Naaletræplanter.

12. *Rhacognáthus* Fieb.

Pandekilen fra svagt tilspidset fortil til næsten helt indesluttet af Hovedets Sidestykker, i det hele meget varierende af Form. Forbryststykkets Sider temmelig indbuede, fortil fint, uregelmæssig tandede; Forhjørnerne fint tandformet fremdragne; Skulderhjørner spidsvinklede, noget udstaaende. Scutellums Sider temmelig indbuede; Spidshalvdelen næsten ligebred, selve Spidsen bredt afrundet. Inderste Følehornsled kort og ikke naaende Hovedets Spids; 2. Led dobbelt saa langt; 3. Led ubetydelig kortere end 2. Led; 4. Led lidt længere end 2. Led; 5. Led tydelig længere end 4. Led. Forskinnebenet kantet-udvidet paa Spidsen. Connexivum rager langt udenfor Halvdækvingerne. Membran med 7 delvis gaffeldelte Ribber.

1. *Rh. punctátus* Linn. (Fig. 45). Oversiden stærkt punkteret, grønlig eller kobberagtig metalsort, med uregelmæssig omstrøede hvidlige Smaapletter, der ofte paa Forryggen og Scutellum forener sig til en mere eller mindre tydelig, uregelmæssig Midtlinie. Connexivum stærkt fremragende, hvidgulplettet. Ben sorte, Skinnebenene over Midten hvidliggule. Følehorn sorte. Bugen metallisk sort, fint gulspraglet. L. 8—9 mm.

Temmelig sjælden, men funden i de fleste Provinser, ogsaa paa den jyske Vestkyst, hvor den er taget under opskyllet Tang. Den synes særlig at holde sig til Asp og Birk.

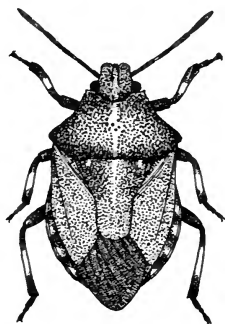

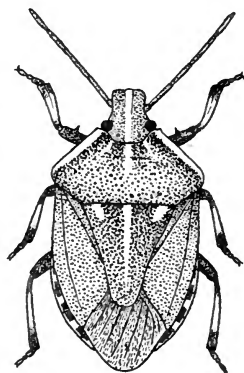
Fig. 45. *Rhacognathus punctatus* Linn.

13. *Jál*la Hahn.

Følehornenes inderste Led meget kort; 2. Led godt 3 Gange saa langt; 3. Led omtrent $\frac{2}{3}$ af 2. Led; 4. Led noget længere end 3. Led; 5. Led nærmest saa langt som 4. Led. Følehornene i det hele meget slanke og tynde.

Forbryststykkets Forrand dybt indbuet, Forhjørnerne ret skarpe; Skulderhjørner kun svagt udstaaende, afrundede.

1. *J. dumósa* Linn. (Fig. 46). Oversiden graagullig eller rødlig, uregelmæssig sortpunkteret. Hovedet, Forryggen fortil og ud mod Siderne samt Scutellums Rod sorte, ofte med Bronze glans. Pandekilestykket, en mere eller mindre fuldstændig, midtstillet Længdestribe paa Forryggen og Scutellum, Forbryststykkets tykt listeformede Siderande og en Plet paa hver Side af Scutellums Rod rødlig eller gulligvide. Følehorn sorte, 3. Led ofte gulligt eller rødligt ved Roden. Ben metal sorte, Skinnebenenes Midte rødlig eller hvidliggul. L. 11—13 mm.

Meget sjælden; Jægersborg Dyrehave, Tidsvilde, Bornholm.

Fig. 46. *Jalla dumosa* Linn.

14. *Zicróna* Am. & Serv.

Følehornenes inderste Led kort og naar ikke Hovedets Forrand; 2. Led noget længere, 3. Led ubetydelig kortere end 4. Led, men en Del kortere end 2. Led; 5. Led omtrent af Længde med 2. Led. Forbryststykkets Forhjørner spidse, dets Siderande næsten rette indtil de afrundede Skulderhjørner. Forryggen med et Tværingstryk over Midten.

1. *Z. coerulea* Linn. (Fig. 47). Klart glinsende staa-blaa, ofte med rødligviolet Skær. Oversiden ujævnt punkteret: Forryggen med ret kraftige, men mindre tæt stillede Punkter; Scutellum tildels tværrynket; Corium meget fint og sparsomt punkteret mod Spidsen, grovere punkteret mod Roden. Connexivum rager noget udenfor Halvdækvingerne. L. 6—7 mm.

Temmelig sjælden, men taget paa El rundt om, særlig paa Sjælland, Lolland-Falster samt i Silkeborg- og Aarhuseggen.

15. *Acanthosóma* Curt.

Følehornenes inderste Led rager langt udenfor Hovedets Forrand; 3. Led kortest, de øvrige Led omtrent af ens Længde. Pandekilestykket bredest mod Spidsen og ikke indesluttet af Hovedets Siderstykker; det rager sædvanlig lidt længere frem end disse og er paa Oversiden ud mod Spidsen forsynet med en Længdegrube. Kroppen stor, meget forlænget. Forbryststykkets Sider temmelig ind-

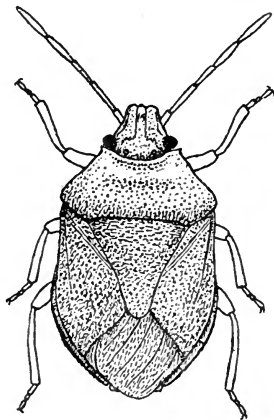

Fig. 47. *Zicrona coerulea* Linn.

buede og dets Skulderhjørner udstaaende. Scutellum næppe halvt saa lang som Bagkroppen. Membran med 7—8 Ribber.

1. *A. hæmorhoidale* Linn. (Fig. 48). Lysgrønlig, stedvis rødlig, overalt med kraftige, sorte Punkter, der er meget spredte, men kraftigst paa Forryggens Skive og paa Scutellum. Dele af Hovedets Overside og 2 Tværpletter foran paa Forryggen glatte; det yderste af Skulderhjørnerne brunsort eller sort. Følehorn sædvanlig sorte; 1. Led grønliggul paa Indersiden; undertiden de to inderste Led mere eller mindre lyse. Ben rødlig- eller grønliggule. Connexivum ikke sortpletlet. L. 13—16 mm.

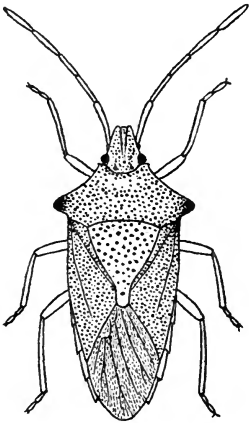

Fig. 48. *Acanthosoma hæmorhoidale* Linn. *a* Bugspids hos Hannen, *b* hos Hunnen.

Temmelig sjælden, men dog funden over hele Landet paa forskellige Træer og urteagtige Planter (ikke sjælden i Silkeborg-egnen). Er først udviklet langt hen paa Sommeren.

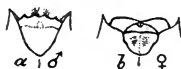
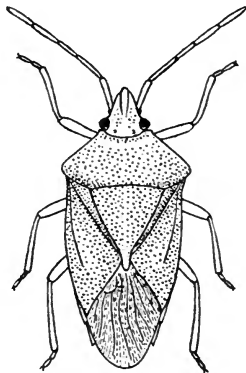
16. *Elasmostéthus* Fieb., Stål.

Ligner meget foregaaende Slægt, men Kroppen betydelig mindre, Øjnene mere fremstaaende, Forbryststykkets

Sider ikke indbuede, Skulderhjørnerne mindre udstaaende og 1. Følehornsled ikke saa forlænget. Pandekilestykket stærkt udvidet fortil og ragende forbi Hovedets Sidestykker. Hoved meget svagt punkteret. Connexivum uden sorte Pletter. Membran med 7 Ribber.

1. *E. interstinctus* Linn. (*dentatus* De Geer) (Fig. 49). Oversiden temmelig spredt og ikke særlig kraftig sortpunkteret, gulgrønlig; Halvdækvinger langs Scutellum og Membranrod rødlig; Scutellums Rod ligeledes rødlig (ofte ogsaa Forryggens Rod). Undersidens Punkter farveløse. Følehorn grønliggule, de yderste Led mere eller mindre brunlige. L. 10—12 mm.

Udbredt over hele Landet og ikke sjælden; hyppigst paa Birk, men iøvrigt paa mange forskellige Planter, ogsaa Naaletræer. Er fuldt udviklet allerede i første Halvdel af Maj.

17. *Elasmúcha* Stål.

(*Clinócoris* Hahn).

I de fleste Henseender overensstemmende med foregaaende Slægt, men bl. a. let kendelig fra denne ved, at Connexivum er sortpletet og rager længere udenfor Halvdækvingerne. Oversiden grovere sortpunkteret. Følehornene kortere; 3. Led lidt kortere end 2. Led og næsten saa langt som 4. Led. Forbryststykkets Underside sortpunkteret. Forryggens Baghjørner noget forlænget-udvidede, saa at de naar bagved Scutellums Rodhjørner. Membran med kun 5 Ribber.

Oversigt over Arterne.

Bugen med spredte sorte Punkter. Forbryststykkets Forhjørner med en lille spids, udadrettet Tand ..... 1. *picícolor*.

Fig. 49. *Elasmostethus interstinctus* Linn. *a* Bugspids (med Genitalplader) hos Hannen, *b* hos Hunnen.

Bugen ikke sortpunkteret. Forbryststykkets Forhjørner uden tydelig, udadrettet Tand. 2. griseus.

1. *E. picicolor* Westw. (Fieberi Jak.) (Fig. 50). Oversiden meget kraftig sortpunkteret, fra graaliggrøn (Hannen)

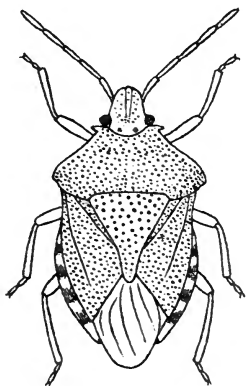

Fig. 50. *Elasmucha picicolor* Westw.

til rødliggul (Hunnen), noget plettet. Bugen med spredte sorte Punkter. Forbryststykkets Forhjørner skarpt sylformet udstaaende. Forryggen kraftig punkteret helt ud til Siderandene; de yderste Punkter danner en lidt uregelmæssig Række langs med Randene. Skulderhjørner sædvanlig med en mørk Plet. Følehornene overvejende sorte hos Hannen, hos Hunnen sædvanlig overvejende lyse. L. 8—9 mm.

Kun funden i Jylland; navnlig talrig paa Birk og andre Træer i Silkeborgskovene, men iøvrigt i adskillige andre jyske Skove. Findes fuldt udviklet sidst i Maj.

2. *E. griseus* Linn. Ligner i Størrelse og Udseende omtrent foregaaende, men er sædvanlig mere rødliggul. Oversiden mindre kraftig punkteret. Bugen ikke sortpunkteret. Forbryststykkets Forhjørner ikke eller kun utydelig udstaaende. Forryggen meget spredt punkteret ud mod Siderandene, hvor de yderste og mindre Punkter ikke danner nogen tydelig Række. Skulderhjørner ikke sorte. Hos Hunnen er sædvanlig kun yderste Følehornsled helt eller delvis mørkfarvet, hos Hannen er derimod oftest flere af de yderste Led delvis mørkfarvede. L. 7—9 mm.

Udbredt overalt i Landet; særlig paa Birk. Fuldt udviklet i første Halvdel af Maj Maaned.

18. *Cyphostéthus* Fieb.

I Udseende meget lig de foregaaende Slægter, men afvigende ved Oversidens aldeles overvejende

ufarvede Punktering og ved Følehornenes Bygning; inderste Led naar ikke forbi Hovedets Forrand; 2. og 4. Led af ens Længde; 3. Led ubetydelig kortere; 5. Led betydelig kortere end 4. Led. Pandekilestykket udvidet fortil og naar noget forbi Hovedets Sidestykker. Forbryststykkets Skulderhjørner meget lidt udstaaende. Connexivum rager ikke udenfor Halvdækvingerne. Membran med 5—6 Ribber, noget brunpletet.

1. *C. tristriátus* Fabr. (*liturátus* Panz.) (Fig. 51). Oversiden mest noget plettet grønliggul, grøn og rødlig. Clavus og inderste Halvdel af Corium rosen- eller blodrødt; Forryggens Rande fra Skulderhjørne til Baghjørne sædvanlig af samme Farve; den grønne Farve er mest udpræget paa Forryggens bageste Halvdel og paa Coriums yderste Halvdel. Scutellums Rod og nogle Smaapartier af Corium sædvanlig med nogle fine sorte Punkter. Følehorn og Ben blegt grønlige eller rødliggule; de 2 yderste Følehornsled mere eller mindre brunlige. L. 9—11 mm.

Ikke almindelig; er særlig funden paa Sjælland og i Jylland (talrig i Silkeborgskovene); træffes mest paa Ene (*Juniperus*), allerede i første Halvdel af Maj.

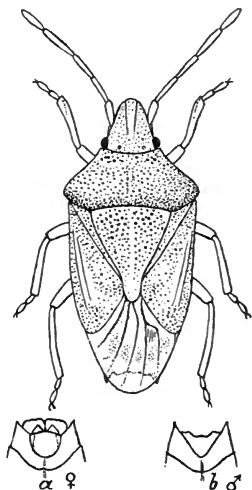

Fig. 51. *Cyphostethus tristriatus* Fabr. Bugspids med Genitalplader: *a* hos Hunnen, *b* hos Hannen.

19. *Picromérus* Am. & Serv.

Meget ejendommelig ved de sylspidse, ligeud til Siderne staaende Skulderhjørner. Pandekile-

stykket ikke indesluttet fortil og saa langt som Hovedets Sidestykker. Forlaar paa Undersiden ud mod Spidsen med en fin, spids Tand; en lignende Tand paa Indersiden af Forskinnebenet noget ovenfor Spidsen. Bugen stærkt hvælvet. Connexivum rager udenfor Halvdækvingerne. Membran med 7 delvis gaffelgrenede Ribber.

1. *P. bidens* Linn. (Fig. 52). Oversiden graaligbrun, tæt sortpunkteret, Forryggen og Scutellums Rod med nogle hvidlige Smaapletter. Følehorn og Ben rødlige; de to yderste Følehornsled og Laarene ofte lysere eller mørkere brunlige. L. 11—14 mm.

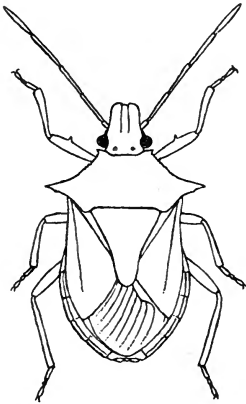

Fig. 52. *Picromerus bidens*
Linn.

Almindelig over hele Landet, navnlig i Skovegne; er fuldtudviklet hen paa Sommeren.

20. *Tróilus* Stål.

(*Podísus* Muls. & Rey; *Ásopus* Fieb.)

Pandekilestykket ikke indesluttet af Hovedets Sidestykker, men noget kortere end disse. Krop temmelig flad. Inderste Følehornsled overordentlig kort; 2. Led meget forlænget, omtrent dobbelt saa langt som 3. Led; 4. og 5. Led af ens Længde, hvert for sig lidt kortere end 2. Led. Forbryststykkets Skulderhjørner stumpe, men temmelig udstaaende; dets ofte uregelmæssig indbuede Siderande fremefter kornede eller endog grovt tandede. Inderste Bugskinne fortil i Midten

med en fremadrettet Tand eller Torn. Connexivum rager ud fra Halvdækvingerne. Membran med ca. 8 Ribber.

1. *T. lúridus* Fabr. (Fig. 53). Oversiden graalig, tæt sortpunkteret. Hovedets og Forryggens Sider, men navnlig Skulderhjørnerne, metalsorte. Granuleringen paa Forryggens Sider bleggul. Følehornene sorte, Rodleddet oftest delvis lysere og yderste Trediedel af 4. Led rødliggul. Ben snavsetgule, stærkt sortprikkede. Bugen med sorte Smaapletter. Connexivum sort- og gulplettet. L. 11—13 mm.

Ret almindelig overalt i Skov-egne; fuldtudviklet ved Midsommer.

21. *Pinthóus* Stål.

(*Platýnopus* Fieb.)

Forbryststykkets Skulderhjørner ikke langt og spidst udtrukne. Pandekilestykket fortil afsmalnet, lidt kortere end Hovedets Sidestykker. Forskinnebenenes Inderside mod Spidsen buet-udvidet. Membran med 10 Ribber.

1. *P. sanguínipes* Fabr. Følehorn sorte; inderste Led og Rodhalvdelen af 5. Led rødliggule. Ben overvejende rødliggule, med mørkprikkede Laar. Oversidens Grundfarve brunliggul; det gulrandede Hoved, Forryggen fortil og Skulderhjørnerne mørke, metallisk grønlig. Hoved, Forryg og Scutellum grovtpunkterede; Halvdækvinger fintpunkterede. Connexivum sortblaalig med gule Pletter. L. 11—13 mm.

Yderst sjælden; Nykøbing F.

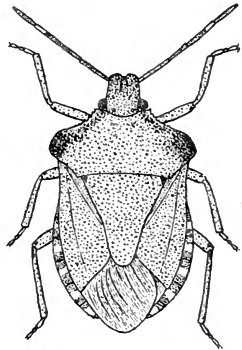

Fig. 53. *Troilus luridus* Linn.

3. 3. Følehornsled 3—4 Gange saa langt som 2. Led. 4.
 2. og 3. Følehornsled ikke meget forskellige i
 Længde ..... 5.
4. Forbryststykkets Siderande uregelmæssig tan-
 dede, stærkt indbuede i Midten. 3. Følehorn-
 led betydelig mere end dobbelt saa langt som
 yderste Led ..... 2. *Pseudophloeus*.
 Forbryststykkets Sider helrandede, svagt ind-
 buede i Midten. 3. Følehornsled knap dobbelt
 saa langt som yderste Led ..... 3. *Bathysolen*.
5. Hovedet mellem Følehornene (ved disses Rod)
 med 2 fortil sammenløbende smaa, spidse
 Torne. Større Former (normalt 12—13 mm).
 1. *Syromastes*.
 Hovedet uden saadanne Torne. Mindre Former
 (6—10 mm) ..... 6.
6. Følehornene tykke. Forbryststykkets Sider med
 blege, kamstillede Tænder ..... 4. *Córeus*.
 Følehornene slanke. Forbryststykkets Sider ikke
 tandede ..... 7.
7. Forkroppens Overside oftest langhaaret ..... 8.
 Forkroppen utydelig haaret ..... 8. *Mýrmus*.
8. Blodrød, med skarpt begrænset sort Tegning.
 Membran med ca. 20 Ribber ..... 6. *Thérapha*.
 Okkergul eller rustbrunlig; den mørke Tegning
 ubestemt og udflydende. Membran med ca.
 10 Ribber ..... 7. *Corízus*.

1. *Syromastes* Latr.

Inderste Følehornsled prismatisk-trekantet, noget krummet, bredest mod Roden, fint og tæt grynet; 2. og 3. Led stavformede; yderste Led let tandet. Følehornene indleddede paa Hovedets Forrand. Hovedet lille. Forryggen fortil stejlt nedfaldende, bagtil overordentlig stærkt udvidet; Forranden kun ubetydelig bredere end Hovedet. Af Udseende meget lig en stor Bredtæge.

1. *S. marginátus* Linn. (Fig. 54). Graalig eller rustbrunlig, meget fint og tæt sortprikket. Connexivum stærkt afrundet-udvidet og rager langt udenfor Halvdækvingerne, noget mørkpletet. Inderste Følehornsled graaligt eller

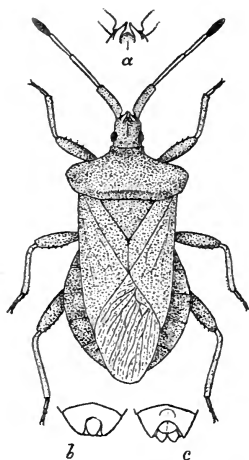

Fig. 54. *Syromastes marginatus* Linn. *a* Hovedets Spids. *b* Bagkropsspidsen hos ♂, *c* do. hos ♀, begge sete fra Undersiden.

vinkelformet ud fra Halvdækvingerne, hvorved Bagkroppen bliver rudedannet af Form].

rustfarvet; 2. og 3. Led rødliggule; yderste Led sort. Benene af Kroppens Farve; Laarene tæt, Skinnbenene mindre tæt (undertiden sortringet-) mørkprykkede. Laarenes Underside med flere tydelige, vidtadskilte Smaatænder. L. 12—13 mm. (Dværgeksemplarer paa 10—11 mm forekommer undertiden).

Hyppig; holder sig særlig til Rumex-Arter og beslægtede Planter f. Eks. Rhabarber; dog ogsaa paa Rubus, ligesom den heller ikke er ukendt som „Frugtsuger“. Den overvintret i Mos og under nedfaldet Løv. Parrer sig om Foraaret. Æggene er temmelig store og rundagtige.

[*Verlúsia quadráta* Fabr. (*rhómbea* Linn.) kunde muligvis findes her i Landet. Den kendes let paa sin blege Farve, mindre Størrelse (ca. 8 mm), men særlig paa, at Connexivum staar stærkt

2. *Pseudophlœus* Burm.

Oval. Hoved stærkt kantet. Forbryststykket meget udvidet bagtil og med uregelmæssig tandede, stærkt indbuede Sider. Kroppens Overside med fremstaaende Ribber og navnlig fortil kornet-grynet. Connexivum afrundet-udvidet og rager langt udenfor Halvdækvingerne. Inderste Følehornsled kort og tykt, tykkere og lidt længere end yderste Led; 2. Led tyndt, men kort; 3. Led meget forlænget, stavformet. Følehorn og Ben fint grynede.

1. *P. Fallénii* Schill. (Fig. 55 *a*). Graalig bleg; Forryggen dog for Størstedelen mørk eller sort. Følehorn graalig blege, men yderste Led sort eller mørk-brunligt; 3. Led næsten 4 Gange saa langt som 2. Led. Scutellum langs Midten med en op-højet Køl, Spidsen knopformet fremstaaende, sort. Forryggen med to, bagtil stærkt divergerende Længdevolde, hvis Ryg er udstyret med smaa, perleagtige, mælkehvide Tuberkler. Connexivum noget mørkpletet. Membranribberne med spredte sorte Punkter. L. 6—7 mm.

Ikke almindelig, men kendt fra de fleste Egne af Landet; særlig i sidste Halvdel af Sommeren paa tørre, solvarme Bakker og Skovskrænter med *Genista*- og *Filago*-Vegetation.

3. *Bathysólen* Fieb.

Som foregaaende Slægt, men langt svagere kornet-grynet. Inderste Følehornsled mere forlænget og slankt; 3. Led højst 3 Gange saa langt som 2. Led; yderste Led stærkt tenformet og mindst saa tykt som inderste Led. Forbryststykkets Siderande skarpe, noget opbøjede, svagt indbuede, utandede.

1. *B. núbilus* Fall. (Fig. 55 *b, c*). Graalig brun, lysere eller mørkere. Yderste Følehornsled sort, med lysere Spids. Forryggen fortil i Midten med en Længdefordybning, der ikke begrænses af fremtrædende Sidevolde. Scutellum mod Spidsen med en tydelig Længdekøl. Halvdækvingerne med kraftig ophøjede Ribber. L. ca. 6 mm.

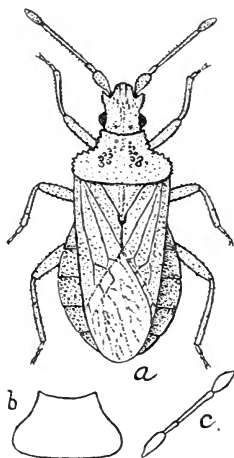

Fig. 55. *a* *Pseudophloeus Fallénii* Schill. *b* Omrids af Forbryststykket og *c* Følehorn af *Bathysolen nubilus* Fall.

Sjælden og enkeltvis; navnlig fra Sjælland, Sydfyn og Falster; under forskellige Planter paa tørre Steder; ogsaa under nedfaldne Hasselblade.

4. *Córeus* Fabr.

Noget forlænget. Følehornene tykke; Leddene af omtrent ens Længde; yderste Led sort. De blege Kamtænder paa Forbryststykkets Siderande hver med en kortere eller længere Børste. Forryggens Bagrand med to Torne; uden for disse og helt hen til de spidst tandformet uddragne Skulderhjørner med flere mindre Tænder. Corium med ophøjede Ribber. Forkroppens Overside ujævn af Punkter, Korn og Knuder. Baglaarenes Underside mod Spidsen med færre eller flere sylspidsede Torne.

De fuldt udviklede Dyr overvintrer.

Oversigt over Arterne.

- Følehorn og Forkroppens Overside med temmelig lange udstaaende eller oprette Børstehaar.
 Kamtænderne paa Forbryststykkets Sider langbørstede ..... 1. *denticulátus*.
 Følehorn og Forkroppens Overside særdeles korthaarede. Forbryststykkets Kamtænder kortbørstede ..... 2. *scabricórnis*.

1. *C. denticulátus* Scop. (Fig. 56) (*hirticórnis* Fabr.). Brunlig- eller rødliggraa. Forbryststykkets Siderande lige, med meget smal mælkevid Rand; de hvidlige Kamtænder lange; hver Tand paa Spidsen med en Børste af omtrent samme Længde som Tandens (Fig. 56 c). Den bagudrettede Tand paa Skulderspidsen ikke længere end Kamtænderne. Scutellums Sider med nogle faa, skraat bagudrettede, hvidlige Børster. Rodhalvdelen af Coriums Yder-

side med tætstillede, korte, opadrettede, hvidlige Kamtænder. Baglaar paa Undersiden mod Spidsen med to lange og flere korte Torne. L. 9 mm.

Særdeles sjælden; 1 Stk. fra Jylland uden Lokalitet (højest sandsynlig fra Esbjergegnen); Fane-fjord paa Møen.

2. *C. scabricornis* Panz. (Fig. 56 *a, b*) (*pilicornis* Flor). Meget lig foregaaende. Graalig. Forbryststykket ikke saa stærkt udvidet bagtil, dets Siderande svagt indbuede; Kamtænderne kortere og mere uregelmæssige, deres Børstehaar meget kortere end Tænderne; den lige udadrettede Tand paa Skulderspidsen længere end Kamtænderne. Rodhalvdelen af Coriums Yderside uden Kamtænder. Baglaar paa Undersiden mod Spidsen med ca. 3 tætstillede Torne af forskellig Længde. L. 8 mm.

Yderst sjælden; Serup Skov ved Silkeborg.

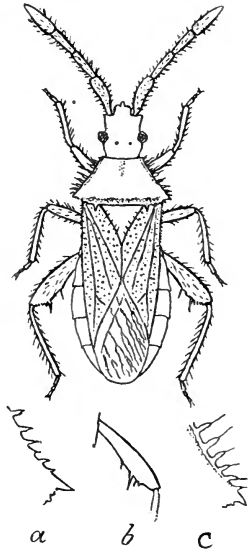

Fig. 56. *Coreus denticulatus* Scop. Forneden *a* Sidetænderne paa Forbryststykket, *b* Baglaar af *C. scabricornis* Panz., *c* Sidetænderne paa Forbryststykket af *C. denticulatus* Panz.

5. *Aljdus* Fabr.

Meget forlænget, indtil 4 Gange saa lang som bred, fint haaret. Connexivum opadrettet og staar ikke stærkt ud fra Halvdækvingerne. Følehorn og Ben lange og slanke. Yderste Følehornsled længst. Øjne stærkt udstaaende. Forryggens Skulderhjørner stumpe. Bugen meget hvælvet. Membran med stærkt og tæt forgrenede Ribber.

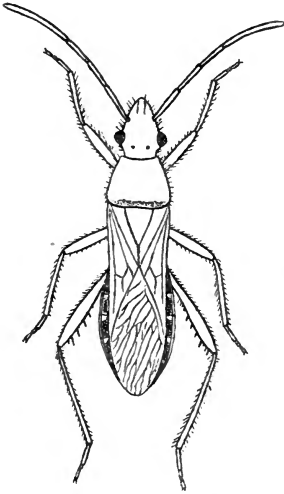

Fig. 57. *Alydus calcaratus* Linn.

1. *A. calcaratus* Linn. (Fig. 57). Sort; Oversiden og særlig Halvdækvingerne dog oftest brunlige eller graalige. 1., 2. og 3. Følehornsled, Skinnebenene og det inderste Fodled rødliggule, alle mørkspidsede. Yderste Spids af Scutellum hvidlig. Connexivum med gulagtige Pletter. L. 10—12 mm.

Hist og her paa tørre Lyngbakker med Gyvel (*Sarothamnus*), Visse (*Genista*) og Krageklo (*Ononis*). Først fuldt udviklet langt hen paa Sommeren.

6. *Thérapha* Am. & Serv.

Langagtig. Blodrød med skarp sort Tegning. Øjne stærkt udstaaende. Føle-

horn slanke. Membran mørkt røgfارvet, ugennefsigtig. Baglaar uden Torne paa Undersiden.

Af Udseende skuffende lig en Lygæus, men let at adskille fra denne ved de talrige Membranribber.

1. *Th. hyoscýami* Linn. (Fig. 58). Hovedets Sider og Bagrand, Forrygens Forrand og en oftest nyreformet Plet paa hver Side ved Roden, Scutellums Rod, Størstedelen af Clavus, en stor Plet tværs over Corium og to smaa (ofte sammenflydende) Pletter ind mod Clavus samt Følehorn og Ben sorte (Laarenes Underside dog med en hvidlig Streg). Bugen med 3 Rækker sorte Smaapletter. L. 8—10 mm.

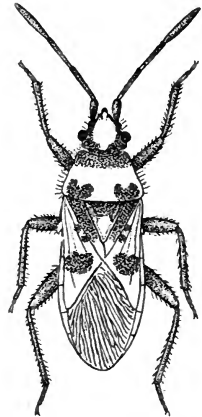

Fig. 58. *Therapha hyoscýami* Linn.

Noget lokal, men dog ikke sjælden. Træffes ved Mid-sommertid i Skove og Haver paa vidt forskellige Planter.

7. *Corízus* Fall.

Som foregaaende Slægt, men Farven brunlig eller rødliggul, med udviskede mørkere Skygger, uden bestemt Tegning. Membran med langt færre Ribber og glasagtig klar, saa at de gule og sorte Pletter paa Bagkroppens Overside skinner igennem. Bagkroppens midterste Rygled mere eller mindre sammenvoksede.

Arterne er ikke lette at adskille, da de ligner hverandre meget og desuden er meget foranderlige. Træffes hyppigst i Egne med rigelig Vækst af lave Planter.

Oversigt over Arterne.

1. Baglaar i Midten tydelig fortykkede	2.
Baglaar normalt udviklede	3.
2. Behaaringen kort. Scutellums Spids ikke hvidlig	
	1. <i>crassicórnis</i> .
Behaaringen lang. Scutellums Spids skarpt afsat hvidlig	2. <i>subrúfus</i> .
3. <i>Connexivum</i> sortplettet. <i>Corium</i> s Rodhalvdel glasagtig, Spidshalvdelen hornagtig, rødlig eller brunlig	3. <i>maculátus</i> .
<i>Connexivum</i> ensfarvet lys, højst med Antydning af mørke Pletter. <i>Corium</i> glasagtig gennem-sigtig helt til Spidsen	4.
4. Hovedets Underside i Midten med en lille sort Plet	4. <i>parumpunctátus</i> .
Hovedets Underside ensfarvet lys	5. <i>rúfus</i> .

1. *C. crassicórnis* Linn. Farven foranderlig, oftest graaligbrun eller rødlig. Bagkropsryggen sort, med en Λ -formet lys Plet paa 3. og 4. Led og en lys Længdelinie paa hver Side mod Spidsen (den gule Tegning dog ofte opløst i mindre Pletter). *Connexivum* sortplettet. Rodhalvdelen af *Corium* gennem-sigtig. Inderste, temmelig korte og tykke Følehornsled med 1—2 sorte Streger. Ben

oftest tæt sortprikkede; Laar ofte helt mørke af sammenflydende Prikker. Bagbrystets pladeformede Forlængelse ikke indskaaren i Bagranden som hos de efterfølgende Arter. L. 7—9 mm.

Ret sjælden; hyppigst funden paa Øerne. Er fremme det meste af Sommeren og træffes bedst paa Græs og andre lave Planter i Lunde og Udkanter af Skove.

2. *C. subrufus* Gmel. (*capitatus* Fabr.). (Fig. 59). Lysere eller mørkere rødlig, ofte med udbredte mørke

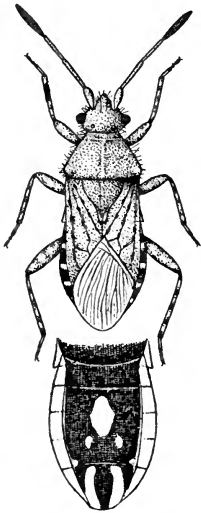

Fig. 59. *Corizus subrufus* Gmel. Forne- den Bagkropsryggen af *C. rufus* Schill.

Skygger. Bagkropsryggen med en fælles, oval, gulagtig Plet paa 3. og 4. Led; 5. Led ved Forranden med to smaa Pletter af samme Farve, og 6. Led gulagtigt, med et sort Baand langs Midten. Connexivum kraftig sortpletet (de lyse Pletter sædvanlig mindre end de sorte). Scutellum med hvidlig, tydelig tvedelt Spids; Siderne tydelig indbuede foran Spidsen. Coriums Rodhalvdel glasagtig, Spids- halvdel hornagtig, ugenomsigtig, rødlig. Laar og Skinneben sortspættede eller marmorerede af sammenflydende mørke Smaaprikker, der paa Skinnebenene sædvanlig danner 4—5 mere eller mindre iøjnefaldende Ringe. L. 7—8 mm.

Ikke almindelig; hele Sommeren igennem paa lignende Steder som foregaaende.

3. *C. maculatus* Fieb. Lysere eller mørkere rødligbrun. Forkroppen dybt sortpunkteret (hos de øvrige Arter er Punkterne sædvanlig ufarvede). Corium hornagtig og ugenomsigtig næsten helt til Roden. Connexivum mindre kraftig sortpletet. Bagkropsryggen gulagtig, med mørke Pletter ved Siderne og en mørk Længdeplet paa Midten af yderste Led. Ved Udkanten af Hofterne en lille sort Plet.

Scutellum med rette Sider, temmelig langt tilspidset. L. 7—8 mm.

Ikke hyppig. Ret ubeständig i Farve.

4. *C. parumpunctatus* Schill. (pratensis Fall.). Okker- eller orangefarvet, ofte med grønligt Skær. Corium overalt glasklar og gennemsigtig. Hovedets og Brystets Underside i Midten med en sort Plet. Hovedets Overside med 1—2 mørke Smaapletter ved hvert Øje. Connexivum sjælden med Antydning til mørke Pletter. Bagkroppens Overside med en fælles, lys, oval Plet paa 3. og 4. Led, og to smaa, lyse Pletter ved Forranden af 5. Led; 6. Led lyst, med et mørkt Længdebaand i Midten og mod hver Side med en mørk, bagtil tilspidset Plet. L. 7—8 mm.

Hyppig; træffes hele Sommeren.

5. *C. rufus* Schill. (Fig. 59). Meget lig foregaaende og maaske ikke artsforskellig fra den. Adskiller sig væsentligst ved, at Hovedets og Brystets Underside mangler mørk Plet. Connexivum altid ensfarvet lys. L. 7—8 mm.

Sammen med foregaaende.

8. *Mýrmus* Hahn.

Krop næsten linieformet hos Hannen, bredere hos Hunnen. Følehornenes inderste Led temmelig kort og rager med kun omtrent en Trediedel udenfor Hovedets Spids; yderste Led kun lidt kortere end 3. Led. Ben ikke særlig lange, tæt beklædte med korte, børsteagtige Torne. Inderste Fodled omtrent saa langt som de to følgende Led tilsammen.

1. *M. mirifórmis* Fall. (Fig. 60). Grønliggraa, stedvis med rødligt Skær; Forbryststykkets og Halvdækvingernes Sider blegere; Følehorn, Ben og Halvdækvingernes inderste Ribber sædvanlig tildels rødlig; Farven iøvrigt ret ubeständig. Forryggen kraftig punkteret, med en fin

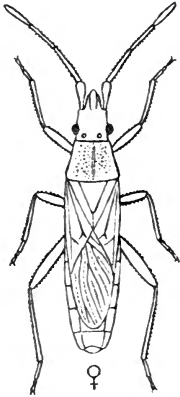

Fig. 60. *Myrmus miriformis* Fall.

Længdekøl i Midten. Halvdækvinger med Membran naar meget sjælden til Bagkroppspidsen og er ofte svagt udviklede eller endog rudimentære. Membran glasklar og har kun i helt udviklet Tilstand fuldt Ribbesystem. L. 7—9 mm.

Hyppig paa tørre Græsmarker og aabne, græsrigge Steder i Skove; Midsommer.

9. *Chorosóma* Curt.

Krop liniedannet. Følehornenes inderste Led langt og rager med næsten hele sin Længde udenfor Hovedets Spids; yderste Led betydelig kortere end 3. Led. Ben

lange og slanke, omtrent nøgne; inderste Fodled meget længere end de to følgende Led tilsammen.

1. *Ch. Schillingi* Schum. (Fig. 61). Ensfarvet grønligbleg; Bagkroppens Over- side (og ogsaa Undersiden) dog ofte paa hver Side med en mørk Stribe, undertiden helt mørk. Corium og Membran glasklare. Skinnebenenes Inderside mod Spidsen med korte Børster; Bagskinnebenets Inderside mod Spidsen mørk. Forryggen punkteret, med en fin Længdekøl i Midten. Halvdækvinger meget forkortede og kun $\frac{2}{3}$ af Bagkroppens Længde, ofte langt kortere og mere eller mindre rudimentære. L. 12—15 mm.

Hyppig paa Græs i Klitegne; ogsaa inde i Landet (f. Eks. Silkeborgengen); Midsommer.

[Foruden de foran beskrevne Coreider maa der her i Landet kunne findes enkelte

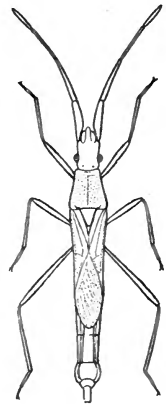

Fig. 61. *Chorosoma Schillingi* Schum.

andre Arter, navnlig saadanne som forekommer i alle de os omgivende Lande, bl. a. *Spathocera Dalmanni* Schill., der nærmest kan sammenlignes med *Pseudophloeus Falleni* eller *Bathysolen nubilus*. Den er chokoladebrun; Hovedet rækkevis tornet; Forkroppen jævnt afsmalnet fortil; Forryggen forlænget, dens Sider fortil blege; Scutellum med en Længdekøl i Midten, paa hver Side af denne en fløjsagtig Plet; 2. Følehornsled omtrent halvt saa langt som 3. Led; Baglaar uden Torne. L. 6—7 mm].

7. Fam. Lygæidæ.

Biøjne tilstede. Snabel 4-leddet. Følehorn 4-leddede; yderste Led i Almindelighed ikke paafaldende tykkere end de 2 foregaaende Led. Halvdækvingerne bestaar af Corium, Clavus og Membran (med 4—5 Ribber), sjælden rudimentære. Forben ikke indrettede som Fangben, men Forlaar sædvanlig kraftig udviklede og ofte forsynede med Torne eller Tænder; Baglaar uden saadan Bevæbning og sjælden kraftigere end Forlaarene, ofte langt svagere. Farven oftest sort og chokoladebrun eller gulagtig bleg, sjælden delvis blodrød.

De mange herhenhørende, mest mindre eller endog ganske smaa Insekter ernærer sig oftest af Plantesaft; de fuldt udviklede Dyr overvintrer som Regel, saa at de kan træffes tidlig om Foraaret paa tørre, solbeskinnede Steder. Mange af dem er udprægede Sandmarks- og Hededyr. Enkelte Arter optræder baade i kortvingede og langvingede Former.

Oversigt over Slægterne.

1. Øjnene aflange, nyreformede og rager ud over Forryggens Forhjørner. Hovedet tværs over Øjnene bredere end Forbryststykket 6. *Geócoris*. Øjnene runde, halvkugleformede og rager ikke ud over Forryggens Forhjørner. Hovedet oftest betydelig smallere end Forbryststykket..... 2.
2. Krop bred, overordentlig flad, næsten papirs-tynd ..... 29. *Gastródes*. Krop ikke paafaldende flad og tynd ..... 3.

3. Bagbenenes inderste Fodled tydelig kortere end de to følgende Led tilsammen ..... 4.
Bagbenenes inderste Fodled mindst saa langt, oftest meget længere end de to følgende Led tilsammen ..... 7.
4. Forbryststykkets Sider skarpe, knivbladagtig udfladede. Følehorn paafaldende korte. 7. *Chilácis*.
Forbryststykkets Sider ikke tyndt udfladede ... 5.
5. Forryggens Bagrand indbuet.... 5. *Ischnodémus*.
Forryggens Bagrand ikke indbuet ..... 6.
6. Scutellum lille, kortere end Clavussømmen. Forbryststykket mindst saa langt som bredt 3. *Cýmus*.
Scutellum stor, længere end Clavussømmen.
Forbryststykket bredere end langt .....
4. *Ischnorhynchus*.
7. Membranribberne udgaar fra en Tværribbe, der sædvanlig danner 2—3 Masker (Celler) ved Roden ..... 8. *Heterogáster*.
Membranribberne udgaar sædvanlig direkte fra Roden, eller de to inderste Ribber danner en Celle ved Roden ..... 8.
8. Forryggen fortil tværs over med en smal og skarpt nedtrykket, ligesom indridset, bugtet Fure. Membran ved Roden med en Celle mellem de to inderste Ribber ..... 9.
Forryggen fortil tværs over uden bugtet, nedtrykket Furelinie*). Membran med 4—5 sædvanlig frie Ribber ..... 10.
9. Farven blodrød og sort. Oversiden ikke punkteret. Større Tæger ..... 1. *Lygåus*.
Farven brunliggulagtig eller hvidliggraa. Oversiden punkteret. Smaa Tæger ..... 2. *Nýsius*.
10. Forryggens Forrand liste- eller kraveformet ophøjet ..... 11.
Forryggens Forrand ikke kraveformet ophøjet.. 12.
11. 2. Følehornsled mindst dobbelt saa langt som 1. (inderste) Led ..... 9. *Ligyrócoris*.
2. Følehornsled ikke dobbelt saa langt som 1. Led ..... 10. *Paméra*.
12. Forbryststykkets Sider i hele deres Længde eller dog delvis mere eller mindre skarpt knivagtig udfladede ..... 13.
Forbryststykkets Sider ikke udfladede, i det højeste smalt, skarpt randede ... 19.
13. Følehorn med stive Børster; Forryggens Siderande mørkprikkede ..... 25. *Gonianótus*.

*) Furelinien maa ikke forveksles med et Tværnedtryk uden skarpe Grænser; et saadant Tværnedtryk forekommer ofte.

- Disse to Karakterer ikke begge tilstede ..... 14.
14. Forryggenes listeformede, oftest blege Siderande paa Midten uden tydelig Udvidelse af den lyse Farve indadtil. Øjnene berører Forryggenes Forhjørner ..... 15.
- Forryggenes blege Siderande paa Midten udvidet blegtfarvede indadtil. Øjnene berører som oftest ikke Forryggenes Forhjørner..... 17.
15. Forryggenes Siderande gulagtige og punkterede helt til Randene. Forryg med oprette Haar .
22. Sphragisticus.
- Forryggenes Siderande ikke punkterede, eller fint punkterede og mørke. Forryg nøgen..... 16.
16. 2. og 3. Følehornsled med adskillige lange Haar
21. Trapezonótus.
2. og 3. Følehornsled nøgne eller kun med ganske enkelte Haar ved Spidsen ..... 23. Aphanus.
17. Forlaar med 3—4 Smaatorne. Øjnene berører Forbryststykkets Forhjørner ..... 24. Beósus.
- Forlaar sædvanlig med én stærk Torn og med mindre Torne eller Tænder mellem denne og Knæet. Øjnene berører ikke Forbryststykkets Forhjørner ..... 18.
18. 1. Følehornsled rager med omtrent Halvdelen udenfor Hovedets Spids.... 27. Scolopostéthus.
1. Følehornsled rager med langt mere end Halvdelen udenfor Hovedets Spids.. 26. Eremócoris.
19. Forlaar ikke eller utydelig tandede..... 20.
- Forlaar med Torne eller Tænder (undertiden dog kun med en enkelt, svag Tand)..... 25.
20. Krop nøgen..... 21.
- Krop haaret..... 22.
21. Hoved og forreste Del af Forryggen matsort ..
14. Ischnócoris.
- Hoved og i det mindste forreste Del af Forryggen glinsende sort..... 13. Macrodéma.
22. Behaaring lang (i alt Fald paa Hoved og Forryg). ..... 23.
- Behaaring kort ..... 24.
23. Hoved og Forryg tydelig punkterede, delvis matte. Behaaring mørk ..... 15. Pionosómus.
- Hoved og Forryg (fortil) upunkterede, glinsende. Behaaring hvidlig eller gulagtig. 17. Lasiosómus.
24. Glinsende. Inderste Følehornsled rager knap udenfor Hovedets Spids. Forryggen ikke stærkt udvidet bagtil..... 18. Acómpus.
- Oftest mat. Inderste Følehornsled rager betydelig ud over Hovedets Spids. Forryggen meget udvidet bagtil ..... 19. Stygnócoris.

25. Krop meget forlænget, smal . . . . . 12. *Pterotmétus*.
 Krop temmelig bred . . . . . 26.
26. Forlaar med en enkelt Torn. Krop mindst 2 mm
 lang . . . . . 28. *Drým* *us.*
 Forlaar med flere Tænder (sjælden entandede; i
 saa Tilfælde er Kroppen ikke 2 mm lang) . . . 27.
27. Forlaar med en stærk Torn og desuden med
 mange tætstillede Smaatorne . . . . .
 11. *Rhyparochrómus* *us.*
 Forlaar med enkelte veladskilte, næsten ligestore,
 men undertiden noget utydelige Torne . . . . . 28.
28. Hoved dybt indsænket i Forryggens Indbueing
 fortil. Oversiden glinsende . . . . . 16. *Plinthísus*.
 Hoved ikke indsænket i Forryggen. Oversiden
 uden Glans . . . . . 20. *Peritréhus*.

1. *Lygæus* Fabr.

Langstrakt. Følehornenes inderste Led rager med henimod Halvdelen udenfor Hovedets Spids; 2. Led det længste; 3. Led betydelig kortere end 2. Led; yderste Led længere end 3., men tydelig kortere end 2. Led. Laar uden Tænder eller Torne, alle af omtrent ens Tykkelse. Kroppen blodrød og sort. Følehorn, Snabel og Ben sorte.

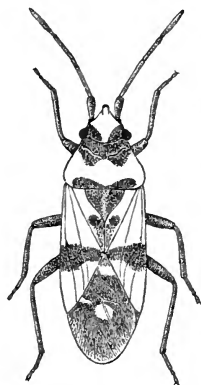

Fig. 62. *Lygæus equestris* Linn.

1. *L. equestris* Linn. (Fig. 62). Hovedet ind mod Øjnene, Forryggens Forrand og Bagrand, Scutellum, yderste Trediedel af Clavus samt et uregelmæssigt Tværbaand paa Corium sorte (Pletten paa Forryggens Forrand bagtil 2-lappet). Membran sortagtig, med en snehvid, rund Plet i Midten samt 1—2 mindre Pletter ved Roden og sædvanlig ogsaa Yderranden hvidlige. De midterste Bugskinner hver med 4 sorte Pletter. L. 11—12 mm.

En let kendelig og iøjnefaldende Art, der mest træffes i Klippeegne, hvor den ynder at sole sig paa Sten og Klippevægge; dens Yndlingsplante er Vincetoxicum (Svale-rod). Hos os er den kun fundet paa Bornholm (dog ogsaa angivet fra Vejleegnen, men denne Angivelse beror formentlig paa en Forveksling med den lignende farvede Therapha hyoscyami).

2. *Nýsius* Dall.

Ligner Lygæus i Bygning, men Kroppen meget lille og Grundfarven graalighvid eller brunliggul. Oversiden kraftig punkteret. Coriums Bagrand indbuet ved Inderhjørnet. Hoved over Øjnene næsten af samme Bredde som Forbryststykket bagtil. Laar svagt fortykkede, mere eller mindre rækkevis sortprikkede.

Arterne opholder sig paa tørre, sandede Marker.

Oversigt over Arterne.

1. Halvdækvingerne over Midten med tydelig udvidet-afrundede Sider. Forryggen langs Midten uden tydelig bleg Køl (eller kun med Antydning til en saadan ved Forrand og Bagrand).
I ca. 4 mm ..... 1. *thými*.
Halvdækvinger med rette eller næsten rette Sider. Forryg fra Forrand til Bagrand i Midten med en svag, men tydelig, bleg Længdekøl, der paa hver Side begrænses af en mørk Skygge eller Stribe. L. 5—6 mm . . . . . 2.
2. Oversiden nøgen. Membran glasklar og naar ud over Bagkropspidsen ..... 2. *lineátus*.
Oversiden med korte, graalige Haar. Membran noget mørkpletet og naar knap Bagkropspidsen
3. *punctipénnis*.

1. *N. thými* Wolff. (Fig. 63). Graahvidlig; Scutellum oftest sort; Forryggen fortil og Hovedet ind mod Øjnene mere eller mindre sorttegnede. Halvdækvingernes Ribber sædvanlig med brunlige Smaapletter; mellem Corium og Membran to, undertiden sammenflydende, brunsorte, lang-

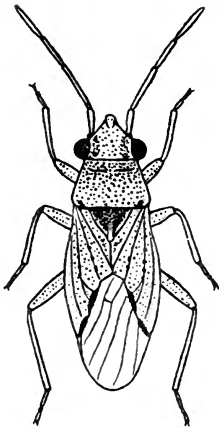

Fig. 63. *Nysius thymi*
Wolff.

agtige Sømpletter. Forbryststykket noget ubestændigt i Form, bredere end langt, men aldrig dobbelt saa bredt som langt. Membranen naar ud over Bagkropspidsen. L. ca. 4 mm.

Paa tørre Marker; særlig hyppig i jyske Hede- og Sandegne; Mid-sommer. [*N. ericæ* Schill. er ikke — som det har været anført — den samme som *N. thymi*, men derimod en sydlig Art, der adskilles fra *N. thymi* bl. a. ved at have Forbryststykket omtrent saa langt som bredt].

2. *N. lineátus* Costa (helvéticus H. Sch.; *obsolétus* Fieb.). Brunliggul; en Streg ind mod hvert Øje, Forryggen bagtil og Scutellums Rod i Midten mørkere af sorte Punkter.

Coriums Yderribbe bagtil samt Sømmen mellem Corium og Membran og særlig Coriumspidsen sortbrunlige. Forbryststykket meget bredere end langt. Halvdækvingernes Siderande saa godt som rette. Membranen naar ud over Bagkropspidsen. L. 5—6 mm.

I Antal i Tidsvilde Hegn; formentlig mere udbredt.

3. *N. punctipennis* H. Sch. Af Farve omtrent som foregaaende, maaske noget lysere. Hoved bagtil med to større, firkantede, mørke Pletter. Forryg mørk fortil (over de indtrykkede Furelinier), dens Midtkøl paa hver Side med mørk Begrænsning; Scutellum brunligsort, med hvidlig Endekøl og en hvidlig Plet paa hver Side ved Roden. Corium tildels med mørke Smaaskygger og Corio-Membransømmen to Gange udvidet sortbrunlig. Forbryststykket omtrent saa langt som bredt. Halvdækvingernes Siderande aldeles rette. Membranen naar ikke forbi Bagkropspidsen. L. 5—6 mm.

Yderst sjælden; der foreligger kun 1 Stk. fra Ods herred fra 1870. Denne Art er temmelig forlænget og

afsmalnet bagtil og afviger iøvrigt fra de andre Arter ved Oversidens korte, men fra Siden set, tydelige Behaaring.

[I Tyskland og Sverig forekommer *N. jacobææ* Schill., som muligvis ogsaa kunde findes hos os. Den er 6—7 mm lang, har helt sorte Følehorn (de ovenfor beskrevne Arter har altid delvis lyse Følehorn), og Halvdækvingerne er stærkt mørkplettede eller mørkstribe (Arten er iøvrigt næsten altid kortvinget). Paa Jordbærplanter].

3. *Cymus* Hahn.

Inderste Følehornsled naar ikke forbi Hovedets Spids. Øjnene berører Forbryststykkets Forrand. Forbryststykket omtrent saa langt som bredt, fortil sædvanlig med en Længdekøl i Midten. Corium og Clavus stærkt punkterede. Grundfarven brunliggul.

Smaa, stærkt forlængede Tæger, der særlig forekommer paa Star (*Carex*) og forskellige Græsser, men iøvrigt træffes paa mange andre Planter. Overvintrer ofte i Mos og er derfor fremme tidlig paa Foraaret.

Oversigt over Arterne.

Scutellum med gennemgaaende, hvidlig, glat Længdekøl i Midten. 2. og 3. Følehornsled omtrent af samme Længde . . . . 1. *glandicolor*.
Scutellum uden saadan Længdekøl (i det højeste med Antydning dertil ved Roden). 2. Følehornsled tydelig kortere end 3. Led 2. *clavículus*.

1. *C. glandicolor* Hahn. (Fig. 64). Grønlig eller brunlig bleggul. Oversiden kraftig punkteret. Forryggen fra Forrand til Midte med en glat, hvidlig Længdekøl. Scutellum i hele sin Længde med en lignende, men endnu mere fremtrædende og noget bredere Køl. Følehorn og Ben blege, men yderste, slankt tenformede Følehornsled mørkt med Undtagelse af den inderste, smalle Trediedel. L. 4—4¹/₂ mm.

Ikke sjælden.

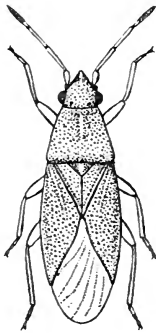

Fig. 64. *Cymus glandicolor*
Hahn.

2. *C. clavículus* Fall. Ligner meget foregaaende, men er betydelig mindre ($3\frac{1}{2}$ mm). Forryggens Længdekøl er kun antydet ved Forranden og Scutellum uden tydelig Køl, men noget ophøjet i Midten. Følehornenes yderste Led langt kortere, tenformet og helt mørkt.

Noget mindre almindelig end foregaaende.

4. *Ischnorhynchus* Fieb.

Inderste Følehornsled rager kun lidt frem foran Hovedets Spids. Forbryststykket bredere end langt, bagtil mindst dobbelt saa bredt som fortil

og med udbuet Runding. Hoved, Forryg og Scutellum kraftig punkterede. Halvdækvinger meget fint og utydelig punkterede, meget bredere og længere end Bagkroppen. 4. og 5. Bugled delte i Midten af 6. Led, der naar helt frem til 3. Led.

1. *I. resédæ* Panz. (*dídymus* Zett.). (Fig. 65). Hyppigst rosenrødlig; Corium og Clavus ofte mere eller mindre gennemsigtige og farveløse; Membran glasklar. Følehorn delvis sorte (sædvanlig 1. og 4. Led). Forryggen tæt bag Forranden med et smalt, mørkt, undertiden noget utydeligt Tværbaand. Scutellums Rod oftest sort. Halvdækvinger med mørke Smaapletter som vist paa Fig. Fødderne mørke mod Spidsen. Inderste Følehornsled kortest, 3. Led noget

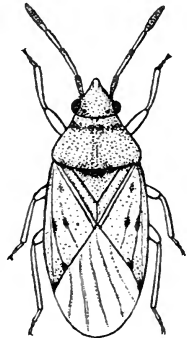

Fig. 65. *Ischnorhynchus resedæ* Panz.
Forneden Bugledene.

længere, men kortere end 2. og 4. Led, der indbyrdes er af samme Længde. L. 5 mm.

Ikke talrig; overvintrer; træffes særlig paa Birk, men ogsaa paa mange andre Planter (Navnet resédæ er ikke heldig valgt, da Arten kun rent tilfældig findes paa Reseda).

5. *Ischnodémus* Fieb.

Meget forlænget, næsten linedannet. Følehornenes inderste Led meget kort; 2. og 3. Led kendelig fortykkede mod Spidsen; yderste Led tendannet; 2. Led betydelig længere end 3. Led. Baade en langvinget og en kortvinget Form.

Holder sig til forskellige Græsser, særlig Klitgræsser, men træffes ogsaa paa Sumpgræsser (*Glyceria*, *Phragmites* etc.). Larven er funden i sammenrullede Græsblade.

1. *I. sabuléti* Fall. (Fig. 66). Oversiden uden Glans. Hoved, Forryg, Scutellum og Bagkrop sorte eller sortbrune, men Bagkroppens yderste Siderande og Forryggens Bagrand skarpt begrænset gulligblege (den lyse Bagrand paa Forryggen bredest mod Siderne).

Halvdækvinger graalighvide, med bredt mørkfarvede Ribber.

Membran graaligbleg, med smalt mørkfarvede Ribber og en større eller mindre mørk Skygge over Midten. Følehorn sorte; 3. og 4. Led ofte gullige ved Roden. Ben rødliggule; Laarene, særlig de forreste, oftest sorte eller brunlige i Midten eller mod Roden. L. 5—6 mm.

Hos den kortvingede Form rækker de næsten ensfarvet blege Halvdækvinger kun over omtrent en Trediedel af Bagkroppen; Membran mangler eller er meget rudimentær.

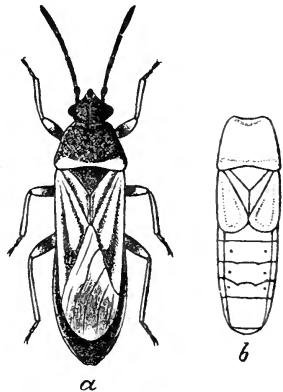

Fig. 66. *Ischnodemus sabuleti* Fall. a Langvinget Form. b Omrids af Forbryststykke og Bagkrop af den kortvingede Form.

Mange Steder talrig, men ret lokal; særlig ved Roden af Klitgræsser nær Kysten.

6. *Geócoris* Fall.

(*Ophthálmicus* Schill.).

Øjne store, nyreformede, stærkt udtrukne bagtil, saa at de lægger sig hen om Forryggens Forhjørner. Krop temmelig hvælvet, langagtig, glat, tildels grovt punkteret. Grundfarven sort, Tegning hvidlig.

En ejendommelig Slægt, hvis Arter dels minder om visse Biller, dels (paa Grund af det brede Hoved) om Tægslægten *Salda*. Opholder sig i tørre, sandede Egne med Lyng, Timian og Ene.

Oversigt over Arterne.

Halvdækvinger helt sorte eller brunlige. Forryg med en smal, hvidlig Længdelinie i Midten 2. áter. Halvdækvinger sorte, med hvidlige Rande. Forryg uden hvidlig Længdelinie, men med hvidlige Rande (særlig Forrand og Bagrand) . . . .

1. *grylloides*.

1. *G. grylloides* Linn. (Fig. 67 a).

Oversiden ujævnt punkteret, stærkt glinsende. Forbryststykket mindst dobbelt saa bredt som langt. Scutellum længere end Forryggen, dens yderste Spids hvidlig. Clavus mangler. Membran mangler eller er meget rudimentær. Ben gule, Laar ofte delvis mørke. Følehorn mørke mod Roden. (Forryggens hvidlige Bagrand og Siderande undertiden stærkt tilbagetrængte af den mørke Grundfarve). L. $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ mm.

Ikke almindelig, men ofte i Antal, i Klitegne og paa sandet Jord, (er f. Eks. talrig i Silkeborgegnen).

2. *G. áter* Fabr. (Fig. 67 b).

Oversiden ujævnt punkteret (Forryggen grovt, Corium fint og tildels utyde-

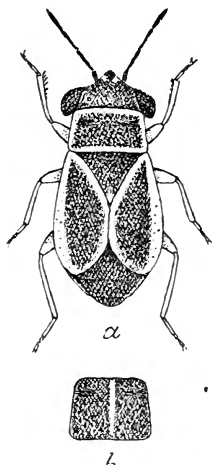

Fig. 67. a *Geocoris grylloides* Linn. b Forryg af *G. ater* Fabr.

ligt), stærkt glinsende. Forbryststykket ikke dobbelt saa bredt som langt. Scutellum ikke længere end Forryggen. Clavus sammenvokset med Corium (en Punktrække antyder den manglende Søm). Membran hyppigere fuldt udviklet. Følehorn og Ben omtrent som hos forrige Art, Laarene dog i større Udstrækning mørke. L. 3—3½ mm. (Let kendelig paa den smalle, hvidlige Midtlinie paa Forryggen; er iøvrigt helt sort eller, sjældnere, brunlig).

Paa lignende Steder som foregaaende og ofte i Antal.

7. *Chilacis* Fieb.

Hoved temmelig lille. Følehorn meget korte; inderste Led kort, 2. Led længst, meget længere end 3. Led, der kun er lidt kortere end det tennannede yderste Led. Forbryststykkets Siderande smalt udfladet-skarpe. Grundfarve bleg; Punktering og Tegning sort eller brunlig.

Udbreder en paafaldende, gennemtrængende Tægelugt, hvilket er ret ualmindeligt blandt Lygæiderne.

1. *Ch. týphæ* Perris. (Fig. 68). Langagtig. Bleggul, glinsende. Hoved med brunligmørk Linietegning. Forryg ujævnt, spredt, mørkpunkteret. Scutellum i Midten nedtrykt sortpunkteret, Siderandene noget hævede, hvidlige, glatte og danner en V-formet Figur, hvis Vinkelspids dog er sortpunkteret. Clavus punkteret-stribet. Corium uregelmæssig sortpunkteret (Hovedribben hvidlig, glat), oftest mørkest ved Indervinklen. Membran glasagtig, hvidlig. Ben bleggule. Følehorn mørkere mod Spidsen. L. 4—4½ mm.

Yderst sjælden (ogsaa udenfor Danmark); under Rør og Siv ved Frederiksdal Aa i Nordsjælland.

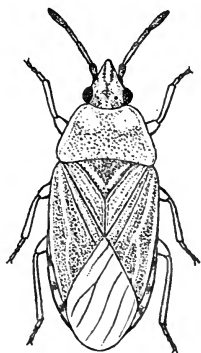

Fig. 68. *Chilacis typhæ* Perris.

8. *Heterogaster* Schill.

(Phygadicus Fieb.).

Forlænget. Hoved bredt, med stærkt udstaaende Øjne. Følehornenes inderste Led kortest, 2. og 4. Led af omtrent ens Længde, 3. Led noget kortere. Forbryststykkets Sider indbuede i Midten, smalt skarptrandede; Bagranden stærkt indbuet. Scutellum forlænget-tilspidset. Clavus samt Coriums Inderside rækkepunkterede. Forlaar tandede.

Særlig paa Læbeblomster og enkelte Kurvblomster, men ogsaa paa andre Planter; Mid- og Eftersommer.

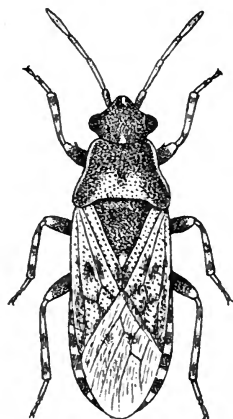

Fig. 69. *Heterogaster urticæ* Fabr.

1. *H. urticæ* Fabr. (Fig. 69). Overside sort og graalig bleggul, kraftig punkteret. Hoved med en lille bleg Plet i Nakken. Forryggens yderste, skarpe Siderande, ofte en Del af Forranden samt Midten bagtil i større Udstrækning bleggule. Scutellums yderste Spids lys. Coriums bageste Halvdel stærkt sortpletet. Membran lys, overfor Coriumspidsen med to mørke Smaapletter og ofte desuden med enkelte mørke Skygger. Connexivum sort, med skarpt afsatte gulagtige Pletter. Laar sorte, med gul Spids, Skinneben ved Rod og Spids samt over Midten sortringede.

1. og 3. Fodled med mørk Spids.

Følehorn brunlige; inderste Led (med Undtagelse af Spidsen) og 2. Leds Spids mørkere. Forryggen nedtrykt tværs over Midten og Scutellum med en Nedtrykning i Midten, begge med ganske enkelte lyse, oprette Haar. L. 6—7½ mm.

Temmelig sjælden, men udbredt; navnlig i Lunde og Haver med læbeblomstrede Planter.

9. *Ligyrocóris* Stål.

Hoved fortil forlænget tilspidset. Forbryststykket stærkt indsnøret og nedtrykt lidt bagved Midten, fortil stærkt afsmalnet. Inderste Følehornsled rager kun lidt frem foran Hovedets Spids og er knap halvt saa langt som 2. Led; 2. og 3. Led omtrent af ens Længde. Forlaar meget tyk-kere end Mellem- og Baglaar, paa Undersiden med 2 noget større og flere mindre Torne; Forfodens inderste Led næsten dobbelt saa langt og Bagfodens inderste Led næsten 3 Gange saa langt som de to følgende Led tilsammen.

1. *L. silvéstris* Linn. (Fig. 70). Forryggen foran Indsnøringen helt sort, bag denne sort eller med 4 brunlige Striber. Halvdækvinger sædvanlig kortere end Bagkroppen, brunlige, med mørkere Punktrækker og Pletter; Membran røgfarget, med lysere Ribber, en større hvidlig Plet ved Spidsen og en mindre Plet yderst ved Roden. Forskinneben rette. Følehorn og Ben for Størstedelen rødliggule. L. 5—6½ mm.

Temmelig sjælden; oftest i Klitegne (f. Eks. hyppig ved Ska-gen), men ogsaa paa fugtig og frugtbar Jord. Overvintrer.

10. *Paméra* Say.

Som foregaaende Slægt, men inderste Følehornsled mere end halvt saa langt som

2. Led og rager betydelig ud over Hovedets Spids; 2. Led tydelig længere end 3. Led. Bagfodens inder-

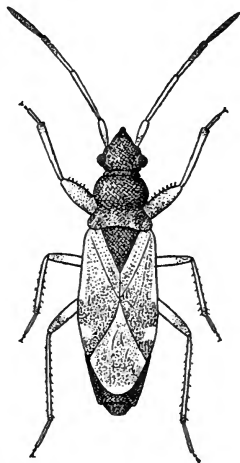

Fig. 70. *Ligyrocóris silvéstris* Linn.

ste Led ikke meget længere end de to følgende Led tilsammen. Hoved glinsende; Forryg mat. Laar med en mørk, ubestemt begrænset Ring henimod Spidsen.

Oversigt over Arterne.

Forryg sort eller rødlig, uden skarp bleggul Tegning; dens Indsnøring ligger lidt bagved Midten. Forskinneben noget krummede ... 2. *lúrida*.

Forryg sort, bagtil med bleggul Tegning; dens Indsnøring nøjagtig i Midten. Forskinneben rette

1. *fracticóllis*.

1. *P. fracticóllis* Schill. (Fig. 71 *a*). Forryg meget stærkt afsmalnet fortil, med forreste Halvdel mindre stærkt hvælvet; bageste Halvdel med skarpt begrænsede, bleggule Siderande og paa hver Side langs Midten med en mere ubestemt begrænset lys Stribe. Halskraven lys. Scutellum sort, med 2 rødlige Smaapletter ved Midten og med bleg yderste Spids. Halvdækvinger brunlig bleggule, mørkpunkterede. Corium bagtil mørkpletet; Membran sodbrun, med hvidlige Ribber, en større hvidlig Plet ved Roden og en mindre ved Spidsen. Inderste Følehornsled lidt mere end halvt saa langt som 2. Led. Bagfodens inderste Led omtrent $1\frac{1}{2}$ Gang saa langt som de to følgende Led tilsammen. L. 5—6 mm.

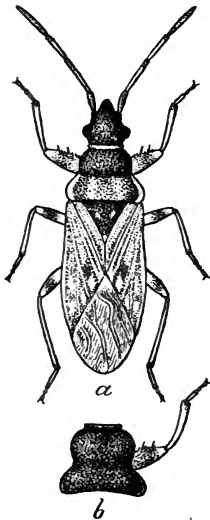

Fig. 71. *a* *Pamera fracticollis* Schill. *b* Forryg og højre Forben af *P. lurida* Hahn.

Ikke sjælden paa fugtig Bund, særlig paa Halvgræsser og forskellige Vandplanter; overvintrer i Mos eller under visne Plantedele.

2. *P. lúrida* Hahn. (Fig. 71 *b*). Oversiden med fine Haar. Forryg mindre stærkt afsmalnet fortil, med forreste Halvdel stærkt pudeformet opsvulmet. Scutellum helt sort. Halvdæk-

vinger noget mere brunlige og med mere udviskede Pletter end hos foregaaende Art. Følehorn noget kortere; inderste Led betydelig mere end halvt saa langt som 2. Led. Bagfodens inderste Led kun lidet længere end de to følgende Led tilsammen. L. 5 mm.

Som foregaaende og paa lignende Steder.

11. *Rhyparochromus* Curt.

(*Megalonotus* Fieb.).

Følehornenes yderste Led saa langt som eller længere end 2. Led; inderste Led rager kun lidt frem foran Hovedets Spids. Forbryststykkets Sider oftest ikke stærkt indsnørede; Forryggens Tværnedtryk ligger et godt Stykke bag Midten. Scutellum oftest med en Midtkøl mod Spidsen. Membran ikke sjælden rudimentær. Forlaar meget fortykkede; Undersiden med adskillige Smaatænder og en enkelt kraftig, noget krummet Torn nær Spidsen. Forskinneben krummede; Bagfodens inderste Led betydelig længere end de to følgende Led tilsammen. Øjnene berører Forbryststykket.

Dels paa tør Sand- og Hedejord, dels i Skove eller ved Strande. Træffes ofte overvintrende i Mos og Rensdyrlav eller under visne Plantedele.

Oversigt over Arterne.

1. Overside, eller dog Hoved og Forryg, stærkt glinsende..... 2.
- Overside mat eller kun med svag Glans ..... 3.
2. Halvdækvinger nøgne, bleggule, men Corium med et bredt, sort, skraatstillet Tværbaand mod Spidsen. Membran fuldtudviklet. 1. prætextatus. Halvdækvinger beklædte med fine, gulagtige Haar, mørke, noget lysere mod Roden. Membran næsten altid stærkt afkortet eller helt rudimentær..... 2. antennatus.
3. Helt sort eller mørkbrunlig..... 3. dilatatus. Halvdækvinger, Følehorn og Ben delvis gulagtige ..... 4. chiragra.

1. *Rh. prætextatus* H. Sch. (*maculipennis* Curt.). (Fig. 72 a). Overside stærkt glinsende, nøgen, ujævnt punkteret, sort; kun Clavus, Rodhalvdelen af Corium og den

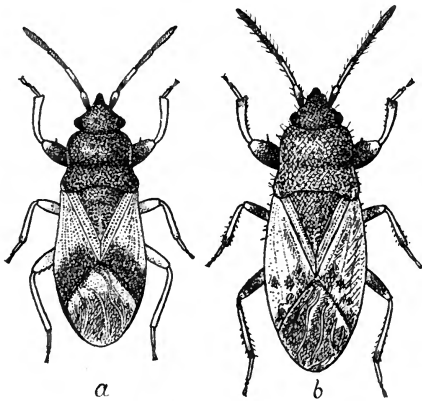

Fig. 72. a *Rhyparochromus prætextatus* H. Sch. b *Rh. chiragra* Fabr.

inderste Del (undertiden ogsaa Spidsen) af Membranen straaugule. Ben bleggule, men Forlaar med Undtagelse af Spidsen sorte. Følehorn

begsorte eller mørkbrunlige; Spidsen af inderste Led og yderste Halvdel af 2. Led bleggule. L. $4\frac{1}{2}$ — $5\frac{1}{2}$ mm.

Sjælden; ved sandede Havstrande og Søbredder; Bornholm (Rønne), Møen, Fyn (Faaborg, Langesø), Jylland (Silkeborg).

2. *Rh. antennatus* Schill. Krop og Følehorn haarede. Overside sort, punkteret, men Forryggens Midte næsten glat, og Halvdækvinger gulbrunlige mod Roden. Ben bleggule. Følehorn gulagtige, men inderste Led ved Roden mørkere, og 3. og 4. noget fortykkede Led sortagtige. Forbryststykket stærkt indknebet foran Roden. L. $4\frac{1}{2}$ —5 mm.

Sjælden; Skove i Nordsjælland; Langesø paa Fyn. Overvintrer i Mos og under vissent Løv og andet Planteaffald.

3. *Rh. dilatatus* H. Sch. Kraftig bygget og temmelig bred; Forryggen bagtil bredere end hos de øvrige Arter. Helt sort; Halvdækvinger, en Plet ved Membranroden samt Fødderne dog oftest rødligbrune. Meget ujævnt punkteret: Forryggens Midte og Coriums bageste Halvdel finest, Forryggens Rod og Scutellums Spids grovest punk-

terede. Oversiden, særlig Halvdækvinger, med meget fin og kort, nedliggende lys Behaaring. L. 5—6 mm.

Meget sjælden; kun fundet paa Lyngbakker ved Tebbestrup i Randersegnen og Svejlbæk ved Silkeborg.

4. Rh. *chirágra* Fabr. (Fig. 72 b). Oversiden, særlig Forkroppen, haaret, ujævnt punkteret omtrent som hos foregaaende Art. Hoved, Forryg og Scutellum sorte (Forryg dog undertiden med rødlig Rod). Halvdækvinger brunliggule eller brunlige, mere eller mindre mørkplettede paa Spidshalvdelen. Membran hvidlig ved Roden. Følehorn sorte, temmelig langhaarede; 2. Led dog gulagtigt, med mørk Spids. Ben rødliggule; Laar i større eller mindre Udstrækning samt Skinnebenenes Spids sorte eller mørkt brunlige. L. 4—6 mm.

Meget ubeständig i Størrelse og Farve. Ganske smaa Ekspl. med helt gule Skinneben og 2. og 3. Følehornsled (med Undtagelse af deres Spids) gule er Varieteten *sabulicola* Thoms.; Ekspl. med helt sorte Følehorn og overvejende mørke Skinneben er Var. *nigricornis* Dgl.

Ret almindelig paa tør Bund, særlig i Sand- og Hedeegne.

12. *Pterotmétus* Am. & Serv.

Krop næsten linieformet. Forbryststykket længere end bredt, meget lidt udvidet bagtil, dets Sider næsten parallelle og omtrent umærkelig indknebne bag Midten. Forlaar stærkt fortykkede, med én eller to meget svage eller endog utydelige Tænder. Skinnebenenes Underside med Børster. Følehorn temmelig lange; inderste Led naar lige forbi Hovedets Spids og er knap halvt saa langt som 2. Led. 2., 3. og 4. Led af svagt aftagende Længde. Membran oftest ufuldstændig eller næsten helt manglende.

1. Pt. *staphylinoídes* Burm. (Fig. 73 a). Krop sort, temmelig glinsende (Scutellum mat), mindre kraftig punkteret. Halvdækvinger nøddebrune, Siderandene mørkere

mod Spidsen. Hos Ekspl. med fuldtudviklet Membran er denne mørk, med en stor hvidlig Plet ved Roden indadtil;

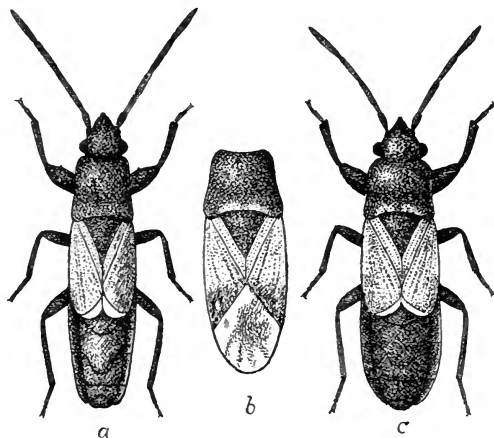

Fig. 73. *a* *Pterotmetus staphylinoïdes* Burm. *b* *Macrodemus micropterus* Curt., Bryst og Bagkrop af langvinget Form. *c* Samme, kortvinget Form.

fra denne Plet gaar en bleg Stribe langs Roden til Ydersiden. L. 5—6 mm.

Meget sjælden; Tidsvilde, Gelskov, Ørholm Fællede.

13. *Macrodéma* Fieb.

(*Hypnophilus* Dgl. & Sc.).

Næsten linieformet; meget lig foregaaende Slægt, men Forbryststykket bredere end langt, og yderste Følehornsled mindst saa langt som 2. Led. Forryggen bag Midten med et svagt Nedtryk; dens Bagrand stærkt indbuet. Membran næsten altid meget afkortet. Yderste Bagkropsled kort, afrundet afstudet.

Paa Sandmarker og Lyngheder; overvintrer. Løber hurtig og ligner (ligesom foregaaende og efterfølgende Slægts Arter) visse smaa Rovbiller, særlig paa Grund af den smalle Krop og de brunlige, oftest membranløse Halvdækvinger.

1. *M. micrópteron* Curt. (Fig. 73 b, c). Sort, glinsende; Forryggens Bagrand i Midten samt Halvdækvingerne nøddebrune. Følehorn og Ben sorte, sjælden delvis brunlige; Hofterne gulagtige. Hos den fuldtvingede Form er Halvdækvingerne mørkere mod Spidsen og Membranen hvidlig, med en stor, uregelmæssig mørk Plet i Midten. L. 3—4 mm.

Almindelig paa jyske Heder; iøvrigt ikke sjælden, men mest enkeltvis; undertiden hos Myrer. Ekspl. med fuldt udviklet Membran og bagtil bredere Forbryststykke er som Regel Hunner; Hannen er næsten altid kortvinget.

14. *Ischnócoris* Fieb.

Meget lille, næsten linieformet og meget lig de to foregaaende Slægter; men Forbryststykket meget bredere end langt, og dets Bagrand ikke tydelig indbuet. Yderste Bagkropsled trekantet, med afrundet Spids. Membran oftest stærkt afkortet. Øjne forholdsvis store.

1. *I. hemípterus* Schill. (Fig. 74). Sort, temmelig mat; Forryggen bagtil, Scutellumspids og Halvdækvingerne graalig bleggule. Ben bleggule, Laar med mørk Ring mod Spidsen, Forlaar dog næsten helt sorte. Følehorn sorte, men yderste Halvdel af 1. og 2. Led eller hele 2. Led (♀) gulagtige. Hos Ekspl. med fuldt udviklet Membran er denne overvejende mørk, eller lys og med mørke Ribber og mørk Spids. L. 2¹/₂ mm.

Enkeltvis og ikke almindelig; fuldtvingede Ekspl. er sjældne.

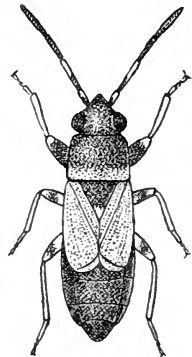

Fig. 74. *Ischnocoris hemipterus* Schill.

15. *Pionosómus* Fieb.

Langstrakt-oval. Forkrop børstehaaret. Forlaar ikke stærkt udvidede. Inderste Følehornsled naar ikke forbi Hovedets Spids. Hoved, Forryg og Scutellum meget fint punkterede, sorte, tildels med svagt Metalskær. Forbryststykkets Sider umærkelig indknebne bag Midten; dets Bagrand indbuet. Halvdækvinger og Membran stærkt plettede. Membran med kun 4 svage Ribber.

1. *P. várius* Wolff. (Fig. 75). Oversiden med Undtagelse af Forryggens Skive uden Glans. Hoved og Forryg sorte; den sidste med to gulagtige Pletter ved Roden. Scutellum sort, bagtil fløjlsort. Halvdækvinger brunliggule, mørkpunkterede, med to tværstillede sorte Pletter ud mod Siderne (den ene Plet ved Spidsen, den anden omtrent i Midten). Membran mørk, med en hvidlig Plet ved Roden og en lignende paa hver Side ved Coriumspidsen. Følehorn sorte; 2. Led og ofte ogsaa 3. Led helt eller delvis rødliggule. Laar sorte, Skinneben rødliggule. L. $2\frac{1}{2}$ —3 mm.

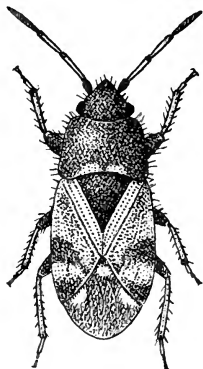

Fig. 75. *Pionosomus varius* Wolff.

Ikke sjældnen paa sandet Jord og i Hedeegne; overvintrer.

16. *Plinthísus* Fieb.

Forlænget, nøgen eller meget fint haaret. Øjne smaa, lidet udstaende. Hoved dybt indsænket i det fortil stærkt indbuede Forbryststykke, hvis Bagrand næsten er lige. Forryg fortil meget fint eller helt utydelig punkteret. Corium-Clavus-

sømmen noget utydelig. Corium spredt punkteret, uden tydelige Ribber. Forlaar meget stærkt fortykkede, med enkelte Torne; Forskinneben mere eller mindre krummede, noget udvidede mod Spidsen.

Træffes i tørre, sandede Egne og overvintrer. Hos os findes meget sjælden Ekspl. med fuldt udviklet Membran; i sydligere Lande er saadanne Ekspl. almindelige.

Oversigt over Arterne.

Forbryststykket længere end bredt, fortil lidt bredere end bagtil	1. brevipennis.
Forbryststykket bredere end langt, fortil ikke bredere end bagtil	2. pusillus.

1. Pl. brevipennis Latr. (Fig. 76 a). Bogsort eller kastaniebrunlig, stærkt glinsende. Følehorn og Ben begærdelige. Forryggen kun bagtil tydelig punkteret, iøvrigt som blankpoleret. Forskinneben stærkt krummede og paa Undersiden med en tydelig Udvidelse ovenfor Roden. Forlaar meget stærkt fortykkede. L. $2\frac{1}{2}$ —3 mm.

Meget sjælden; kun funden i Nordsjælland og ved Rø paa Bornholm.

2. Pl. pusillus Scholz. (Fig. 76 b). Omtrent som forrige, men sædvanlig noget lysere af Farve og ikke saa glinsende samt betydelig mindre ($1\frac{1}{2}$ —2 mm); afviger desuden ved, at Forryggen er tydelig, men meget fint punkteret fortil og ved, at Forlaarene er mindre stærkt fortykkede og Forskinnebenene meget mindre krummede og uden tydelig Fortykkelse paa Undersiden ovenfor Roden.

Sjælden; Nordsjælland, Falster, Bornholm, Randers- og Silkeborgegnen; vil formentlig vise sig at være mere udbredt, men paa Grund af sin Lidenhed overses den let.

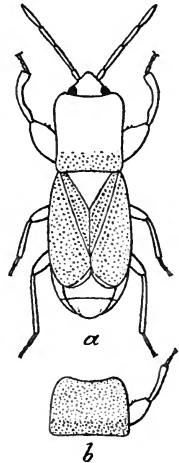

Fig. 76. a Plinthinus brevipennis Latr. b Forryg og højre Forben af Pl. pusillus Scholz.

17. *Lasiosómus* Fieb.

Langagtig; spredt hvidlig langhaaret (Følehorn og Ben finthaarede), noget silkeglinsende. Forbryststykkets Forrand noget indbuet, ophøjet randet, Siderne utydelig indbuede og Bagranden lige eller svagt udbuet. Clavus med 3 Punkttrækker, og Corium langs Sømmen med 2 Punkttrækker. Forlaar kun svagt fortykkede, uden Torne eller Tænder. De kugleformede Øjne rager over Forryggens Forhjørner. De to inderste af de 4 Membranribber løber sammen bagtil.

1. L. enérvis H. Sch. Klart brunliggul, med nogen Glans. Hoved, Forryg fortil og Scutellum begbrunlige; Hovedets Spids, Forryggens Forrand, dens Baghjørner samt en større (undertiden delt) Plet i Midten ved Roden lysere. Corium rødliggul, med lysere, glatte Partier mellem Ribberne, med en Punktstribе mod Siderne og spredte Punkter nær Spidsen. Membran bleg, gennemsigtig. Ben og de tre inderste Følehornsled gulagtige. Forkroppens Behaarung opret, Halvdækvingernes mere eller mindre nedliggende. L. 4 mm.

Yderst sjælden; Sorø.

18. *Acómpus* Fieb.

Omtrent som foregaaende Slægt, men nøgen og glinsende. Hovedet over Øjnene bredere end Forbryststykket fortil og næsten saa bredt som dette bagtil. Forbryststykkets Forrand lige. Forlaar svagt eller utydelig tandede. Clavus med 3 Punkttrækker. Membran ofte rudimentær.

1. A. rúfipes Wolff. (Fig. 77). Sort. Halvdækvinger kraftig punkteret-tribede, blegt brunliggule, med en sort Plet paa Coriums Inderside og iøvrigt brunligmørke mod Spidsen. Membran lys, med enkelte mørke Skyggepletter.

Følehorn og Ben rødliggule; yderste Følehornsled sædvanlig sort (inderste Led ofte delvis mørk brunligt) og Forlaar eller alle Laarene mørke mod Roden. L. $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ mm.

Ret foranderlig i Størrelse og Farve. Almindelig paa frodige Enge, særlig i eller nær Skove. Overvintrer.

19. *Stygnócoris* Dgl. & Sc.

Meget nær beslægtet med *Acompus*, men let kendelig ved den fine og oftest meget tætte, korte, lyse Behaarung samt ved, at Forbryststykket bagtil er betydelig bredere end Hovedet over Øjnene. De fleste Arter udmærker sig desuden ved deres fine og meget tætte Punktering, der næsten helt berøver Oversiden Glans. Membran ofte udviklet.

Som foregaaende oftest paa fugtig Bund. Størrelse og Farve ret ubestandige.

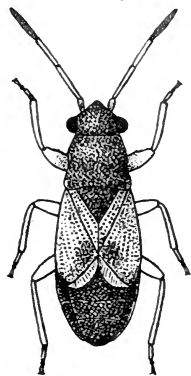

Fig. 77. *Acompus rufipes* Wolff.

Oversigt over Arterne.

1. Oversiden mat	2.
Oversiden temmelig glinsende	3.
2. Forryggen helt sort. Membran mangler næsten altid	1. <i>rústicus</i> .
Forryggen bagtil gulagtig eller rødligbrun. Membran næsten altid fuldt udviklet..	2. <i>fuliginósus</i> .
3. 4. Følehornsled ubetydelig længere end 3. Led.	3. <i>pedéstris</i> .
4. Følehornsled betydelig længere end 3. Led..	4. <i>pygmæus</i> .

1. *St. rústicus* Fall. (Fig. 78). Tæt og temmelig fint punkteret. Følehorn og Ben rødliggule; inderste og yderste Følehornsled samt Laarene hyppigst begrødlige eller endog begsorte. Halvdækvinger begsorte eller mørkt

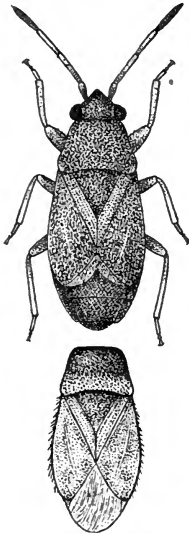

Fig. 78. *Stygnocoris rusticus* Fall. For-neden Forryg og Bagkrop af *St. pedestris* Fall. ♀.

rødligbrune, noget lysere mod Siderne. Membran mørk, med bredt hvidlige Ribber, men meget sjælden udviklet. Bagkrop hos Hunnen stærkt, hos Hannen mindre stærkt udvidet bag Midten. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Meget almindelig, særlig i Skove; ofte blandt nedfaldet Løv.

2. *St. fuliginósus* Fourcr. (arenárius Hahn). Som forrige, men betydelig mindre (3 mm), endnu mere mat og finere punkteret. Følehorn og Ben undertiden næsten helt begsorte. Forryggen bagtil, Scutellums Spids og en lille kort Stribe ved Midten af Corium-Clavussømmen oftest lystfarvede. Halvdækvinger fra begsorte til brunliggule, med mere eller mindre tydelige mørke Pletter mod Spidsen. Membran fuldstændig, mørk, med blege Ribber. Bagkrop mindre udvidet bagtil.

Almindelig; i Modsætning til foregaaende ogsaa ofte paa tør Sandbund og paa Heder.

3. *St. pedéstris* Fall. (*sabulósus* Schill.). (Fig. 78). Grovere punkteret, mere langhaaret. Hunnen med bagtil udvidede Halvdækvinger. Sort eller begsort; Forryggen bagtil dog næsten altid rødliggul eller begbrunlig, og Scutellumspidsen ofte af samme Farve. Halvdækvinger lysere eller mørkere brunliggule, noget skyggeplettede bagtil, med kraftige Punktstriber. Følehorn og Ben klart rødliggule; yderste (undertiden ogsaa inderste) Følehornsled mørkt. Membran røgbrunlig, med blegere Pletter navnlig ved Roden. L. $2\frac{1}{2}$ —3 mm.

Temmelig almindelig; oftest paa fugtig Bund.

4. *St. pygmæus* Sahlb. Ganske som foregaaende,

men mindre (2—2½ mm) og let kendelig ved, at yderste Følehornsled er adskilligt længere end 3. Led.

Yderst sjælden; Bornholm.

20. *Peritréchus* Fieb.

Overside oftest helt uden Glans. Halvdækvinger blegbrunlige, med mørke Pletter og Prikker. Forryg fortil sort, bagtil gulagtig med mørke Prikker. Forbryststykkets Sider med smal, skarp Rand. Inderste Følehornsled naar lidt forbi Hovedets Spids. Scutellum forlænget-tilspidset. Forlaar tandede, noget fortykkede.

Overvintrer og træffes derfor tidlig om Foraaret; særlig i Sand- og Hedeegne.

Oversigt over Arterne.

1. Laar rødliggule, med mørk Spids (hos Hunnen er Forlaarene helt mørke) . . . . . 1. *angusticóllis*.
Alle Laar sorte, men med gulagtig Spids . . . . . 2.
2. Roden eller Rodhalvdelen af 2. Følehornsled klart gulagtig . . . . . 2. *sylvéstris*.
Følehorn helt sorte . . . . . 3.
3. Forbryststykket ikke nær saa langt som bredt bagtil, fortil omtrent saa bredt som Hovedet over Øjnene . . . . . 3. *núbilus*.
Forbryststykket omtrent saa langt som bredt bagtil, fortil smallere end Hovedet over Øjnene . . . . . 4. *geniculátus*.

1. *P. angusticóllis* Sahlb. Følehorn kraftige, sorte. For- og Mellemskinneben lyse, med mørk Rod; Bagskinneben mørke, med lys Spids; 2. og 3. Fodled mørke. Scutellums Spids lys, med mørke Prikker. Membran sodfarvet, med hvidlige Ribber og en hvidlig Plet mellem 2. og 3. Ribbe ved Roden. L. ca. 5 mm.

Ved Rør og Siv i Skovmoser; kun funden i Antal i Nordsjælland.

2. *P. sylvéstris* Fabr. (Sahlbérgi Fall.; lúniger Schill.). (Fig. 79 a). Ben sorte, men Forskinneben gule, med mørk

Fig. 79. *a* *Peritrechus sylvestris* Fabr. *b* Omrids af Hoved og Forbryststykke af *P. geniculatus* Hahn.

Spids. Scutellums yderste Spids lys. Halvdækvinger mørkplettede (som vist paa Fig.). Membran sodfarvet eller sort, med en hvidlig Plet ved Spidsen og en lignende ved Roden (ved Coriums Inderhjørne) samt en mindre Plet ved Coriumspidsen; desuden er Ribberne tildels smalt hvidlige. L. $4\frac{1}{2}$ —5 mm.

Meget almindelig overalt paa Bakker, i Heder og Klitter. Let kendelig paa 2. Følehornsleds Farve.

3. *P. núbilus* Fall. Forbryststykket temmelig bredt. Skinneben og Fødder helt eller delvis gulagtige (hos Hannen er sædvanlig alle Skinnebenene overvejende gule, medens Melle- og Bagskinneben hos Hunnen er brunlige, med lysere Spids). Scutellum mod Spidsen paa hver Side med en lys Stribe eller med V- eller hjerteformet, lys Spids. Membran røgbrun, uden Plet ved Spidsen, men med en lys Plet ved Roden ved indre Corium-

hjørne; bag denne Plet 1—2 mørke Smaapletter; Ribber lyse. Halvdækvinger mindre skarpt mørkplettede. L. 5— $5\frac{1}{2}$ mm.

Mindre almindelig; sammen med foregaaende.

4. *P. geniculátus* Hahn. (Fig. 79 *b*). Hoved tydelig punkteret. Følehorn temmelig kraftige. Øjne stærkt udstaaende. Forbryststykket smalt. Forskinneben gule, Mellemskinneben gule, men med sort Rod, og Bagskinneben mest helt mørke. Scutellum oftest med V-formet lys Spids. Halvdækvinger udvisket-mørkplettede. Membran røgfarvet, med lysere Ribber og utydelig lysere Plet ved Roden ved indre Coriumhjørne. L. ca. 5 mm.

Sjælden. Sjælland, Fyn, Bornholm.

21. *Trapezonótus* Fieb.

Oversiden nøgen, mat, sort og graaliggul, med mørke Prikker. Forryg bagtil lys, sortprikket (Forranden i Midten oftest smalt gulfarvet), meget bredere end lang, Siderne skarpt listeformet randede og For- og Bagranden noget indbuede. Inderste Følehornsled naar ikke forbi Hovedets Spids. Skinneben mere eller mindre tornede; Forskinneben svagere eller stærkere krummede, særlig hos Hannen. Følehorn og Ben ofte noget forskelligt farvede hos Han og Hun.

Udprægede Sandjords- og Hededyr, der overvintrer og derfor allerede træffes i det tidligste Foraar.

Oversigt over Arterne.

1. Membran rudimentær.....	3. anórus.
Membran fuldt udviklet.....	2.
2. Scutellum sort, uden lyse Pletter. Inderste Følehornsled hos Hannen rødliggul	1. arenárius.
Scutellum sort, med en lille, lys Stribe paa hver Side henimod Spidsen.	3. Følehornsled hos Hannen rødtligt i Midten
	..... 2. distinguéndus.

1. *Tr. arenárius* L. (*agréstis* Fall.). (Fig. 80 a). Mellem- og Bagskinneben børstehaaret-tornede, overvejende mørke. Forbryststykkets listeformede Siderande klart bleggule i hele deres Længde. Corium med en mørk Plet ved Inderhjørnet. Membran sod- eller røgfارvet, med delvis hvidlige Ribber, undertiden rudimentær. L. $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ mm. Hannen: Følehornenes inderste Led og Forben klart rødliggule. Hunnen: Følehorn helt sorte. Forlaar sorte, med rødliggul Spids. Forskinneben rødliggule, med sort Spids.

Almindelig overalt paa tør og sandet Jord, særlig i Hedeegne.

2. *Tr. distinguéndus* Flor. Skinneben nøgne eller kun med enkelte, svagt fremtrædende Børstehaar; alle

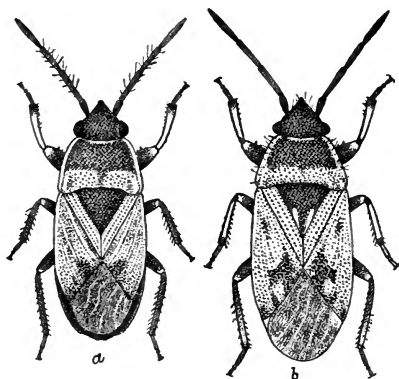

Fig. 80. *a* *Trapezonotus arenarius* Linn.
b *Sphragisticus nebulosus* Fall.

Skinneben rødliggule, med mere eller mindre mørk Spids; Fødder ligeledes lyse, med yderste Led sortspidset. Forbryststykkets meget smalle, listeformede Rande fortil utydelig lystfarvede. Scutellum foruden de to smaa Sidestriber bag Midten med bleg yderste Spids. Corium uregelmæssig mørkpletet, med sort Spids. Mem-

bran ujævnt røgfارvet, med hvidlig Rodplet (ved Roden med enkelte sorte Smaapletter) og afbrudt hvidlig farvede Ribber. Følehornenes 3. Led (undertiden ogsaa 2.), særlig hos Hannen, rødliggult i Midten. L. 4—5 mm.

Ret sjælden; paa sandet Jord; Bornholm, Tidsvilde, Nordvestsjælland, Horsenseggen. Er formentlig mere udbredt, navnlig i Jylland.

3. *Tr. anórus* Flor. Forbryststykket mere forlænget og mindre udvidet bagtil end hos de to andre Arter; de smalt listeformede Siderande i hele deres Længde gulagtige. Følehorn og Ben helt sorte, og alle Skinneben kraftig børstehaarede. Forlaar ret stærkt fortykkede, utandede; Forskinneben omtrent rette. Yderste Følehornsled ikke, som hos de foregaaende Arter, tykkere end 3. Led. Membran rudimentær. Iøvrigt nærmest overensstemmende med *Tr. arenarius*. L. 5 mm.

Meget sjælden. Klitterne ved Hornbæk.

22. *Sphragisticus* Stål.

Næsten i alle Henseender overensstemmende med foregaaende Slægt, men dog let at adskille

ved Forryggens oprette, spredte Behaaring. For-skinneben rette.

1. Sphr. *nebulosus* Fall. (Fig. 80 b). Følehorn sædvanlig sorte, men 2. Led ofte og 3. ikke sjælden gulagtige. Laar sorte, Skinneben bleggule, med mørk Rod og Spids; Bagskinnebenenes Rodhalvdæl, eller endog hele Skinnebenet, mørkt. Forryggen bagtil gulagtig, med mørke Prikker og Pletter; de smalle, skarpt afsatte Siderande med enkelte mørke Porepunkter, der hvert bærer et opret Haar. Scutellum paa hver Side mod Spidsen med en gulagtig Stribe. Halvdækvingernes mørke typiske Tegning som vist paa Fig. Membran spredt mørk- og lyspletet, med smalt hvidligfarvede Ribber; mest konstant er en mindre hvidlig Plet lige under Coriumspidsen. L. $4\frac{1}{2}$ — $5\frac{1}{2}$ mm.

Mindre almindelig; hyppigst i sandede Bakke- og Hedeegne i Jylland.

23. *Aphanus* Lap.

(*Rhyparochromus* Fieb.).

Farve som hos de nærmest foregaaende Slægter, men Kroppen mere langstrakt og større. Følehorn temmelig slanke, og deres inderste Led naar forbi Hovedets Spids. Bagbenenes inderste Fodled omtrent dobbelt saa langt som de to følgende Led tilsammen; Mellembenenes inderste Fodled længere, eller endog betydelig længere, end de to følgende Led tilsammen (Mellemskinnebenenes inderste Fodled hos de tre foregaaende Slægter aldrig længere, ofte kortere, end de to følgende Led tilsammen). Forlaar med en kraftig Torn paa Undersiden. Mellem- og Bagskinneben stærkt tornede.

Sandmarks- og Hededyr, der ofte overvintrer som voksne.

Oversigt over Arterne.

1. Forryg fortil med bredt lysfarvede Siderande...
 4. *lynceus*.
 Forryg fortil med yderst smalt lysfarvede eller
 helt sorte Siderande ..... 2.
2. Ben overvejende sorte (kun Knæ og en Del af
 Forskinnebenene gule)..... 3.
 Ben for en stor Del gule.... 3. *alboacuminatus*.
3. Den mørke Membran med fin, hvidlig Rand.
 Ben helt sorte. Yderste, smalle Coriumrand
 sort..... 2. *phoeniceus*.
 Den mørke Membran med en lille, hvidlig Plet
 ved Coriumspidsen. Forskinnebenenes Rod-
 halvdel gulagtig. Yderste Coriumrand ikke
 sort..... 1. *pini*.

1. *Aph. pini* Linn. (Fig. 81 a). Overside sort og brunliggul, tildels med okkerfarvede eller endog rosen-

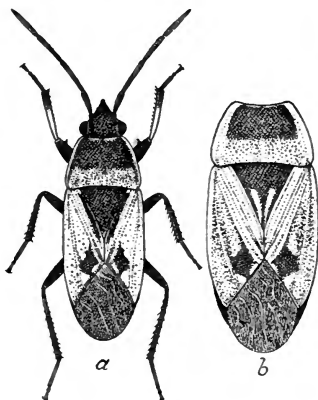

Fig. 81. a *Aphanus pini* Linn.
 b Forryg og Bagkrop af *Aph. lynceus* Fabr.

rødlige Skygger. Forryg bagtil lys, med mørke Prikker og Pletter, dens Siderande smalt gule helt til Forhjørnerne. Yderste Scutellumspids ofte lys eller med V-formet Tegning. Clavus ind mod Scutellum med en sort Stribe. Halvdækvinger med en skarpt begrænset sort, uregelmæssig Plet ved indre Coriumhjørne; bag denne Plet en lille hvidlig Trekant. Membran mod Spidsen mellem Ribberne sort eller røgfarget, ofte med lysere Pletter og en lille hvidlig Plet under Coriumspidsen. Føle-

horn og Ben sorte, men Knæ og Rodhalvdelen af Forskinnebenene gule. L. 7—8 mm.

Ret almindelig, navnlig i jyske Hedeegne, men oftest enkeltvis. Undertiden træffes Ekspl. med glinsende Overside.

2. *Aph. phoeniceus* Rossi. Skuffende lig foregaaende, men Forryggens smalt lyse Siderande forsvinder helt fortil; Coriums yderste listeformede Siderande er mørke, og Membranen har en smal hvidlig Rand. Oversidens lyse Farve er mere klar end hos *Aph. pini*. L. 7—8 mm.

Særdeles sjælden; Klitter ved Skagen og Grenaa.

3. *Aph. alboacuminatus* Goeze (pedéstris H. Sch.). Temmelig smal, lille. Ben overvejende gule; Laar og Skinneben, særlig Forlaar, mørkere mod Spidsen; Baglaar med en lille Tand paa Undersiden nær Spidsen. Følehorn sorte, Spidsen af inderste Led og det meste af 2. Led gulagtige. Forryggens sorte Parti bagtil konveks afrundet, dens Randlinie fortil sort. Clavus med en hvidlig Stribe. Corium rødligbrun, ved Midten med en lys Stribe og med hvidlig Siderand fortil; Spidsen ligeledes lys; den sædvanlige mørke Plet er rykket ud fra Inderhjørnet og mere eller mindre udvisket. Membran med en større hvidlig Plet ved Spidsen og en mindre Plet ved Coriumspidsen, ofte rudimentær. L. 5—6 mm.

Sjælden; flere Steder i Nordsjælland i Naaletræplantninger.

4. *Aph. lynceus* Fabr. (Fig. 81 b). Temmelig bred. Let kendelig ved Forryggens bredt gule Siderande. Scutellum paa hver Side mod Spidsen med en gul Stribe. Corium ved Inderhjørnet med en sort Plet og bag denne en hvidlig Trekant omtrent som hos *Aph. pini*. Følehorn og Ben sorte; Knæ og Forskinneben, med Undtagelse af Spidsen, gulagtige. Membran røgbrun eller sodfarvet, med enkelte svage, hvidlige Smaapletter. L. 7—8 mm.

Temmelig almindelig overalt paa tør Bund, men særlig paa Sand- og Hedejord med Naaletræplantninger.

24. *Beósus* Am. & Serv.

(*Xanthochilus* Stål).

Staar foregaaende Slægt meget nær og adskilles fra den kun ved de i Slægtsoversigten nævnte Karakterer.

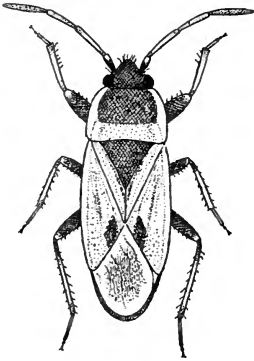

Fig. 82. *Beosus quadratus*
Fabr.

1. *B. quadratus* Fabr. (Fig. 82). Forryggen med temmelig brede, lyse Siderande og gulagtig, mørkprikket Rod; Scutellum sort. Halvdækvinger brunliggule, mørkprikkede og med en langagtig, mørk Plet ved Coriums Inderhjørne. Membran bleg, med en mørk Plet i Midten. Følehorn mere eller mindre brunliggule, sjældent helt mørke. Laar sorte, med lys Spids; Mellem- og Bagskinneben oftest mørke, men gulagtige henimod Spidsen. L. $5\frac{1}{2}$ — $6\frac{1}{2}$ mm.

Meget sjældent; Flyvesandsbakkerne langs Falsters Østkyst.

25. *Gonianótus* Fieb.

Ejendommelig ved Følehornenes korte, halvt oprette, ensidig stillede Børstehaar og ved Forbryststykkets og Halvdækvingernes stærkt udfladede, mørkt smaaplettede Siderande. Oversiden fint og temmelig tæt punkteret.

1. *G. marginepunctatus* Wolff. (Fig. 83). Graalighvid eller brunlig; inderste og yderste Følehornsled samt Laarenes Rod og Membranen ved Grunden oftest noget mørkere. Forbryststykkets Forrand og Bagrand svagt indbuede, dets Siderande rette. L. $4\frac{1}{2}$ —5 mm.

Paa Sandmarker og i Klitter; temmelig sjældent paa Øerne (Bornholm, Nykøbing S., Faaborg), hyppigere i Jylland, navnlig i Randers- og Silkeborgegnen samt i Klitegen (Raabjerg).

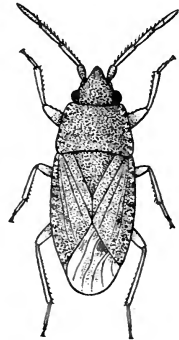

Fig. 83. *Gonianotus marginepunctatus*
Wolff.

26. *Eremócoris* Fieb.

Forlænget. Hoved temmelig langt tilspidset. Forlaar meget stærkt fortykkede, med én kraftig og flere mindre Tænder; Forskinneben oftest stærkt krummede. Membran udviklet, sodfarvet, inderst og yderst ved Roden med hvidlig eller gulagtig Plet. Inderste Følehornsled forlænget og rager med langt mere end Halvdelen udenfor Hovedets Spids. Bagfodens inderste Led meget længere end de to følgende Led tilsammen.

Foretrækker tørre Skovegne.

Oversigt over Arterne.

Forryggen, navnlig fortil, og Benene med temmelig lange Haar. Overside mørk, uden klar lys Tegning ..... 2. plebejus.
 Forryg og Ben nøgne. Overside mørk, med klar, lys Tegning..... 1. erraticus.

1. *E. erraticus* Fabr. (Fig. 84).
 Overside fint punkteret, kun Forryg bagtil og Clavus og Scutellum grovere, spredt punkterede. Følehorn mørke, oftest noget lysere ved Roden. Ben rødliggule, sædvanlig med mørkere Forlaar. Forryg bagtil rødligbrun, oftest med 4 sorte Længdepletter; den bleggule Farve paa Sideranden lidt bag Midten næsten vinkelformet udvidet indadtil. Scutellum sort. Halvdækvinger bleggule mod Roden, mod Spidsen rødligbrune eller sodfarvede og her oftest med sorte Længdepletter. Membran sodfarvet eller næsten sort, med en gulagtig, oftest vinkelformet Plet ved

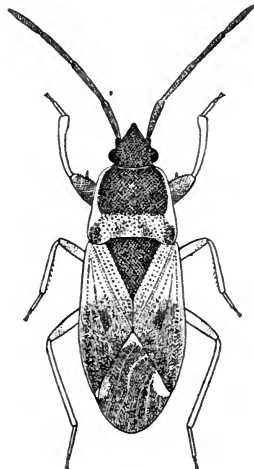

Fig. 84. *Eremocoris erraticus* Fabr.

Roden (ved indre Coriumhjørne) og med en afrundet, hvidlig Plet under Coriumspidsen; Ribber delvis lyse. L. 6—7 mm.

Ikke almindelig; paa sandet Skovbund, særlig med Ene (*Juniperus*); flere Steder i Nordsjælland (navnlig Tidsvilde og Rudehegn), Bornholm, Rye- og Silkeborgegnen, Allerup Bakker i Vendsyssel osv.

2. *E. plebejus* Fall. Omtrent som foregaaende, men let kendelig ved Behaaringen, der særlig er tæt og iøjnefaldende fortil paa Forryggen, samt ved dens mørke Farve, som kun erstattes af kastaniebrunt paa Halvdækvingerne, navnlig ved Roden og mod Siderne. Forryg bagtil kun uklart brunligrød, og Ben overvejende mørke. L. 6—7 mm.

Hist og her sammen med foregaaende, men særlig i Jylland mindre hyppig.

27. *Scolopostéthus* Fieb.

I de fleste Henseender overensstemmende med foregaaende Slægt, men altid let at adskille derfra ved det langt kortere inderste Følehornsled, der kun med sin yderste Halvdel rager udenfor Hovedets Spids. Desuden betydelig mindre, og Membranen ofte rudimentær. Hos ♂ er 3. og 4. Følehornsled oftest adskilligt tykkere end hos ♀.

Slægtens Arter er meget vanskelige at adskille, da de er meget foranderlige baade i Form og Farve.

Oversigt over Arterne.

1. Følehorn ensfarvet gule, slanke	1. <i>pictus</i> .
Følehorn delvis eller næsten helt sorte	2.
2. Overside og særlig Halvdækvinger finhaarede .	5. <i>pilosus</i> .
Overside nøgen.....	3.
3. Forskinneben temmelig stærkt krummede, særlig hos Hannen	2. <i>affinis</i> .
Forskinneben omtrent rette eller (hos Hannen) svagt krummede	4.
4. Forbryststykket svagt eller ikke udvidet bagtil, dets Sider næsten parallelle. Membran sjældnen udviklet	4. <i>Thomsóni</i> .

Forbryststykket meget bredere bagtil. Membran næsten altid udviklet ..... 3. *decorátus*.

1. *Sc. pictus* Schill. (*podágricus* Fall.). I Form og Farve meget lig en ganske lille *Eremocoris erraticus*, men Følehorn og Ben helt gule (hos Varieteten *antennális* Horv. dog med de to yderste Følehornsled mørkere). Yderste Spids af Scutellum lys. Følehorn lidt længere end den halve Krop. Membran sædvanlig fuldstændig, hvidlig, med brunlige Ribber. L. $4\frac{1}{2}$ mm.

Ikke sjælden; paa fugtig, sandet Bund, under Løv og i Mos; ofte paa Nælder.

2. *Sc. affinis* Schill. Som foregaaende, men kun 1. og 2. Følehornsled gule, 2. Led dog ofte med mørk Spids; 3. og 4. Led brunlige eller sorte. Laarene ofte med brunlig Ring foran Spidsen. Membran rudimentær eller fuldt udviklet; hos den langvingede Form er Forbryststykket mere udvidet bagtil end hos den kortvingede. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Sammen med foregaaende, men mindre almindelig.

3. *Sc. decorátus* Hahn. (Fig. 85 a). Mørkere. Følehorn helt sorte; kun inderste Leds Spids og selve Roden af 2. Led gulagtige. Forlaar næsten helt sorte og Mellem- og Baglaar med bredere sort Ring foran Spidsen; Skinneben ofte delvis mørke. Halvdækvinger med de sædvanlige Smaapletter over Midten, og bagtil bredt sorte eller sodbrune. Forbryststykket noget bredere bagtil. Membran næsten altid udviklet, lys, med mørkere Ribber og ofte tillige med

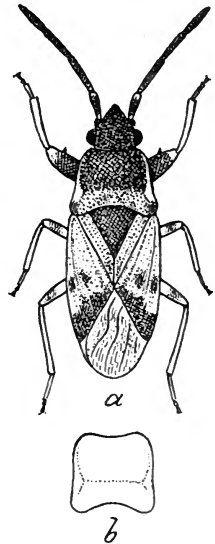

Fig. 85. a *Scolopostethus decoratus* Hahn. b Omrids af Forbryststykke af *Scolopostethus Thomsoni* Reut.

mørke Skygger. L.

$3\frac{1}{2}$ mm.

Sjælden paa Øerne (Bornholm); mindre sjælden i Silkeborgegnen; formentlig mere udbredt i Jylland.

4. *Sc. Thomsóni* Reut. (adjunctus Horv., delvis). (Fig. 85 b). Nærbeslægtet med *Sc. affinis*, men Roden af inderste og Spidsen af 2. Følehornsled sædvanlig mørke. Forbryststykket ikke eller kun meget lidt udvidet bagtil. Halvdækvinger mindre skarpt sorttegnede. Forlaar overvejende sorte, og Mellem- og Baglaar ofte med en brunlig Ring mod Spidsen. Membran næsten altid rudimentær. L. $3\frac{1}{2}$ mm.

Hist og her over hele Landet.

5. *Sc. pilósus* Reut. Ligeledes beslægtet med *Sc. affinis*. Følehorn og Ben overvejende gule; 2. Følehornsleds Spids og Forlaarenes Midte mørke. Overside fint haaret. Membran oftest afkortet, men selv i fuldt udviklet Tilstand naar den ikke Bagkropspidsen. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Yderst sjælden; Bøllemosen.

[Muligvis kan hos os endnu findes *Sc. (Notochilus) contractus* H. Sch., der ved første Øjekast vil kunne skelnes fra de øvrige Arter ved, at Forryggen med Undtagelse af Siderandlinierne er helt sort].

28. *Drýmus* Fieb.

Overside sort eller mørk kastaniebrunlig, oftest uden tydelig Glans, ret grovt punkteret. Inderste Følehornsled rager med omtrent Halvdelen udenfor Hovedets Spids. Forryg med temmelig kraftigt Tværnedtryk lidt bag Midten, undertiden ogsaa med Længdenedtryk i Midtlinien. Bagkrop mere eller mindre udvidet bagtil. Forskinneben hos Hannen stærkere eller svagere krummet-udvidede mod Spidsen. Membran undertiden afkortet.

Arterne holder sig til fugtige Steder, navnlig i Mos og under vissent Løv i Skove, tildels paa lignende Lokaliteter som visse Løbebiller (*Trechus*, *Acupalpus* og *Stenolophus*).

Oversigt over Arterne.

- Forbryststykkets Sider fortil stærkt rundede og lidt bag Midten temmelig stærkt indbuede. Forryg bagtil rødlig brun. Krop stærkt udvidet bagtil..... 1. *brúnneus*.
 Forbryststykkets Sider fortil langt svagere rundede og næsten umærkelig indbuede bag Midten. Forryg helt sort. Krop ikke nævneværdig udvidet bagtil..... 2. *sylváticus*.

1. *Dr. brúnneus* Sahlb. (Fig. 86 ♀). Hoved, Forryg fortil samt Scutellum begsort. Halvdækvinger i Midten oftest med en utydelig begrænset, hvidlig Plet og iøvrigt ligesom Forryggen bagtil rødlig- eller chokoladebrune, grovere punkterede; inderste Coriumribbe sortagtig mod Spidsen. Følehorn og Ben begbrunlige, Skinneben og Fødder samt Spidsen af yderste Følehornsled gulagtige. Hannens Forskinneben kun svagt krummet-udvidede mod Spidsen. Membran sod- eller røgfارvet, med utydelig lysere Ribber. L. $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ mm. Ikke meget almindelig.

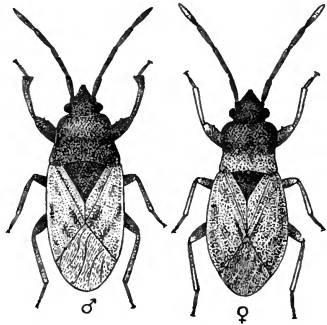

Fig. 86. *Drymus brunneus* Sahlb. ♀ og *Dr. sylvaticus* Fabr. ♂.

2. *Dr. sylváticus* Fabr. (Fig. 86 ♂). Krop næsten ligebred, og Oversiden finere punkteret. Følehorn, Ben, Hoved, hele Forryggen samt Scutellum sorte eller mørkt befarvede, kun Fødderne og tildels Skinnebenenes Spids lysere. Halvdækvinger brunlige, med mørkere Skygger; Membran sodfarvet. Hannens Forskinneben stærkt krummet-udvidede ved selve Spidsen. L. 4 — $4\frac{1}{2}$ mm. Ikke sjælden.

29. *Gastródes* Westw.
(Homalodéma Fieb.).

Let kendelig ved den brede, flade og tynde, for- til stærkt afsmalnede Krop. Forbryststykket meget stærkt udvidet bagtil. Forlaar særlig hos Hannen meget stærkt fortykkede, med en kraftig Torn foran Spidsen og iøvrigt fintandede paa Undersiden. Forryggen bagtil og Benene gule (Forlaar dog ofte mørke mod Spidsen).

Opholder sig særlig under Bark paa Naaletræer, navn- lig Rødgran og kan om Vinteren bl. a. træffes i stort An- tal i nedfaldne Grankogler.

Oversigt over Arterne.

Inderste Følehornsled naar langt forbi Hovedets Spids. Forryggens Side- rande ikke lyse fortil 1. ferrugíneus. Inderste Følehornsled naar kun ganske ubetydelig forbi Hovedets Spids. For- ryggens Siderande lyse helt til For- hjørnerne ..... 2. abíetis.

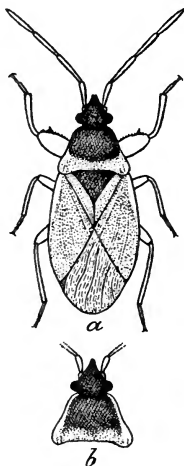

Fig. 87. *a* Gastrodes ferrugineus Linn. *b* Forkrop af *G. abietis* Linn.

1. *G. ferrugíneus* Linn. (Fig. 87 *a*). Stærkt udvidet over Halvdækvingernes Midte. Halvdækvingerne nøddebrunlige. Følehorn rødlig, oftest mørkere mod Rod og Spids. Ben rødliggule, ikke sjælden med mørkere Forlaar; Forskinne- ben stærkt krummede ved selve Roden. L. 6—7½ mm.

Ret almindelig i Naaletræskove.

2. *G. abíetis* Linn. (Fig. 87 *b*). Me- get lig foregaaende, men noget smallere, og Halvdækvingerne blegere farvede, men med en mørkere Skygge bagtil paa Corium-Clavussømmen. Forryggen fortil mindre tydelig punkteret og derfor mere blank. Forskinneben mindre

krummede ved selve Roden. Følehorn ofte temmelig mørke.
L. 6—7 mm.

Ligeledes temmelig almindelig.

8. Fam. Pyrrhocoridæ.

[Denne Familie stemmer i de allerfleste Henseender overens med Lygæiderne, hvortil den regnes af mange Forfattere, men adskiller sig bestemt derfra ved at mangle Biøjne. Farve sædvanlig sort og blodrød.

Hidtil er ingen Repræsentanter for Familien fundet her i Landet, men det kunde ventes, at *Pyrrhocoris apterus* Linn., der er fundet langt nordpaa i Tyskland, ogsaa kunde træffes hos os. Den ligner meget en *Lygæus* ved sin Størrelse (ca. 9 mm) og skarlagensrøde Farve. Hovedet, Forryggens Midte, Scutellum, Clavus, en lille langagtig Plet ved Roden af Corium og en større rundagtig Plet i Midten samt Følehorn og Ben sorte. Bagkrop sort, Connexivum rød. Oftest med afkortet Membran].

9. Fam. Berytidæ.

Let kendelig paa den vissent straafarvede, linie-dannede Krop og de næsten haarfine, sædvanlig meget lange Ben og Følehorn. Laarene og Følehornenes inderste Led kølleformet fortykkede mod Spidsen; yderste Følehornsled forholdsvis kort og tykt. Forryggen i alt Fald bagtil med 3 mere eller mindre ophøjet-fremtrædende Køle eller Ribber, den ene i Midten og de to ved Siderne. Scutellum temmelig lille og i Forhold til den stærkt forlængede Bagkrop meget kort. Fødder 3-leddede. Snabel 4-leddet. Membran ofte afkortet.

Disse ejendommelige, fint byggede, blege og overordentlig smalle Tæger er temmelig træge og — naar de forholder sig stille — næsten ikke til at opdage paa Grund af deres Farvelighed med visne Plantedele; de erstatter hos os Tropernes „vandrende Pinde“ i meget formindsket

Maalestok. Naar de bevæger sig paa Jorden, er Kroppen paa Grund af de lange Ben oftest hævet op fra Grunden; staar de stille, ser man dem ofte (f. Eks. *Neïdes*) vippe op og ned med Kroppen paa en ejendommelig Maade, idet Benene tjener som en fjedrende, elastisk Underbygning. De er udelukkende Plantesugere, opholder sig paa tørre, navnlig sandede Lokalteter og i Hedeegne og træffes ogsaa mellem visne Plantedele af Græs, Lyng osv. særlig paa solbeskinnede Skrænter, hvor de fleste af dem kan findes i det allertidligste Foraar.

Oversigt over Slægterne.

1. Hovedet fortil, mellem Følehornene, forlænget i en smal, tornformet Spids ..... 2.
Hoved ikke tornformet forlænget fortil ..... 3.
2. Følehornsled længere end det fortykkede yderste Led. Følehorn omtrent saa lange som Kroppen ..... 1. *Neïdes*.
2. Følehornsled kortere end det fortykkede yderste Led. Følehorn meget kortere end Kroppen ..... 2. *Berýtus*.
3. Yderste, fortykkede Følehornsled omtrent saa langt som 2. Led. Scutellums Spids knopformet ophøjet ..... 3. *Metatrópis*.
Yderste, fortykkede Følehornsled meget kortere end 2. Led. Scutellum i Midten med en slank, bagudkrummet Torn ..... 4. *Metacánthus*.

1. *Neïdes* Latr.

Overordentlig langstrakt, med stærkt forlængede og meget fine Følehorn og Ben. Halvdækvingernes Ribber ophøjede og tætliggende, næsten parallelle. Øjnene paa Grund af det bagud stærkt forlængede Hoved (næsten som hos *Hydrometra*) langt fjernede fra Forbryststykkets Forrand. Forbryststykket mere end dobbelt saa langt som bredt. Scutellum meget lille, bagtil sylspidset-forlænget. Følehornenes yderste Led tenformet, sort, med stilkformet Rod. Bugen med lys, smal Midtlinie. Membran nu og da afkortet.

Oversigt over Arterne.

- Forryg bagtil noget hvælvet; dens Siderande fjerner sig mod Roden noget fra hinanden, saa Forryggen er tydelig bredere ved Roden end lidt foran Midten..... 1. *tipulárius*.
 Forryggen smallere, ikke hvælvet bagtil; dens Siderande fra foran Midten omtrent parallelle, saa Forryggen ikke er bredere ved Roden end lidt foran Midten..... 2. *parallélus*.

1. *N. tipulárius* Linn. (Fig. 88 *a, b*). Særdeles forlænget og tyndbenet. Corium med sorte Smaapletter langs Kanten af Membranen. Yderste Følehornsled, Fødderne samt Spidsen af Skinnebenene sorte. L. 10—12 mm.

I sandede og tørre Egne, navnlig paa Sydskrænter. Almindelig overalt, særlig dog i Jylland.

2. *N. parallélus* Fieb. (Fig. 88 *c, d*). Ganske som foregaaende, men lidt mindre (10 mm) og Oversiden noget grovere punkteret. Forøvrigt sikrest adskilt ved de i Artsoversigten nævnte Karakterer.

Sjælden, men dog udbredt i Jylland og navnlig fundet i Randers- og Silkeborgene.

2. *Berýtus* Fieb.

Som foregaaende Slægt, men Følehorn og Ben kraftigere og langt kortere, og Kroppen knap saa linieformet-forlænget. 2. Følehornsled overordentlig kort, kortere end den fortykkede Del paa Spidsen af inderste Led. Scutellum med en Midtkøl.

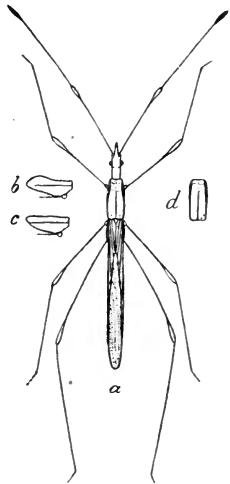

Fig. 88. *a* *Neides tipularius* Linn. *b* Forbryststykke af samme, set fra Siden. *c* Forbryststykke set fra Siden, *d* set fra oven af *N. parallélus* Fieb.

Oversigt over Arterne.

1. Membran saa bred som Halvdækvinger over Midten, med bredt afrundet Spids. 4. montivágus. Membran smallere eller meget smallere end Halvdækvinger over Midten, bagtil forlænget tilspidset ..... 2.
2. Inderste Følehornsleds og Laarenes fortykkede Spids sædvanlig kun lidt mørkere end den øvrige Del. Følehorn og Ben meget slanke. Forlaarene (lagt fremefter) naar lidt forbi Hovedets Spids ..... 1. clávipes. Inderste Følehornsleds og Laarenes fortykkede Spids sort eller sortbrun. Følehorn og Ben kortere. Forlaarene naar ikke forbi Hovedets Spids ..... 3.
3. Membran meget smal, langt smallere end Halvdækvingerne over Midten. Hovedets Spids (mellem Følehornene) slank. Laar tynde. 2. mínor. Membran bredere og ikke paafaldende smallere end Halvdækvingerne over Midten. Hovedet kort tilspidset. Laar kraftigere..... 3. crássipes.

1. *B. clávipes* Fabr. (Fig. 89 *d*). Meget slank, helt bleg, kun yderste Følehornsled sort. Hoved langt tilspidset mellem Følehornene. Forryg bagtil noget hvælvet. Corium kraftig punkteret mellem Ribberne. Vor største Art. L. 7—8 mm.

Sjælden; hidtil kun fundet i Antal i Roden Skov sammen med andre Arter. Er sikkert mere udbredt.

2. *B. mínor* H. Sch. (Fig. 89 *a, e*). Mere robust, men meget mindre. Forryggen ikke hvælvet bagtil. Halvdækvinger noget rundet-udvidede over Midten; Corium meget fint punkteret mellem Ribberne. Membran overordentlig smal, ofte med brunlige Smaapletter. Spidsen af 3. Følehornsled sort. Undertiden er Laarenes fortykkede Spids kun svagt mørkere. L. 5—6 mm.

Ret almindelig paa sandet Jord.

3. *B. crássipes* H. Sch. (Fig. 89 *f*). Temmelig kort. Ben og Følehorn, men navnlig Laarene, forholdsvis kraftigere og kortere end hos de øvrige Arter. 2. og 3. Følehornsleds

yderste Spids sort. Inderste Følehornsleds og Laarenes kraftig fortykkede Spids oftest skarpt afgrænset sort. Membran noget brunpletet. Vår mindste Art. L. 4—5 mm.

Enkeltvis og ikke almindelig.

4. *B. montivagus* Fieb. (Fig. 89 *b, c*). Meget karakteristisk ved den brede, bredt afrundede og mod Spidsen stærkt brunplettede Membran, hvis to inderste Ribber forgrener sig mod Roden (hos de øvrige Arter er Membranribberne ugreneede). Hoved langt tilspidset mellem Følehornene. Forryggen bagtil noget hævet, dens Midtkøl naar ikke tilbage til selve Bagranden. Ben temmelig slanke. L. 5—6 mm.

Sjælden; hidtil kun i Antal fra Tidsvilde i Nordsjælland, Tebbestrup ved Randers og Haarup vest for Horsens. Dog sikkert mere udbredt, navnlig i Jylland.

[Det er sandsynligt, at der findes endnu flere Arter her i Landet. Følgende Arter bør eftersøges:

1. Følehorn, særlig inderste Led, haarede. Kroppens Længde 10—12 mm... *B. hirticórnis* Brul. Følehorn nøgne. Kroppen langt mindre (4—6 mm) 2.
2. Laar gradvis fortykkede næsten fra Roden af. Forryggens Midtkøl forsvinder før Bagranden. L. 5—6 mm ..... *B. Signoréti* Fieb. Laar med tydelig afsat fortykket Spids. Forryggens Midtkøl naar til selve Bagranden. L. $4\frac{1}{2}$ —5 mm ..... *B. geniculátus* Fieb.

De to sidstnævnte Arter er beslægtede med *B. montivagus* og har som denne Forgrening af inderste Membranribber].

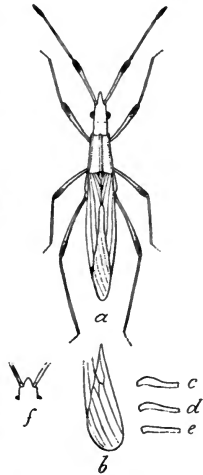

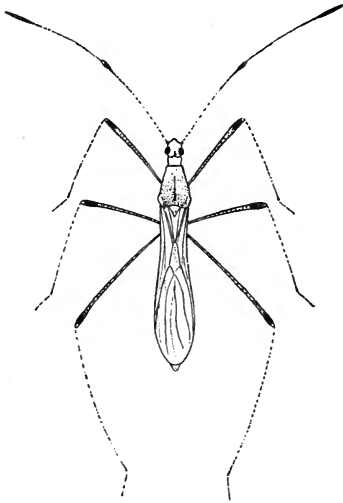
Fig. 89. *a* *Berytus minor* H. Sch. *e* Forryg af samme, set fra Siden. *b* Membran af *B. montivagus* Fieb. *c* Forryg af samme, set fra Siden. *d* Forryg af *B. clavipes* Fabr., set fra Siden. *f* Forhovedet af *B. crassipes* H. Sch.

3. *Metatrópis* Fieb.

Inderste Følehornsled stærkt forlænget, noget tykkere mod Spidsen. 2. Led forlænget. Forryg skarpt kølet, bagtil hvælvet-ophøjet. Membran med 5 Ribber, der tildels er gaffelgrenede ved Roden.

Foretrækker græsbevoksede Steder i og ved Skove og Lunde i mere frugtbare Egne.

1. *M. rufescens* H. Sch. (Fig. 90). Rødlig eller brunlig. Følehorn og Ben meget lange og fine, blege og næsten

gennemsigtige, uregelmæssig brunprikkede; Følehornenes yderste Led, en Ring mod Spidsen af inderste Led samt Laarene mod Spidsen brunlige. L. 9—10 mm.

Ikke sjælden i de sydligere Egne af Landet.

4. *Metacánthus* Costa.

Paafaldende ved den slanke, bagudrettede Torn paa Scutellum og det ejendommelig byg-

Fig. 90. *Metatrópis rufescens* H. Sch.

gede Forbryststykke, hvis Forryg bagtil er overordentlig stærkt hvælvet og skarpt kølet (Midtkølen langt den kraftigste). Følehorn og Ben yderst fine og slanke, sortringede eller sortprikkede; yderste Følehornsled sort; inderste Led meget forlænget. 2. Led forlænget. Halvdækvingernes Ribber ikke meget fremtrædende.

Ligner meget smaa Culex- (Mygge-) Arter og findes ofte paa Græs.

1. *M. elegans* Curt. (Fig. 91). Bleg. Hoved, Forryg fortil (med Undtagelse af den smalle blege Forrand) og dens 3 Køle bagtil blanksorte. Følehornene omtrent saa lange som Kroppen. Hoved stærkt hvælvet mellem Øjnene. Corium bleg, næsten gennemsigtig; Membran glasklar, meget længere end Bagkroppen. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Meget sjælden; Frederiksdal, Tidsvilde, Ørholm Fæled, Randersegnen.

10. Fam. Tingididæ (Masketæger).

Ganske smaa Tæger med ejendommelig Ribbedannelse, der oftest gaar over til at blive et tæt Net- eller Maskesystem, som bliver særlig tydelig udviklet paa Forbryststykkets og Halvdækvingernes Siderande i de Tilfælde, hvor disse er bladagtig fladt udbredte. Hovedet ikke sjælden med torn- eller syldannede Forlængelser. Biøjne sjælden tilstede. De to inderste Følehornsled korte, 3. Led oftest meget forlænget, stav- eller knippelformet, næsten altid længere end de 3 øvrige (1., 2. og 4.) Led tilsammen. Forryggen fortil i Midten i mange Tilfælde blæreformet opsvulmet. Forfødder 2-leddede. Bygningsforhold indenfor Slægterne og end-

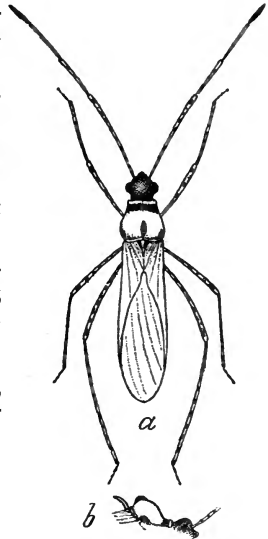

Fig. 91. a *Metacanthus elegans* Curt. b Forkropsryggen fra Siden.

og Arterne af samme Slægt iøvrigt ofte underkastede betydelige Ændringer.

Masketægerne ernærer sig af Plantesaft, og de forskellige Arter holder sig ofte til ganske bestemte Planter, som de, naar de optræder i meget stort Tal, kan skade i Væksten. Mange overvintrer og træffes da gerne sammen med Lygæider og Berytider i Lyng- og Sandegne. Æggene fæstes til Plantedele og dækkes jævnligt af et brunligt Stof, saa de i Udseende kommer til at minde om visse mindre Svampeformer.

Oversigt over Slægterne.

1. Forryggen ikke forlænget bagtil (med næsten lige eller svagt rundet Bagrand), saa Scutellums noget ophøjede Spids bliver synlig. Clavus veludviklet. Membran ved Roden fint chagri-neret, med 4 temmelig tværstillede Ribber. Corium med 3 mere eller mindre fremtrædende Længderibber (Underfam. *Piesmínæ*)
  1. *Piésma*.
Forryggen spidst eller afrundet trekantet forlænget bagtil (d. v. s. med Processus), saa Scutellum skjules; Clavus utydelig. Coriums Midtfelt mangler Længderibben i Midten. Membran finere eller grovere netmasket ligesom Corium (Underfam. *Tingidínæ*) ..... 2.
  2. Corium uden tydelig begrænset Midtfelt. Forryggen fortil i Midten aldrig blæreformet opsvulmet, dens Sider uden skarp Rand. 2. *Serénthia*.
Corium med et af 2 Længderibber tydelig begrænset Midtfelt. Forryggen fortil i Midten mere eller mindre kølformet, ofte blæreformet opsvulmet, dens Sider skarprandede eller bladformet udfladede*) ..... 3.
  3. Halvdækvingernes Længderibber næsten parallelløbende, svagt buede ..... 3. *Campylosteira*.
Halvdækvingernes Længderibber ikke parallelløbende ..... 4.
  4. Halvvingedækkerne langs Midten meget højt og skarpt kølede, blæreformet oppustede. Forryggen langs Midten, særlig fortil, med en lignende blæragtig Køl ..... 6. *Derephýsia*.
Halvvingedækkerne aldrig saaledes oppustede, men Forryggen fortil i Midten ofte med en blæragtig Svulst ..... 5.

*) Undertiden er Siderne tilsyneladende butte, idet de tyndt udfladede, netmaskede Rande er lagte ind over Forryggen.

5. Coriums Midtfelt næsten vinkelformet udvidet ind mod Spidsen af Processus (Forryggens Forlængelse bagtil) ..... 7. *Monánthia*.
 Coriums Midtfelt indadtil jævnt og svagt afrundet (hos uudviklede Ekspl. endog omtrent lige) 6.
6. Følehorn slanke, nøgne; yderste Led tykkest ..
 4. *Acalýpta*.
 Følehorn kraftige, ru og stærkt børstehaarede; yderste Led ikke tykkere end foregaaende Led
 5. *Dictyonóta*.

1. *Piésma* Lep. & Serv.
 (Zosménus Lap.).

Forbryststykket trapezformet, med noget udfladede Siderande, der ofte er indbuede ved Midten. Forryggen med 2—3 parallelle Længdekøle, som forsvinder lidt bag Midten; noget bagved Forryggens Forrand findes et Tværnedtryk, som dog afbrydes af Længdekølene. Oversidens Netmaskning reduceret til en fin Chagrinering, der løber ind over Membranens læderagtige Rod; Membranens Spids hindeagtig.

Paa sandede Marker, særlig paa *Chenopodium* og *Atriplex* (Mælde). Ekspl. med afkortet Membran ikke sjældne.

Oversigt over Arterne.

1. Forryggen fortil med 3 Længdekøle. Den synlige Scutellumspids som Regel bleg..... 2.
 Forryggen fortil med kun 2 Længdekøle. Scutellum helt sort ..... 3.
2. Forryggens Siderande i Midten indbuede .....
 2. *variábilis*.
 Forryggens Siderande ikke indbuede .. 1. *quadráta*.
3. Forryggen afsmalnet fortil, noget forlænget ....
 3. *capitáta*.
 Forryggen ikke afsmalnet fortil, kortere. 4. *maculáta*.

1. *P. quadráta* Fieb. (Fig. 92). Lys grønlig-graalig eller hvidlig-brun, fra ensfarvet til stærkt smaaplettet og med skarptegnede, langagtige, sorte Smaapletter paa Halv-

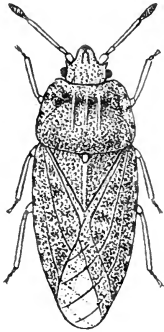

Fig. 92. *Piesma quadrata* Fieb. (mørkpletet Varietet).

dækvingernes og endog Forryggens Siderande. Hoved helt, eller i det mindste overvejende, lystfarvet; dets Sidestykker bøjer sig helt om Pandekilestykket, og deres sammenstødende Spidser er skraat opadrettede. Forryggens Forhjørner udfladede og afrundede, dens Sider i Midten omtrent rette, og dens 3 Længdekøle naar til lidt bag Midten. L. 3—3½ mm.

Ikke sjælden. Den ensfarvede Form, Varieteten dilatata Jak., er oftest kortvinget.

2. *P. variabilis* Fieb. Afviger fra foregaaende ved at være mindre og ved, at Forryggens Længdekøle er kortere, men dog særlig ved Forbryststykkets indbuede Sider. Oversiden oftest mørkt smaaplettet og Hovedet sædvanlig noget mørkfarvet. L. ca. 2½ mm.

Ikke sjælden. Den er ikke saa kræsen i Valget af Næringsplanter som de øvrige Arter.

3. *P. capitata* Wolff. Forryggens afrundede Forhjørner stærkt nedbøjede; yderste Siderande iøvrigt noget indbuede og fortil med nogle mindre Masker. Hovedets Sidestykker korte og lige (og ikke sammenløbende fortil), men dog opadrettede. Oversiden i Almindelighed mørkpletet eller temmelig mørk (saaledes Hovedet), men Forryggens Forrand bredt hvidlig, og Coriumroden oftest ligeledes lys. L. ca. 2½ mm.

Almindelig i magre Egne. Oftest fuldtvinget; Eksemplarer med afkortet Membran er Varieteten Stephensii Fieb.

4. *P. maculata* Lap. Beslægtet med foregaaende, men afviger fra denne ved sit kortere Forbryststykke, hvis Sider er stærkere indbuede, hvorved den udfladede Rand bliver meget smal bagtil mod Skuldrene, og ved, at Hovedets Sidestykker er bøjede og mere eller mindre sammenløbende fortil. Halvdækvingerne med 3—4 mørkere, sædvanlig baanddannende Pletter. Coriums Ribber temmelig fremtrædende. L. ca. 2½ mm.

Ikke meget almindelig. Den kortvingede Form er beskrevet under Navn af *P. ántica* Steph. og den fuldtvingede under Navn af *P. Lapórtei* Fieb.

2. *Serénthia* Spin.

(*Agrámma* Westw.).

Temmelig langstrakt. Oversiden fint og nærmest chagrinagtig netmasket. Laar ret kraftige og ofte noget fortykkede mod Spidsen. Coriums Felter daarlig afgrænsede, idet Ribberne er meget lidt fremtrædende eller utydelige. Forbryststykkets Sider butte, aldrig skarprandede; Forryggen med svag eller utydelig Midtkøl. Bagfodens inderste Led meget kort. Som foregaaende Slægt meget afvigende fra de øvrige Masketæger.

En i Syden temmelig rigt repræsenteret Slægt, der særlig foretrækker Siv (*Juncus*) og Halvgræsser. I Danmark hidtil kun én Art.

1. *S. læta* Fall. (Fig. 93). Hoved, Følehorn og Forryg (med Undtagelse af Forranden) oftest helt sorte, undertiden delvis lyse; Processus og Halvdækvinger hvidliggule. Ben rødliggule eller med tildels mørke Laar. Halvdækvinger med utydelig Ribbe mellem Midt- og Sidefelt og med afrundet Spids. Forryggens Midtkøl utydelig. 3. Følehornsled smallere mod Spidsen. L. ca. 2 mm.

Hist og her, oftest paa Halvgræsser i Skovegne; ikke sjælden kortvinget.

[Følgende Arter kan muligvis findes hos os: *S. ruficórnis* Germ.: Som *S. læta*, men Følehornene helt rødliggule; 3. Følehornsled tykkere mod Spidsen. Forbryststykkets Sider omtrent rette. Halvvingedækkernes Spids afrundet. L. 2—2½ mm. *S. tropidóptera* Flor: Følehorn rødliggule. Forbryststykkets Sider indbuede foran Midten. Halv-

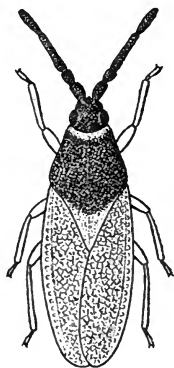

Fig. 93. *Serenithia læta* Fall.

vingedækker med skarpt ophøjet Ribbe mellem Midt- og Sidefelt; det sidste temmelig bredt og med større Masker end i Midtfeltet. Forryggen navnlig bagtil med tydelig Midtkøl. L. $2\frac{1}{2}$ mm].

3. *Campylostēira* Fieb.

Oversiden rustfarvet. Forryggen fortil i Midten uden blæreformet Opsvulmning; dens gennemløbende Midtkøl ret kraftig og bred, dens Sidekøle smallere, lavere og afkortede fortil. Halvdækvingerne temmelig stormaskede. Iøvrigt ejendommeligt ved Halvdækvingernes Ribber, der i omtrent samme Afstand fra hinanden og svagt buet løber tæt til Spidsen.

1. *C. vérna* Fall. (Fig. 94). Rustbrunlig. Forryggens noget udvidede Siderande fortil med to, bagtil med en Række af mindre tydelige, uregelmæssige Masker; dens Forrand indbuet. Halvdækvinger med store Masker og med en meget skarp og fremtrædende Rygribbe; Randfeltet dog meget smalt og derfor med smaa Masker. Halvdækvingerne er oftest afkortede, saa Bagkropsspidsen ikke dækkes. L. $1\frac{1}{2}$ —2 mm.

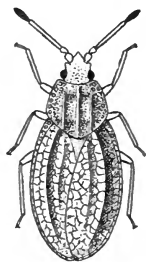

Fig. 94. *Campylostēira verna* Fall.

Temmelig almindelig over hele Landet. Den overvintrer og findes navnlig om Foråret ikke sjældnen under Sten paa græsrigre Marker.

[*C. sinuáta* Fieb. forekommer formentlig ogsaa i Danmark. Den afviger særligt fra *C. verna* ved, at Forryggens Forrand ikke er nævneværdig indbuet, og ved, at Forbryststykkets Forhjørner er meget mere udvidede og fremtrædende. Forryggens Sidekøle mindre parallelle. Som Regel kortvinget].

4. *Acalýpta* Westw.

(*Orthostēira* Fieb.; *Monánthia* Lep. & Serv.).

Ikke ulig foregaaende Slægt, men Forbryststykkets og Halvdækvingernes Siderande betydeligt

mere udfladede og med tydeligere og større, 1—3-rækkede Masker. Halvdækvingernes Ribber bagtil sammenløbende og danner oftest et bredt Midtfelt. Forryggen fortil i Midten temmelig opsvulmet; den skarpkølede Opsvulmning er tilspidset fortil, saa Forryggens Forrand bliver mere eller mindre indbuet til hver Side. Hovedets Overside bagtil i Regelen med to halvoprette Smaatorne. 3. Følehornsled meget slankt; yderste Led tykkere, sort.

De fleste Arter ernærer sig af Thymus (Timian), men findes ofte blandt Mos o. lign. Optræder meget ofte kortvingede.

Oversigt over Arterne*).

1. Forryggen med kun 1 Køl (Midtkølen) . . . . . 2.
Forryggen med 3 Køle (Midtkøl og Sidekøle) . . . . . 3.
2. Halvvingedækkernes Sømfelt foran Midten med kun 1 Række Masker . . . . . *músci* Schrnk.
Halvvingedækkernes Sømfelt foran Midten med 2 Rækker Masker . . . . . *brúnnea* Germ.
3. 3. Følehornsled opsvulmet ved Roden . . . . . 4.
3. Følehornsled ikke opsvulmet ved Roden . . . . . 5.
4. Halvdækvingernes Midtfelt udhulet, smalt. 2. *grácilis*.
Halvdækvingernes Midtfelt plant, bredt. 1. *párvula*.
5. Forryggens udfladede Siderande med 2 (undertiden delvis 3) Rækker Masker; dens Forhjørner afrundede, ikke fremstaaende . . . . . 6.
Forryggens udfladede Siderande med 3 (undertiden tildels 4) Rækker Masker; dens Forhjørner vinkelformet fremstaaende . . . . . 7.
6. Følehorn hos begge Køn helt sorte. Halvvingedækkernes Midtfelt med 3 (♂) eller 4 (♀) Maskerækker . . . . . *margináta* Wolff.
Følehorn sorte (♂), eller 3. Led overvejende rødliggult (♀). Halvvingedækkernes Midtfelt med 4—5 Maskerækker . . . . . *nigrína* Fall.
7. Forryggens 2 Sidekøle fortil konvergerende. Oversiden bleg . . . . . 3. *carináta*.
Forryggens 2 Sidekøle parallele. Oversiden helt eller delvis mørk . . . . . *platychíla* Fieb.

*) I denne Oversigt er medtaget ikke alene de faa Arter (de nummerede), der hidtil kendes her fra Landet, men ogsaa en Del Arter, af hvilke vi i alt Fald kan vente at finde nogle hos os. De Arter, der endnu ikke er fundne i Danmark, er i Oversigtstabelen forsynede med Autornavn.

1. *A. parvula* Fall. (Fig. 95). Graalig mørk; Hoved sort; yderste Følehornsled og Laarene (med Undtagelse af deres Spids) ligeledes mørke. Halvvingedækkernes Midtfelt meget bredt og fladt og naar ikke nær deres Spids. Forryggens Opsvulmning fortil i Midten bred og meget fremstaaende. L. $1\frac{3}{4}$ mm.

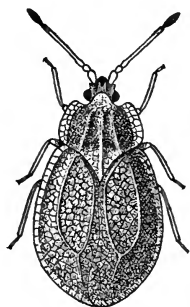

Fig. 95. *Acalypta parvula* Fall.

Paa *Thymus serpyllum* (Vild Timian); ret hyppig, særlig i Jylland. Undertiden under Smaasten.

2. *A. gracilis* Fieb. Som foregaaende, men Halvvingedækkernes Midtfelt langt smallere, næsten rendeformet udhulet og fortsat tæt til deres Spids. Forryggens Opsvulmning fortil i Midten meget slankere og mindre fremragende. L. $1\frac{3}{4}$ —2 mm.

Sammen med foregaaende, men maaske knap saa almindelig, i alt Fald i Jylland; foruden paa *Thymus* kan den træffes f. Eks. paa *Plantago* (Vejbred).

3. *A. carinata* Panz. (*cervina* Germ.). Let kendelig ved sin blege Overside. Forbryststykkets Sider betydelig udfladede og fortil, ved de stærkt vinkelformet-fremstaaende Forhjørner, med ca. 3 Maskerækker. Halvdækvingernes Sider fortil ligeledes temmelig bredt udfladede og med 3 Maskerækker, over Midten smalt udfladede og med kun 1 Række, mod Spidsen derimod atter noget bredere og med 2 Maskerækker. Vor største Art. L. $2\frac{1}{2}$ —3 mm.

En ret udbredt Art, for hvilken dog ingen bestemt Næringsplante kan opgives; særlig paa Eng- og Skovbund.

5. *Dictyonota* Curt.

Afviger fra vore øvrige Masketæger ganske særlig ved de ret tykke Følehorn, der sædvanlig er kornede og stærkt børstehaarede, hvilket navnlig bliver paafaldende for 3. Følehornsleds Vedkommende. Forryggens Sider oftest stærkt gennemsigtig-udfla-

dede og ligesom Halvdækvingernes tydelig udfladede Siderande stormaskede. Hovedets Siderande (mellem Følehornsrod og Øje) med en fremadrettet Torn (en lignende, eller to tætstillede Torne paa Issen). Forryg fortil i Midten kraftig masket, blæreformet-hævet. Halvvingedækkernes Midtfelt temmelig dybt rendeformet-udhulet.

Paa forskellige Planter, bl. a. Thymus, Mentha og Artemisia (Bynke), særlig paa let og sandet Jord.

Oversigt over Arterne.

- Følehorn tiltrykt-kortbørstede. Forryggens Forhjørner svagt udvidede, med 2—3 Rækker Masker. Tornen bag Følehornsroden kort... 2. *strichnócera*.
- Følehorn udstaaende langbørstede. Forryggens Forhjørner stærkt udfladede, med 3—4 Rækker Masker. Tornen bag Følehornsroden lang og sylspids ..... 1. *tricórnis*.

1. *D. tricórnis* Schrnk. (*crassicórnis* Fall.). (Fig. 96). Bred. Oversiden graalig; Hoved og Forryg (mellem de lyse Længdekøle) mørke eller sorte. Hoved med to fremadrettede, tætstillede Torne fra Issen og med en Torn paa hver Side ved Roden af Følehornene. Forryggens fremstaaende Forhjørner næsten vinkelformede, men med afrundet yderste Spids, dens 3 Køle hver med en Række Masker (ses let fra Siden). Halvdækvingernes Sider med 2 Rækker Masker, over Midten dog ofte kun med 1 Række. L. $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$ mm.

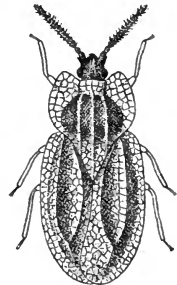

Fig. 96. *Dictyona tricornis*. Schrnk.

I tørre Egne; ikke meget almindelig, men udbredt og paa de under Slægtsbeskrivelsen anførte Planter.

2. *D. strichnócera* Fieb. Smallere end foregaaende og Forryggens Forhjørner kun lidt fremstaaende, ligesom

Halvvingedækkernes Midtfelt er meget kortere. Følehorn slankere og med tiltrykte Børstehaar. Forryggens Sidekøle lavere end hos *D. tricornis* og med mindre Masker. L. 3—3½ mm.

Meget sjælden; paa Gyvel; funden i Antal ved Ry. Formentlig mere udbredt i Jylland.

[Muligvis findes ogsaa *D. fuliginosa* Costa her i Landet. Den er større (4½—5 mm) og har langt tyndere, rødliggule Følehorn (yderste Led dog sort). Forryggens og Halvdækvingernes Sider stærkt udfladede og stormaskede; Forryggens Forhjørner vinkelformet fremstaaende, men med afrundet yderste Spids].

6. *Derephysia* Spin.

For den indenlandske Arts Vedkommende meget paafaldende og let kendelig ved de særdeles stærkt udvidede, hindeagtige, gennemsigtige og stormaskede Siderande paa Forbryststykket og Halvdækvingerne, paa den faamaskede, bobleagtige Opsvulmning af Forryggen fortil i Midten og navnlig paa den skarpt tagformet-ophøjede og oppustede Køl langs Midten af hvert Halvvingedække. For-

ryggen iøvrigt 3-kølet; Kølene høje, knivtynde, skarpe og faamaskede.

Paa forskellige Planter i tørre Egne.

1. *D. foliacea* Fall. (Fig. 97). Gulagtig; Forryg bag Opsvulmningen mørk. Forryggens og Halvdækvingernes udfladede Siderande i Almindelighed med 2 Rækker Masker. Halvdækvingerne overalt stormaskede. Følehorn (med Undtagelse af yderste Led) og Ben rødliggule. L. 3—3½ mm.

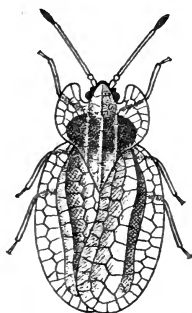

Fig. 97. *Derephysia foliacea* Fall.

Ikke almindelig og enkeltvis; paa Marker og aabne Skovsletter. Træffes paa *Artemisia*, *Statice*, *Chrysanthemum* og *Thymus*.

7. *Monánthia* Lep. & Serv.
(Tíngis Fabr. (delvis)).

En Gruppe af Masketæger, der er lettest kende-
lige ved Halvvingedækkernes brede Midtfelt, som
er mere eller mindre vinkelformet udvidet indadtil
mod Spidsen af Processus.

Iøvrigt deles disse Masketæger af nogle Forfattere i
flere Slægter, da Arterne paa adskillige Punkter afviger
betydelig fra hverandre. (I nedenstaaende Oversigt op-
attes de forskellige Artsgrupper som Underslægter).

Arterne holder sig til vidt forskellige Planter, som Kurv-
blomstrede, Rubladede, Rakleblomstrede, Hvidtjørn osv.

Oversigt over Arterne.

1. Forbryststykkets Sider udfladede, sædvanlig med tydelige Masker (Underslægt <i>Phyllonto-</i> <i>cheila</i> Fieb.).....	2.
Forbryststykkets Sider tilsyneladende butte, idet de tyndt udfladede Siderande er bøjede ind- over og oftest tiltrykte Forryggen	3.
2. Forbryststykkets og Halvdækvingernes Sider stærkt udfladede og forsynede med Randhaar	1. <i>ciliáta</i> .
Forbryststykkets og Halvdækvingernes Sider ikke stærkt udfladede, uden Randhaar .	2. <i>cárdui</i> .
3. Forryggen med 3 fuldstændige Længdekøle, der naar tæt til Forranden (Underslægt <i>Physato-</i> <i>cheila</i> Fieb.)	4.
Forryggen kun med fuldstændig Midtkøl; Side- kølene kun tydelige bagtil (Underslægt <i>Mo-</i> <i>nánthia</i> Lep.)	5.
4. Halvdækvingernes udfladede Sider kun med én Maskerække (ved Roden dog ofte to). 4. <i>dumétorum</i> . Halvdækvingernes udfladede Sider med tre Ma- skerækker (ved Roden ofte fire)	3. <i>quadrimaculáta</i> .
5. Forryggen overvejende hvidlig-graalig ...	6. <i>húmuli</i> .
Forryggen mørk eller sort	5. <i>échii</i> .

1. *M. ciliáta* Fieb. (*reticuláta* H. Sch.). (Fig. 98 a).
Bred. Graalig; hist og her med mindre, mørkere Skygger.

Maskerne temmelig store. Forbryststykkets betydelig udfladede Sider meget stærkt rundede, med 3—4 Maskerækker. Halvdækvingernes Sider ligeledes stærkt udfladede, med ca. 3 Maskerækker. Coriums Midtfulds Masker noget mindre. Følehorn og Ben haarede. L. 4 mm.

Meget sjælden; kun funden paa gamle Risgærder hist og her paa Loll.-Falster. Dens Næringsplante er iøvrigt *Ajuga* (Læbeløs).

2. *M. cárdui* Linn. (Fig. 98 b). Smallere. Graalig; oftest stærkt mørkpletet, navnlig paa Forbryststykkets og

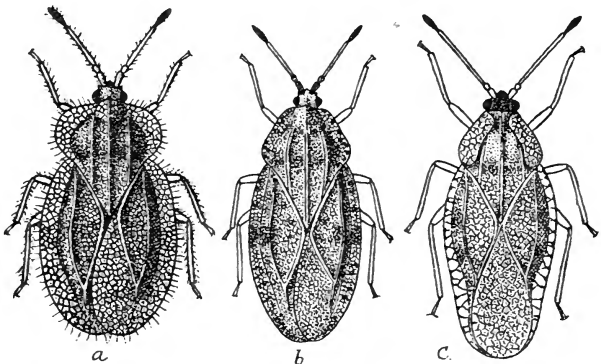

Fig. 98. a *Monanthia ciliata* Fieb. b *M. cardui* Linn. c *M. humuli* Fabr.

Halvdækvingernes Sider, der er langt mindre udfladede end hos foregaaende Art, men dog har ca. 3 Maskerækker. Maskerne overalt meget mindre end hos *M. ciliata*. Forbryststykkets Sider fortil omtrent lige, men stærkt konvergerende, bagtil meget rundede. Følehorn og Ben utydelig haarede. Laar og inderste Følehornsled ofte sorte.

Ret foranderlig. Overalt temmelig almindelig paa forskellige Tidsler.

3. *M. quadrimaculáta* Wolff. (Fig. 99). Temmelig forlænget. Rødligbrun. Halvdækvinger med noget rundede Sider, med en hvidlig Plet paa hver Side ved Roden og med en lignende Plet paa hver Side mod Spid-

sen; deres udfladede Sider fortil sædvanlig med 3, i Midten (paa det brunlige Parti, hvor Maskerne er ganske smaa) med 4 og bagtil med 2 Maskerækker. Følehorn (yderste Led undtaget) og Ben rødlige. L. 4 mm.

Sjælden; bl. a. Nordsjælland, Lolland, Ry-, Silkeborg- og Randerseggen paa vidt forskellige Træer som Birk og Skovabild; som dens egentlige Næringsplante angives Rødel (*Alnus glutinosa*).

4. *M. dumetorum* H. Sch. Ligner meget foregaaende, men er en Del mindre (3 mm) og har svagere rundede Sider. Adskilles lettest ved Halvdækvingernes betydelig mindre udfladede Sider, der fortil kun har 2 og bagtil 1 Maskerække. Hoved sædvanlig rødligt.

Temmelig sjælden og stedegen; paa Hvidtjørn, Hæg og Prunus-Arterne.

5. *M. échii* Wolff (Wólffi Fieb.). Graaliggul, med mørke Pletter og Skygger. Forbryststykkets overbøjede og tiltrykte Siderande smalle, med Inderranden noget indbuet. Forryggens Sidekøle parallelle, fortil stærkt afkortede og naar ikke de ombøjede Siderande. Baade Følehornenes yderste Led og deres Rodled samt Laarene mørke. L. $3\frac{1}{2}$ mm.

Ikke sjælden; dens typiske Næringsplante er Slangehoved (*Echium vulgare*), men den træffes ogsaa paa andre rubladede Planter som *Anchusa*, *Pulmonaria*, *Symphytum* og *Cynoglossum*.

6. *M. húmulis* Fabr. (Fig. 98 c). Graaliggul, med mørke Skygger; temmelig bred over Midten; Forbryststykkets overbøjede Siderande brede; Inderranden kun svagt indbuet, parallel med Yderranden. Forryggens Sidekøle fortil konvergerende og naar de ombøjede Siderande lidt foran deres Midte. Halvdækvingernes udfladede Siderandes Masker meget uensartede i Form og Størrelse. Følehorn (med Undtagelse af yderste Led) og Ben helt bleggule. L. $3-3\frac{1}{2}$ mm.

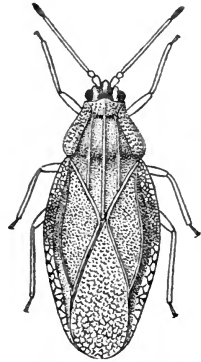

Fig. 99. *Monanthia quadrimaculata* Wolff.

Ikke sjælden; paa rubladede Planter (ikke som Navnet kunde lade formode paa Humle) og særlig paa *Myosotis palustris* (Eng-Forglemmigej).

[Af denne Slægt forekommer formodentlig endnu flere Arter hos os, saaledes muligvis de to følgende: *M. lupuli* H. Sch.; adskilles bl. a. fra *M. echii* ved de brede overliggende Siderande paa Forryggen og fra *M. humuli* ved at have Laarene og 1. og 2. Følehornsled sorte; paa Forglemmigej. *M. (Catoplátus) Fabrícii* Stål har kraftige Følehorn; Forbryststykkets Siderande er smalle og oprette eller utydelig overbøjede; Halvdækvingernes Siderande brede, med 3 Maskerækker. L. 4 mm. Næringsplante *Chrysanthemum leucanthemum* (Hvid Okseøje).

Endelig har vi rimeligvis Repræsentanter for enkelte andre Slægter, saaledes *Stephanítis* (Tingis) *Obérti* Kol., der bl. a. let vil kunne kendes paa en X-formet, mørk Fællesplet paa Halvdækvingerne (en nordisk, ca. 4 mm. lang Art, der lever paa *Vaccinium*-Arterne), samt *Galeátus spínifrons* Fall., som er glasklar og uplettet, har Hovedets Torne temmelig forlængede og er ejendommelig ved, at Forbryststykkets Sider kun har én Række af 5 større Masker; den minder om *Derephysia foliacea* ved, at Forryggens Sidekøle er høje og Halvdækvingerne (naar de er fuldtudviklede) tildels blæreformet hævede; $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$ mm; særlig paa *Artemisia* (Bynke)].

11. Fam. *Aradídæ* (Barktæger).

Krop bred og meget flad. Hoved fortil udtrukket i en Spids; mellem Følehornsrod og Øje sædvanlig en fremadrettet Torn. Følehorn korte og tykke, med 3. Led af normal Længde. Øjne smaa, halvkugleformet fremstaaende; Biøjne mangler. Snabelen kan lægges ind i en Rende langs Underhovedet og en Del af Brystet. Membran veladskilt fra *Corium* og med 3—4, delvis forgrenede eller forbundne Ribber eller helt uden Ribber. Forfødder 2-leddede; Mellems- og Bagfødder 3-leddede; Ben iøvrigt ensdannede, med paafaldende korte Fødder. Farven oftest en noget ubestemt Sammensætning af rødligbrunt, bløgt og sort.

I Almindelighed under løs Bark, mellem Splinter eller i Træsvampe.

Oversigt over Slægterne.

- Membran med Ribber. Scutellum trekantet tilspidset. Forbryststykkets Sider, navnlig bagtil, stærkt afrundet-udvidede ..... 1. *Arádus*.
 Membran uden Ribber. Scutellum halvcirkelformet afrundet. Forbryststykkets Sider mere eller mindre indbuede over Midten.. 2. *Anēurus*.

1. *Arádus* Fabr.

Forryggens Bagrand mere eller mindre stærkt indbuet, dens Skive med 4 Længdekøle. Scutellum bagtil oftest tydelig forlænget-tilspidset. Corio-Membransømmen vinkelbrudt, ophøjet. Yderste Følehornsled ikke længere, oftest kortere end 3. Led. Mellem Følehornsrod og Øje en fremstaaende Torn. Hannen mindre end Hunnen.

Oversigt over Arterne.

1. Følehorn korte og tykke; 2. Led meget kortere end 3. og 4. Led tilsammen. Mindre Arter (5—6 mm)..... 2.
 Følehorn temmelig slanke; 2. Led næsten saa langt som eller endog længere end 3. og 4. Led tilsammen. Større Arter (7—10 mm)... 3.
2. Forryggens 4 Længdekøle skarpt ophøjede. Følehornenes Længde større end Hovedets Længde. 2. Følehornsled tyndere mod Roden .... 1. *depréssus*.
 Forryggens 4 Længdekøle lave og utydelige. Følehornene ikke længere end Hovedet. 2. Følehornsled af samme Tykkelse ved Rod og Spids..... 6. *cinnamómeus*.
3. Følehorn ensfarvet sorte eller brunrødlige. 2. Led temmelig kraftigt, paa det nærmeste af ens Tykkelse ved Rod og Spids..... 4.
 Følehorn oftest delvis hvidlige. 2. Led noget tyndere ved Roden og slankere ..... 5.
4. Krop ensfarvet mørkbrunlig, kun Halvdækvingerne noget lysere ved Roden. 2. Følehornsled omtrent saa langt som 3. og 4. Led tilsammen. L. 7—8 mm ..... 3. *corticális*.

- Kroppen lysbrunlig, med mørke Skygger og Pletter. 2. Følehornsled lidt kortere end 3. og 4. Led tilsammen. L. 9—10 mm ..... 2. dilatátus.
5. L. ca. 10 mm. 2. Følehornsled længere end 3. og 4. Led tilsammen..... 5. bétulæ.
- L. ca. 8 mm. 2. Følehornsled omtrent saa langt som 3. og 4. Led tilsammen..... 4. várius.

1. *A. depréssus* Fabr. (Fig. 100 a). Overside rust-rødlig, mørkbrunt og hvidlig plettet. Forbryststykkets udfladede Sider fortil hvidlige. Halvdækvingernes mod Skuldrene stærkt og tyndt udfladede Sider ligeledes hvidlige.

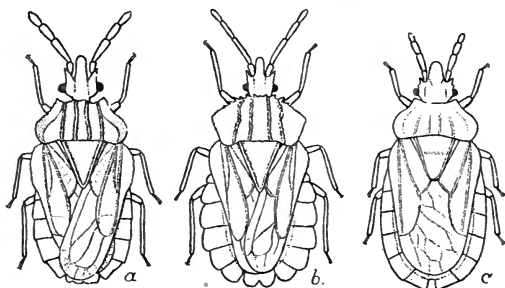

Fig. 100. a *Aradus depressus* Fabr. b *A. dilatatus* Duf. c *A. cinnamomeus* Panz.

Forryggens 4 Køle og Scutellums Sidekøle stærkt og skarpt, men ujævnt ophøjede. Membran med en stor mørk Plet mod Spidsen. Connexivum rustrødlig. 2. Følehornsled temmelig stærkt afsmalnet mod Roden. L. 5—6 mm.

Vor almindeligste Art; over hele Landet, under Bark og i Træsvampe.

2. *A. dilatátus* Duf. (Fig. 100 b). Overside rust-brunlig, mere eller mindre mørkskygget. Forbryststykkets udfladede Sider over Midten næsten vinkelformet udvidede, skraat opadrettede, fortil med uregelmæssige Tænder. Bagkroppens Sider meget stærkt udfladede. Forryggens og Scutellums Køle stærkt ophøjede og vortede; Forryggens Bagrand meget stærkt indbuet. Følehorn ensfarvet

rustrødlige; Ben mere urent rustfarvede; Skinneben lysere mod Rod og Spids. L. 8—10 mm.

Ikke almindelig; hyppigst i de øst- og midtjyske Skove; ogsaa i Sydsjælland og paa Møen; særlig under Bøge- og Birkebark.

3. *A. corticális* Linn. Let kendelig ved sin temmelig ensartet mørke, men ikke helt sorte Farve og ved sin korte og brede Scutellum. Følehorn næsten sorte; 3. Led dog oftest med bleg Spids. Forryggen temmelig flad; dens Længdekøle (saavel som Scutellums Lister) ikke stærkt ophøjede; de to midterste tætstillede; Siderandene kun meget svagt opadrettede; Bagranden stærkt indbuet i Midten; Halvdækvingernes Sider kun svagt udvidede ved Roden. L. 7—8 mm.

Ret sjælden; hyppigst paa Sjælland og Lolland-Falster. I Træsvampe og under Bark baade paa Løv- og Naaletræer.

4. *A. várius* Fabr. Overside brunlig, hvidliggul plettet. 2. Følehornsleds Spids og yderste Trediedel af 3. Led hvidliggule. Forryggen med en dyb Tværfure over Midten; dens udfladede, noget opadrettede Sider hvidliggule, fortil med nogle uregelmæssige Tænder. Halvdækvingernes udfladede Siderande blege mod Roden og utandede. Membran lys. Scutellum i Midten med en Længdevold. (Følehorn slankere end hos de foregaaende Arter, men 3. Led forholdsvis kortere, hvilket ogsaa gælder følgende Art). L. 8 mm.

Yderst sjælden; Sorø, Lerchenborg Dyrehave.

5. *A. bétulæ* Linn. Som foregaaende, men en Del større (ca. 10 mm) og Forbryststykkets Sider fortil stærkere tandede (med 5—6 Tænder). 2. Følehornsled og Benene tildels med spredte, hvidlige, spidse Smaaknuder. Følehorn ensfarvet rødligbrune eller med Spidsen af 3. Led hvidlig og yderste Led mørke. Den udvidede Coriumrand kornet-tandet. Corium bagtil samt Clavus sorte, med lyse Ribber.

I Jylland, særlig i de høje Skovegne mellem Vejle og Randers; oftest under Bøge- og Birkebark.

6. *A. cinnamomeus* Panz. (Fig. 100 c). En afvigende Art, der særlig er karakteristisk ved Forryggens utydelige Længdekøle, dens svagt indbuede Bagrand og ved de meget korte Følehorn. Oversiden temmelig ensfarvet rustbrunlig. Forbryststykket meget kort, dets stærkt rundede Sider uden tydelige Tænder. Halvdækvingernes Ribber svagt ophøjede. Ofte kortvinget. L. ca. 5 mm.

Meget sjælden; hidtil kun i Nordsjælland (Tidsvilde, Gelskov, Holte).

[Formodentlig forekommer ogsaa *A. betulinus* Fall. her i Landet: Sortagtig som *A. corticalis*, men Forryggen bagtil mod hvert Skulderhjørne, Scutellumspidsen, Skinnebenenes Spids og en Plet ved Laarenes Spids hvidlige. Scutellum langt smallere end hos *A. corticalis*. L. 7—8 mm].

2. *Anēurus* Curt.

Krop overordentlig flad og næsten papirstynd. Forryggen uden Længdekøle; dens Bagrand omtrent lige eller dog kun meget svagt indbuet. Halvdækvinger hindeagtige, uden synlig Grænse mellem Membran og Corium og kun læderagtige tæt ved Roden. Yderste Følehornsled meget længere end 3. Led og næsten saa langt som 2. og 3. Led tilsammen. Mellem Følehornsrod og Øje en vinkelformet, mindre fremstaaende Tand.

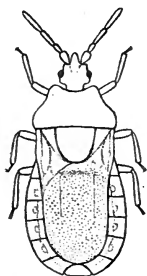

Fig. 101. *Aneurola lævis* Fabr.

Som foregaaende Slægt under udgaaet Bark.

1. *A. lævis* Fabr. (Fig. 101). Lysere eller mørkere rødligbrun. Membran meget stor og meget fint netagtig rynket, dens Sider og Spids overalt næsten ligebredt indrammede af Bagkroppens flade Rande. Forbryststykkets Sider svagt indbuede, og Forryggen med et Tværnedtryk lidt foran Midten. L. 4—5 mm.

Sjælden; navnlig paa Loll.-Falster, i Sydbyn og paa Langeland.

12. Fam. Reduviidæ (Rovtæger).

Afviger fra de foregaaende Tægefamilier bl. a. ved de piskeformede, traaddannede eller endog haarfine Følehorn, hvis 2 yderste Led i alle Tilfælde er lange og tynde. Øjnene altid fjernede et godt Stykke fra Forbryststykkets Forrand, og Hovedet sædvanlig halsformet indsnøret eller afsmalnet bagtil. Snabelen kort og kraftig, 3-leddet. Membran oftest med meget faa Ribber, der i Almindelighed danner to langagtige Celler ved Roden, af hvilke den ene sender én enkelt Ribbe ned efter Membranspidsen. Ben lange og temmelig kraftige, undtagelsesvis overordentlig lange og haarfine.

Rovtægerne er kun faatallig repræsenterede hos os, men er talrigere i sydligere Lande; som Regel ernærer de sig af andre Insekter, som de udsuger, men flere Arter angriber højerestaaende Dyr, og enkelte bliver endogsaa besværlige for Mennesket. De større og kraftigere Arter kan, naar man tager paa dem, bibringe smærtelige Stik. Den ene af vore Arter lever i Huse.

Oversigt over Slægterne.

1. Ben (og Følehorn) lange, haarfine..... 1. Ploiária.
Ben slanke, men kraftige ..... 2.
2. Hoved fortil meget stærkt forlænget. Følehorn indleddede et godt Stykke foran Øjnene.....
2. Pygolámpis.
Hoved som Regel mindre stærkt forlænget fortil.
Følehorn indleddede paa en stilkagtig Forlængelse, der udspringer tæt foran Øjnene og ofte gør Indtryk af at være et Ekstraled..... 3.
3. Følehorn mod Spidsen haarfine. Øjne grovt facetterede ..... 3. Redúvius.
Følehorn slanke og tynde, men ikke haarfine mod Spidsen. Øjne overordentlig fint facetterede . 4.
4. Ben og Connexivum tildels blodrødlige, iøvrigt med sort eller mørk Tegning..... 4. Harpáctor.
Ben og Connexivum tildels graaliggule, iøvrigt mørkfarvede ..... 5. Córánus.

1. *Ploiária* Scop.

(Ploiariódes Buch. Wh.).

Paafaldende blandt Rovtægerne ved de haarfine Følehorn og Ben (Forben dog lidt kraftigere og med lange Hofters) og ved den spinkle, slanke Krop, som giver et myggelignende Udseende og iøvrigt minder om visse Berytider. Egentlig er det kun det bag Øjnene afrundet-forlængede og halsformet indsnørede Hoved, som viser Rovtægetypen. Membran meget stor (paa Bekostning af Corium), graaplettet.

Opholder sig paa skyggefulde Steder, paa Træstammer, Buske, i Gartnerier og undertiden paa fugtige Husvægge; de er langsomme og vaklende i deres Bevægelser, under hvilke de ogsaa støtter sig til Følehornene, men de flyver godt. Efterstræber Bladlus og andre smaa og bløde Insekter.

Oversigt over Arterne.

Connexivum helt hvidlig. Større (6—7 mm) ..... 1. *vagabúnda*.
Connexivum brunligmørk, men med en hvidlig Plet ved Roden af hvert Led. Mindre (4—5 mm)..... 2. *culicifórmis*.

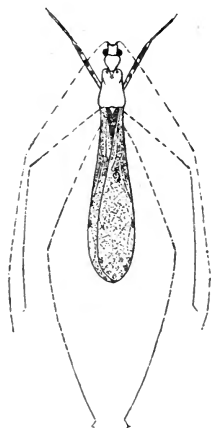

Fig. 102. *Ploiaria vagabunda* Linn.

1. *Pl. vagabúnda* Linn. (Fig. 102). Bleg. Følehorn og Ben meget fint haarede, mørkt mangingede. Halvdækvinger og Membran noget utydelig-afbleget graaplettet; Membranen netmasket af hvidlige Linier. Forbryststykket betydelig længere end bredt. Scutellum med en fin, bagudrettet Torn. L. 6—7 mm.

Ret udbredt.

2. *Pl. culicifórmis* De G. (*errática* Fall.). Som foregaaende, men meget mindre (4—5 mm) og af mørkere Farve eller kraftigere mørkpletet,

særlig paa Halvdækvingerne fortil og Membranen bagtil. Følehorn lidt kortere, helt nøgne.

Ikke sjælden.

2. *Pygolámpis* Germ.

Krop temmelig tæt beklædt med korte, tilliggende Haar. Det stærkt forlængede Hoved næsten saa langt som Forbryststykket. Snabelen meget kort og kraftig. Inderste Følehornsled temmelig tykt, næsten tendannet; de øvrige Led meget tyndere. Forbryststykket noget forlænget, kantet-udvidet over Skuldrene; Forranden vinkelformet indskaaret, Bagranden foran Scutellum svagt indbuet; Ryggen langs Midten furet.

Paa tørre, solrige, græsbevoksede Steder.

1. *P. bidentáta* Goeze (bifurcáta Gmel.). (Fig. 103). Forlænget. Mørkbrunlig; Bugen rødliggul, med 2 Rækker mørke Pletter; Connexivum blegpletet. Ben temmelig blege, tildels (navnlig For- og Mellemskinneben) brunringede. Membran blegpletet, Pletterne tildels i Rækker. Halvdækvinger kortere end Bagkrop. Skinneben haarede. L. 13—15 mm.

En sjælden Art, der navnlig er fundet paa Sandjord paa Sjælland (Tis Sø, Grib Skov, Nymølle, Nykøbing S.).

3. *Redúvius* Fabr.

Forlænget, finthaaret. Følehorn piskeformede; inderste Led slankt og kun lidet tykkere end de følgende. Forbryststykket langagtig trapezformet, temmelig skarpt

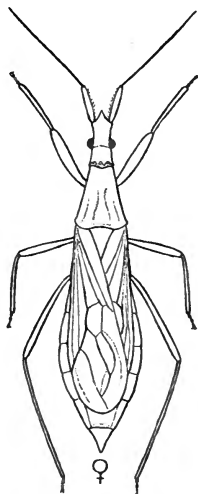

Fig. 103. *Pygolampis bidentata* Goeze.

indsnøret lidt foran Midten, meget udvidet over Skuldrene og med stumpe eller butte Sider. Scutellum langt tilspidset, Y-formet kølet. Biøjne temmelig tætstillede. Øjne grovt facetterede og rykkede noget ind over Hovedet.

Forekommer meget sjælden i det frie, men opholder sig i gamle Huse og gør her Jagt paa Sengetæger, Fluer og andre Insekter.

1. *R. personatus* Linn. (Fig. 104). Matsort eller brunlig, Skinnebenenes Rod bleggul. Følehorn og Fødder overvejende brunlige. Corio-Membransømmen oftest med en bleg, smal Linie. Forryg med en dyb Længdefure i Midten. Følehorn og Ben temmelig tæt og langt finhaarede. L. 15—18 mm.

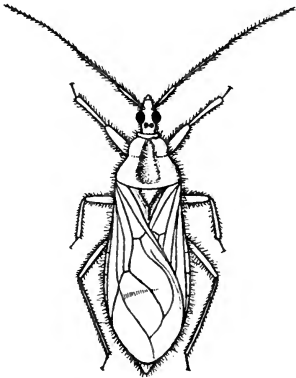

Fig. 104. Omrids af *Reduvius personatus* Linn.

Findes overalt i Europa og tildels i Afrika, Asien og Nordamerika. Hos os forekommer den i de fleste Købstæder i Udhuse, paa Lofter i gamle Bygninger, ja selv i beboede Værelser, men ses sjælden, da den kun er paa Færde om Natten. Flyver godt. Larverne er altid saa indhyllede i Støvpartikler o. lign., der klæber til Kroppen, at de oftest ligner bevægelige Støvklumper, saa at det er umuligt at erkende deres virkelige Form. Undertiden forgriber Tægen sig paa sovende Mennesker, og dens Stik bringer smertefuld Opsvulmning af vedkommende Legemsdel. (De amerikanske Arter af en nærstaaende Slægt, *Conorrhinus*, er frygtede Blodsugere).

4. *Harpactor* Lap.

Øjne fuldstændig sidestillede og Biøjnene langt fjernede fra hinanden. Tværs over Hovedet, ved

Øjnenes Bagrand en meget dyb Fure; bag Furen er Hovedet stærkt pukkelagtig ophøjet, med rundede Sider. Forbryststykkets Sider bagtil skarpt udfladet randede. Inderste Følehornsled meget slankt og forlænget, kun lidet tykkere end de følgende Led. Fuldtvinget; Membranen rager ud over Bagkropspidsen.

1. *H. annulatus* Linn. (Fig. 105). Meget let kendelig ved Benenes og Connexivums delvis blodrødlige Farve. Skinneben helt rødlig med Undertagelse af Rod og Spids; For- og Baglaar afvekslende sort- og rødringede, Mellemlaar ofte omtrent helt sorte. Følehorn sorte. Mellem Biøjnene en ganske lille rødlig Plet. Oversiden iøvrigt sort, temmelig glinsende. Hele Tægen lyshaaret, kraftigst og længst paa Forbryststykket fortil og Hovedet bagtil. L. 13—14 mm.

Meget sjælden; kun funden i Silkeborg- og Randerseggen (Lindum Skov, Himmelbjerg, Salten, Silkeborg), hyppigst nedbanket fra Birk, blandt hvis Insekter den formentlig med For-kærlighed søger sit Bytte.

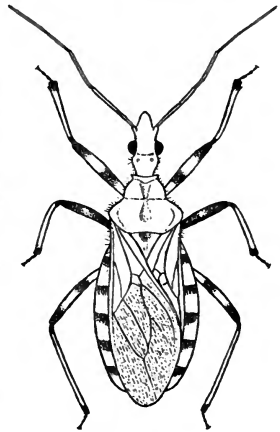

Fig. 105. *Harpactor annulatus* Linn.

5. *Córanus* Curt.

Afviger fra foregaaende Slægt ved langt svagere Tværingstryk paa Baghovedet ved Øjnenes Bagrand, ved langt svagere Hvælving af Hovedet bag Tværingstrykket og endelig ved, at det stærkt afsmalnede Baghoved har omtrent rette Sider.

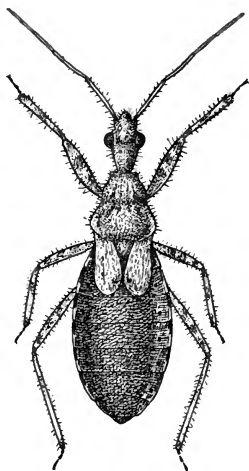

Fig. 106. *Coranus subapterus* De G.; kortvinget Form.

Desuden har Forbryststykkets Sider bagtil stumpede, ikke egentlig udfladede Rande. Følehornenes inderste Led mindre forlænget. Næsten altid kortvinget.

I Sand- og Hedeegne.

1. *C. subapterus* De G. (Fig. 106). Sort, kun lidet glinsende; Forryggen bagtil og en meget smal Midtlinie paa Baghovedet brunliggule; temmelig tæt graaligt haaret; Hoved og Forbryststykke med længere, udstaaende Haar. Følehorn, navnlig inderste Led, brunlige, og Benene uklart graaliggul- og mørkringede. Connexivum lys- og mørkpletet, ofte bøjet lodret op eller endog ind over Bagkroppen, saa Dyret faar en afvigende smal Form. L. 9—11 mm.

Udbredt; særlig paa lyng- og græsbevoksede Bakker. Yderst sjælden fuldtvinget.

13. Fam. Nabidæ.

Minder en Del om Rovtægerne, men afviger i flere Retninger. Hoved kun svagt halsformet indsnøret bagtil. Snabel 4-leddet. Følehorn indledede et godt Stykke foran Øjnene. Biøjne temmelig tætstillede. Scutellum lille, ligesidet trekantet. Membran mod Spidsen mangleddet (ved Forgængning af de 4—5 Hovedribber).

Hos os kun én Slægt.

1. *Nábis* Latr.

Krop i Regelen ret smal, undertiden næsten linieformet, særlig hos Hannen. Hoved foran Øjnene langt uddraget. Følehorn piskeformede, meget slanke, ofte næsten haarfine. Forben mere eller mindre udprægede Fangben; Forlaar de korteste og tykkeste, tenformede; Baglaar de længste og tyndeste og oftest af ens Tykkelse fra Rod og til Spids; Forskinneben paa Indersiden med 2 Rækker overordentlig korte, fine og tætstillede Torne. Ydre Kønsforskkel særlig udtrykt paa Bagkropsledene mod Spidsen.

Arterne er hyppig kortvingede, med rudimentær Membran. Opholder sig særlig paa græsrige Steder baade i og udenfor Skove; mange foretrækker tørre, sandede og lyngbevoksede Steder. De efterstræber mindre og svage Insekter.

Oversigt over Arterne.

1. Temmelig mørkfarvede eller mørkspraglede og brede Arter. Connexivum sort, med gule Pletter. Ben mørkringede eller delvis sortfarvede..... 2.
- Blege, oftest smalle Arter (Bagkropsryg dog nu og da mørk). Connexivum helt lys. Ben lyse, i det højeste fint mørkt smaaprikkede. (Baglaar langt slankere end hos foregaaende Afdeling, overalt af ens Tykkelse)..... 4.
2. Alle Laar mørkringede. Forbryststykkets Sider navnlig fortil oftest sorte ..... 3.
- Mellemlaar mørkringede. Forlaar sorte paa Ydersiden, blege paa Indersiden. Baglaar sorte paa yderste Halvdel. Forryggen med 3 sorte Længdelinier..... 1. bóops.
3. 6. Bagkropsled bagtil svagt indbuet, dets Baghjørner (Connexivumhjørnet) vinkelformet skarpe. Inderste Følehornsled kort, dets Længde en Del mindre end Hovedets Længde..... 2. lativéntris.
6. Bagkropsled bagtil dybt indbuet, dets Baghjørner afrundede. Inderste Følehornsled næsten saa langt som hele Hovedet..... 3. ápterus.

4. Forbryststykket mindre stærkt udvidet bagtil, over Skuldrene omtrent dobbelt saa bredt som fortil og ikke saa bredt som langt. . . . . 5.
 Forbryststykket stærkt og pludselig udvidet bagtil, over Skuldrene betydelig mere end dobbelt saa bredt som fortil og mindst saa bredt som langt. . . . . 7. férus.
5. Halvdækvinger næsten altid stærkt forkortede. 6.
 Halvdækvinger næsten altid fuldt udviklede og naar tæt til Bagkroppsviden eller helt ud over denne. . . . . 8.
6. Meget langstrakt, liniedannet. Hoved 4—5 Gange længere end bredt. . . . . 6. lineátus.
 Oftest temmelig bred, sjælden meget smal. Hoved aldrig saa forlænget. . . . . 7.
7. Bagkropsryg (med Undtagelse af en Midtlinie og Connexivum) mørk. Følehorn en Del kortere end Kroppen. . . . . 4. flavomarginátus.
 Bagkropsryg helt bleg eller kun med 3 brunlige Længdestriber. Følehorn omtrent saa lange som Kroppen. . . . . 5. limbátus.
8. Ben, ligesom den største Del af Kroppen, rødlig. . . . . 9. ericetórum.
 Ben bleg- eller hvidliggule. . . . . 9.
9. Bagkropsryg brunlig eller endnu lysere. Halvdækvinger klart hvidliggule. . . . . 8. rugósus.
 Bagkropsryg mørk eller helt sort. Halvdækvinger urent graaliggule. . . . . 10. brévis.

1. *N. bóops* Schiødte. (Fig. 107 b). Forholdsvis kort og tætbygget, smudsig brunliggul, med 3 mørke, tildels mindre skarpt begrænsede Længdestriber (hvoraf den ene i Midtlinien) paa Forryg og Halvdækvinger; Midtliniestriben fortsættes over Scutellum. Forlaarenes Yderside (eller Overside) og Baglaarenes yderste Halvdel sorte. Øjnene store og rækker et godt Stykke ind over Issen. Forbryststykket bagtil lidt mere end dobbelt saa bredt som fortil, med jævn Udvidelse mod Roden. Halvdækvinger afkortede og næsten altid uden tydelig Membran. Sjælden fuldtvinget. L. 6—7 mm.

En karakteristisk Art, som oprindeligt er beskrevet fra Danmark (Nordsjælland, Amager) af Schiødte; den forekommer imidlertid ogsaa i vore Nabolande. Maa betragtes som et udpræget Stranddyr.

[*N. májor* Costa er nærbeslægtet med *N. boops*; den har samme karakteristiske sorte Farvetegning paa For- og Baglaar, men mindre Øjne og er næsten altid fuldtvinget, ligesom dens *Connexivum* er ensfarvet gul, naar undtages, at bageste *Connexivum*led bagtil er mørkt. Da denne Art findes baade i England og Tyskland, forekommer den maaske ogsaa i de sydligere Egne af Landet].

2. *N. lativentris* Boh. (Fig. 107 a). Som *N. boops* temmelig kort og bred, kortvinget, med sort- og gulpletet

Connexivum og forholdsvis kort inderste Følehornsled, men Forryggen uden mørk Midtlinie, fortil derimod med sorte Sider, og Halvdækvingerne svagt brunmarmorerede, uden mørke Længdestriber; alle Laar og tildels Skinnebenede mørkringede.

Iøvrigt nærmest chokoladebrunlig,

næsten altid med mørk Bagkrop. De afkortede Halvdækvinger dækker sædvanlig $\frac{2}{3}$ eller $\frac{3}{4}$ af Bagkroppen. L. 7—7 $\frac{1}{2}$ mm.

Temmelig sjælden; navnlig paa Sjælland, Møen og Loll.-Falster. Dens Larve, særlig i det yngre Stadium, er temmelig myrelignende og har af Schiødtte været henført til den nærstaaende Slægt *Metastemma*.

3. *N. ápterus* Fabr. (*brevipennis* Hahn). Ligner foregaaende, men har lange Følehorn og korte Halvdækvinger, der højst dækker Halvdelen af Bagkroppen. Hovedet og Forryggen fortil mørke. *Connexivum* er som hos *N. lativentris* langt mere udvidet hos ♀ end hos ♂. L. ca. 8 mm.

Sjælden; paa gamle Risgærder paa Loll.-Falst.; desuden i Sydsjælland og Sydfyn.

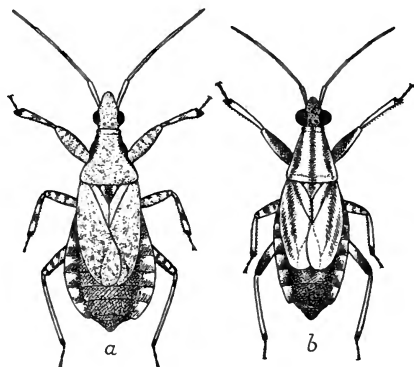

Fig. 107. a *Nabis lativentris* Boh. ♀. b *N. boops* Schiødtte.

4. *N. flavomarginatus* Scholz. Connexivum og Ben ensfarvet bleggule; Laar fint mørkprikkede. Hoved, Forryg og Scutellum med sort Midtlinie, Forryggen desuden fortil ved hver Side med en sort Længdestribe. Den mørke Bagkrop langs Midten lysere tvestribet. De blege Halvdækvinger næsten altid afkortede og dækker sædvanlig omtrent Halvdelen af Bagkroppen. Inderste Følehornsled langt og slankt. L. 8—9 mm.

Ikke sjælden; ofte paa Græs og lave Planter.

5. *N. limbatus* Dahlb. Slank. Bleggul. Forryg og Scutellum oftest med brunlig eller mørk Midtlinie; Forryg desuden med forvirrede, brunlige, hieroglyfiske Smaategn; Bagkropsryg hyppig med 3 mørke Længdestriber. Connexivum ensfarvet bleggul og navnlig hos ♀ temmelig bredt udfladet. Halvdækvinger meget stærkt afkortede og dækker sædvanlig kun $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{3}$ af Bagkroppen. Inderste Følehornsled langt og slankt. Laar som hos foregaaende og de efterfølgende Arter fint mørkprikkede. L. 8—9 mm.

Temmelig almindelig; som foregaaende.

6. *N. lineatus* Dahlb. (*hariolus* Schiødte, Powéri Saund.). Meget forlænget; bleg, med mørk Tegning omtrent som hos foregaaende, men med meget stærkere forlænget Hoved og Forbryststykke. De afkortede Halvdækvinger en Del længere og mere tvært afskaarne bagtil. (Yderst sjælden fuldtvinget). Connexivum mindre stærkt og hos ♀ og ♂ omtrent ens udfladet. L. 9—10 mm.

Yderst sjælden; Lolland.

7. *N. férus* Linn. (Fig. 108 a). Afbleget hvidlig straaugul. Hoved og Forryg delvis med sort Midtlinie (Forrygens Midtlinie bagtil meget smal). Forbryststykke stærkt afsmalnet fortil og stærkt udvidet bagtil. Scutellum, med Undtagelse af Rodhjørnerne, sort. Altid fuldtvinget. Membranens noget mørkere Ribber stærkt og tæt forgrenede. L. 7—8 mm.

Almindelig overalt paa tørre og høje Lokalteter med Græs og andre lave Planter, som kun giver liden Skygge.

8. *N. rugosus* Linn. (dorsalis Duf.). (Fig. 108 b). Overordentlig lig foregaaende, men meget let at adskille fra denne ved, at Forbryststykket er langt mindre udvidet bagtil; desuden er Membranen sjælden fuldt udviklet og dens Ribber derfor faa og enkelte; endelig har Dyrets blege Farve ofte stedvis et rosenrødtligt Skær. L. 6—7 mm.

Meget sjælden; funden i Klitterne ved Skagen.

9. *N. ericetorum* Scholz (vågans Fabr.). Ligner saavel foregaaende som efterfølgende Art, men afviger fra begge ved kortere inderste Følehornsled, ved mørkere brunlig-røddlig Farve og navnlig ved de rødlige Ben. Membran sjælden fuldt udviklet og med faa og sædvanlig kun lidet forgrenede Ribber. L. $5\frac{1}{2}$ —6 mm.

Almindelig i Sand- og Hedeegne.

10. *N. brévis* Scholz. Omtrent som *N. rugosus*, men mere udvidet over Bagkropsmidten, særlig hos ♀, og derfor mindre slank. Farven mørkere og Bagkropsryggen oftest omtrent sort eller dog meget mørk. Membranen sædvanlig noget afkortet; selv i Tilfælde af fuldt udviklet Membran er Ribberne faa og kun lidet forgrenede. L. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$ mm.

Udbredt som foregaaende.

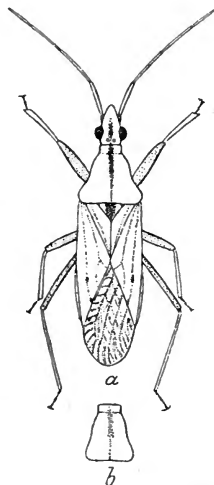

Fig. 108. a *Nabis ferrus* Linn. b Forbryststykke af *N. rugosus* Linn.

14. Fam. Saldidæ (Springtæger, Strandtæger).

Snabelen naar til Mellemhofterne eller endnu længere tilbage; inderste Led meget kort; 2. Led fortykket ved Roden. Kroppen temmelig lille,

flad og af Omrids oval eller ægformet. Øjne stærkt hvælvet-udstaaende; Biøjne tætstillede eller endog sammenstødende. Forryggen indbuet langs Scutellums Rod. Bagbenene Springben. 2. Følehornsled det længste; 3. og 4. Led ofte tykkere og mere eller mindre tenformede. Forryggen med kraftig Tværvalk.

Af denne ejendommelige Familie, der hos os kun omfatter én Slægt, hvis Karakterer falder sammen med Familiens, har vi adskillige Arter, og enkelte andre kan vi vente at finde. De opholder sig omtrent alle ved Havkyster, ved Sø- og Aabredder eller paa fugtig, helst saltholdig, Mudderbund og har derfor i flere Landes Sprog faaet Navnet „Strandtæger“. I varmt Vejr er de meget livlige og tager til Flugten, saa snart de forstyrres, men paa Sandspringernes Vis flyver de kun et kort Stykke ad Gangen, ofte ud paa Vandoverfladen, hvor de bevæger sig med nogenlunde Lethed, eller ind mellem Opskyl og lignende paa Bredden for at skjule sig; enkelte formaar at bore sig ned i Sand- og Mudderbund og tilbringe en Tid saaledes nedgravede.

1. *Sálda* Fabr.

Membran 4-ribbet. Slægtskaraktererne iøvrigt overensstemmende med Familiekaraktererne.

Oversigt over Arterne.

1. Biøjnene sammenstødende	2.
Biøjnene tætstillede, men dog veladskilte.....	4.
2. Følehornsled bleggult (med Undtagelse af selve Roden); Følehorn korte og kraftige....	12. Cócksi.
2. Følehornsled sort. Følehorn slanke	3.
3. Oversiden med sorte Haar. Coriums lyse Yderside uden mørke Pletter bagtil... 11. elegántula.	
Oversiden nøgen. Coriums gulagtige Yderside sortpletet	10. cíncta.
4. Forryggens Sider blege	5.
Forryggens Sider ikke blege	6.
5. Større ($4\frac{1}{2}$ —6 mm), med tæt Behaaring .. 1. pilósa.	
Mindre (3—4 mm), uden tæt Behaaring. 9. laterális.	

6. Krop ca. 6 mm lang.....	7.
Krop meget mindre.....	8.
7. Overside tilliggende gyldenhaaret, tildels gulpletet, navnlig paa Membranen.....	2. littoralis.
Overside nøgen, helt sort.....	3. mório.
8. Forryg og Scutellum sorthaarede.....	7. pilosélla.
Forryg og Scutellum ikke sorthaarede.....	9.
9. Forryggens Sider omtrent rette.....	10.
Forryggens Sider noget rundede. Coriums Yderrand delvis bleg.....	11.
10. Coriums Yderrand kun med bleg Tegning lige foran Spidsen.....	4. orthochíla.
Coriums Yderrand med bleg Tegning, deriblandt en fremtrædende C-formet Plet paa Midten..	6. C-álbum.
11. Halvdækvingernes Tegning ikke skarpt begrænset, og den lyse Farve tager ofte næsten Overhaand.....	8. pállipes.
Halvdækvingernes Tegning som oftest skarpt begrænset, og den mørke Farve helt overvejende.	5. saltatória.

1. *S. pilósa* Fall. En af vore største Arter. Temmelig tæt beklædt med oprette sorte Haar. Forbryststykkets Sider rette, bredt blegfarvede. Halvdækvingerne meget foranderlige i Farve, fra næsten helt mørke (særlig hos σ) til omtrent helt bleggule. Følehorn og Ben blege; 3. og 4. Følehornsled brunlige og Laar noget mørkplettede. Skinnebenenes yderste Spids og Fødderne brunlige. L. $4\frac{1}{2}$ —6 mm.

Almindelig paa Saltbund (Havstrande) i mange Varieteter.

2. *S. littoralis* Linn. (Fig. 109). Vor største Art (L. ca. 6 mm). Sort, tiltrykt gyldenhaaret, uden oprette Haar. Forbryststykkets Siderande svagt rundede, uden lys Tegning. Forryggen bag Midten med et Tværnedtryk. Halvdækvingernes Sider stærkt udfladet-opbøjede, deres Skive nu og da med enkelte blege Smaapletter. Membran bleggul mellem de bredt mørke Ribber. Følehorn og Ben omtrent som hos foregaaende Art; Forlaar oftest mørke underneden.

Almindelig overalt, men særlig dog ved tangbræmmede Havstrande.

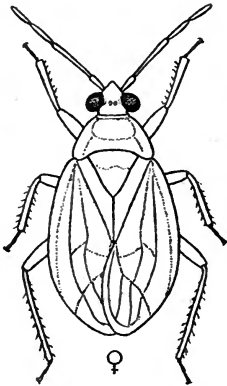

Fig. 109. *Salda littoralis* Linn.

3. *S. mórío* Saund. (*oculáta* Müll.). Paa det nærmeste af samme Størrelse og Form som den foregaaende, men afviger bl. a. ved at være skinnende ensfarvet sort (ogsaa Membranen) og ved at være ganske nøgen, uden tilliggende gul Behaaring. Følehorn og Ben gennemgaaende mørkere; Laarene saaledes overvejende sorte og Forskinnebenene mod Spidsen i temmelig stor Udstrækning mørke.

Meget sjælden; Esbjergegnen.

4. *S. orthochíla* Fieb. Ejendommeligt ved de usædvanlig stærkt udstaaende Øjne, Forbryststykkets fuldstændig rette Siderande og ved *Coriums* talrige smaa, rundagtige, lyse Pletter samt ved en større lys Plet foran *Corium*spidsen. Clavus med en bleg Plet foran Spidsen. Membran lys, men mørk ved Roden og med en sort Plet under *Corium*spidsen samt med mørke Ribber. Ben overvejende lyse. Følehorn sorte; inderste Led dog gulagtigt. L. 4—4½ mm.

En sjælden Art, der hidtil kun er fundet ved Havet ved Skagen og Frederikshavn.

5. *S. saltatória* Linn. Særdeles foranderlig. Mere eller mindre tilliggende gyldenhaaret. Forbryststykkets Sider noget rundede. Halvdækvinger med adskillige, temmelig skarpt begrænsede blege Pletter, der ikke har Tendens til at forene sig; Siderandene med enkelte smalle, blege Pletter. Følehorn mørke, 1. og 2. Led oftest tildels lyse. Ben snavsetgule; Skinneben sædvanlig med mørk Rod og Spids. L. 3—4½ mm.

Overordentlig almindelig baade ved Fersk- og Saltvand og forekommer endog paa tør Bund langt fra Vand.

6. *S. C-album* Fieb. (Fig. 110). Ligner en Del foregaaende, men er kortere og mere regelmæssig bred-oval. Hoved og Forryg med tydeligt Metalskær. I øvrigt let kendelig ved Forbryststykkets omtrent rette Sider, ved

den store C-formede, lyse Plet paa Coriums Yderside lidt foran Midten og ved, at forreste og mellemste Skinneben foruden den mørke Rod og Spids har en sort Ring over Midten. De to inderste Følehornsled lyse. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Hidtil kun funden ved Lille Aa ved Randers, men er sandsynligvis mere udbredt.

7. *S. pilosella* Thoms. Let at adskille fra nærstaaende Arter ved Hovedets, Forryggens og Scutellums halvoprette, mørke Haar. Forbryststykket med næsten rette Sider. Halvdækvinger kort sorthaarede og desuden (ligesom Forkroppen) tilliggende gyldenhaarede. Clavus sort, med bleg Spids; Corium bleg, med mørk Rod og enkelte mørke Smaapletter mod Siderne. Membran bleg, med mørke Ribber og mørk Plet mellem Ribberne. Laar med mørk Længdetegning, og Skinneben med mørk Rod. Følehorn mørke, men inderste Led og Spidsen af 2. Led blege. L. ca. 4 mm.

Sjælden; funden paa Strandbredden ved Horsens og København.

8. *S. pallipes* Fabr. Meget lig *S. saltatoria* og noget vanskelig at adskille fra denne. Lettest kendes den paa, at Halvdækvingernes blege Pletter er mere ubestemt begrænsede og har Tilbøjelighed til at flyde sammen, saa den mørke Farve, undtagen mod Roden, ofte bliver temmelig tilbagetrængt. Iøvrigt ligesaa foranderlig som *S. saltatoria*. L. 3— $4\frac{1}{2}$ mm.

Sammen med den nævnte Art og ligesaa almindelig.

9. *S. lateralis* Fall. Meget korthaaret, punkteret og noget glinsende. Forryggen med blege Sider, og Scutellumspidsen undertiden ligeledes bleg. Halvdækvinger ofte uden Membran, overordentlig foranderlige i Farve og For-

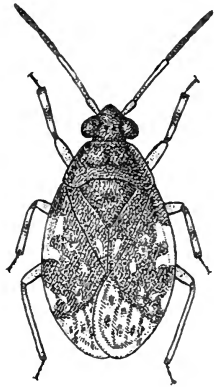

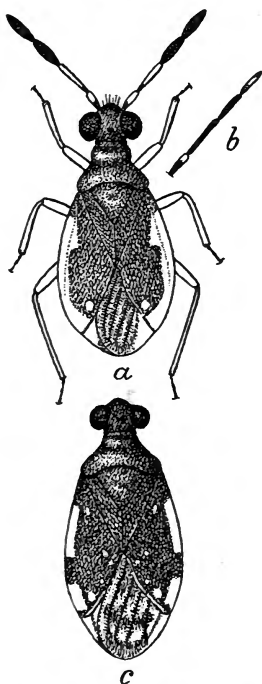
Fig. 110. *Saldia calbium* Fieb.

delingen af lyst og mørkt. Følehorn lyse, men mørkere mod Spidsen. L. 3—4½ mm.

Meget almindelig, særlig ved Havstrande.

10. *S. cincta* H. Sch. (Fig. 111 c). Som de to følgende Arter meget elegant i Form og Farvetegning. Foruden de gulagtige Pletter en snehvid Plet i Midten ved Corio-Membransømmen. Oversiden uden oprette Haar. Følehorn sorte, kun Spidsen af inderste Led bleg; 2., 3. og 4. Led slanke. Halvdækvinger ægformede, med mindre stærkt rundede Sider, der er smalt og tildels mørkt afbrudtblegfarvede. L. ca. 3½ mm.

Nogenlunde almindelig; oftest ved Ferskvand.

11. *S. elegantula* Fall. (Fig. 111 b). Oversiden med temmelig lange, oprette, sorte Haar. Følehorn sorte; Spidsen af inderste Led og ofte Midten af yderste Led gulagtige; 2., 3. og 4. Led ret slanke, men dog tykkere end hos foregaaende. Halvdækvinger kort ægdannede, med stærkt rundede og uafbrudt blegfarvede Sider og som hos de beslægtede Arter med snehvid Plet mod Spidsen indenfor de gulagtige Siderande. L. ca. 3 mm.

Ikke sjælden; baade ved Ferskvand og Brakvand.

12. *S. Cocksii* Curt. (*geminata* Fieb.). (Fig. 111 a). Overside opret sorthaaret. Farve, Form og Udseende omtrent som hos foregaaende Art, men meget karakteristisk ved de kraftige Følehorn: Inderste Led sort, med bleg Spids; 2. Led helt blegt

Fig. 111. a *Salda Cocksii* Curt. b Følehorn af *S. elegantula* Fall. c Overside af *S. cincta* H. Sch.

eller kun mørkere ved Roden; 3. og 4. Led sorte, tykke, tendannede. L. $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$ mm.

Sjældn; Bøllemosen ved Skodsborg, Højbygaard paa Lolland, Esbjerg. Hvor den forekommer, er den gerne talrig.

[Efternævnte to Arter bør først og fremmest eftersøges hos os: *S. scótica* Curt.: Staar nær ved *S. littoralis* og *S. morio* og er omtrent af samme Størrelse, men meget forskellig fra disse Arter ved halvoprette, lange, sorte Haar; desuden er Forbryststykkets Sider næsten rette, og Halvdækvingernes Skive har ofte adskillige gulagtige Pletter. *S. arenícola* Scholz: Ca. 4 mm. Ligner *S. saltatoria* og nærstaaende Arter, men er dybsort, med hvidlige Pletter, har næsten helt mørke eller sorte Mellem- og Bagskinneben (kun en lille Ring ovenfor Spidsen lys; undertiden er dog ogsaa Roden lysere), og Corium har lidt foran Midten en større, hvidlig Tværplet fra Yderranden af. Forbryststykkets Sider svagt rundede].

15. Fam. Cimidæ (Acanthidæ) (Sengetæger).

Biøjne mangler. Krop bred, flad og tynd, uden Vinger eller dog kun med rudimentære Halvdækvinger. Snabel kort, men med slanke Led. Forbryststykket næsten nyreformet. Ben slanke.

Natlige, lyssky Tæger, der suger Blod af Pattedyr og Fugle. Hos os kun én Slægt:

1. *Címex* Linn.

(*Acánthia* Fabr.).

Inderste Følehornsled kort og tykt; 2. Led forlænget, mindre tykt; 3. og 4. Led traadfine. Forbryststykkets Forrand overordentlig dybt indbuet, dets Baghjørner mere eller mindre retvinklede.

1. *C. lectulárius* Linn. (Fig. 112). Rustgullig, tæt punkteret og tæt blegt korthaaret. Forbryststykkets udfladede Siderande fortil meget stærkt punkterede. L. 5—6 mm.

Stedvis over hele Landet, men mest i ældre Huse i Købstæderne. Den er udbredt over næsten den ganske

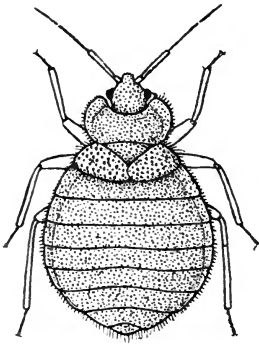

Fig. 112. *Cimex lectularius*
Linn.

beboede Jord og er en frygtet Plage overalt, navnlig hvor den optræder i Antal. Er fuldstændig lyssky, hvorfor man meget sjælden ser den om Dagen. Den løber meget hurtig, og paa Grund af sin tynde, flade Krop kan den skjule sig, selv i de fineste Sprækker i Senge og Møbler af Træ, i Murrevner, under Tapet, i Panel osv.; den er derfor meget vanskelig at udrydde, hvor den først har faaet Indpas, særlig i gamle Huse med rigeligt Træværk. Bringes ikke sjælden fra Lejlighed til Lejlighed ved Flytning af Møbler. I Klædevarer findes den kun meget sjælden om Dagen. Dens Stik

og Blodsugen er meget irriterende.

[Af denne Slægt har vi ganske sikkert et Par Arter mere her i Landet; disse Arter angriber dog ikke Mennesket. Nedenstaaende Tabel giver en Oversigt over de Arter, som bør eftersøges:

1. Korthaaret (ligesom *C. lectularius*). Forryggens udfladede Sider stærkt rundede fortil. Ca. 4 mm. I Dueslag..... *C. columbárius* Jen. Langhaaret. Forryggens Siderande ikke stærkt udfladet-rundede fortil ..... 2.
2. Silkehaaret. Temmelig langstrakt. 3. Følehornsled betydelig længere end 4. Led. Ca. 4 mm. Hos Flagermus..... *C. pipistrélli* Jen. Haar kraftigere og ikke silkeagtige. 3. og 4. Følehornsled næsten af ens Længde. Forbryststykket mindre udviklet og med smalt rundede Sider. Ca. 3½ mm. I Svalereder..... *C. hirúndinis* Jen.]

16. Fam. Ceratocombidæ.

En ejendommelig lille Familie med Corium gaende over i Membranen uden tydelig Grænse, eller helt uden Membran. De svage Coriumribber

danner enkelte store Celler. Følehorn piskeformede, langhaarede; inderste Led meget kort.

Hos os kun én Slægt:

1. *Ceratocómbus* Sign.

Snabel lang og naar forbi Baghofterne. Forbryststykket med skarpe Siderande, indbuet ved Forhjørnerne og med næsten vinkelformet indbuet Bagrand. Halvdækvinger læderagtige, uden Membran, krydsende hinanden. For-skinneben udvidede mod den skraat afskaarne Spids. Følehornenes 2. Led jævnt fortykket mod Spidsen, og 3. Led tydelig tykkest ved Roden; 3. og 4. Led tyndere end 1. og 2. Led.

1. *C. coleoptráta* Zett. (*muscórum* Fall.). (Fig. 113). Brunlig; Følehorn og Ben blegere. Hoved og Forryg fint langhaarede. Forryggen noget hvælvet, med en grubeagtig Fordybning paa Midten, bredere bagtil, med svagt rundede Sider. Halvdækvinger bredest bag Midten og dækker Bagkroppen. L. ca. 2 mm.

Sjældn; under Løv, mellem Mos osv., men ogsaa i Myretuer.

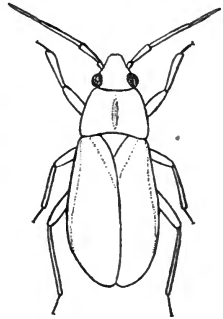

Fig. 113. Omrids af *Ceratocombus coleoptrata* Zett.

17. Fam. Microphysídæ.

Beslægtet med Anthocoriderne og Capsiderne. Snabelen 4-leddet. Membran med enkelte Ribber, ofte manglende. Fødder 2-leddede; inderste Led meget kort. Han og Hun næsten altid forskellige

i Form og Farve. Ganske smaa Tæger (fra $1\frac{1}{2}$ —2 mm lange).

Oversigt over Slægterne.

2. Følehornsled betydelig længere end 4. Led..
     1. *Microphýsa*.
 2. Følehornsled ikke længere end 4. Led.....
     2. *Myrmedóbia*.

1. *Microphýsa* Westw.

Minder i Udseende noget om visse Anthocorider. Følehorn helt sorte hos ♂, men delvis lyse hos ♀. ♂ oftest fuldtvinget, ♀ mest kun med korte, afstumpede Halvdækvinger. Bagkroppen hos ♀ næsten rudeformet udvidet. Hos ♂ er Forbryststykket fortil meget smallere end hos ♀ og bagtil indbuet, hos ♀ derimod meget mindre afsmalnet fortil og med svagere indbuet Bagrand. Forryggen bagtil med Tværrynke. Hoved sædvanlig mørkt hos ♂, rødt hos ♀. Laar mørke.

Særlig paa gamle Risgærder.

Oversigt over Arterne.

- ♂ forholdsvis kraftig. Cuneus mørk. Embolium rødt. ♀ ligeledes temmelig kraftig, mørk; dens afkortede Halvdækvinger dækker mindst Halvdelen af Bagkroppen ... 1. *pselaphifórmis*.
 ♂ meget slank. Cuneus rødlig. Embolium mørkt. ♀ forlænget, glinsende, klart rødlig, med mørk Bagkrop. Halvdækvinger meget kortere, rudimentære ..... 2. *elegántula*.

1. *M. pselaphifórmis* Curt. (*pselaphóides* Burm.). (Fig. 114 a). Temmelig bred. ♂: Hoved og Forryg mørke; Forryg med et Tværnedtryk over Midten og næsten rette Sider. Cuneus blegere ved Roden, rødlig mod Yderranden. 3. Følehornsled $\frac{2}{3}$ saa langt som 2. Led; 4. Led ubetydelig længere end 3. Led. ♀: Mørkbrunlig. Kroppen

bagtil meget udvidet. Issen rødlig. Forryg med en kraftig ophøjet Valk tværs over Midten. Bagkroppen mørkere end Halvdækvingerne. L. ♂ ca. 2 mm, ♀ ca. 1½ mm.

Loll.-Falster og Sydfyn; paa udgaaet Bark af forskellige Træer; særlig paa Risgærder.

2. *M. elegantula* Bär. (Fig. 114 b). Meget smallere end foregaaende. ♂: Sart og stærkt glinsende. Hoved rødligt. Forbryststykket rødbrunligt,

med noget indbuede Siderande. Halvdækvinger brunlige, noget blegere ved Roden og ovenfor Cuneus. Ben rødlig. Følehorn brunlige. ♀: Klart rødlig, forlænget; den udvidede Bagkrop glinsende mørk. Følehorn mørkere mod Spidsen. L. ♂ ca. 2 mm, ♀ ca. 1½ mm.

Sjælden; Lolland, Langeland.

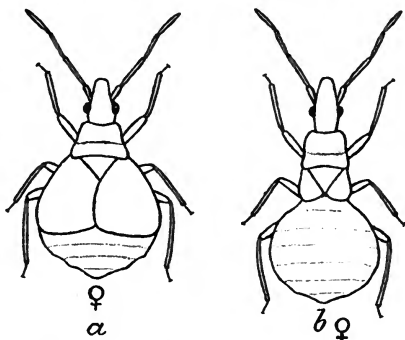

Fig. 114. a *Microphysa pselaphiformis* Curt. b *M. elegantula* Bär.

2. *Myrmedobia* Bär.

Krop mere eller mindre bred, forskellig hos ♂ og ♀ (hos ♂ sart, forlænget). Bagkrop ofte stærkt hvælvet (♀), eller Bagskinneben krummede (♂). Forbryststykke ofte med ophøjet Forrand.

Oversigt over Arterne.

- ♂: Forryggen Sider indbuede, udfladede fortil.
 ♀: Forbryststykkets Sider nedbøjet-udfladede fortil..... 2. *tenélla*.
 ♂: Forryggen Sider omtrent rette, ikke udfladede fortil. ♀: Forbryststykkets Sider ikke udfladede (♂: Følehornenes 2. og 3. Led næsten lige lange. ♀: Halvdækvingerne dækker den temmelig hvælvede Bagkrop). 1. *coleoptráta*.

1. *M. coleoprata* Fall. (Fig. 115 ♀). ♂: Mørkbrunlig; Halvdækvinger lysere, deres Sider og Cuneus næsten sorte. Forryg fortil med dybt nedtrykket Tværfure, dens Bagrand dybt indbuet. Coriums Yderside rundet. ♀: Meget hvælvvet, brunlig. Forkrop og Ben lysere eller mørkere rødlige. L. ca. 1½ mm (♂ lidt længere end ♀).

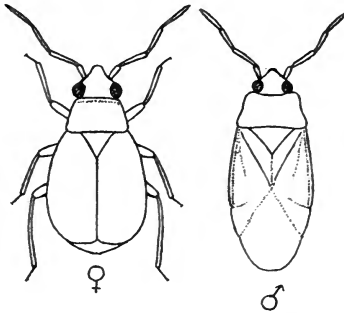

Fig. 115. *Myrmedobia coleoprata* Fall. ♀ og Krop og Følehorn af *Myrmedobia tenella* Zett. ♂.

Temmelig sjælden; bl. a. paa Fyn og i Nord-sjælland; paa fugtig Bund i og udenfor Skove, under Løv og andet Planteaffald; ogsaa hos Myrer.

2. *M. tenella* Zett. (Fig. 115 ♂). ♂: Ligner foregaaende, men afviger ved Forryggens udvidede og indbuede Siderande; 3. Følehornsled meget kortere i Forhold til 2. Led. ♀: Brunlig; Hoved og Ben rødlige. Halvdækvinger meget stærkt afkortede. Bagkrop bredere og mindre hvælvvet end hos foregaaende Art. L. ca. 2 mm (♀ ubetydelig kortere).

Udbredt, men ikke almindelig; særlig paa fugtige, græsbevoksede Steder.

18. Fam. Anthocoridae.

Ganske smaa og flade, oftest mørk- og hvidlig plettede Tæger, der er beslægtede med følgende Familie (Capsiderne), men næsten altid har Embolium. Membran med 1—4 svage Ribber, der undertiden udgaar fra en smal Rodcelle. Snabel 3-leddet. Biøjne sædvanlig langt fjernede fra hinanden.

Plantesugere, som mest træffes paa Buskvækster.

Oversigt over Slægterne.

1. Forryggen fortil med halsformet Indsnøring ...	2.
Forryggen uden halsformet Indsnøring fortil (men stærkt afsmalnet) ..	5.
2. Den halsformede Indsnøring meget kort. Forryggens Sider med ophøjede Rande	5. Tetrapléps.
Den halsformede Indsnøring ikke særlig kort. Forryggens Siderande ikke ophøjede	3.
3. Membran med 4 Ribber	6. Acompócoris.
Membran med 3 Ribber	4.
4. Snabeln naar forbi Forhofterne. 3. Temnostéthus. Snabeln naar ikke forbi Forhofterne. 4. Anthócoris.	
5. Flyvevingerne med Cellehakke (se Side 11). Krop mere eller mindre oval	6.
Flyvevingerne uden Cellehakke. Krop næsten liniedannet-forlænget	8. Xylócoris.
6. Forryggen fortil omtrent lige afskaaren	7.
Forryggens Forrand (og Bagrand) indbuet	1. Lyctócoris.
7. Forlaar fortykkede	2. Piezostéthus.
Forlaar ikke fortykkede	7. Tripléps.

1. *Lyctócoris* Hahn.

Langstrakt, fint korthaaret. Snabel temmelig lang. 1. og 2. Følehornsled kraftige, 2. Led noget fortykket mod Spidsen; 3. og 4. Led haarfine, omtrent af ens Længde. Membran med en Ribbe fra Cellehjørnet. Scutellum stor, med en Grube bag Midten. Forryggen bag Midten noget nedtrykket paa tværs, dens Sider stumpkantede, fortil med et kort Længdenedtryk. Ben ensartet udviklede, med svagt knippeldannede Laar og med noget fortykkede Skinneben.

1. *L. campéstris* Fabr. (Fig. 116 a). Bleg- eller rødligbrunlig; Rodhalvdelen af Halvdækvingerne blegere eller næsten hvidlig. Membran mælkehvidlig, oftest med en mørk Skygge tværsover mod Spidsen. Halvdækvinger tæt og tydelig punkterede. Følehorn og Ben blege; 2. Føle-

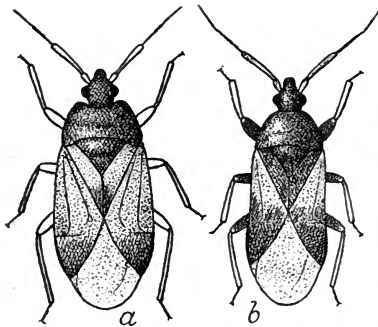

Fig. 116. *a* *Lyctocoris campestris* Fabr.
b *Piezostethus cursitans* Fall.

hornsled mørkere mod Spidsen. L. ca. 3 mm.

Ikke sjælden; ikke alene paa Træstammer og Risgærder, men ogsaa i Huse.

2. *Piezostethus* Fieb. (*Xylócoris* Duf.).

Omtrent som forrige Slægt, men letkendelig ved de fortykkede Forlaar og ved, at Forryggens

Forrand og Bagrand kun er utydelig indbuede eller næsten rette. Ofte kortvinget. Forryggen blank, dens Tværnedtryk svage.

Træffes undertiden hos Myrer.

Oversigt over Arterne.

1. Halvdækvinger blegt gulhvidlige	3.
Halvdækvinger lysbrunlige, med mørkere Cuneus og Emboliumspids	2.
2. Ca. 2 mm. Bagkroppens Sider normalt udvidede	
Ca. 3 mm. Bagkroppen bagtil stærkt udvidet og meget bredere end Halvdækvingerne	3. <i>cursitans</i> .
	4. <i>lativéntris</i> .
3. Ca. 2½ mm lang. 3. og 4. Følehornsled haarfine	1. <i>galactínus</i> .
Knap 1½ mm lang (mindste Art). 3. og 4. Følehornsled noget tykkere	2. <i>formicetórum</i> .

1. *P. galactínus* Fieb. Hoved, Forryg og Scutellum mørkt begfarvede, glinsende. Forryg svagt nedtrykket bagtil. Scutellum dybt nedtrykket mod Spidsen. Halvdækvinger hvidliggule, men brunlige mod Spidsen, fint punkterede. Membran helt mælkehvidlig. Ben og Følehorn begbrunlige, men Skinneben lysere. L. 2½—3 mm.

Sjælden; Københavns Omegn (men sikkert meget mere udbredt); paa Gødning og Planteaffald.

2. *P. formicetorum* Boh. Meget lille ($1\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ mm). Halvdækvinger gulagtig blege, tæt finhaarede, svagt mørkere mod Spidsen udadtil. Membran klart mælkevidlig. Følehorn og Ben begbrunlige; Skinneben blegere. Ofte kortvinget.

Ikke sjælden; næsten altid hos Myrer, særlig *Formica rufa*.

3. *P. cúrsitans* Fall. (*rufipennis* Duf.). (Fig. 116 b). Ligner *P. galactinus*, men har meget mørkere Halvdækvinger, kortere Forbryststykke og er en Del mindre (L. omtrent 2 mm). Halvdækvinger brunliggule; Clavus mørkere brunlig; Cuneus og Embolium (særlig mod Spidsen) begsorte. Membran mælkevid. Følehorn og Ben som hos forrige. Ofte kortvinget.

Ikke sjælden; mest under udgaet Bark.

4. *P. lativéntris* Sahlb. Oftest kortvinget. Clavus indefter, Cuneus samt Emboliums Spids mørkere. Membran bleg mod Roden. Skinneben og Fødder gulagtige. Bagkroppen bagtil stærkt rundet-udvidet og meget bredere end Halvdækvingerne. L. 3— $3\frac{1}{2}$ mm.

Meget sjælden; kun funden paa Bornholm paa sandet Jord, mellem Lyng og under Sten.

3. *Temnostéthus* Fieb.

I de fleste Henseender meget lig Slægten *Anthocoris*, men let at adskille ved den lange Snabel. Hoved næsten næbformet forlænget. Forryggens Siderande skarpe. Membran med 3 Ribber med indbyrdes samme Afstand. Følehornenes 3. og 4. Led omtrent saa tykke som de indre Led; 4. Led lidt kortere end 3. Led.

1. *T. pusillus* H. Sch. (Fig. 117). Halvdækvinger mørkebrune, med en hvidlig Plet ved Roden ud mod Siden

og en lille rundagtig, hvidlig Plet ved Roden af Cuneus. Membran røgfartet, en Plet ved Roden og en Tværplet

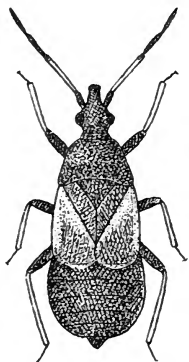

Fig. 117. *Temnostethus pusillus* H. Sch.; kortvinget Form.

under Cuneusspidsen hvidlige. Følehorn mørke, men Midten af 2. Led lys; Laar ligeledes mørke; Skinneben og Fødder blege. Ofte kortvinget. L. 2—3 mm.

Ikke almindelig; navnlig fundet i Nordsjælland og paa Falster paa Træstammer.

4. *Anthócoris* Fall.

Noget langstrakt; Hoved parallelsidet-forlænget. 3. og 4. Følehornsled ret kraftige, omtrent saa tykke som 1. og 2. Led; 4. Led noget tendannet. Forryggens Halsring bred.

Forekommer overalt; paa de forskellige Planter.

Oversigt over Arterne.

1. Forryggens Sider ikke randede, men fortil mere eller mindre skarpe. Halsringen punkteret.
  1. *nemorális*.

Forryggens Sider fortil listeformet randede. Halsringen fint tværrynket . . . . . 2.
2. *Coriums* Rodhalvdel smudsig hvidlig. Clavus mere brunlig . . . . . 2. *nemórum*.
- Coriums* Rodhalvdel brunliggul. Clavus mørkere . . . . . 3. *praténsis*.

1. *A. nemorális* Fall. (*austríacus* Fabr.). Følehorn korte, sorte; 2. Led temmelig fortykket mod Spidsen og sædvanlig med bleg inderste Halvdel. Farve meget ubestandig; Hoved, Forryg og Scutellum sorte; Halvdækvingerne brunliggule mod Roden, sorte mod Spidsen. Membran røgfartet, lysere ved Roden og med hvidligt Tværbaand under hver *Corium*spids. Ben rødliggule; Laar oftest mere eller mindre mørke mod Spidsen. L. 3—4 mm.

Almindelig.

2. *A. nemorum* Linn. (Fig. 118). Følehorn slankere og længere, gulagtige; inderste og yderste Led samt Spidsen af 2. og 3. Led mørke. Oversidens Farve omtrent som hos foregaaende, men Coriums Rodhalvdel mere hvidlig; foruden Cuneus er en ubestemt begrænset Plet omtrent udfor Clavusspidsen mørk; Clavus brunlig, med mørkere Rygsøm. Den hvidlige Tegning paa Membranen mere udstrakt end hos foregaaende. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Meget almindelig.

3. *A. pratensis* Fabr. Som forrige, men mere mørkfarvet. Membranens yderste Halvdel tværsover mørk. Følehornsleddene kraftigere, sorte; 2. Leds inderste Halvdel rustgullig. Ben okkergule; Laarene, Skinnebenenes Spids og Fødderne brunlige. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm. Almindelig.

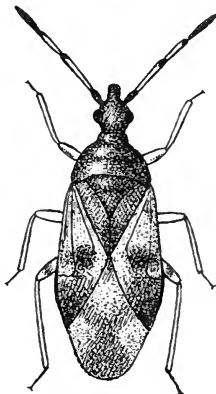

Fig. 118. *Anthocoris nemorum* Linn.

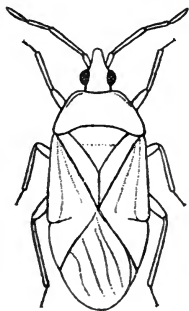

Fig. 119. Omrids af *Tetrupleps vittata* indbuuet. Halvdækvinger kastaniebrunlige, punkterede, fint gyldent korthaarede; Clavus lysere indadtil. Membran røgfvarvet, Ribberne og en Plet under Cuneus blege. Ben rødligbrune; Laar mør-

5. *Tetrupleps* Fieb.

Oval. Membran med 4 Ribber, af hvilke de to inderste ligger nær sammen ved Roden. Yderste Følehornsled lidt kortere end 3. Led.

Især paa Naaetræer.

1. *T. vittata* Fieb. (Fig. 119). Hoved, Forryg og Scutellum sorte; Forryggen punkteret og tværrynket, men lidt foran Midten med et noget hævet og lidt glattere Parti; dens Bagrand stærkt

indbuuet. Halvdækvinger kastaniebrunlige, punkterede, fint gyldent korthaarede; Clavus lysere indadtil. Membran røgfvarvet, Ribberne og en Plet under Cuneus blege. Ben rødligbrune; Laar mør-

kere, undtagen Spidsen. Følehorn sorte; 2. og 3. Led sædvanlig brunlige i Midten. L. 3—3½ mm.

Temmelig sjælden; Sjælland, Møen.

6. *Acompócoris* Reut.

Ligner *Anthocoris*, men har længere Snabel. Membran med 4 Ribber; hos den indenlandske Art er yderste Følehornsled tydelig kortere end 3. Led.

Oftest paa Fyr.

1. *A. pygmæus* Fall. (*nemorális* Fabr.; *lucórum* Fall.). Hoved, Forryg og Scutellum sorte, kort og spredt gyldenhaarede. Forryg punkteret og tværrynket, med et noget hævet, glattere Parti fortil. Halvdækvinger blegt brunliggule, kort gyldenhaarede. Membran mælkefarvet. Ben blege, Laar mørkere mod Roden. Følehorn blege, men inderste og yderste Led samt Rod og Spids af 2. Led mørke. L. ca. 3 mm.

Mindre almindelig.

7. *Triphléps* Fieb.

Ganske smaa, langagtige Tæger. Forryggen fortil med kraftig Tværvalk. Oversiden oftest fint og tæt, kort gyldenhaaret. Følehorn ofte kraftigere hos ♂ end hos ♀.

Paa mange forskellige Planter.

Oversigt over Arterne.

Alle Skinneben blege. Følehorn helt blege, ikke fortykkede hos Hannen . . . . . 1. minúta.
Bagskinneben mere eller mindre begfarvede, hos Hannen ofte sorte. Følehorn ikke helt blege, hos Hannen fortykkede . . . . . 2. nígra.

1. *T. minúta* Linn. (Fig. 120). Hoved, Forryg og Scutellum sorte, glinsende; Forryggen over Midten med

et kraftigt Tværnedtryk, bagtil rynket-punkteret. Halvdækvinger bleggule, punkterede og finhaarede, undertiden noget mørkere mod Spidsen. Membran røgfarvet, lysere ved Roden. Følehorn og Ben blege, enkelte Følehornsled og Baglaarene dog nu og da mørkere. L. $1\frac{1}{2}$ —2 mm.

Mindre almindelig.

2. *T. nigra* Wolff. Mindre (L. $1\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ mm) og mere parallelsidet end foregaaende, og Halvdækvingerne noget tættere haarede. Halvdækvingerne hos ♂ mere eller mindre blege mod Roden og mørke mod Spidsen, hos ♀ ofte næsten helt sorte. Hos ♂ er Følehornene stærkt fortykkede, ofte delvis mørkfarvede. Bageste (og ofte ogsaa mellemste) Benpar helt eller delvis mørke eller endog sorte.

Almindelig.

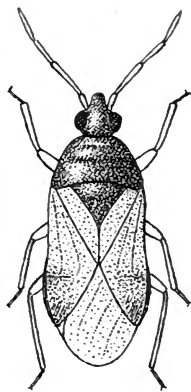

Fig. 120. *Triphleps minuta* Linn.

8. *Xylócoris* Duf.

Krop langstrakt, næsten linie-dannet, meget lille, mørk. Ben, navnlig Laarene, temmelig kraftige.

Oftest under udgaaet Bark, særlig paa Naaletræer.

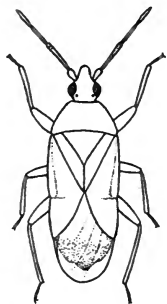

Fig. 121. *Xylócoris ater* Duf.

1. *X. áter* Duf. (Fig. 121). Sort, glinsende. Membran røgfarvet, men mere hvidlig ved Roden. Skinneben og Laarenes Spids blege. Følehorn mørke-brunlige; inderste Led fortykket, sort; 2. Led, med Undtagelse af Spidsen, lysere. L. $1\frac{1}{2}$ —2 mm.

Ikke sjælden.

19. Fam. Capsidæ (Blomstertæger).

Nærbeslægtet med de to foregaaende Familier, men afviger fra disse bl. a. ved, at Halvdækvingerne mangler Embolium. Membranen bliver karakteristisk ved, at den ved Røden har to (i sjældne Tilfælde kun én) Celler, en større og en mindre, men iøvrigt fuldstændig mangler Ribber. Bløjne mangler. Afkortede Halvdækvinger (og Flyvevinger) forekommer ikke sjælden.

Fig. 122.
Skematisk
Tegning af
Membran
og Mem-
branceller
hos en
Capside.

Denne vor største Tægefamilie har i de aller fleste Tilfælde et meget tyndt og blødt Hudskelet, hvis Farver ofte er meget foranderlige hos selvsamme Art*); den grønne Farve er ikke sjælden, men afbleges ofte med Alderen og ganske særlig efter Døden; præparerede og tørrede Eksemplarer afbleges derfor hurtigt (som i næsten alle Tilfælde, hvor der er Tale om „Saftfarver“, i Modsætning til Kitinfarven). Kun faa Arter overvintrer. De aller fleste træffes først fuldt udviklede hen paa Sommeren. Et stort Antal træffes ganske særlig paa Blomster og faar nogen Betydning som Blomsterbestøvere. I Almindelighed ansees Blomstertægerne for at være Planterugere, men i den nyere Tid har man hævdet, at i alt Fald en Del af de Arter, som med Forkærlighed søger op paa Blomster, gør dette for at jage visse Smaa-insekter, der er hidlokkede af Nektarduften.

Da Antallet af Slægter er meget stort, vil det være praktisk at dele dem i Grupper for derved at lette Bestemmelsen noget. Det maa dog bemærkes, at denne Grupperdeling ikke tør helt opfattes som Udtryk for naturlige Slægtskabsforhold, der bedre vil fremgaa af Nummereringen af Slægterne i Oversigtstabellen eller med andre Ord Rækkefølgen af disse i den udførligere Beskrivelse.

*) Ved at sammenligne Individerne med Bogens Figurer bør man derfor ogsaa have Opmærksomheden henvendt paa, at Individet af samme Art i mange Tilfælde kan have en Tegning, der paa væsentlige Punkter afviger fra den, som er antydet paa Figuren. Som Regel er kun typiske d. v. s. Normal-Former afbilledede.

Oversigt over Slægtsgrupper og Slægterne.

1. Bagfodens inderste Led 2—3 Gange længere end 2. Led. (Hoved oftest med en Længdefure).
    1. Gruppe. 10.
  - Bagfodens inderste Led ikke eller kun lidet længere end 2. Led. (Hoved sjældnen med Længdefure eller Længdegrube) ..... 2.
  2. Membran med en enkelt, næsten halvcirkelformet Celle. Bagfodens Kloled noget fortykket eller opsvulmet..... 2. Gruppe. 15.
  - Membran med 2 Celler (en større og en mindre). Bagfodens Kloled ikke fortykket ..... 3.
  3. Forryggens Forrand næsten altid mere eller mindre bredt baand-, ring-, kile- eller ophøjet listeformet afsat ..... 4.
  - Forryggens Forrand ikke ring- eller listeformet ophøjet, sædvanlig skarpt udfladet..... 7.
  4. Hoved i Midten med en tydelig Længdefure eller Længdegrube ..... 3. Gruppe. 16.
  - Hoved uden Længdefure..... 5.
  5. Øjnene rykkede fremefter paa Siden af Hovedet og mere eller mindre fjernede fra Forbryststykkets Forhjørner..... 4. Gruppe. 17.
  - Øjnene rykkede bagtil og berører (i naturlig Stilling) Forbryststykkets Forhjørner ..... 6.
  6. Nakken hvælvet, uden Tværliste eller skarp Kant*)..... 5. Gruppe. 21.
  - Nakken med Tværliste, enten en fuldstændig eller en kort, fremstaaende Liste ved hvert Øje ..... 6. Gruppe. 29.
  7. Flyvevingernes Celle uden Hakke eller i det højeste med en utydelig Antydning dertil (se Side 11)..... 8.
  - Flyvevingerne med Cellehakke..... 9.
  8. Hoved bredt, lodret nedbøjet. Krop temmelig kort og tyk. Baglaar tykke..... 7. Gruppe. 37.
  - Hoved smallere. Krop forlænget og slank. Baglaar ikke fortykkede ..... 8. Gruppe. 39.
  9. Krop mat, sjældnen noget glinsende. Forbrystets Forlængelse bag Forhofterne sjældnen konveks. 9. Gruppe. 46.
  - Krop glinsende. Forbrystets Forlængelse bag Forhofterne næsten altid konveks. 10. Gruppe. 52.
- 1. Gruppe.**
10. Hoved uden Længdefure. Forbryststykket med Halsring ..... 11.

*) Støder i naturlig Stilling sædvanlig til Forryggens Forrand.

- Hoved med Længdefure. Forbryststykket uden Halsring, dets Forrand fladt udbredt. Hoved fremstrakt, meget smallere end Forbryststykket bagtil..... 12.
11. Forryggen Bagrand noget rundet; Halsringen smal og skarpt afsat overalt. Inderste Følehornsled slankt. Hoved meget smallere end Forbryststykket bagtil..... 15. *Stenótus*.
Forryggen Bagrand indbuet; Halsringen bredere, skarpest afsat mod Siderne. Inderste Følehornsled kort og tykt. Hoved nedbøjet, over de kugleformede udstaaende Øjne bredere end eller hos fuldtvingede Individuer næsten saa bredt som Forbryststykket bagtil. 1. *Píthanus*.
12. Hovedet lidt længere end bredt over Øjnene .. 13.
Hovedet kortere end bredt..... 14.
13. Forryg og Scutellum tydelig punkterede ... 2. *Míris*.
Forryg og Scutellum utydelig punkterede ..... 3. *Megaloceræa*.
14. Overside nøgen..... 4. *Teratócoris*.
Overside haaret. Øjne temmelig stærkt kugleformet udstaaende ..... 5. *Leptotérna*.

2. Gruppe.

15. Snabel lang. 3. Følehornsled tydelig længere end 4. Led..... 6. *Monalócoris*.
Snabel kort. 3. Følehornsled næppe længere end 4. Led..... 7. *Bryócoris*.

3. Gruppe.

16. Oftest kortvinget. Følehornsledene næsten af ens Tykkelse. Hoved med Nakkelliste. Mindre Form..... 27. *Allódapus*.
Altid fuldtvinget. Følehorn tynde mod Spidsen. Hoved uden Nakkelliste. Større Form..... 8. *Pantílius*.

4. Gruppe.

17. Forryggen grovt og tæt punkteret. 26. *Bothynótus*.
Forryggen fint eller utydelig punkteret .. . . . 18.
18. Halvdækvinger med snehvide, skarpt begrænsede Pletter..... 28. *Systellonótus*.
Halvdækvinger uden snehvide Pletter..... 19.
19. Forryg uden Halsring..... 44. *Malacócoris*.
Forryg med bred, baanddannet Halsring..... 20.
20. Forryg lidt bag Midten med en dyb, indsnørende Tværfure. Bleg, uden grønlig Farve. 34. *Dicýphus*.
Forryg uden Tværfure bag Midten. Mere eller mindre grønlig..... 33. *Macrólophus*.

5. Gruppe.

21. 2. Følehornsled knippelformet fortykket mod Spidsen ..... 22.
 2. Følehornsled ikke eller kun svagt fortykket mod Spidsen ..... 23.
22. Krop stærkt forlænget ..... 13. *Closterotómus*.
 Krop bred, ægformet-oval ..... 25. *Rhopalotómus*.
23. Forryggens Halsring meget bredere, end inderste Følehornsled er tykt ..... 9. *Lópus*.
 Forryggens Halsring paa det nærmeste saa bred som inderste Følehornsled (ofte dog en Del smallere) ..... 24.
24. Forryg og Halvdækvinger grovt og skarpt adskilt punkterede. 2. Følehornsled tydelig fortykket mod Spidsen ..... 24. *Cápsus*.
 Forryg og Halvdækvinger utydelig eller sammenløbende fint punkterede. 2. Følehornsled fuldstændig stavedannet og lige tykt eller jævnt og svagt tykkere mod Spidsen ..... 25.
25. Ikke over 4 mm lang ..... 35. *Campylonēura*.
 Mindst 5 mm. lang ..... 26.
26. Membran (sædvanlig ogsaa hele Oversiden samt Følehorn og Ben) lys- og mørkmarmoreret. Inderste Følehornsled oftest betydelig længere end Hovedet. Baglaar stærkt forlængede....
 10. *Phytócoris*.
 Membran ikke marmoreret. Inderste Følehornsled omtrent af Hovedets Længde. Baglaar mindre stærkt forlængede ..... 27.
27. Bagfodens inderste Led tykkere end 2. Led ...
 14. *Pycnoptérna*.
 Bagfodens inderste Led af samme Tykkelse som 2. Led ..... 28.
28. Bagfodens inderste Led lidt kortere end 2. Led. Følehornenes 3. og 4. Led oftest meget tyndere end 2. Led. .... 12. *Calócoris*.
 Bagfodens inderste Led saa langt som 2. Led. Følehornenes 3. og 4. Led saa tykke som 2. Led ..... 11. *Megacōelum*.

6. Gruppe.

29. Uden eller med utydelig Halsring. Halvdækvinger med snehvide, smalle Tværlinier .....
 29. *Pilóphorus*.
 Med tydelig og skarp Halsring. Halvdækvinger uden hvide Tværlinier ..... 30.
30. Nakkelisten kun tydelig ind mod Øjnene ..... 31.

- Nakkelisten fuldstændig, mere eller mindre kraftig ..... 32.
31. Bagfodens 3. Led (Kloleddet) ikke længere end 2. Led. Oversiden oftest stærkt sorttegnet ..
23. *Liócoris*.
- Bagfodens 3. Led længere end 2. Led. Oversiden ikke sorttegnet..... 16. *Dichroscýtus*.
32. Cuneus kort trekantet, ikke længere end bred ved Roden, med rundet Yderside..... 33.
- Cuneus forlænget trekantet, betydelig længere end bred, med lige eller næsten lige Yderside. 34.
33. 2. Følehornsled jævnt tykkere mod Spidsen, lystfarvet, temmelig kort.... 22. *Charagochilus*.
2. Følehornsled stavdannet forlænget, sort, omtrent af ens Tykkelse i hele sin Længde....
21. *Polymérus*.
34. Oversiden fint tilliggende gyldenhaaret .....
20. *Poeciloscýtus*.
- Oversiden ikke tilliggende gyldenhaaret, men med andenartet Behaaring eller nøgen ..... 35.
35. Hovedet meget bredt over Issen. 19. *Camptozýgum*.
- Hovedet af normal Bredde..... 36.
36. Forryggen kraftig tværrynket..... 18. *Plesiócoris*.
- Forryggen ikke stærkt tværrynket, men ofte kraftig punkteret..... 17. *Lýgus*.

7. Gruppe.

37. Øjne stærkt kugleformet udstaaende. Følehorn stærkt haarede; 2. Led tykkere mod Spidsen
30. *Orthocéphalus*.
- Øjne meget mindre udstaaende. Følehorn nøgne eller meget finhaarede; 2. Led ikke tydelig fortykket mod Spidsen..... 38.
38. Følehorn saa lange som Kroppen. Baglaar stærkt fortykkede. Membran mangler oftest. Jordloppelignende Tæger..... 32. *Hálticus*.
- Følehorn meget kortere end Kroppen. Baglaar kun lidet fortykkede. Membran tilstede. Ikke jordloppelignende ..... 31. *Strongylócoris*.

8. Gruppe.

39. Forryggen lidt foran Midten med et stærkt, indsnørende Tværnedtryk, der er dybest mod Siderne. Krop stærkt forlænget, næsten linedannet. 40.
- Forryggen uden eller kun med svagt og ikke indsnørende Tværnedtryk lidt foran Midten. Krop mindre forlænget, undertiden temmelig kort..... 42.

40. Baghofter adskilte. Forbryststykket stærkt halsformet indsnøret fortil, med vinkelformet indbuede Sider..... 36. *Cyllócoris*.
 Baghofter berører hinanden. Forbryststykket langt mindre indsnævret fortil, med svagt indbuede Sider ..... 41.
41. Inderste Følehornsled forlænget, saa langt som Forryggen; 2. Led stavdannet, hos begge Køn overalt af samme Tykkelse. Øjnene berører Forryggens Forhjørner..... 37. *Ætorhínus*.
 Inderste Følehornsled ikke forlænget, langt kortere end Forryggen; 2. Led hos Hannen noget tykkere mod Spidsen, hos Hunnen næsten knippelformet fortykket. Øjnene berører ikke Forryggens Forhjørner..... 38. *Glóbiceps*.
42. 2. Følehornsled overordentlig fladtrykt-udvidet; inderste Led tykt. (Overside glinsende)..... 42. *Heterotóma*.
 2. Følehornsled fra tyndt stavdannet til tykt knippelformet, trindt; inderste Led aldrig paa-faldende fortykket. (Overside mat eller glinsende)..... 43.
43. Oversiden bleg, grønlig eller gulagtig, sjælden med mørkere Strøg. 2. Følehornsled tyndt stavdannet, overalt af ens Tykkelse, sjælden svagt tykkere mod Spidsen..... 41. *Orthotýlus*.
 Oversiden helt eller delvis sortfarvet. 2. Følehornsled oftest tykkere mod Spidsen, undertiden knippelformet..... 44.
44. Inderste Følehornsled saa langt som Hovedet. Overside dels sort, dels lysfarvet. 40. *Cyrtorrhínus*.
 Inderste Følehornsled kortere end Hovedet. Overside helt sort eller dog mørkbrunlig..... 45.
45. Overside glinsende. Ben klart gule. 39. *Mecómma*.
 Overside mat. Ben sorte eller i det højeste delvis rødlig..... 43. *Heterocórdylus*.

9. Gruppe.

46. Øjne smaa og lidet udstaaende. Hoved lige fremstrakt. Forbryststykkets Siderande fortil skarpe ..... 50. *Amblytýlus*.
 Øjne større, oftest stærkt kugleformet udstaaende. Hoved mere eller mindre nedbøjet. Forryggens Siderande i Almindelighed stumpe. 47.
47. Hoved over de stærkt kugleformet udstaaende Øjne næsten saa bredt som Forryggen bagtil. Forryggens Siderande indbuede. 46. *Conostéthus*.
 Hoved over Øjnene langt smallere end Forryggen bagtil ..... 48.

48. Klør yderst korte, stærkt seglformet krummede
51. *Macrotylus*.
Klør temmelig lange, næsten lige eller kun
noget krummede mod Spidsen ..... 49.
49. Oversiden ensartet blaagrønlig. Klør krum-
mede fra Midten og udefter .... 47. *Placochilus*.
Oversiden anderledes farvet. Klør næsten lige. 50.
50. Hoved og Forryg med skarp sort eller mørk
Tegning ..... 48. *Hoplomachus*.
Hoved og Forryg ensfarvet lyse eller kun med
udviskede, mørke Skygger ..... 51.
51. Krop næsten linedannet-forlænget. Snabelen
naar kun forbi Mellemhofterne. Forryggen
Sider svagt indbuede. Bagskinneben svagt
tornede ..... 45. *Oncotylus*.
Krop mere oval. Snabelen naar forbi Baghof-
terne. Forryggen Sider ikke indbuede. Bag-
skinneben kraftig tornede .... 49. *Megalocoleus*.

10. Gruppe.

52. 2. Følehornsled kortere eller dog ikke længere
end 3. Led. Snabelen naar kun lige forbi
Forhofterne. Forryggen Bagrand næsten vin-
kelformet indskaaret bagtil i Midten. (Hos
Hannen er 2. Følehornsled hakkeformet udvi-
det ved Spidsen, og For- og Bagskinneben
krummede) ..... 52. *Harpocera*.
2. Følehornsled længere end 3. Led. Snabelen
meget længere. Forryggen Bagrand jævnt
indbuet eller næsten lige. (Følehorn og Ben
ikke paafaldende forskellige hos Han og Hun). 53.
53. 2. Følehornsled tendannet fortykket 56. *Atractotomus*.
2. Følehornsled sædvanlig tyndt stavdannet og
overalt af ens Tykkelse, sjælden en Del tyk-
kere mod Spidsen ..... 54.
54. Ben blege, ikke sortprikkede ..... 55.
Skinneben sortprikkede eller Laarene næsten
helt mørke; sjælden med helt blege Ben og
kun en mørkere Prik eller Plet ved Laarets
Spids ..... 56.
55. 2. Følehornsled delvis sortfarvet, ikke 3 Gange
saa langt som inderste Led. ♂ stærkt for-
længet, fuldtvinget. ♀ kortere, kortvinget og
jordloppelignende ..... 53. *Byrsoptera*.
2. Følehornsled helt blegt, mindst 3 Gange saa
langt som inderste Led. Begge Køn stærkt
forlængede, fuldtvingede ..... 54. *Phylus*.
56. Hoved bredt. 2. Følehornsled kortere end Ho-
vedet er bredt over Øjnene... 59. *Chlamydatus*.

- Hoved smallere. 2. Følehornsled længere end Hovedet er bredt over Øjnene ..... 57.
57. Skinnebenenes Torne udgaar næsten alle fra sorte Prikker. Følehorn ens hos Han og Hun (Farven dog undertiden noget forskellig). Hoved ikke forlænget..... 58.
- Skinneben ikke sortprikkede, men oftest mørke mod Spidsen. 2. Følehornsled traaddannet tyndt og blegt hos Hunnen, kraftig stavdannet og sort hos Hannen. Hoved noget forlænget ..... 57. *Criócoris*.
58. Øjnene (under god Forstørrelse) som granulerede af de temmelig udstaaende Facetter. Skinnebenenes Knæregion næsten altid bleg. 55. *Psállus*.
- Øjnenes Facetter mere eller mindre aflattede. Skinneben næsten altid mørke ved Knæet... 59.
59. Hoved bredere. Klør korte, stærkt krummede. Bagfodens 2. og 3. Led ligelange .. 60. *Neócoris*.
- Hoved smallere. Klør temmelig lange og svagere krummede. Bagfodens 2. og 3. Led knap lige lange ..... 58. *Plagiognáthus*.

1. *Pithanus* Fieb.

Krop nøgen, utydelig punkteret, stærkt forlænget, næsten linedannet. Hoved lodret nedbøjet, set fra Siden næsten kuglerundt. Inderste Følehornsled kort og tykt; de øvrige Led tynde, traadformede; 2. Led 4 Gange saa langt som inderste Led. Ben temmelig kraftige, ens udviklede.

Særlig paa Græsser. Fuldtvingede Individuer sjældne.

1. *P. Maërkeli* H. Sch. (Fig. 123 *a, b*). Sort. Yderste Halvdel af Følehornenes inderste Led, Halvdækvingerne mod Siderne og *Connexivum* hvidliggule; ved hvert Øje oftest en smal, lys, noget skraatstillet Tværstrib. Ben rødlig. Hos fuldtvingede Ekspl. tager den hvidlige Farve paa Halvdækvingerne hyppig Overhaand, og Forbryststykket er meget mere udvidet bagtil. L. $4\frac{1}{2}$ — $5\frac{1}{2}$ mm.

Almindelig overalt paa Enge; næsten altid kortvinget.

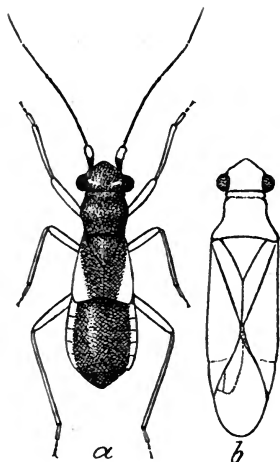
2. *Miris* Fabr.

Fig. 123. a Kortvinget *Pithanus Maerkeli* H. Sch. b Omrids af Kroppen af et langvinget Ekspl.

Krop stærkt forlænget, næsten linedannet. Inderste Følehornsled tykt, lidt krummet og tæt korthaaret; 2. Led længst, meget smalle end inderste Led, men dog noget tykkere end 3. og 4. Led. Bagfodens inderste Led omtrent dobbelt saa langt som 2. Led. Farve meget ubeständig, fra bleggul og rødligbrun til græsgrøn hos samme Art.

Ofte overvintrende; særlig paa tørre Græsmarker.

Oversigt over Arterne.

1. Baglaar paa Undersiden mod Spidsen med en mindre og en større, noget krummet, spids Torn ..... 1. *calcarátus*.
Baglaar uden Torne ..... 2.
2. Baglaar pludselig smallere lidt foran Spidsen.
2. Følehornsled tydelig længere end 3. og 4. Led tilsammen ..... 2. *virens*.
Baglaar ikke pludselig tilspidsede. 2. Følehornsled ikke længere end 3. og 4. Led tilsammen 3.
3. Inderste Følehornsled længere end Forbryststykkets Forrand. Baglaar over Midten dobbelt saa tykke som ved Spidsen ... 3. *lævigátus*.
Inderste Følehornsled ikke længere end Forbryststykkets Forrand. Baglaar over Midten kun lidet tykkere end ved Spidsen .. 4. *holsátus*.

1. *M. calcarátus* Fall. (Fig. 124). Let kendelig ved Baglaarenes 2 Torne. 2. Følehornsled ubetydelig længere end 3. og 4. Led tilsammen; inderste Led kun lidet tykkere end Forlaarene. L. 7—8 mm.

Almindelig.

2. *M. vírens* Linn. Inderste Følehornsled tæt behaaret, kort og temmelig kraftigt, tydelig tykkere end Forlaarene; 2. Led temmelig kraftigt, svagt tykkere mod Roden. L. 8—9 mm.

Ikke sjælden.

3. *M. lævigátus* Linn. Inderste Følehornsled temmelig langt og slankt, længere end Hovedet; 2. Led (i alt Fald hos Hunnen) tydelig tykkere mod Roden og omtrent saa langt som 3. og 4. Led tilsammen. Bagskinneben som hos foregaaende Art noget krummede nedenfor Roden. Forbryststykket længere end bredt. L. $7\frac{1}{2}$ — $8\frac{1}{2}$ mm.

Almindelig.

4. *M. holsátus* Fabr. Inderste Følehornsled temmelig kort og tykt, omtrent saa langt som Hovedet, yderst korthaaret (hos de øvrige Arter temmelig langhaaret); 2. Led ikke tykkere mod Roden og noget kortere end 3. og 4. Led tilsammen. Forbryststykket ikke længere end bredt. Bagskinneben lige. L. 7—8 mm.

Temmelig almindelig.

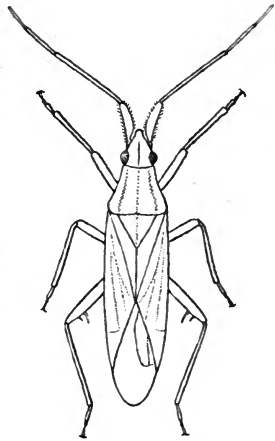

Fig. 124. *Miris calcaratus* Fall.

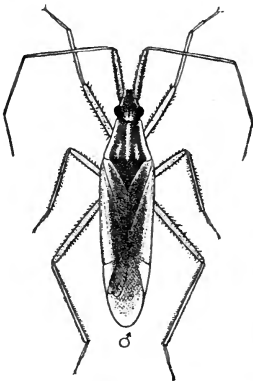
3. *Megaloceróa* Fieb.

Omtrent som foregaaende Slægt, men let at adskille ved, at Oversiden ikke er kendelig punkteret og ved, at Forryggen fortil har tydelige og delvis ret skarpt begrænsede, lave Tværbuler (Halsbuler), der oftest er adskilte i Midten af en lav og noget utydelig Længdekøl, som gaar fra Forryggens Forrand til dens Bagrand.

Oversigt over Arterne.]

1. Inderste Følehornsled længere end Forbryststykkets Forrand (Hunnen) eller endog meget længere (Hannen). Baglaar meget lange (Noto-stíra Fieb.) ..... 1. errática.
- Inderste Følehornsled omtrent saa langt som Forbryststykkets Forrand. Baglaar ikke særlig lange (Trigonotýlus Fieb.) ..... 2.
2. Følehorn rødlige, nøgne. Bagfodens inderste Led saa langt som de to følgende Led tilsammen ..... 2. ruficórnis.
- Følehorn bleggørnlige, finhaarede. Bagfodens inderste Led kortere end de to følgende Led tilsammen ..... 3. psammécólor.

1. *M. errática* Linn. (Fig. 125). Oversiden hyppig, særlig hos ♂, med udbredt sort Længdetegning (fra smalle

Længdelinier paa Hoved og Forryg til næsten helt sort Overside; ofte er ogsaa Følehornene delvis mørke). Sædvanlig er ♀ noget lysere og mangler undertiden fuldstændig den mørke Tegning. Forbryststykket mindst saa langt som bredt. De stærkt forlængede Baglaar sædvanlig af ens Tykkelse fra Rod til Spids. Bagskinneben indvendig længere og tættere behaarede end udvendig. Hos ♂ er inderste Følehornsled meget stærkere forlænget end hos ♀. L. $7\frac{1}{2}$ — $8\frac{1}{2}$ mm.

Fig. 125. *Megalocera erratica* Linn. Han.

Af denne Art er der beskrevet en Høst- eller Efteraarsform („Sæsondimorfisme“), der, i alt Fald hvad Hunnen angaar, i meget afviger fra den typiske Form (Føraarsformen?) og helt gør Indtryk af at være en egen Art (*M. ochracea* var.?). I Virkeligheden er denne Form højst sandsynlig en hidtil ubeskreven Art. Forfatteren af denne Bog har en Række af ♀♀ af denne Form, men det har ikke været muligt at finde en tilsvarende Han. De foreliggende Ekspl. af Hunnen er ganske overensstemmende i følgende Forhold: Følehorn og Ben

(særlig inderste Følehornsled, Baglaar og Bagskinneben) betydelig kortere og tykkere; Følehornenes to inderste Led noget rødlig. Kroppens Overside gulhvidlig, med mere eller mindre udbredt rødligt Skær, ofte helt rødlig, saaledes at kun Forbryststykkets Siderande og noget op-højede Midtlinie samt Halvdækvingernes Ribber er hvidlige; naar undtages Hovedets Midtfure bagtil og undertiden Ydersiden af inderste Følehornsled mod Roden, mangler den mørke eller sorte Farve fuldstændig. Ben ofte med rødligt Skær. Ikke sjælden i Randers- og Silkeborgegnen. (I øvrigt funden baade i Mellemeuropa, Skandinavien og Finland; sandsynligvis drejer det sig om en Art indenfor Underslægten *Trigonotylus*).

2. *M. ruficórnis* Fourcr. Bleggrønlig. Let kendelig paa de rødlig Følehorn, der med Undtagelse af inderste Led er helt nøgne. Temmelig smal. Følehornenes 2. Led kortere end 3. og 4. Led tilsammen. Forbryststykket lidt bredere end langt. Mellemben temmelig svage. Bagskinneben svagt haarede, og Behaaringen ikke stærkere paa Indersiden end Ydersiden. Vor mindste Art. L. ca. 5 mm.

Ikke sjælden; baade paa Græsser og Trær.

3. *M. psammácolor* Reut. Som foregaaende, men større (L. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$ mm) og bredere og Følehornene, som hele Kroppen, blegt grønliggule (undertiden dog svagt rødlig mod Spidsen); Baglaar i Modsætning til foregaaende Art svagt eller slet ikke afsmalnede mod Spidsen; Bagskinneben tydeligst haarede paa Ydersiden; desuden er Følehornene tydelig haarede, inderste Led mindre forlænget og 2. Led omtrent saa langt som de to yderste Led tilsammen.

Hidtil ret sjælden; paa Klitgræsser; Fanø, Bornholm, Tidsvilde.

[En fjerde Art, *M. recticórnis* Fourcr. (*lineáris* Füssl.), kan muligvis findes hos os, da den i Tyskland er truffen saa langt nordpaa som ved Rostock. Den er navnlig let kendelig ved, at Følehornene er en Del længere end Kroppen, ved, at inderste Led er længere end Forryggen og ved, at Hovedet er meget længere end bredt. Iøvrigt er den den smallest liniedannede blandt Miriderne. Farven sædvanlig bleggulgrønlig. L. 7—10 mm].

4. *Teratócoris* Fieb.

En ejendommelig Slægt, hvis Arter, naar de forekommer i kortvingede, myrelignende Former, kun kan erkendes som hørende til de Miris-agtige Tæger ved en kort Længdefure foran en noget svag Tværfure mellem Øjnene samt ved det lange inderste Led paa Bagfoden. Øjnene støder ikke tæt til Forbryststykkets Forhjørner. Inderste Følehornsled stærkt forlænget, noget tyndere mod Spidsen. Forryggen noget grubeagtig nedtrykket paa hver Side lidt bag Midten. Membran ofte stærkt afkortet.

Paa græsrigge Steder og særlig paa Halvgræsser.

Oversigt over Arterne.

- Følehornenes 3. Led omtrent halvt saa langt som
2. Led. Forbryststykkets Sider paa det nærmeste rette ..... 1. Sāundersi.
Følehornenes 3. Led omtrent $\frac{4}{5}$ saa langt som
2. Led. Forbryststykkets Sider tydelig indbuede
bag Midten ..... 2. antennátus.

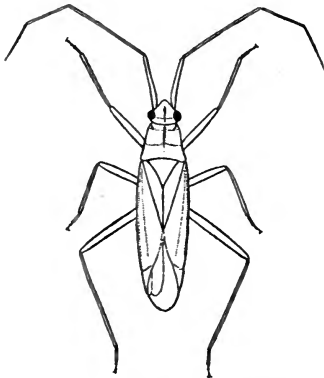

Fig. 126. *Teratocoris Saundersi*
Dgl. & Sc.

1. T. Sāundersi Dougl. & Sc. (Fig. 126). Grønlig eller grønliggul; Hoved og Forryg med en sort eller brunlig Midtstreg, der hos ♂ oftest ogsaa fortsættes langs Scutellum; Forryggen desuden med en lille sort Streg ved Forhjørnerne. Øjne ikke særlig store, og Panderegionen imellem dem temmelig bred og med svagt Tværedtryk. Følehornenes inderste Led tydelig haaret.

Forryggens Tværnedtryk lidt bag Midten temmelig svagt. Cuneus hos den langvingede Form tydelig afgrænset fra Corium. ♂ og ♀ omtrent af ens Længde ($5\frac{1}{2}$ —6 mm).

Særdeles sjælden; de faa Eksemplarer, der foreligger her fra Landet, menes at være tagne i Horsenseggen.

2. T. anten natus Boh. Grundfarven omtrent som hos foregaaende Art, men varieret med rødlig og brunlig til sort Tegning: Hoved sort, med en bleg Plet ved Øjnene; Scutellum sort og Forryggen sort paa langs og paa tværs, ofte i saa stor Udstrækning at kun Baghjørnerne er blege; Halvdækvinger langs Sømmen (særlig Clavus og Corium bagtil) mere eller mindre mørke, iøvrigt med nogen rødlig Længdetegning. Øjne store og temmelig stærkt hvælvede og udstaaende; Panderegionen mellem dem temmelig smal og med dybt Tværnedtryk. Følehorn nøgne. Forryggens Tværnedtryk bag Midten dybt og skarpt. Ingen tydelig Grænse mellem Cuneus og Corium. ♂ meget mindre end ♀. L. ♂ ca. 4 mm; ♀ 6—7 mm.

(Ovenstaaende Beskrivelse gælder den typiske Form. Arten er meget ubeständig i Form, Farve og Størrelse, saa meget mere som Kønsmorfismen er stor; ofte er saaledes den mørke Tegning meget indskrænket. Schiødtes T. notatus hører til denne Art som Varietet).

Ikke sjælden.

[Under Miriderne hører en Slægt, *Acétropis* Fieb., der kan kendetegnes ved, at den har et temmelig dybt Tværnedtryk bagved Øjnene (Hovedets Længdefure mangler), hvorved den noget ligner Slægten *Teratocoris*. Forbryststykket er bredere end langt, har noget afbøjede, skarpt og bredt udfladede Siderande, fremtrukne Forhjørner og spidse, noget opadrettede Baghjørner. Halvdækvinger med kraftige, ophøjede Ribber og oftest ufuldstændig udviklet Cuneus og Membran. Fødder lange; Bagfodens inderste og yderste Led næsten lige lange, medens 2. Led er kort. — Af denne Slægt kan vi med Sikkerhed vente at finde mindst én Art hos os; mulig har vi to Arter, der kan adskilles saaledes:

Forryggen med skarp, ophøjet Midtkøl fra Forrand til Bagrand. Utydelig haaret. ♂ og ♀ forskellige, særlig i Farve. L. 6—7 mm. (Funden ved Rostock) ..... *A. carinata* H. Sch.

Forryggen kun fortil med tydelig Midtkøl. Spredt og opret mørkhaaret. ♂ og ♀ mindre forskellige. L. 5—6 mm. (Funden ved Husum)....

A. Gimmertháli Flor.]

5. *Leptotérna* Fieb.

Afviger fra de foregaaende Slægter ved de stærkt kugleformet udstaaende Øjne samt ved Oversidens oprette og temmelig tætte Behaaring. Hoved, Forryg og Scutellum som Regel stærkt sortplettede. Halvdækvinger overvejende rødligbrune, men Tegning og Farve i Almindelighed meget ubestandige.

Forekommer paa lignende Lokaliteter som de foregaaende Slægter.

Oversigt over Arterne.

Overside, Følehorn og Ben temmelig langhaarede. Følehorn lange..... 1. *dolobráta*.
Overside, Følehorn og Ben korthaarede. Følehorn kortere ..... 2. *ferrugáta*.

1. *L. dolobráta* Linn. (Fig. 127). Hoved, Forryg og Scutellum sorte; en større Plet ved hvert Øje, to Smaapletter i Nakken og én fortil paa Hovedet, Forryggenes Sider og en uregelmæssig Midtstribe samt Scutellum i Midten, navnlig bagtil, gulagtige. De rustfarvede Halvdækvinger med temmelig brede, gule Siderande.

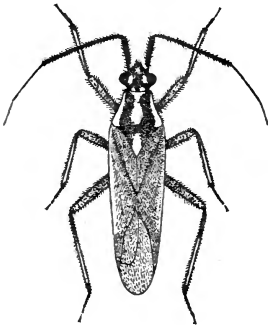

Fig. 127. *Leptoterna dolobrata* Linn.

2. Følehornsled meget langt, ikke tykkere mod Roden. ♀ ofte kortvinget, blegere og bredere end ♂. L. 8—9 mm.

Almindelig.

2. *L. ferrugáta* Fall. Som foregaaende, men noget smalle og med mere udviskede Farver. Inderste Følehornsled hos ♀ tykkere end hos ♂; 2. Led hos ♀ ligeledes for-

tykket, men noget afsmalnet mod Spidsen. Hovedet paa hver Side med en gul Streg. Forryg bagtil ofte helt gulagtig. Halvdækvinger med smalt gulrandede Sider. ♀ oftest kortvinget. L. 8—9 mm.

Almindelig.

6. *Monalócoris* Dahlb.

Oval. Hoved kortere end bredt, bagtil med ophøjet Kant (Nakkeliste). Følehornenes inderste Led omtrent af samme Længde som Hovedet; 2. Led henimod 3 Gange saa langt, tykkest mod Spidsen; 3. Led meget kortere end 2. Led.

Paa Bregner.

1. *M. filicis* Linn. (Fig. 128 a). Begbrunlig, glinsende, fint gulagtig haaret. Hoved, Skuldre og Forryggens Forrand samt Coriums

Yderside og Rod okkergule. Følehorn og Ben gulagtige, men Spidsen af 2. Følehornsled og hele 3. og 4. Led samt Spidsen af Fødderne og ofte ogsaa af Skinnebenene mørke. Forryggen temmelig grovt

punkeret. L. 2—2½ mm.

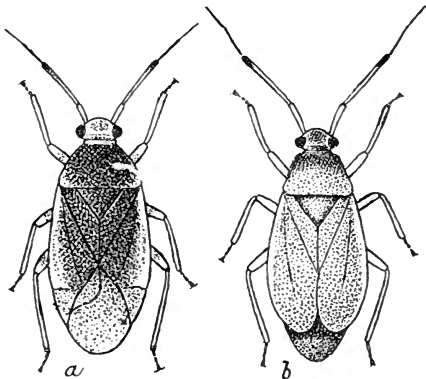

Fig. 128. a *Monalocoris filicis* Linn. b *Bryocoris pteridis* Fall.

Ikke sjælden; særlig paa *Pteris* (Ørnebregne), men ogsaa paa *Lastræa* og *Polypodium*.

7. *Bryócoris* Fall.

Som foregaaende Slægt, men Kroppen mere forlænget og Hovedet med kraftig Nakkeliste. Føle-

hornene længere og tyndere og inderste Led betydelig længere end Hovedet.

Ligeledes paa Bregner, særlig Ørnebregne.

1. Br. ptéridis Fall. (Fig. 128 b). Fint haaret; sjælden fuldtvinget. Den vingede, Anthocoris-lignende Form har Hovedet, Forryggen, Scutellum og Clavus mørkfarvede, Corium bleg, med svagt mørkere Baand foran Cuneus og noget lyspletet Membran. Den kortvingede Form er bleg, men har oftest mørkt Hoved og fortil mørk Forryg. Iøvrigt omtrent som Monalocoris filicis. L. $2\frac{1}{2}$ —3 mm.

Ikke sjælden.

8. *Pantilius* Curt.

Temmelig stor og kraftig bygget. Krop forlængt, næsten parallelsidet. Hoved med en Længdefure som hos Miriderne. Følehorn ret kraftige og lange; 2. Led meget længere end 3. og 4. Led tilsammen; 4. Led tyndere end 3. Led. Forryggen med baandformet (d. v. s. flad) Halsring. Ben forholdsvis korte; Bagfodens inderste Led ikke længere end 2. Led.

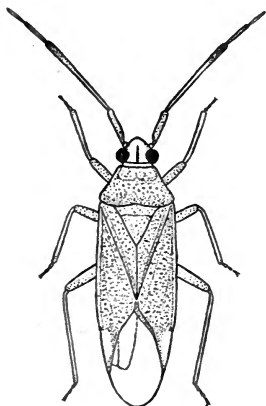

Fig. 129. *Pantilius tunicatus* Fabr.

eller endog helt sort Spids. L. 8—10 mm.

Ikke almindelig og i det hele ret stedegen.

Særlig paa Hassel og El, men iøvrigt paa mange andre Buske og Træer.

1. *P. tunicatus* Fabr. (Fig. 129). Grønlig, med rødlig eller rødligbrune Strøg, oftest mørk-prikket. Forbryststykket med skarpe Siderande. Følehorn og Ben blege, delvis rødlig; Følehornslæddene oftest med mørk

9. *Lopus* Hahn.

Krop langstrakt. Hoved kort. Øjne meget stærkt udstaaende. Forbryststykket bagtil knap dobbelt saa bredt som fortil, dets Sider fortil ret skarpt randede. 2. Følehornsled svagt tykkere mod Spidsen. Oversiden med temmelig skarp sort og gulrødlig Tegning.

1. *L. góthicus* Linn. (Fig. 130). Oversiden opret haa-ret, sort, med følgende orange-gule eller rødlige Tegning: en Plet ved hvert Øje, Forryggens Sider (navnlig fortil), Scutellumspidsen eller næsten hele Scutellum, Halvdækvingernes Sider (blegere) samt Cuneus (rødlig). Følehorn og Ben sorte, Skinneben dog ofte brunlige. En Varietet (*super-ciliósus* Linn.) er, med Undtagelse af den forreste Del af Halvdækvingernes Sider helt sort. L. 6—7 mm.

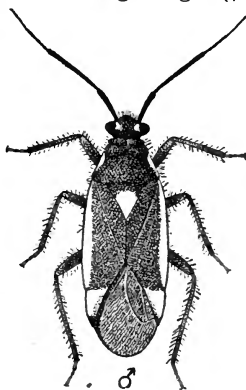

Fig. 130. *Lopus gothicus* Linn.

Almindelig paa tørre Marker og Skovsletter. Den er overordentlig ubeständig med Hensyn til Fordelingen af den lyse og den mørke Farve.

10. *Phytócoris* Fall.

Ligner en Del de to følgende Slægter, men Kroppen er slankere, Snabelen meget lang og naar helt forbi Baghofterne. Følehorn meget slanke og tynde; inderste Led sjælden kortere end Forryggen, børstehaaret. Baglaar særlig lange og temmelig kraftige. Membran (saavel som hele Oversiden

og Laarene) mere eller mindre marmoreret. Ikke sjældnen kortvinget.

Meget foranderlige Tæger.

Paa Buske og Træer og ofte paa Grenene og Stammerne, med hvis Farve deres egen falder godt sammen, navnlig hvor der er Lavarter tilstede. De angives at gøre Jagt paa Bladlus og Smaalærver. De er overordentlig bløde og skøre, og ved Indsamlingen og Præpareringen brydes Ben og Følehorn meget let af dem.

Oversigt over Arterne*).

1. Kun Forskinneben med 3 mørke Ringe; Mellemskinneben uden tydelige, mørke Ringe og Bagskinneben kun bredt mørke ved Roden .. 2.
Alle Skinneben mørkringede ..... 3.
2. Inderste Følehornsled tyndt og slankt, tyndest over Midten, temmelig langbørstet ..... 4. úlmi.
Inderste Følehornsled tykkere, tykkest i Nærheden af Midten, noget krummet, temmelig kortbørstet ..... 5. váripes.
3. Inderste Følehornsled med 3 sorte Streger paa langs, meget langt og slankt (saa langt som Forryggen og det halve Hoved tilsammen)... 3. pópuli.
Inderste Følehornsled mørkprikket eller mørkmarmoreret, sjældnen helt sort paa Undersiden, mindre stærkt forlænget ..... 4.
4. Oversidens Grundfarve grønlighvid. Forryggens Sider sorte, oftest under skarp Begrænsning indadtil. Halvdækvingerne sædvanlig med skarp, mørk Tegning. Inderste Følehornsled gerne helt mørkt underneden. Baglaar mindre stærkt forlængede ..... 1. tíliæ.
Oversiden mere rødbrunlig eller graalig og mindre skarpt mørkpletet. Forryggens Sider ikke skarpt sorttegnede. Inderste Følehornsled ikke helt sort paa Undersiden. Baglaar stærkt forlængede ..... 5.
5. Mellemskinnebenenes mørke Ringe smallere end de lyse Mellemlum (som hos tíliæ) ..... 2. longipénnis.
Mellemskinnebenenes mørke Ringe bredere end de mellemliggende lyse Partier ..... 6.

*) I denne Oversigt er et Par Arter medtagne (uden Nr.), som sikkert vil kunne findes her i Landet.

6. Inderste Følehornsled ikke længere end Forryggen; 2. Led stærkt forlænget. Forryggen lidet glinsende. L. 7 mm. Funden i Sønderjylland i Madskov..... Ph. intricátus Flor.
 Inderste Følehornsled længere end Forryggen; 2. Led ikke særlig stærkt forlænget. Forryggen glinsende. L. ca. 6 mm. Angivet fra Helsingborgegnen.... Ph. dimidiátus Kirschb.

1. Ph. tíliæ Fabr. Temmelig iøjnefaldende ved sin hvidlige Farve og skarpt mørke, mere eller mindre udbredte Plettegning; den lyse Farve er ofte temmelig grønlig; meget stærkt og tæt sorttegnede Individuer danner Varieteten marmorátus Dougl. & Sc. Inderste Følehornsled omtrent halvt saa langt som 2. (hvidlig ringede) Led. Skinneben temmelig skarpt lys- og mørkringede. L. 7—7½ mm.

Udbredt; særlig paa Træstammer.

2. Ph. longipénnis Flor. Ligner meget foregaaende, men er mere langstrakt, har mere graalig mørk Grundfarve og har aldrig skarpt begrænset sort Tegning langs Forrygens Sider, derimod ofte langs Bagranden. Mellemskinnebenenes sorte Baand eller Ringe smallere end de mellemiggende hvidlige Partier. Inderste Følehornsled oftest lysfarvet paa Undersiden. Øjne forholdsvis smaa. L. ca. 7 mm.

Sammen med foregaaende; men mindre almindelig.

3. Ph. pópuli Linn. (Fig. 131). Mere eller mindre stærkt mørkmarmoreret. Inderste Følehornsled meget slankt, uregelmæssig mørkprikket og desuden med 3 mørke Streger paa langs, mere end halvt saa langt som 2. Led; 2. og 3. Led hvidlige ved selve Roden. Skinnebenene oftest skarpt sort- og hvidligringede; de sorte Ringe mindst saa brede som de blege Partier. Øjne store. Meget foranderlig i Farve og Marmorering. L. ca. 7 mm.

Almindelig; særlig paa Træstammer.

4. Ph. úlmi Linn. Rødbrunlig; Marmoreringen ikke fremtrædende. Inderste Følehornsled tyndt og langt, knap tykkere end Forskinnebenene. Øjne kugleformet udstaa-

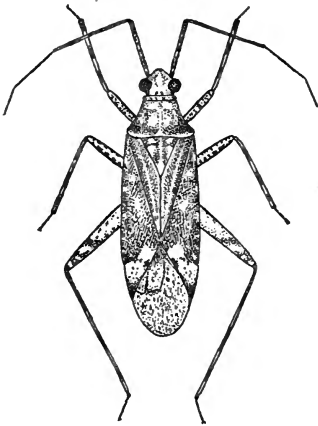

Fig. 131. *Phytocoris populi* Linn.

Scutellum med en bleg Midtlinie; Forryggen desuden oftest med en bleg Længdelinie mod hver Side. Inderste Følehornsled kortere og tykkere og en Del tykkere end Forskinnebenene. Øjne langt mindre hvælvede og udstaaende. Hoved næsten lige fremstrakt. Baglaar kortere og meget tykkere indadtil, og Bagskinnebenene ikke saa lange som hos foregaaende Art. Som *Ph. ulmi* ofte kortvinget. L. 5—6 mm.

Sjælden; forekommer f. Eks. i Egnen mellem Silkeborg og Randers.

11. *Megacœlum* Fieb.

Krop forlænget. Oversiden uden filtagtig tilliggende Behaarung. Følehornenes inderste Led saa langt som Forryggen; 2. Led omtrent $2\frac{1}{2}$ Gang saa langt som inderste Led. Forryggen ikke dobbelt saa bred bagtil som fortil. Følehornenes 3. og 4. Led saa tykke som 2. Led. Iøvrigt omtrent som den følgende Slægt.

ende. Hoved nedbøjet. Hoved, Forryg og Scutellum uden bleg Længdelinie i Midten. Baglaar meget lange, svagere fortykkede indadtil; Bagskinnebenene meget lange. En mere rødlig, skarpt plettet Form er Varieteten *floralis* Fabr. L. 6—7 mm.

Almindelig overalt, men særlig i Skovegne, hvor der er Eg og Birk.

5. *Ph. váripes* Boh. Af Farve omtrent som foregaaende, men Hoved, Forryg og sædvanlig ogsaa

1. *M. infúsum* H. Sch. Nøgen. Orangegullig, med rødlige eller brunlige Pletter. Roden af Clavus med en mørk Længdeplet. Corium med rødlige Rande, bagtil plettet eller mørk. Cuneus oftest rødlig. Hoved og Forryg ligeledes med rødlige Pletter. L. 7—8 mm.

Yderst sjælden; Ulfshale paa Møen (paa Lindeblomster). Angives at foretrække Fyr (*Pinus*-Arterne).

12. *Calócoris* Fieb.

Krop langstrakt, nøgen eller med filt- eller skællignende, let afgnidelig Haarbeklædning, ens hos begge Køn. Følehornenes inderste Led længere end Hovedet og rager langt udenfor Hovedets Spids; 2. Led godt dobbelt saa langt som inderste Led; 3. og 4. Led oftest meget tyndere end 2. Led. Forryggen bagtil mindst dobbelt saa bred som fortil. Membran ikke marmoreret.

Paa forskellige Planter; i Skove og paa Marker.

Oversigt over Arterne.

1. Cuneusspidsen temmelig skarpt begrænset sort eller mørk	2.
Cuneus ensfarvet lys eller dog kun utydelig mørk mod Spidsen	6.
2. Inderste Følehornsled meget slankt, i hele sin Længde af ens Tykkelse, saa langt som Hovedet er bredt over Øjnene	3.
Inderste Følehornsled kortere og navnlig tykkere, noget tendannet, oftest tydelig kortere end Hovedet er bredt over Øjnene	4.
3. Halsringen bredere end 2. Følehornsled. Halvdækvinger gulagtige, med sorte Pletter. 1. og 2. Følehornsled sorte	5. sexguttatus.
Halsringen lidt smallere end 2. Følehornsled. Halvdækvinger bleggule, smalt bruntribede paa langs. 1. og 2. Følehornsled gule	4. ochromélas.
4. Oversiden med halvopret sort Behaarung, overvejende grønlig farvet	3. Schmidtii.
Oversiden uden opret sort Behaarung, ikke grønlig farvet	5.

5. 3. Følehornsled kun lidet tyndere end 2. Led; 1. og 2. Led sorte. Halsringen meget smallere end 2. Følehornsled. Scutellum altid sort... 1. seticórnis.
3. Følehornsled meget tyndere end 2. Led; 1. og 2. Led smudsig brunliggule, kun Spidsen af 2. Led mørk. Scutellum ikke sjælden helt eller delvis lys ..... 6. fulvomaculátus.
6. Oversiden næsten altid med rosenrødlige Pletter, iøvrigt grønlig ..... 7. roseomaculátus.
- Oversiden grønlig eller grønliggul, højst med graalige eller rødlige Skygger, aldrig skarpt rødlig plettet ..... 7.
7. 3. Følehornsled paa det nærmeste saa tykt som 2. Led. Halsringen smallere end 2. Følehornsled..... 2. lineolátus.
3. Følehornsled meget tyndere end 2. Led. Halsringen omtrent saa bred som 2. Følehornsled. Overside delvis med halvoprette mørke Haar. 8.
8. Inderste Følehornsled temmelig tykt og kort, kortere end Hovedet er bredt over Øjnene, ikke mørkfarvet ved Roden. Yderste Følehornsled kortere end 3. Led. 6—7 mm ..... 8. bipunctátus.
- Inderste Følehornsled temmelig langt og slankt, omtrent saa langt som Hovedet er bredt over Øjnene, mørkfarvet ved Roden. Yderste Følehornsled ikke kortere end 3. Led. 9—10 mm. 9. alpéstris.

1. *C. seticórnis* Fabr. Hoved og Forryg sorte, glinsende. Forryggen rynket-punkteret, oftest med smalt gul Bagrand og en kortere eller længere gul Midtlinie. Halvdækvinger brune eller sorte, hyppigst med blege Sider mod Skuldrene, sjælden næsten helt graaliggule. Cuneus rødlig, med sort Spids. Skinneben temmelig kraftig tornede. 1. og 2. Følehornsled sorte, meget sjælden (hos lyse Varieteter) noget lergule. Laar sorte eller mørkrødlige. L. 7—9 mm.

Almindelig overalt.

2. *C. lineolátus* Goeze (*chenopódii* Fall.). Ensfarvet blegt graaliggrønlig. Forryggen undertiden med 2 smaa, runde, sorte Prikker lidt foran Midten; undertiden er Scutellum langs Midten, Clavus og Corium paa langs ad Rib-

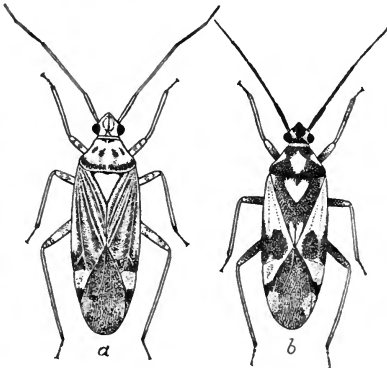
berne og mod Spidsen noget brunlige eller svagt mørkt længdeskyggede. Hoved og Forryg glinsende, temmelig kraftig punkterede. Ben og Følehorn overvejende grønlig-gule, Laar mod Spidsen noget sortprikkede, Skinneben ret kraftig tornede. L. 8—9 mm.

Almindelig; særlig paa Melde og beslægtede Planter. Denne og den foregaaende Art betragtes af nogle som Repræsentanter for en særlig Slægt (*Adelphocoris* Reut.).

3. *C. Schmidtii* Fieb. (*bimaculatus* H. Sch.). Blaalig- eller gulgrønlig, med næsten opret mørk Behaarung, mørk-plettet. Hoved med 2 Prikker og en Y-formet Tegning sortagtige; Forryggen med 2, nærmest firkantede, Pletter paa Midten, Skulderhjørnerne og en Stribe paa hver Side ved Roden sorte; Scutellum med mørk Rod og Midtlinie. Følehorn og Ben overvejende lyse; Følehorn lange og slanke; 3. og 4. Led tilsammen længere end 2. Led; 2. Led mod Spidsen og 3. og 4. Led mørke. Laarenes Spids og Skinnebenenes Rod rødlike. L. ca. 7 mm.

Yderst sjælden. En sydlig Art, der en enkelt Gang er taget paa Hassel i Boserup Krat.

4. *C. ochromelas* Gmel. (*striatellus* Fabr.). (Fig. 132 a). Bleggul og let kendelig ved, at Halvdækvingernes blege Ribber er sømmede af mørkere eller lysere brunlige Linier, saa Halvdækvingerne faar et finstribet Udseende. Forryggen tværs over Midten med 4 (undertiden 2 og 2 forenede) sorte Pletter og et i

Midten afbrudt sort Tværbaand langs Bagranden. Hoved brunspraglet. Følehorn og Ben overvejende blege; Føle-

horn og Ben overvejende blege; Føle-

horn meget slanke og tynde; Laar, særlig de bageste, rødlig ringede; Skinneben fint tornede. L. 7—8 mm.

5. *C. sexguttátus* Fabr. (Fig. 132 b). Ligeledes letkendelig. Bleggul, iøjnefaldende sortpletet. Hoved sort, med en lys Streg ved hvert Øje. Forryg sort; den temmelig brede Halsring, tildels Siderandene samt en større Plet i Midten gule. Scutellum kun mørk ved selve Roden. Clavus sort, med lys Spids. Corium med en stor mørk Plet bagtil, der ofte flyder sammen med en mørk Plet langs Sideranden. De slanke Følehorn sorte eller dog mørke; Laar overvejende mørke. Ligesom hos foregaaende Art er Oversiden næsten nøgen eller dog kun tyndt filtagtig haaret og derfor temmelig glinsende. L. 7—8 mm.

Almindelig overalt.

6. *C. fulvomaculátus* De G. Lysere eller mørkere brunlig eller næsten sort, temmelig matfarvet og tæt nedliggende filtagtig lyshaaret. Halvdækvinger ofte lysere mod Siden eller endog som det meste af Hoved og Forryg helt lysbrunlige; Hoved med en lys Plet ved hvert Øje. Forryg fra helt sort til brunliggul med 2 sorte Pletter paa Midten. Scutellum sort, ofte med lys Spids eller endog helt blegfarvet. Cuneus sædvanlig rødliggul, med sort Spids. Følehorn og Ben overvejende urent rødliggule; Baglaar mørk- eller rødligspragtede. L. 6—7 mm.

Almindelig, særlig i Skove.

7. *C. roseomaculátus* De G. Gulgrønlig, med rosenrødlig plettet Overside. Hoved mørkt eller rødtligt, med en bleg Stribe ved hvert Øje. Forryg hos ♂ ofte med en brunlig Stribe paa hver Side ved Midten og noget mørkere fortil. Scutellum ofte temmelig stærkt brunlig eller rødlig tegnet. Clavus rødlig, med grønligfarvet Spids. Corium med 2 rødlige, undertiden sammenflydende, langagtige Pletter mod Spidsen. Følehorn og Ben mere eller mindre rødlige. L. 7—8 mm.

Almindelig overalt.

8. *C. bipunctátus* Fabr. En gulgrønlig, undertiden lidt rødlig skygget Art, der minder om *C. lineolatus* og *C. alpestris*, men er meget mindre end disse. Halsringen saa bred som 2. Følehornsled. Forryggen oftest med 2 smaa, runde, sorte Prikker lidt foran Midten. Følehorn og Ben grønliggule. L. 6—7 mm.

Almindelig overalt.

9. *C. alpéstris* Mey. Ensartet grønlig eller grønliggul, temmelig forlænget. Oversidens halvoprette, ret bløde, mørke Behaarung mest iøjnefaldende ved Forryggens Sider og Halvdækvingernes Sider mod Roden. Halsringen lidt tykkere end 2. Følehornsled. Yderste Følehornsled mindst saa langt som 3. Led. L. 9—10 mm.

Denne store, let kendelige Art er hidtil kun fundet i Løjstrup Skov ved Langaa. Den er nærmest et Bjærgdyr.

[Uden Tvivl har vi ogsaa *C. affínis* H. Sch., der er fundet ved Rostock og i Holsten eller Sønderjylland (et enkelt Ekspl.): Ensfarvet grønlig, tilliggende tæt sorthaaret. Inderste Følehornsled ensfarvet lyst, 2. Led mod Spidsen bredt mørkfarvet. Membran mørkbrunlig, med lysere, grønne Ribber. Bagkropsryggen sortagtig; Connexivum lys. L. 7—8 mm].

13. *Closterotómus* Fieb.

Som *Calocoris*, men Hovedet lidt mere forlænget. Navnlig dog forskellig fra denne Slægt ved 2. Følehornsled, der er knippelformet fortykket mod Spidsen. Forbryststykket fortil stærkt afsmalnet, bagtil næsten 3 Gange bredere end fortil; Siderne svagt indbuede.

1. *Cl. biclavátus* H. Sch. (*bifasciátus* Hahn). (Fig. 133 a). Langstrakt, næsten parallelsidet, brunlig sort eller sort, guldgult tilliggende haaret. Forryg fint tværrynket, ofte med gul Bagrand. Scutellum med lys Spids. Corium ved Roden og langs Sideranden samt en Randplet bag Midten blegere eller lyse. Cuneus klart rødliggul, med mørk Rod og Spids. Membran overvejende røgfارvet. Føle-

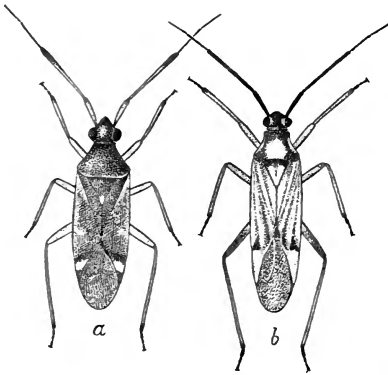

Fig. 133. *a* *Closterotomus biclavatus* H. Sch. *b* *Pycnopterna striata* Linn.

horn og Ben rødlig-gule; inderste Følehornsled ofte sort; 2. Leds knippelformede Fortykkelse sort; 3. Leds Spids mørk; Laarene sædvanlig mørkere end Skinnebenene; disses yderste Spids mørk. L. ca. 7 mm.

Paa Træer og Buske i Skove; hidtil kun fra Silkeborg, Ry og Laurberg, men sikkert mere udbredt i Jylland.

14. *Pycnoptérna* Fieb.

Staar ligeledes *Calocoris* meget nær, men Snabelen er kortere og naar ikke forbi Mellemhofterne. Bagfodens inderste Led tykkere end de følgende. Kroppen meget langstrakt. Halvdækvinger lys- og mørkstribe paa langs. Farve og Tegning meget ubestandige.

1. *P. striáta* Linn. (Fig. 133 *b*). Hoved og Forryg sorte; Hoved med en lys Plet ved hvert Øje, og Forryggen i Midten med en gulagtig Plet, der ofte udvider sig over næsten hele Forryggen. Scutellum gul, ved Roden og langs Midten eller overvejende sortfarvet. Halvdækvingerne gulagtige eller orangerødlige, længdestribede af de lyse Ribbers mørke Indfatning. Cuneus helt gul- eller orangefarvet. Membran sodfarvet, med lyse Ribber. Følehorn sorte; inderste Led oftest rødligt og Roden af 3. Led gulagtigt. Ben rødlig; Fødderne sorte. L. 10—11 mm.

Hyppig i Skove, særlig paa Eg.

15. *Stenótus* Jak.
(*Oncognáthus* Fieb.).

Krop langstrakt, næsten parallelsidet. Øjne store, udstaaende. Forbryststykket mindst dobbelt saa bredt bagtil som fortil, med Halsring. Følehornenes inderste Led valseformet, tyndt, af samme Længde som Hovedet; 2. Led $2\frac{1}{2}$ Gang saa langt som inderste Led. Ben temmelig kraftige; Skinneben tornede; Bagfodens inderste Led meget længere end 2. Led, men ikke tykkere.

Paa græsrigte Steder, særlig tørre Enge.

1. *St. binotátus* Fabr. (Fig. 134 *a*). Orange- eller grønliggullig, tilliggende finhaaret. Forryggen sædvanlig med 2 sorte Pletter over Midten; Corium oftest med 1—2 mørke Længdestriber og mørk mod Spidsen. Membran røgfارvet, med lysere Ribber. Ben gulagtige; Skinneben mod Spidsen og Fødderne sortagtige. L. 6—7 mm.

Hyppig.

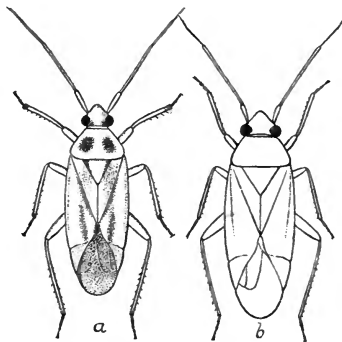

Fig. 134. *a* *Stenotus binotatus* Fabr.
b *Dichrooscytus rufipennis* Fall.

16. *Dichrooscytus* Fieb.

Krop langagtig;

Oversiden utydelig punkteret. Inderste Følehornsled knap saa langt som Hovedet og naar kun lige forbi Hovedets Spids; 2. Led tyndt, mindst 3 Gange længere; yderste Led meget kortere end 3. Led. Hovedet kun med tydelig Nakkelliste ved Øjnene, der er stærkt udstaaende. Forbryststykket kort

trapezformet, bagtil paa det nærmeste dobbelt saa bredt som fortil. Bagfodens yderste Led mindst lige saa langt som de to foregaaende tilsammen.

1. *D. rufipennis* Fall. (Fig. 134 b). Hoved og Forryg grønne. Scutellum mere eller mindre orangefarvet lys. Halvdækvinger blod- eller orangerøde, med grønlig Side- rande. Membran røgfartet, med rødlig Ribber. Under- side, Følehorn og Ben grønliggule, Følehorn dog rødlig mod Spidsen. L. ca. 6 mm.

Meget sjælden. Næsgaard paa Falster; Nordsjælland (Gelskovegnen). Holder særlig til paa Fyr.

17. *Lygus* Hahn.

Krop langagtig, oftest grønlig eller rødliggul, sjælden ret stærkt plettet, meget fint haaret; Over- siden, navnlig Forryggen, oftest temmelig kraftig og tæt punkteret. Halvdækvingerne dog mindre kraftig, men til Gængæld tættere punkterede. For- ryggen bagtil mindst dobbelt saa bred som fortil, dens Halsbuler lave og lidet fremtrædende; Hals- ringen oftest lidt smallere end 2. Følehornsled, der er meget slankt stavformet eller svagt fortykket mod Spidsen. Bagfodens yderste Led kortere end de to foregaaende Led tilsammen.

Oversigt over Arterne*).

1. 2. Følehornsled hos ♀ betydelig kortere, hos ♂ en Smule kortere end Hovedet er bredt. Ho- vedets Nakkeliste svag i Midten. 1. *rubicundus*.
2. Følehornsled sædvanlig længere end Hovedet er bredt, sjælden kun af samme Længde. Nakkelisten (med en enkelt Undtagelse) lige kraftig udviklet i hele sin Længde . . . . . 2.

*) De ikke nummererede Arter kan ventes at ville findes her i Lande

2. Nakkelisten mangler; i Stedet for findes en lille Tværfure ind mod hvert Øje. Baglaar lange og slanke, uden mørkere Ringe eller Pletter ud mod Spidsen ..... 10. pabulínus.
 Nakkelisten tilstede. Baglaar kortere og tykkere, oftest mørkringede eller mørkplettede mod Spidsen ..... 3.
3. Snabelen naar ikke forbi Mellemhofterne. Hoved temmelig bredt. Oversiden oftest stærkt sorttegnet. 2. Følehornsled betydelig kortere end Forryggen er bred bagtil, helt eller delvis mørkt ..... 4.
 Snabelen naar forbi Mellemhofterne eller endog Baghofterne. Hoved mindre bredt. Oversiden sjælden stærkt og skarpt mørktegnet. 2. Følehornsled oftest længere og lysfarvet ..... 5.
4. Oversiden teglrød, okkerfarvet eller gulagtig, med sort eller rustbrunlig Tegning. Coriums aller- yderste Siderand sortagtig ..... 2. Kálmi.
 Oversiden hyppigst mørkgrønlig, med mørk eller begbrunlig Tegning. Coriums yderste Siderand ikke mørk ..... 3. campéstris.
5. Ikke, eller kun delvis, grønlig farvet. I sidste Tilfælde er Forryggen stærkt og kraftig, noget spredt punkteret ..... 6.
 Grønlig, sjælden med olivenfarvet Tone. Forryggen fint og tæt punkteret ..... 9.
6. Skinneben i det mindste med en lille brunlig eller mørk stregagtig Plet paa Ydersiden ved Roden. Følehorn halvt saa lange som Kroppen (regnet fra Hovedspids til Membranspids); 2. Led kortere end Forryggen er bred bagtil. Forryggen kraftig, spredt punkteret. En højst foranderlig Art ..... 6. praténsis.
 Skinneben helt blege. Forryggen tæt punkteret. Følehorn oftest mere end halvt saa lange som Kroppen. Oversiden sædvanlig brunlig eller rødlig ..... 7.
7. Skinneben med temmelig lange, mørke Torne. 2. Følehornsled bredt mørkfarvet mod Spidsen, temmelig kort. Membran mørkspraglet. L. 4—5 mm. Angivet fra Madskov ved Sønderborg ..... L. atomárius Mey.
 Skinneben med svage, fine, lysfarvede Torne. 2. Følehornsled langt ..... 8.
8. 3. og 4. Følehornsled delvis mørke; 3. Led betydelig kortere end Hovedet er bredt over Øjnene; 2. Led mørkt mod Spidsen. Snabelen naar til Baghofterne ..... 4. cervínus.

- Følehorn lyse; 2. Led sjælden lidt mørkere mod Spidsen; 3. Led mindst saa langt som Hovedet er bredt over Øjnene. Snabelen naar et godt Stykke forbi Baghofterne .... 5. rubricátus.
9. 2. Følehornsled ikke længere end Forryggen er bred ved Roden ..... 10.
 2. Følehornsled betydelig længere end Forryggen er bred ved Roden ..... 12.
10. Skinnebenenes mørke Torne udgaar fra temmelig store, sorte Prikker. Laar mod Spidsen bredt rødligfarvede. Bleggrønlig, med mere eller mindre mørktegnet Overside. Membran-celler røgfvarvede mod Spidsen. L. ca. 5 mm. Angivet fra „Slesvig-Holsten“ .. L. limbátus Fall.
 Skinnebenenes Torne udgaar ikke fra mørke Prikker ..... 11.
11. Cuneus med mørkfarvet yderste Spids; Indervinklen ved Roden ikke mørk. L. 5—6¹/₂ mm. Funden i Tyskland, Norge og Sverrig .....
 L. Spinólæ Mey.
 Cuneus uden tydelig mørkfarvet Spids; Indervinklen ved Roden derimod oftest mørkfarvet.
 7. lucórum.
12. 2. Følehornsled højst lidt mørkere mod Spidsen. Clavus ikke mørkfarvet. Corium kun ved Inderhjørnet af Cuneus med en brunlig, tværstillet Plet. Clavus ensartet grønlig .....
 8. contaminátus.
2. Følehornsled bredt brunligt mod Spidsen. Oversiden mere mørkpletet; Forryggen bagtil og Clavus næsten altid mørk ..... 9. viridis.

1. L. rubicúndus Fall. Aflang. Gul- eller brunrødlig, undertiden noget mørkpletet, lidet glinsende, kort nedliggende silkehaaret. Følehorn knap halvt saa lange som Kroppen, rústfarvede, mørkere mod Spidsen; inderste Led temmelig kort; 2. Led saa langt som de ens lange 3. og 4. Led tilsammen. Forryggen fint og tæt punkteret. Bagkropsryggen sort; Connexivum lys; Bugen mere eller mindre mørkpletet. Membran røgfvarvet. Baglaar mørk-ringede mod Spidsen; Skinneben fint blegtornede. L. 5 mm.

Meget sjælden; Egnen mellem Hobro og Randers. Forekommer fortrinsvis paa Pil.

2. L. Kálmi Linn. (Fig. 135 b). Noget forlænget oval.

Sort- og lystegnet; Tegningen meget foranderlig, men ofte meget skarp. Finhaaret. Hoved gult, sædvanlig mørkplet i Midten. Forryggen i Midten og ofte ogsaa en Plet ved hver Side gule, iøvrigt sort. Scutellum mere eller mindre gul, særlig mod Spidsen og ved Siderne, ikke sjælden næsten helt sort eller helt gulagtig. Clavus mere eller mindre sort. Coriums bage-

ste Halvdel overvejende og Spidshalvdelen af Cuneus helt sort (hos en lys Varietet er kun Spidsen af Cuneus, en svag Plet paa Corium bagtil og Forryggens Halsbuler mørke). Issen (mellem Øjnene) kun lidet bredere end Øjet. Forryggen ikke kraftigere punkteret end Halvdækvingerne. L. ca. 4 mm.

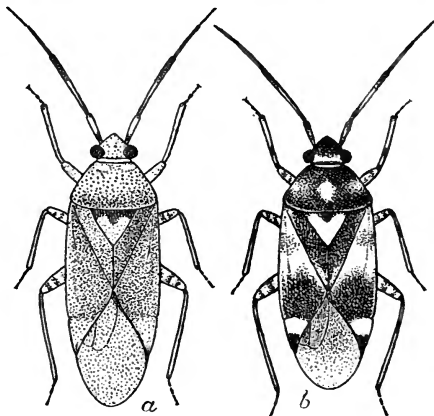

Fig. 135. a *Lygus pratensis* Linn. b *L. Kalmi* Linn.

Ikke sjælden; oftest paa Skærmpflanter.

3. *L. campéstris* Linn. (pastinacæ Fall.). Temmelig kort. Overvejende lysere eller mørkere grønlig, oftest med brunlig eller endog begsort Tegning. Issen næsten dobbelt saa bred som Øjet. Følehorn omtrent halvt saa lange som Kroppen; inderste Led noget mørkplet; yderste Led lidt kortere end 3. Led. Forryggen temmelig tæt og kraftig punkteret, kraftigere punkteret end Halvdækvingerne. Baglaar sjælden mørkringede mod Spidsen; Skinneben med mørke Torne. Som foregaaende meget foranderlig i Farve og Tegning. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Meget almindelig overalt, særlig paa Skærdblomster.

4. *L. cervinus* H. Sch. Noget forlænget. Brunlig gul, fint lyshaaret, sort eller brunlig plettet. Forryggen mere rødlig, fint og tæt punkteret. Scutellum mørk, med en Plet paa hver Side ved Roden samt en Midstreg lyse. Corium foran Membranroden med en mere eller mindre kraftig Tværplet. Cuneusspidsen mørk. Følehorn slanke, paa det nærmeste saa lange som Kroppen; 2. Led omtrent saa langt som Forryggen bred bagtil, længere end 3. og 4. Led tilsammen. Ben slanke; Laar mere eller mindre sorttegnede; Skinneben lystornede. L. ca. 4 mm.

Meget sjælden; Lolland. Holder sig særlig til Lind og Hassel, men træffes ogsaa paa *Onobrychis* o. a. Planter.

5. *L. rubricátus* Fall. Temmelig forlænget. Oversiden stærkt rødlig farvet, navnlig Forryggens Rande og Corium mod Spidsen; Cuneusspidsen ligeledes rødlig; Membran noget røgfartet. Forryggen tæt punkteret. Følehorn og Ben gulagtige, slanke; Følehorn saa lange som Kroppen; 2. Led særdeles tyndt, mindst saa langt som Forryggen er bred bagtil; Baglaar rødlige mod Spidsen. En af vore mindste Arter. L. 3—4½ mm.

Temmelig hyppig; særlig paa Rødgran.

6. *L. praténsis* Linn. (Fig. 135 a). Noget langstrakt. Overordentlig foranderlig, navnlig i Størrelse og Farve (L. 4½—7½ mm; Farve fra snavset grønliggul over rødligbrun til næsten blodrød; den rødlige Farve dog næsten altid overvejende, men noget strøgagtig udbredt). Næsten nøgen eller tydelig nedliggende lyshaaret. Følgende Kendetegn er temmelig konstante: Forryggen noget spredt, grovt punkteret, Halvdækvingerne (navnlig Corium) finere og tættere punkterede. Følehorn godt og vel halvt saa lange som Kroppen; 2. Led kraftigt, jævnt tykkere mod Spidsen, kortere end Forryggen er bred bagtil. Laar mere eller mindre mørkringede mod Spidsen; Skinneben temmelig tykke, sortornede. Navnlig Bagskinneben paa Ydersiden ved Roden med en lille brunlig mørk Streg. Coriums yderste, smalle Siderand sort.

En af vore aller almindeligste Tæger, der forekommer overalt. Adskillige af de utallige Varieteter og Afændringer er af flere Forfattere beskrevne som særskilte Arter (f. E. *artemissiæ*, *gemellátus*, *punctátus*, *umbellatárum* o. fl. a.), men alle mulige Overgange imellem dem forbyder en saadan Adskillelse.

7. *L. lucórum* Mey. Temmelig kort og hvælvet. Klart og ensfarvet grønlig; Corium dog ofte med en brunlig Plet ovenfor Membranroden. Membranen med en mørk Plet under Cuneusspidsen og med en større, mørk Plet ved Spidsen af den store Celle og overfor denne en tredje Plet ved Sideranden. Scutellum tværrynket. Halvdækvingernes Sider noget rundede. Følehornenes 2. Led saa langt som Forryggen bred bagtil. Baglaar temmelig tykke, kun sjælden mørk ringede mod Spidsen; Skinneben fint sorttornede; Bagskinneben noget krummede. L. 5—5½ mm.

Sjælden; enkelte Steder paa Fyn og i Jylland, paa *Artemisia*; dog ogsaa paa andre Planter, selv paa Træer som *El*.

8. *L. contaminátus* Fall. En større, forlænget, klart grønlig Art, hvis Overside er beklædt med meget fine, blege, nedliggende Haar. Corium ovenfor Membranen med en tværstillet, mørk Plet. Clavus ensfarvet grønlig. Membran med en røgfارvet Plet mod Spidsen af hver Celle og en lignende Plet under Cuneusspidsen. Issen (mellem Øjnene) meget smal; Hannens Øjne meget store. Følehorn tynde, betydelig mere end halvt saa lange som Kroppen; inderste Led slankt; 2. Led omtrent saa langt som Forryggen bred bagtil. Baglaar temmelig kraftige og fortykkede, svagt brunlig ringede mod Spidsen; Skinneben brunlig tornede (Tornene udspringer fra smaa, mørke Prikker); Bagskinneben lidt krummede. Forryggen temmelig kraftig tværrynket-punkteret. L. 6—7 mm.

Almindelig over hele Landet; særlig paa *El*.

9. *L. víridis* Fall. (*commutatús* Fieb.). Omtrent som foregaaende, men mere mørkteget. Forryggen langt finere tværrynket; dens Halsbuler bagtil i Midten med et **Π**-formet Indsnit (medens det tilsvarende Indsnit hos foregaaende Art er **M**-formet). Desuden er Issen bredere og

Hannens Øjne noget mindre. Følehorn noget længere, omtrent saa lange som Kroppen. Forryggens Bagrand temmelig bredt mørk. Clavus, særlig hos Hannen, overvejende mørk; ogsaa Membranen er mørkere end hos foregaaende. Skinneben med smaa, graaliggule Torne, der delvis udgaar fra smaa, mørke Prikker. L. 6—7 mm.

Yderst sjælden og kun fundet ved Maribo.

10. *L. pabulínus* Linn. Paafaldende indenfor Slægten ved de lange og slanke Baglaar, der ikke er mørkringede mod Spidsen, ved at Hovedets Nakkelliste mangler og endelig ved sin slanke, forlængede Form. Oversiden ensfarvet grønlig, fint bleghaaret, fint og tæt punkteret, Forryggen dog nærmest tværrynket. Skinnebenene fint gultornede; Bagskinneben lige, meget lange og slanke. Følehorn saa lange som Kroppen; 2. Led meget langt og slankt, længere end Forryggen er bred bagtil. L. 5—6 mm.

Almindelig, særlig i Skovegne. Synes at foretrække Nælder.

18. *Plesiócoris* Fieb.

Beslægtet med *Lygus*, men let kendelig ved, at Forryggen med Undtagelse af de stærkt ophøjede Halsbuler er kraftig tværrynket-punkteret. Inderste Følehornsled temmelig kraftigt og langt; 2. Led tyndt stavformet.

Lever paa Pil (*Salix*).

1. *Pl. rugicóllis* Fall. (Fig. 136 a). Gulgrønlig, fint støvagtig haaret; Forryggen bagtil samt Halvdækvingerne klarere grønne, men de sidste med blegere Siderande. Følehorn mod Spidsen og Fødderne mørke. Scutellum meget finere tværrynket end Forryggen. Membran gennemsigtig, med grønlig Ribber. L. ca. 6 mm.

Temmelig almindelig.

19. *Camptozygum* Reut.

(Hadrodéma Fieb.).

Ligeledes beslægtet med *Lygus*, men kortere og mere kraftig bygget og navnlig afvigende ved den langt breder Isse. Følehornene slanke, næsten saa lange som Kroppen.

1. *C. pinastri* Fall. (Fig. 136 *b*). Bleg, fint haaret, særlig Forryggen kraftig punkteret. Forryggens Halsbuler fra brunrødlige til sorte. Membran røgfارvet. Laar mod Spidsen med 2 smalle Baand el-

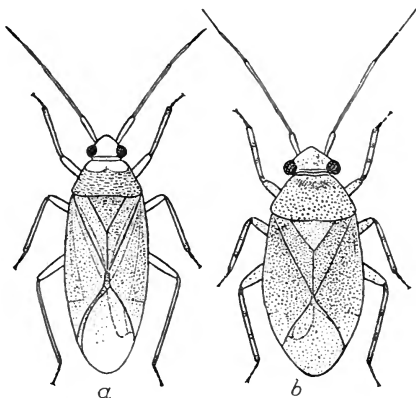

Fig. 136. *a* *Plesiocoris rugicollis* Fall.
b *Camptozygum pinastri* Fall.

ler nogle faa Pletter rødligbrune. Skinneben ofte med 3—4 rødligbrune Ringe eller Pletter. Iøvrigt meget foranderlig i Farve. L. $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ mm.

Sjælden; paa Fyr. Funden enkelte Steder paa Sjælland og Møen samt i Jylland.

20. *Poeciloscytus* Fieb.

Ogsaa noget *Lygus*-lignende, men som Regel med skarp og iøjnefaldende sort og lys Tegning og Oversiden med tæt, tilliggende gylden, skælagtig Behaarung. Inderste Følehornsled ikke tydelig tykkere end 2. stavdannede Led, der er næsten umærkelig eller slet ikke tykkere mod Spidsen og ofte er

temmelig forlænget; 3. og 4. omtrent ens lange Led adskilligt tyndere. (Hos enkelte Arter (f. Eks. *P. unifasciatus*) har ♂ stærkt forlængede Halvdækvinger og slank Bagkrop, medens ♀ er betydelig kortere og i det hele mere robust).

Mest paa tørre Marker og aabne Pladser i Skove.

Oversigt over Arterne.

1. <i>Coriums</i> Siderand gul; i hvert Tilfælde kun mørk udfør Tværpletten bagtil	2.
<i>Corium</i> med smal sort Siderand....	3. <i>vulnerátus</i> .
2. Følehorn helt gule.....	2. <i>brevicórnis</i> .
Følehorn delvis sorte.....	1. <i>unifasciátus</i> .

1. *P. unifasciátus* Fabr. (Fig. 137). Svagt glinsende, sort; en Plet ved hvert Øje, Forryggens Bagrand, Scutellums Spids og *Corium*, med Undtagelse af en meget uregelmæssig, sort Tværplet bag Midten, gule. *Cuneus* rødlig, med en sort Plet ud mod Ydersiden; Spidsen og en Bue ved Roden gule. Membran røgfارvet, med blegere Ribber. Følehorn og Ben gulagtige; 3. og 4. Følehornsled og Spidsen af 2. Led samt Laar og Skinnebenenes yderste Spids mørke. Følehorn temmelig lange. Alle Skinneben kort sort-tornede. Vor største Art; meget foranderlig i Farve. Hannen langt slankere end Hunnen. L. ♀ ca. 5 mm; ♂ ca. 7 mm.

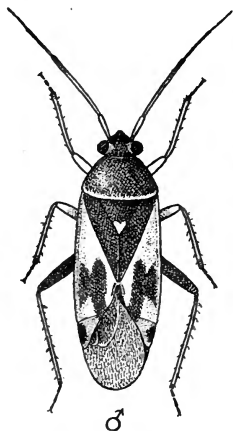

Fig. 137. *Poeciloscytus unifasciatus* Fabr.

Meget almindelig, særlig paa Snerre (*Galium*).

2. *P. brevicórnis* Reut. Ligner foregaaende, men er meget mindre (L. 4—5 mm) og betydelig mere glinsende. De ensfarvet gule Følehorn kortere og tykkere; navnlig er 2. Led, særlig hos Hannen, temmelig kort. Co-

riums Siderande kun sorte udfør den sorte Tværplet bagtil. Den sorte Plet paa Cuneus naar helt til Indersiden. Skinnebenenes Torne gule, i det mindste paa For- og Mellemben. Kønnene kun lidet forskellige i Form. L. ca. 4 mm.

En sydøsteuropæisk Art, der hos os er fundet enkelte Steder i Jylland og ved Tidsvilde, oftest paa Snerre.

3. *P. vulnerátus* Wolff. Oversidens lyse Farve grønliggul; den grønliggule Farve tager ofte saaledes Overhaand, at kun en Del af Hovedet, en lille Plet paa hver Bule ved Forryggens Forrand, en Maaneplet ved hvert Skulderhjørne samt en Stribe langs Clavus og langs Corium bliver mørke eller sorte. Nakkelisten sort. Membran røgfartet, med lysere Ribber. Følehorn og Ben grønliggule; 2. Følehornsled mod Spidsen brunligt og Laarene mod Spidsen med brunlige Rækkepunkter. L. $4\frac{1}{2}$ — $5\frac{1}{2}$ mm.

Hidtil kun funden ved Skagen, men utvivlsomt mere almindelig hos os, da den forekommer baade i Tyskland og Sverrig (hos os paa Galium, andre Steder paa Achillea (Røllike) o. a. Planter).

[Muligvis har vi ogsaa *P. cognátus* Fieb., der ligner *P. vulneratus*, men dens gule Farve mangler grønlig Tone. Følehornene mørkere rustfarvede, og inderste Led helt eller delvis sort. I Modsætning til *P. vulneratus* har den en mørk Plet ved Forryggens Forhjørner. L. 4—5 mm].

21. *Polymérus* Hahn.

(*Systratiótus* Dougl. & Sc.).

Paafaldende lig *Charagochilus*, men mere flad.

2. Følehornsled mindst 3 Gange saa langt som inderste Led, overalt af samme Tykkelse og næsten saa tykt som inderste Led; 3. og 4. Led meget tyndere. Forryggen helt sort. Cuneus kort, sjælden lidt længere end bred.

1. *P. nigrítus* Fall. (Fig. 138 a). Sort, med tiltrykt (let afgnidelig) guldgul Behaarng. Cuneus rødliggul, med utydelig begrænset mørk Plet i Midten af Ydersiden. Membran mørk, med gule Ribber. Følehorn og Ben mørke

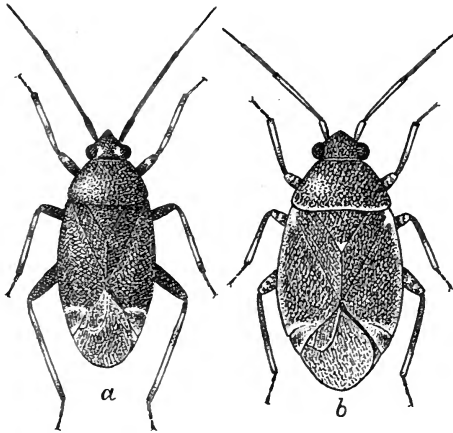

Fig. 138. *a* *Polymerus nigritus* Fall. *b* *Charagochilus Gyllenhali* Fall.

eller sorte;
Skinneben
med to gulag-
tige Ringe: en
smallere mod
Roden og en
bredere fra
Midten til hen-
imod Spidsen.
L. ca. 4 mm.

Ikke sjæl-
den; særlig
paa aabne Ste-
der i Skove;
navnlig paa
Galium, men
ogsaa paa Sta-
chys (Galte-
tand) osv.

22. *Charagochilus* Fieb.

Temmelig højt hvælvet. Oversiden ret kraftig og tæt punkteret, mat, fint tilliggende gylden skælhaaret. 2. Følehornsled tydelig tykkere mod Spidsen. Forryggenes Bagrand gulagtig. Cuneus kort. Membran skraat nedfaldende.

1. Ch. Gyllenháli Fall. (Fig. 138 *b*). Kort oval. Sort eller mørkbrunlig. Forryggenes Bagrand, Coriums Yderrand og Bagrand samt en kort stregagtig Plet ved Roden og Scutellumspidsen rustgullige, men sædvanlig kun af ringe Udstrækning. Cuneus brunliggul, i Midten og ud mod Siden med en mørk, ubestemt begrænset Plet eller Skygge. Følehorn og Ben blege, mere eller mindre sortplettede. L. $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$ mm.

Almindelig overalt paa tørre Marker og Heder samt paa aabne Skovsletter, mest paa Snerre (Galium).

23. *Liocoris* Fieb.

Krop oval, nøgen og glinsende. Øjne udstaaende. Inderste Følehornsled af samme Længde som Hovedet; 2. Led jævnt, men svagt fortykket mod Spidsen, mere end dobbelt saa langt som inderste Led; 3. og 4. Led næsten af ens Længde.

1. *L. tripustulatus* Fabr. (Fig. 139 *a, b*). Fra næsten helt gulagtig til næsten helt sort og i det hele overordentlig foranderlig i Farve. Hos lyse Individuer er en Plet fortil paa Hovedet, Forryggen bagtil paa hver Side, et Baand bag Midten af Corium, Roden og Spidsen af Cuneus samt Spidsen af 2. Følehornsled sorte. Hos den mørke Varietet er en Plet paa Hovedet, Forryggen i Midten og fortil stærkt udvidet, Scutellum, med Undtagelse af selve Roden, og Cuneus over Midten klart gule eller rødliggule. Membran lyspletet og Ben mørkplettede. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Denne smukke, meget foranderlige Art, af hvilken næppe to enstegenede Ekspl. kan findes, er almindelig overalt, særlig paa Nælder og skærmblomstrede Planter.

[Midt imellem *Liocoris* og *Capsus* staar Slægten *Campobrochis* Fieb., der ganske sikkert vil kunne findes i én à to Arter hos os. Kroppen er kort, nøgen; Forryg og Halvdækvinger dybt og kraftig punkterede. Hoved kort og temmelig bredt; inderste Følehornsled naar kun lige forbi Hovedets Spids. Membranens yderste (store) Celleribbe stærkt buetformet krummet. Følgende Arter bør eftersøges:

Scutellum glat, glinsende. Oversiden gulbrunlig, kun svagt

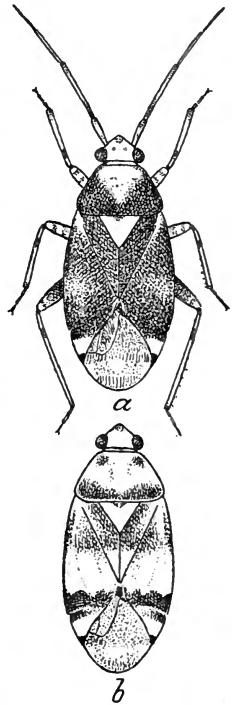

Fig. 139. *a* *Liocoris tripustulatus* Fabr. *b* En Farvevarietet af samme.

mørkere brunlig plettet, spredt punkteret. Baglaar med en brunlig mørk Ring; Bagskinneben (ofte ogsaa de mellemste) med 2 mørke Ringe. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm. Hyppig omkring Rostock ..... *C. lutescens* Schill.
 Scutellum punkteret. Oversiden begbrunlig eller begsort, noget lyspletet, tæt punkteret. Ben mørkringede eller næsten helt mørke. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm. Funden i Skaane. *C. punctulátus* Fall.]

24. *Cápsus* Fabr. (Fieb.).

Krop ægdannet oval, nøgen. Forryg og Halvdækvinger stærkt og grovt punkterede eller endog rynkede. Inderste Følehornsled rager betydelig frem foran Hovedets Spids; 2. Led næsten 3 Gange saa langt som inderste Led, mod Spidsen svagt knippelformet fortykket. Membranens yderste Celleribbe noget buetformet krummet.

Oftest paa Træer og Buske i tørre Skovegne. Denne Slægt, der har givet Navn til hele Familien, omfatter efter den nyere Systematik kun forholdsvis faa Arter, idet dens oprindelige Arter i de allerfleste Tilfælde er blevet opførte under andre Slægtsnavne.

Oversigt over Arterne.

Cuneus sort ligesom hele Oversiden (dog med Undtagelse af Scutellum, der ofte er rødliggul). Scutellum helt glat..... 1. *scutelláris*.
 Cuneus rødlig, med mørk Spids. Oversiden ofte rødligbrunlig. Scutellum mere eller mindre punkteret..... 2. *seguisínus*.

1. *C. scutelláris* Fabr. (Fig. 140). Oversiden helt sort; Scutellum dog i de fleste Tilfælde klart rødliggul og Hovedet bagtil (Nakken) oftest af samme Farve. Scutellum stærkt glinsende, upunkteret. Følehorn sædvanlig sorte; 2. Led slankt og kun svagt tykkere mod Spidsen. Ben sjældent helt rødliggule; Skinneben ofte helt sorte, ikke sjældent kun mørkere mod Spidsen eller med 2 brunlige Ringe. Fødder hyppigst sorte. L. ca. 6 mm.

Meget sjælden; hidtil kun fra Himmelbjerget og Rye (nedbanket fra Birk). I Udlandet er den fundet paa de mest forskelligartede Planter.

2. *C. seguisinus* Müll. (rúber Linn.; *capillaris* Fabr.). Sort eller rødlig okkerfarvet, stærkt punkteret, overordentlig foranderlig i Farvetegning, men *Cuneus*, med Undtagelse af Spidsen og inderste Rodhjørne, altid rødlig. Ben oftest rødlig, men selv i Tilfælde, hvor Benene er mørkfarvede, er Laar og Skinneben rødlig mod Spidsen. Scutellum punkteret. — Selv hos den mørkeste Varietet er *Corium* oftest rødlig ved Roden og Forryggen rødligfarvet langs Randene. — Følehornene oftest del-

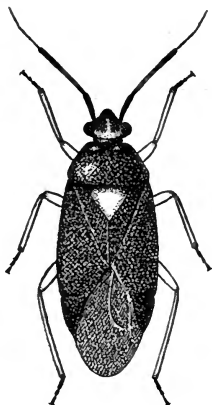

Fig. 140. *Capsus scutellaris* Fabr.

vis rødlig (3. og 4. Led ved Roden, 2. Led i Midten). — En af denne Arts talrige Farvevarieteter er *C. dánicus* Fabr. (Sort; Hovedet, Forryggen fortil og mod Siderne, den største Halvdel af *Corium*, yderste Halvdel af Laarene samt Skinnebenene rødlig eller rødliggule). L. 7—8 mm.

Temmelig sjælden, men funden enkeltvis paa tørre, solaabne Steder i adskillige af vore Skove. Ofte paa Brændenælder.

25. *Rhopalotómus* Fieb.

I Udseende ikke lidet afvigende fra de foregaaende Slægter. Krop kort, bred og tyk. Øjne meget stærkt udstaaende. Inderste Følehornsled tykkere mod Spidsen; 2. omtrent dobbelt saa lange Led stærkt knippelformet fortykket mod Spidsen; 3. og 4. Led meget tynde og fine. Ben temmelig kraftige. Forbryststykket bagtil omtrent dobbelt saa bredt som fortil.

Paa tørre, sollyse og græsrigge Steder, navnlig udenfor Skove.

1. Rh. áter Linn. (Fig. 141). Helt sort (♂) eller sort, med rødliggult Forbryststykke, rødliggule Ben og tildels rødliggule Følehorn (inderste Led og 2. Led delvis) (♀); men ogsaa hos Hannen har Hovedet, Følehornene og Benene ofte delvis rødliggul Farve. Forryg kraftig punkteret, bagtil noget tværrynket. Halvdækvinger tæt punkterede. L. 5—6 mm.

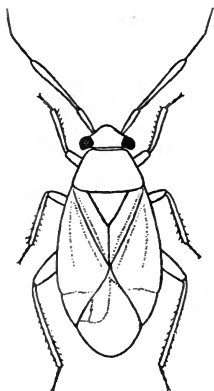

Fig. 141. Omrids af
Rhopalotomus ater
Linn.

Almindelig paa tørre Marker og Skovsletter.

[Nærmest herunder kommer en ejendommelig Slægt, der paa Grund af Bagfodens inderste Leds Længde vilde høre ind under Oversigtens 1. Slægtsgruppe, nemlig Slægten *Alloetomus* Fieb., som endnu ikke er funden i Danmark, men som temmelig sikkert hører til vor Fauna. Slægtens Karakteristik er kortelig saaledes: 2. Følehornsled hos ♀ let, hos ♂ stærkt og jævnt fortykket mod Spidsen, betydelig længere end de tyndere 3. og 4. Led tilsammen. Forryggen bagtil kraftig punkteret og omtrent 3 Gange bredere end fortil. Laar forlængede. Bagfodens inderste Led saa langt som 2. og 3. Led tilsammen. Oversiden fint, men temmelig langt lyshaaret, ret kraftig punkteret. Den eneste Art, *A. góthicus* Fall., er funden baade i Sverrig og Norge, Mecklenborg og Holsten. Den er rustgullig, delvis (særlig Halvdækvingerne) rødlig plettet. Ben hvidliggule, finthaarede; Laar rødlige mod Spidsen; Skinnebenene dels hvidlige, dels rødlige. Forryggen noget bronzeagtig glinsende. L. ca. 6 mm. Særlig paa Naaletræer].

26. *Bothynótus* Fieb.

Afviger særlig ved, at de stærkt udstaaende Øjne er fjernede et godt Stykke fra Forbryststykkets Forhjørner og ved, at Membranen er beklædt med yderst fine, tilliggende Haar (hos ♀ er Halv-

dækvingerne ofte forkortede og uden Membran). Hovedet kort, bag Øjnene halsformet indsnøret. Forryggen stærkt og grovt rynket-punkteret. Oversiden opret haaret. 1. og 2. Følehornsled af ens Tykkelse; 3. og 4. Led meget tyndere. Bagfodens inderste Led en Del længere end 2. Led. ♂ og ♀ noget forskellige.

1. *B. pilosus* Boh. (Fig. 142). Hanen: Mørkbrunlig, graalig haaret; Halvdækvinger punkterede, halvgennemsigtige; Cuneus sortrødlig; Ben blegt rødliggule. Hunnen: Sædvanlig kortvinget; det rødlig Hoved oftest med to brunlige Pletter fortil. L. ♂ 5—6 mm, ♀ ca. 4½ mm.

Meget sjælden. Bjerringbro i Jylland. Ogsaa meget sjælden i vore Nabolande.

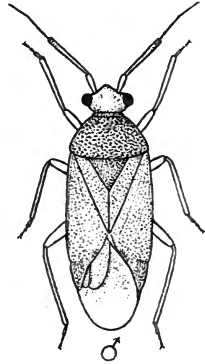

Fig. 142. *Bothynotus pilosus* Boh.

27. *Allódapus* Fieb.

(*Erotícoris* Dougl. & Sc.).

Oversiden med spredte, oprette Haar. Hovedet i Midten med en lille Længdegrube. Øjnene støder til Forbryststykkets Forhjørner. Følehornenes 2. Led lidt kortere end 3. og 4. Led tilsammen. Scutellum temmelig lille. Baglaar kun lidet tykkere end For- og Mellemlaar. Hælvdækvinger ofte forkortede. (Hos fuldtvingede Individuer er Kroppen mere langstrakt end hos de kortvingede).

1. *A. rufescens* Burm. (*coryzoides* H. Sch.). (Fig. 143). Forlænget, bagtil noget údvidet, rødligbrun, gulhaaret. Corium gennemsigtig hvidlig ved Roden og foran

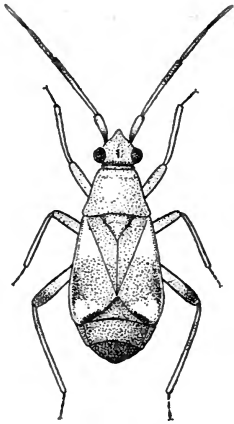

Fig. 143. Kortvinget
Allodapus rufescens
Burm.

Spidsen, brunlig mørk over Midten ud mod Ydersiden og foran selve Spidsen. Halvdækvingerne mangler næsten altid Cuneus og Membran. Hos fuldtvingede Individuer er Cuneus brunlig, men med smalt hvidlig Rod, og Membranen er stor, røgfarget, med en hvidlig Plet under Cuneus. Følehorn og Ben rødlig; Laarene som Regel mørkere mod Spidsen, og inderste Følehornsleds yderste Halvdel, 2. Led ved Roden og yderste Led ved Spidsen lysere eller hvidlig. L. 3—3½ mm.

Hist og her paa fugtig Bund, særlig i Skove samt paa Heder med *Erica* (Klokkelyng). Fuldtvingede Ekspl. er navnlig fundne paa Øerne.

28. *Systellonótus* Fieb.

Krop smal. Bagkrop næsten stilkformet indsnævret ved Roden. Øjne store og udstaaende. Følehornenes inderste Led knap af samme Længde som Hovedet; 2. Led næsten saa tykt som inderste Led og 3 Gange længere. Halvdækvinger med snehvid Tegning.

Karakteristisk tegnede og ejendommelige Tæger, der minder om Myrer og som disse løber rask omkring paa Jorden mellem Græs o.l.; særlig i Hede- og Sandegne.

1. *S. triguttátus* Linn. (Fig. 144 a). ♂ og ♀ forskellige. ♂: Hoved og Forryg mørke; Halvdækvinger chokoladebrune; en halvmaaneformet Plet i Midten af Clavus, en temmelig bred Tværplet foran Midten af Corium og en lignende Plet ved Spidsen glinsende snehvide og skarpt begrænsede. ♀: Meget myrelignende, blegere, med afkortede Halvdækvinger, som har et snehvidt Baand over

Midten. Følehorn og Ben rødligbrune; 2. Følehornsled blegt ved Roden. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Sjælden, men funden baade paa Øerne og i Jylland. Den er oftest i Selskab med Myreararten *Lasius niger*, saavel i som udenfor Tuerne; Myrerne er ikke fjendtlige mod den, skønt det er fastslaaet, at ♀ udsuger Myrepupper; ♂ derimod ernærer sig af Plan-tesafter.

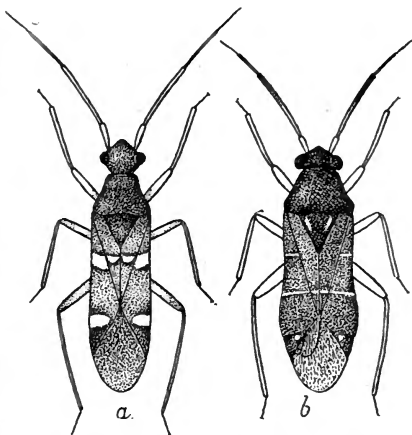

Fig. 144. a *Systellonotus triguttatus* Linn. ♂.
b *Pilophorus perplexus* Dougl. & Sc.

29. *Pilóphorus* Hahn.

(*Camaronótus* Fieb.).

Krop langstrakt. Corium bagtil noget udvidet og tandformet udstaaende ved Cuneusroden. Øjne temmelig stærkt udstaaende. 2. Følehornsled kraftigt, noget krummet, mindst saa tykt som det korte inderste Led. Halvdækvinger karakteristiske ved smalle, snehvide Tværestreger. Minder i Udseende noget om Myrer.

I tørre Krat- og Hedeegne; ikke sjælden sammen med Myrer (*Formica*).

Oversigt over Arterne.

1. Halvdækvinger med temmelig lange, spredte, oprette, blege Haar. $3\frac{1}{2}$ mm..... 3. *confusus*. Halvdækvinger uden lange, oprette Haar. Større. 2.
2. Krop temmelig bred og kraftig. Halvdækvinger bag den 2. hvide Tværestreg i hele deres Bredde glinsende mørke. Yderste Følehornsled kun

mørkt paa yderste Trediedel. L. ca. 5 mm. Hidtil ikke fundet hos os, men i Tyskland saa langt nord paa som ved Rostock .....

P. cinnamópterus Kirschb.

Krop temmelig smal. Halvdækvinger bag 2. hvide Tværlinie kun glinsende udadtil, indadtil uden Glans. Yderste Følehornsled med mere end yderste Halvdel mørk .....

3. *Coriums* 2. (bageste) snehvide Tværstreg i direkte Forbindelse med Tværstriben ved Spidsen af Clavus..... 1. *perpléxus*.
Den hvide Stribe foran Clavusspidsen ligger noget foran 2. Tværstriben paa *Corium*. 2. *clavátus*.

1. *P. perpléxus* Dougl. & Sc. (Fig. 144 b). Hoved, Forryg og Scutellum sorte, uden tydeligt Metalskær. Halvdækvinger lyst chokoladebrune, med smalle, snehvide Tværstriber, af hvilke den forreste kun naar til Clavus; 2. Stribe gaar i lige Linie over Clavus; desuden er 2, noget skraat-stillede Længdelinier paa Scutellum og en lille Plet ved Cuneus' Inderhjørne ligeledes hvidlige. Bag 2. hvide Tværstreg er Clavus samt yderste Halvdel af *Corium* glinsende, medens inderste Halvdel af *Corium* er uden Glans. Forbryststykket stærkt udvidet bagtil. Følehorn brunliggule; yderste Halvdel af 2. og 3. Led samt de yderste to Trediedele af yderste Led mørke; 2. Led krummet, næsten af ens Tykkelse fra Rod til Spids, lidt længere end 3. og 4. Led tilsammen. Ben brunliggule; Baglaar lidt mørkere mod Spidsen. L. ca. 4½ mm.

Sjælden; Sjælland; Gudenaegnen vest for Horsens; oftest paa Eg, men ogsaa andre Træer, selv Naaetræer. Paa Jorden løber den hurtig som en Myre.

2. *P. clavátus* Linn. Omtrent som foregaaende, men lidt bredere og Forkroppens Overside med Bronceskær. Afviger fra de andre Arter ved, at den hvide Tværstreg paa Clavus ligger en Del foran (højere end) den tilsvarende Streg paa *Corium* og er altsaa uden Forbindelse med den. Halvdækvingerne fint fløjlsagtig lyshaarede, lyst chokoladebrunlige, bageste Trediedel mørkbrunlig og noget bredere. Forryggen svagere udvidet bagtil. 2. Følehornsled tydelig fortykket mod Spidsen, svagere krummet, betydelig

længere end 3. og 4. Led tilsammen; yderste Led kun lysfarvet ved selve Roden. L. 4—4¹/₂ mm.

Temmelig udbredt i tørre Egne; særlig paa Pil.

3. *P. confusus* Kirschb. Som foregaaende, men mindre og bagtil bredere udvidet. Forkroppen med metalisk Skær; Oversiden med fine, lange, spredte, oprejste, lyse Haar; yderste Følehornsled i Modsætning til hos foregaaende Art længere end 3. Led. Forryggen pludselig udvidet bagtil; Halvdækvingerne mørkbrunlige, deres hvide Tværstriber omtrent som hos *P. perplexus*, men 2. Stribe lidt mere buet-krummet over Clavus; Skinneben mørkere mod Roden. L. ca. 3¹/₂ mm.

Ikke sjælden i Jylland; foretrækker ogsaa Pil.

[*Cremnocéphalus albolineatus* Reut. (umbrátilis Fabr.), hvis naturlige Plads er her, er funden baade i Sverrig og Mecklenborg og forekommer muligvis ogsaa hos os (navnlig paa Bornholm, da den foretrækker Klippe- og Bjerg-egne med Naaletræer). Den afviger særlig fra de foregaaende Slægter ved at have Bagfodens inderste Led næsten dobbelt saa langt som 2. Led. Øjnene berører Forbryststykkets Forhjørner. Forryggen med fin Halsring og noget indbuede Sider. 2. Følehornsled mod Spidsen knippelformet fortykket; 3. og 4. Led lige saa tykke som 2. Led ved Roden, tilsammen saa lange som 2. Led. Kroppen mørkfarvet; Halvdækvinger gulagtige, med mørke Streger og Linier; et hvidligt Baand paa Clavus og et snehvidt Baand ved Cuneusroden og Spidsen af Corium].

30. *Orthocéphalus* Fieb.

♂ langstrakt, fuldtvinget; ♀ kortere og mangler næsten altid Membran. Overside børstehaaret og tillige mere eller mindre tæt beklædt med nedliggende, gulagtige, skællignende Haar. Følehorn børstehaarede. Skinneben tornede. Baglaar tykke og stærkt forlængede, særlig hos Hunnen. 2. Følehornsled noget fortykket mod Spidsen.

I sandede og tørre Egne, paa Heder, aabne Steder i Skove osv.

Oversigt over Arterne.

Ben helt sorte..... 2. mutábilis.
 Skinneben rødliggule..... 1. vittipénnis.

1. *O. vittipénnis* H. Sch. Sort. Følehorn og Laar ofte delvis brunlige; Skinneben klart rødliggule, med mørk Spids. ♂ forlænget; Halvdækvinger meget længere end Bagkroppen, mere eller mindre brunlige, men sædvanlig mørkere mod Siderne; Membran graaligbrunlig. L. ca. 5 mm. ♀ kortere; Halvdækvinger helt sorte, næsten altid uden Membran og med rundede Sider; Forbryststykket mindre udvidet bagtil og her (i Modsætning til ♂) ikke bredere end Hovedet over de udstaaende Øjne. L. ca. 4 mm.

Ikke sjælden.

2. *O. mutábilis* Fall. (*coriáceus* Fabr.). (Fig. 145). Mørkere og kraftigere bygget. Benene helt sorte. Halvdækvinger tydelig fint, men spredt grynede. ♂ forlænget; Halvdækvinger mørke, men lysere langs Clavus-Coriumsømmen; Membran sodfarvet, med enkelte lysere Steder. ♀ omtrent som hos foregaaende Art, men let kendelig fra denne ved de sorte Ben. L. 4—5½ mm (♂ og ♀).

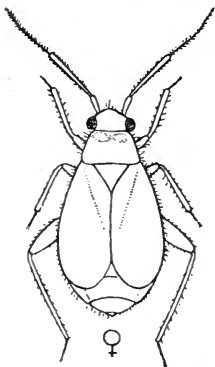

Fig. 145. Omrids af
Orthocephalus mutabilis Fall.

Temmelig almindelig.

[Der er nogen Mulighed for, at de følgende 2 Arter, der forekommer i Tyskland, ogsaa kunde findes hos os:

O. brévis Panz. (Pánzeri Fieb.).

Omtrent som *O. mutabilis* og med helt sorte Ben, men Oversiden langt finere og mindre opstaaende haaret.

O. saltátor Hahn. Meget lig *O. vittipennis*, men med noget lysere gule Skinneben og altid med helt

sorte Følehorn og Laar. Hovedet paa hver Side ved Øjnene oftest med en rustrødt Plet (som hos *O. mutabilis*). ♂ langstrakt-parallelsidet; ♀: den membranløse, bagtil hvælvede Corium's Bagrand noget indbuet].

31. *Strongylócoris* Blanch.
(*Stiphrosóma* Fieb.).

Kort ægformet og tæt bygget. Følehorn temmelig korte. Hoved nedbøjet, meget bredt mellem Øjnene. Forryg kort og bred. Inderste Følehornsled kort; 2. Led ca. 3 Gange længere, omtrent saa langt som de næsten ens lange 3. og 4. Led tilsammen, mod Spidsen noget tykkere. Oversiden tæt og fint punkteret.

Paa tørre Marker.

Oversigt over Arterne.

Oversiden sort. Hoved gulrødt. 1. *leucocéphalus*.
Oversiden helt gulagtig..... 2. *lúridus*.

1. *Str. leucocéphalus* Linn. (Fig. 146). Ben gule; Fødder mørke. Følehorn mørke, inderste Led gult. Hoved glinsende, ikke punkteret. L. 3—3½ mm.

Ikke sjælden.

2. *Str. lúridus* Fall. Helt gulagtig. Følehorn og Fødder mørkere mod Spidsen. Oversiden tydeligere og tættere korthaaret end hos foregaaende Art. Hoved ikke punkteret. L. 3½—4 mm.

Sjælden; Klitmøller, Rye, Lindum, Faaborg, Langesø (Fyn), Bornholm.

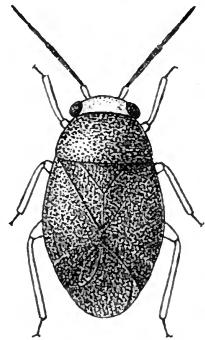

Fig. 146. *Strongylócoris leucocephalus* Linn.

32. *Hálticus* Hahn.

Som det latinske Slægtsnavn antyder, er denne Slægts Arter jordloppelignende*). Scutellum forholdsvis lille. Mangler oftest Membran; de membranløse Indi-

*) En Slægt af Jordlopperne (Biller) hedder *Haltica*.

vider er stærkt hvælvede og minder ganske særlig om Jordlopper; de fuldtvingede Ekspl. er mere langstrakte og mindre hvælvede. Følehorn meget lange og slanke; inderste Led kort, 2. Led 4—5 Gange længere. Baglaar stærkt fortykkede (hvoraf det fremgaar, at Dyrene kan hoppe). Hoved og Forbryststykke korte.

Oversigt over Arterne.

Hoved og Forryg gule..... 1. *luteicollis*.
Hoved og Forryg sorte..... 2. *apterus*.

1. *H. luteicollis* Panz. Glinsende. Hoved og Forryg gule, begge oftest mørke bagtil. Halvdækvinger sorte, glatte, meget udvidede bagtil. Følehorn og Ben gule, men Baglaar samt Føddernes Spids sorte. L. ca. 2 $\frac{1}{2}$ mm.

Meget sjælden; Bognæs. Hyppigst paa Galium (Snerre).

2. *H. apterus* Linn. (Fig. 147). Glinsende, noget kortere, helt sort. De kortere Halvdækvinger tydeligere punkterede. Følehorn og Ben som hos forrige Art, men Baglaar sorte, med gul Spids, og For- og Mellemlaar sorte ved Roden. L. 1 $\frac{3}{4}$ —2 mm.

Almindelig.

[Den eneste Art af denne Slægt, som vi med en vis Sandsynlighed kan vente at finde hos os foruden de to foregaaende, er *H. saltator* Fourcr. (*erythrocephalus* H. Sch.), der synes at foretrække Malvaceer (Katostfamilien). Hos denne Art er Hovedet i Almindelighed rødligt, med sortfarvet Nakke. Iøvrigt er Kroppen glinsende sort og fint guldgult haaret. Baglaar, med Undtagelse af Spidsen, mørke. L. 2—2 $\frac{1}{2}$ mm].

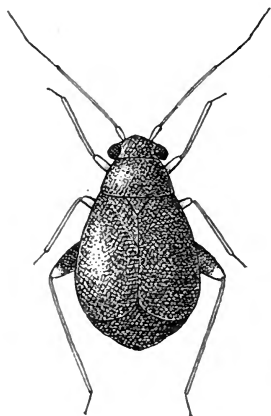

Fig. 147. *Halticus apterus* Linn.

33. *Macrólophus* Fieb.

Krop forlænget, lille, sart. Hoved forlænget og fremstrakt. Øjne store. Inderste Følehornsled kort. Forryggen fortil med baandformet Afsnøring, men uden kraftig Tværfure bag Midten, bagtil med noget indbuet Rand. Ben forholdsvis kraftige; Bagben udviklede som Springben.

Særlig paa Skov-Galtetand (*Stachys silvatica*).

1. *M. núbilus* H. Sch. Klart grønlig (efter Døden klart gul), gulhaaret. Inderste Følehornsled, en Stribe fra Øje til Forryg og Føddernes Spids mørke. Membran klar, men med nogle Skyggepletter; Ribberne grønlig (henholdsvis gulagtige). 2.—4. Følehornsled og Benene grønliggule. L. ca. 4 mm.

Meget sjælden; Langesø paa Fyn; Charlottenlund.

34. *Dicýphus* Fieb.

Mere eller mindre langstrakt, sædvanlig helt eller delvis grønlig-gullig farvet. Laar mørkprykkede. Øjne store og udstaaende og Hovedet bag disse mere eller mindre forlænget. 2. Følehornsled kun lidet tykkere mod Spidsen. Forryggen med bred, dybt afgrænset Halsring, med dyb og indsnørende Tværlinie over eller lidt bag Midten og oftest med kraftige Halsbuler.

Træffes oftest paa læbeblomstrede Planter som Skov-Galtetand, Dueurter (*Gederams*) og Maskeblomstrede (*Kongelys*) osv.

Oversigt over Arterne.

1. Hoved sort, kun med en gulagtig Plet ved hvert Øje, temmelig kort. Følehorn omtrent halvt saa lange som Kroppen og næsten helt sorte; inderste Led kort. Forryggen bagtil kraftig tværrynket. Laar temmelig storprykkede..... 4. globúlifer.

- Hoved blegfarvet, kun med et Par mørke Streger eller nogle Smaapletter, eller helt gulagtigt. Forryggen ikke tværrynket. Laar fint mørk-prikkede..... 2.
2. Følehorn knap halvt saa lange som Kroppen; inderste Led kort; 2. Led omtrent saa langt som Forryggen, meget kortere end 3. og 4. Led tilsammen; 3. Led næsten saa langt som 2. Led..... 3. stáchydis.
- Følehorn meget længere og slankere; inderste Led langt; 2. Led meget længere end Forryggen og omtrent saa langt som 3. og 4. Led tilsammen (3. Led altsaa betydelig kortere end 2. Led)..... 3.
3. Laarenes Inderside med tætstillede, mørke, stive Børster. Bagskinneben langtornede.. 1. pállidus. Laarenes Inderside almindelig fint blødharede, uden Børster..... 4.
4. 2. Følehornsled kun mørkt mod Spidsen. Skinnebenenes Rod ikke mørk. Cuneus med røgfارvet yderste Spids. Følehorn tydelig kortere end Kroppen..... 2. epilópii.
2. Følehornsled med mørk Rod og Spids eller helt mørkfarvet. Skinneben noget mørkfarvede ved selve Roden. Cuneusspidsen mørk. Følehorn omtrent saa lange som Kroppen. L. 5—7 mm. Endnu ikke funden i Danmark. Temmelig foranderlig i Farve..... D. érrans Wolff.

1. D. pállidus H. Sch. (Fig. 148). Stærkt forlænget, meget bleg, navnlig Undersiden (i levende Live noget grønlig). Hoved i Midten og bag Øjnene og Forryggen omkring Bulerne sædvanlig mørkplettede. Halvdækvinger ofte med en mørk Plet foran Cuneus og med brunlig Cuneusspids. Hoved noget forlænget bag Øjnene. Følehornenes inderste Led noget brunligt foran Spidsen; 2. Led svagt brunligt ved selve Spidsen, omtrent saa langt som 3. og 4. Led tilsammen. L. 5—6 mm.

Ikke sjælden; baade paa urteagtige og træagtige Planter, oftest dog paa Skov-Galtetand og Gederams (*Chamænerium angustifolium*).

2. D. epilópii Reut. Næsten ensartet grønliggul. Hoved forlænget bag Øjnene. Følehornenes inderste Led mørkt, men lysere ved Rod og Spids; de øvrige Led omtrent som hos foregaaende Art. L. ca. 5 mm.

Forekommer ifølge Prof. Reuter i Danmark (Lokalitet ikke angivet).

3. *D. stáchydis* Reut. Mindre forlænget; Farve foranderlig; Hoved mørkpletet og Undersiden til dels begbrunlig. Hoved ikke meget forlænget bag Øjnene. Følehorn langt kortere end Kroppen; inderste Led kort, mørkfarvet, men bleggult ved Rod og Spids; 2. Led mørkt mod Rod og Spids. Forryggen temmelig langhaaret, dens Tværfure ligger noget bag Midten. Ben temmelig korte og kraftige. Ofte kortvinget. L. 4—5 mm.

Temmelig sjælden; paa forskellige Planter, men navnlig *Stachys silvatica*.

4. *D. globúlifer* Fall. Mindre langstrakt. Let kendelig paa det næsten helt sorte Hoved og Kroppens overvejende mørke Farve, der dog nu og da for en stor Del maa give Plads for lyse Strøg. Forryggen saaledes ofte mørk og kun med Forranden og en Midtlinie blege, men ikke sjælden bliver det meste af Forryggen graaliggult. Halvdækvinger meget ubestemte i Farve, fra graaliggule til næsten sorte. Følehorn helt sorte, kun Roden og Spidsen af inderste Led lyse. Laarenes mørke Prikker er større end hos de øvrige Arter, og Skinnbenene er ofte fint mørkprikkede. Hoved kun lidet forlænget bagved Øjnene. Forryggens Halsbuler stærkt udviklede. Følehorn og Ben forholdsvis korte. L. ca. 4 mm.

Meget sjælden; Langesø paa Fyn; Skovene i Randers-egnen.

35. *Campyloneūra* Fieb.

Krop lille, næsten liniedannet. Følehorn meget tynde, traaddannede; inderste Led knap af Hovedets Længde; 2. Led omtrent 3 Gange saa langt.

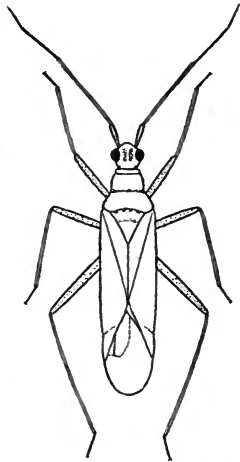

Fig. 148. *Dicyphus pallidus* H. Sch.

Forbryststykkets Halsbuler (bag Halsringen) forenede til en Tværvalk, der løber om Siderandene; bag denne Tværvalk er det forlænget trapezdannede Forbryststykke noget indsnøret.

Særlig paa Bøg, Eg og Gedeblad (*Lonicera*).

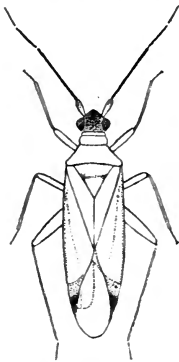

Fig. 149. *Campylo-neura virgula*
H. Sch.

1. *C. virgula* H. Sch. (Fig. 149). Hoved mørkbrunligt, lidt lysere bagtil. Forryg hvidlig, fortil mere brunlig. Scutellum mere orangefarvet. Halvdækvinger næsten gennemsigtige, deres yderste Siderande smalt sorte. Cuneus gul, med blodrød Spids. Ben okkergule. Inderste Følehornsled rødligt; 2. Led brunligt; 3. Led ligeledes, men med bleg Spids; yderste Led blegt, med brunlig Rod og Spids. L. $3\frac{1}{2}$ —4 mm.

Sjældnen. Enkelte Steder paa Sjælland og Loll.-Falster.

36. *Cyllócoris* Hahn.

Krop stærkt forlænget, næsten linedannet, gultegnet. Følehorn slanke; inderste Led saa langt som eller længere end Forbryststykkets Forrand; 2., meget slanke Led næsten umærkelig fortykket mod Spidsen. Øjne stærkt udstaaende og naar ikke helt til Forbryststykkets Forhjørner. Forbryststykket meget stærkt afsmalnet fortil og foran Midten stærkt indknebet. Baghofterne adskilte.

I Kratskove, særlig paa Eg.

Oversigt over Arterne.

Rodhalvdelen af Corium klart gul. Forryg og Scutellum helt sorte . . . . . 2. *flavonotátus*.
Rodhalvdelen af Corium ikke klart gul. Forryg og Scutellum bagtil lysfarvede . . 1. *histrionicus*.

1. *C. histriónicus* Linn. Hoved sort; en lille Plet i Nakken bleggul. Forryg sort; Forranden smalt, Bagranden bredt gulfarvet (fra den gule Bagrand gaar sædvanlig i Midten en gul kileformet Tegning fremefter og deler undertiden den sorte Tegning i 2 Pletter). Scutellum sort ved Roden, svovl- eller orangegul ved Spidsen. Halvdækvinger lysere eller mørkere rødligbrune, ofte noget blegfarvede paa langs og paa Ydersiden mod Roden. Cuneus lys ved Roden, mørk mod Spidsen. Membran sodbrun, hvidlig ved Cuneusspidsen. Ben rødliggule, de forreste noget lysere. Følehorn sorte; inderste Led gulagtigt. L. $6\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$ mm.

Almindelig paa Eg.

2. *C. flavonotátus* Boh. (Fig. 150). Hoved sort; en Tværlinie i Nakken gul. Forryg, Scutellum og Clavus sorte. Corium sort eller brun bagtil, fortil (omtrent fra Midten af) klart gul. 2. Følehornsled brunligt eller sort; de øvrige Led gulagtige. Ben, Cuneus og Membran omtrent af samme Farve som hos foregaaende Art. L. 6 mm.

Sammen med *C. histrionicus*, men mindre almindelig.

37. *Ætorhínus* Fieb.
(Blepharidópterus Kolen.).

Krop liniedannet, sart. Forryggen lidt foran Midten med en temmelig dyb Tværfure. Inderste Følehornsled saa langt som Forryggen er bred bagtil; 2. Led meget slankt stavdannet, ikke fortykket mod Spidsen og ubetydelig tykkere end de følgende Led. Benene, navnlig de bageste, meget slanke. Inderste Føle-

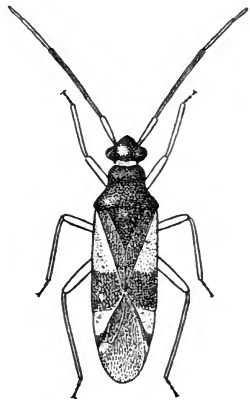

Fig. 150. *Cylocoris flavonotatus* Boh.

hornsled indadtil og Bagskinnebenenes Yderside med lange, fine Børster; Laar med enkelte lignende Børster.

Særlig paa El og Pil.

1. *Æ. angulátus* Fall. (Fig. 151). Grønlig, gulgrønlig eller gulagtig, fint mørkhaaret. Skulderhjørner og Dele af Halvdækvingernes Sider mørkrandede. Inderste Følehornsled ved Rod og Spids samt 2. Led ved Roden mørkringede. Den store Membrancelle med en lille fin, mørk Streg. Skinneben oftest mørke ved Rod og Spids. L. ca. 5 mm.

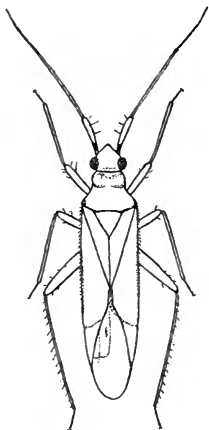

Fig. 151. *Ætorhinus angulatus* Fall.

Ikke sjælden.

38. *Glóbiceps* Latr.

I de fleste Henseender som *Cyllocoris*, men Hoved oftestærkt halsformet afsmalnet bagved Øjnene og hos ♂ kugleformet hvælvet fortil. Inderste Følehornsled kortere end Forbryststykkets Bredde fortil; 2. Led temmelig stærkt fortykket mod Spidsen hos ♀, hos ♂ derimod kun svagt fortykket. Forryggen mindre stærkt afsmalnet fortil og mindre stærkt indsnøret over Midten. Halvdækvinger meget ofte uden Membran og (hos ♀) noget afkortede*). Baghofterne berører hinanden.

Oversigt over Arterne.

1. 2. Følehornsled hos ♀ fra Midten af pludselig stærkt tenformet fortykket. Øjnene hos ♀ ikke

*) Hos vore 2 Arter er Hovedet noget forskellig bygget (ikke alene hos de to Køn), og de adskilles egentlig kun sikrest ved Betragtning af disse Forskelligheder. Farveforskellighederne som Kendetegn er her som saa ofte blandt Capsiderne af ringe Betydning.

nævneværdigt, hos ♂ derimod meget stærkt udstaaende fra Hovedfladen af. Halvdækvinger hos ♂ overvejende lysfarvede, hos ♀ stærkt afkortede, ligeledes lyse, men med en større mørk Plet lige bag Midten. L. 3—4 mm. Funden i vore Nabolande, men endnu ikke hos os . . . . . *Gl. dispar* Boh.

2. Følehornsled hos ♀ jævnt knippelformet fortykket mod Spidsen. Halvdækvinger oftest overvejende mørkfarvede, hos ♀ mere end halvt saa lange som Bagkroppen eller fuldt udviklede. L. 4—6 mm . . . . . 2.
2. Hoved (set fra Siden), navnlig hos ♀ stærkt kugleformet hvælvet fra Pande til Nakke, saaledes at Hvælvingen rager højt op over øverste Øjerand. Corium sort ved Roden. 1. *selectus*. Hoved langt mindre hvælvet (ogsaa hos ♀). Hvælvingen naar kun lidt op over Øjnenes øverste Rand. Corium ved Roden kun svagt brunlig. 2. *flavomaculatus*.

1. *Gl. selectus* Fieb. (Fig. 152). Hoved, Foryg, Scutellum og den inderste Del af Corium, navnlig mod Spidsen, sorte; Cuneus bleggul, med mørk Spids. Ben rødliggule. ♂: Hoved særlig fortil stærkt hvælvet, med en buformet, kilet Nakkerand. ♀: Hoved stærkt kugleformet hvælvet, uden kilet Nakkerand. Hverken hos ♂ eller ♀ naar Øjnene til Forbryststykkets Forhjørner. L. 5—6 mm.

Hist og her paa Øerne; ogsaa i Jylland (Bjerringbro).

2. *Gl. flavomaculatus* Fabr. Omtrent som forrige. Den mørke Tegning paa Halvdækvingerne næsten korsformet. ♂: Issen temmelig flad; Øj-

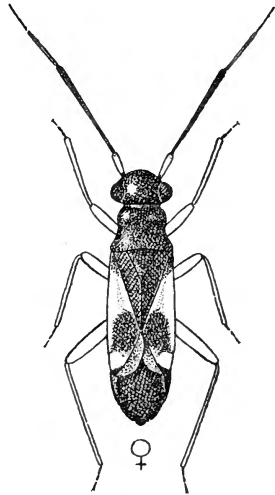

Fig. 152. *Globiceps selectus* Fieb. Hun.

nene støder til Forbryststykkets Forhjørner; Forryg med tydelig Tværfure. ♀: Hoved svagt hvælvet; Forryggens Buler fortil stærkt ophøjede. L. 4—6 mm.

I de sydligere Dele af Landet, oftest i Skovegne.

39. *Mecómma* Fieb.

(*Chlamydátus* Curt.).

Begge Køn af nogenlunde ens Bygning, men af meget uens Udseende, idet den fuldtvingede ♂ er anderledes farvet end den kortvingede ♀. Følehorn omtrent saa lange som Kroppen, fint og tæt haarede; 3. og 4. Led meget tyndere end 1. og 2. Led; hos ♂ er 2. Led omtrent af ens Tykkelse ved Rod og Spids, hos ♀ tydelig fortykket mod Spidsen. Øjne stærkt kugleformet udstaaende. Hovedet over Øjnene hos ♀ lidt bredere, hos ♂ lidt smallere end Forryggen bagtil. Baglaar slanke og næppe fortykkede. Bagskinneben meget lange.

Paa fugtige Skovegne.

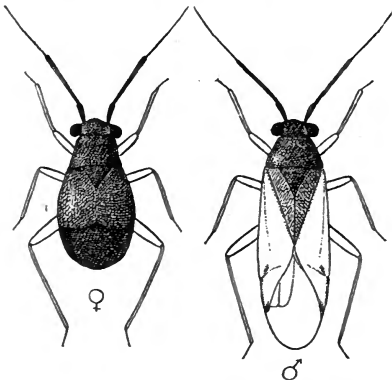

Fig. 153. *Mecomma ambulans*. Kortvinget ♀ og langvinget ♂.

1. *M. ambulans* Fall. (Fig. 153 ♀ ♂). Sort, noget glinsende; Ben klart gule; Hoved oftest brunligt indved Øjnene. Forryg kort, hos den fuldtvingede ♂ stærkere udvidet bagtil end hos den kortvingede Hun. ♀: Sort eller mørkt brunlig; Rodhalvdelen af 3. Føle-

hornsled hvidlig gul. ♂: Følehorn helt sorte; Halvdækvingerne, der er meget længere end Bagkroppen, bleggule, med mørkere Clavus og en lille brunlig Plet ved Corium- og ved Cuneusspidsen. L. $2\frac{1}{2}$ (♀)— $3\frac{3}{4}$ mm (fuldtvinget ♂).

Ret almindelig.

40. *Cyrtorrhinus* Fieb.

I Udseende lig *Mecomma*, men Hovedet kort og bredt, med noget hvælvet, glat og glinsende Pande. Forbryststykket kort trapez- eller klokkeformet. Øjne store og stærkt udstaaende. Følehornenes 2. Led kortere end 3. og 4. Led tilsammen. Snabel temmelig kort og tyk.

Oftest paa Halvgræsser, men ogsaa paa Buske i nordlige Moseegne.

1. *C. caricis* Fall. (Fig. 154). Hoved brunligsort, med en større hvidliggul Plet ved hvert Øje. De slanke Følehorn, Forryggen og Scutellum sorte eller brunligsorte. Halvdækvinger blege, ofte grønlig; ofte er Inder siden af Clavus og Corium, en Længdeplet ved Coriums Inderhjørne, Corium- og Cuneusspidsen og Membranens Celleribber noget brunlige. Ben hvidliggule. Bugen hos ♂ mørk, hos ♀ hvidliggul. L. $2\frac{1}{2}$ —3 mm.

Hidtil kun i Jylland paa Star (*Carex*) i Moser og Hedeegne; kan ogsaa tages paa El ved Moser og Søer.

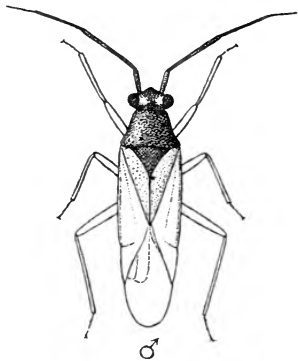

Fig. 154. *Cyrtorrhinus caricis* Fall. Han.

41. *Orthotylus* Fieb.

Krop mere eller mindre langstrakt, ofte næsten parallelsidet, grønlig eller gulagtig. Hoved oftest

med Nakkelliste. Følehorn tynde; 3. Led halvt saa langt som 2. Led. Ben temmelig lange; Skinneben som Regel fintornede; Bagben undertiden Springben.

Paa urteagtige Planter og ofte paa Blomster. Mange af Arterne er saa nær beslægtede indbyrdes, at de bliver noget vanskelige at adskille.

Denne Slægt bør grundig undersøges herhjemme. Det kan med fuld Sikkerhed siges, at vor Fauna omfatter en hel Række Arter, som blot endnu ikke er fundne og dog f. Eks. forekommer paa Als og andre sønderjyske Lokalteter eller i Holsten. Disse Arter medtages derfor i Oversigtstabellen.

Oversigt over Arterne.

1. Oversiden med fin, tilliggende Haarflom, uden mørke, almindelige Haar. Hoved temmelig lille. 2.
Oversiden, i det mindste Halvdækvingerne, mørkhaaret, oftest desuden med fin, tilliggende Haarflom. Den mørke Behaaring gnides let af. Hoved sædvanlig større og bredere ..... 11.
2. Halvdækvinger gennemsigtige og stærkt glinsende ..... 7.
Halvdækvinger hverken gennemsigtige eller stærkt glinsende. Membran mere eller mindre røgfartet ..... 3.
3. Halvdækvinger ensfarvet mørkgrønne ..... 5.
Halvdækvinger i det højeste kun delvis grønne, ellers rødligbrune, graalig- eller brunliggule. 4.
4. Oversiden ensfarvet graagul, graabrun eller brunlig gul; Hovedet undertiden lidt mørkere. Følehorn mørkere brunlige mod Spidsen. L. $4\frac{1}{2}$ mm. I vore Nabolande .....
O. fuscéscens Kirschb.
Oversiden ikke ensfarvet. Grønligblaalig og gulagtig; Hoved og Scutellum ofte med mørk Plet i Midten; Halvdækvinger grønligbrunlige, med større eller mindre brunlige Strøg.
1. bilineátus.
5. Membran med mørkgrønne Ribber. 2. marginális.
Membran med gulrødlige eller grønliggule Ribber. 6.
6. L. $5\frac{1}{2}$ —6 mm. Inderste Følehornsled sort hos Hannen, derimod kun sjælden mørkfarvet hos Hunnen; 3. og 4. Led mørkbrunlige. Enkelte Steder i Sønderjylland, paa El .....
O. flavinervis Kirschb.
L. 4 — $5\frac{1}{2}$ mm. Følehorn oftest helt sorte hos Hannen, og Hoved og Forryg hos Hannen sæd-

- vanlig mere eller mindre mørkfarvede. I vore Nabolande..... O. vírens Fall.
7. Hvidlig eller blegt okkergul. 2. Følehornsled meget længere end 3. og 4. Led tilsammen.. 3. tenéllus.
- Bleggønlig. Membran glasklar, med grønne Ribber ..... 8.
8. Inderste Følehornsled underneden med en lille sort Streg; 3. og 4. Led tilsammen saa lange som 2. Led..... 4. nassátus.
- Inderste Følehornsled ensfarvet lyst..... 9.
9. Inderste Følehornsled saa langt som Hovedet; 2. Led med enkelte, længere, udstaaende Haar og mindst saa langt som 3. og 4. Led tilsammen. 5. viridinérvis.
- Inderste Følehornsled tydelig kortere end Hovedet; 2. Led uden lange, udstaaende Haar.. 10.
10. Snabelen naar omtrent til Baghofterne. Hannens Øjne mellemstore. Hos Hunnen er yderste Følehornsled tydelig længere end inderste Led. L. 4—5 mm. Skaane; Sønderborg (Als); paa Hassel og Elm. O. prásinus Fall.
- Snabelen naar omtrent til Mellemhofterne. Hannens Øjne meget store og udstaaende og nærmer sig hinanden oventil. Følehornenes yderste Led omtrent saa langt som inderste; 2. Led kortere end 3. og 4. Led tilsammen. Hos Hannen er Følehornene noget fortykkede. L. 4—5mm. Skaane; paa Pil. O. diáphanus Kirschb.
11. Snabelen naar i det højeste kun til Mellemhofterne..... 12.
- Snabelen naar til Baghofterne..... 15.
12. Membrancellerne helt eller for Størstedelen grønne. Skinneben med lergule Smaatorne.. 6. flavospársus.
- Membrancellerne ikke grønne..... 13.
13. Krop uden Glans. Isse med tydeligt Længdeindtryk i Midten. Snabel tyk og naar kun lidt forbi Forhofterne. Følehorn lange. Halvdækvinger grønne; Membran sodfarvet, Ribber graa. Skinneben temmelig langt mørktornede. L. 4—5 mm. Hist og her i Sønderjylland og Holsten..... O. chlorópterus Kirschb.
- Krop noget glinsende. Snabelen naar til Mellemhofterne. Halvdækvinger mindre kraftig grønlig. Membranribber gulrødlige, undertiden delvis bleggønlig..... 14.
14. 3. Følehornsled kun lidet kortere end 2. Led,

- mere end dobbelt saa langt som 4. Led. Membran lys..... 7. cóncolor.
3. Følehornsled meget længere end (næsten dobbelt saa langt som) 2. Led, ikke dobbelt saa langt som 4. Led. L. 4—5 mm. I Sønderjylland ved „Nordschleswigsche Weiche“, i Nærheden af Flensborg) ..... *O. adenocárpi* Perr.
15. Temmelig smal. Cuneus samt Membranribber gule. Baglaar fortykkede. Skinneben med smaa, mørke Torne. Overside gulgrønlig. L. 3—3½ mm ..... 8. *ericetórum*.
- Kort ægformet. Cuneus fra næsten skarlagerrødlig til ensfarvet grønlig; i Tilfælde af grønlig Cuneus er Membranribberne smudsig graalige, ellers mere rødlige. Issen med kraftig Nakkeliste. L. 2½—3 mm. Angivet fra slesvigholstensk Vesterhavsstrand.. *O. rúbidus* Fieb.

1. *O. bilineátus* Fall. (Fig. 155). Grønlig-blaalig gul. Hoved og Scutellum som oftest langs Midten med brunlig-

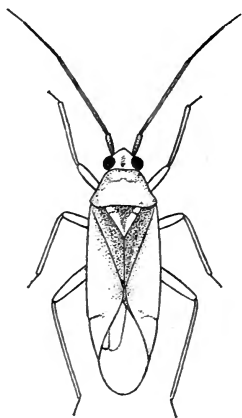

Fig. 155. *Orthotylus bilineatus* Fall.

mørk Plet, og Forryggen fortil samt i mindre Grad mod Siderne mørk. Halvdækvinger grønlig-brunlige eller -gullige; Clavus indadtil og indre Coriumhjørne mørkere; Corium noget lysere ved Roden. Følehorn mørke; 2. Led dog i mere eller mindre Grad blegt. Ben graaliggule. L. ca. 5 mm.

Hidtil meget sjælden; Jægersborg Dyrehave, Bøllemosen. Er sikkert mere udbredt her i Landet.

2. *O. marginális* Reut. En stor og langstrakt, forholdsvis kraftig Art. Temmelig langt gulhaaret. Halvdækvingernes Sider næsten frynsehaarede (cilierede). Ensartet grønlig, men ofte,

og navnlig efter Døden, afbleget. Membrancellernes Ribber grønlige. Følehorn næsten saa lange som Kroppen, lyse; inderste Led lidt kortere end Hovedet, hos Hannen mørke

ved Roden; 2. Led lidt længere end 3. og 4. Led tilsammen. Halvdækvinger ikke gennemsigtige. L. 6—7 mm.

Almindelig overalt, navnlig paa Pil og El.

3. *O. tenéllus* Fall. (angústus Mey.). Bleggul eller hvidliggul, med gennemsigtige Halvdækvinger. Øjne stærkt udstaaende hos Hannen. Følehorn og Ben blege; 2. Følehornsled betydelig længere end 3. og 4. Led tilsammen; 4. Led ikke halvt saa langt som 3. Led. L. ca. 4 $\frac{1}{2}$ mm.

Yderst sjælden; Horsens. Træffes paa forskellige Buske.

4. *O. nassátus* Fabr. Ligner en *Del O. marginalis*, men er mindre (ca. 5 mm) og noget blegere. Halvdækvingerne mere glinsende og gennemsigtige. Følehornene en *Del* kortere end Kroppen; inderste Led meget kortere end Hovedet og paa Undersiden med en mørk Stribe eller stribeagtig Plet.

Temmelig sjælden; paa Lind, El, Pil osv.

5. *O. viridinérvís* Kirschb. Lysgrønlig, spredt behaaret. Inderste Følehornsled mindst saa langt som Hovedet; 2. Led med enkelte lange, udstaaende, lyse Haar, mindst saa langt som de to følgende Led tilsammen. Forlaarene som hos *O. marginalis* med en Række udstaaende lyse Haar paa Undersiden. L. 5—6 mm.

Meget sjælden; Faaborg; København. Hyppigst paa Elm og Eg, men ogsaa paa Hassel og Pil.

6. *O. flavospársus* Sahlb. Grønlig, med isprængte smaa gulagtige Pletter, delvis mørkhaaret og temmelig mat. Membrancerne og deres Ribber klart grønlig. Skinneben med lyse Smaatorne. Følehorn omtrent saa lange som Kroppen; 2. Led lidt længere end 3. og 4. Led tilsammen og længere end Forryggens Bagrand; 3. Led næsten saa langt som 2. Led og mere end dobbelt saa langt som 4. Led. L. ca. 4 mm.

Temmelig almindelig, men næsten udelukkende paa *Chenopodium* (Gaasefod) og *Atriplex* (Melde).

7. *O. cóncolor* Kirschb. Aflang, grønlig, ikke lyspletet; Hoved ofte noget brunligt. Membran røgfارvet,

med blege, delvis grønne Ribber. Cuneus ofte gulagtig hos Hannen. Følehornene meget kortere end Kroppen, brunlige; 3. Led omtrent saa langt som 2. Led, og 4. Led kun $\frac{1}{3}$ saa langt som 3. Led. Ligner iøvrigt en Del foregaaende Art. L. $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ mm.

Sjælden; Dronninglund i Vendsyssel, Randerseggen. Oftest paa Gyvel, men lejlighedsvis paa andre Planter, selv Eg.

8. *O. ericetorum* Fall. (Fig. 156). I mange Retninger ret stærkt afvigende fra de foregaaende Arter. Snabel

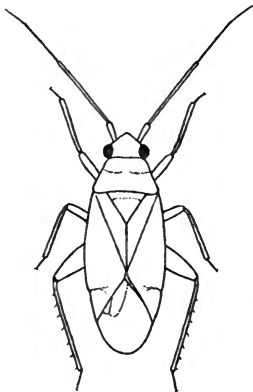

Fig. 156. *Orthotylus ericetorum* Fall.

saaledes meget lang og Baglaar stærkt fortykkede. I levende Live klart gulgrønlig, med Halvdækvingernes Sider, særlig ved Roden, samt Cuneus blegt gulfarvede. Membran røgfartet, med gulagtige Ribber; efter Døden afbleges Oversiden ofte næsten helt. Følehorn næsten saa lange som Kroppen; 2. Led omtrent saa langt som 3. og 4. Led til sammen; 3. Led betydelig kortere end 2. Led; 4. Led mere end halvt saa langt som 3. Led. L. ca. $3\frac{1}{2}$ mm.

Hyppig i Hedeegne paa Lyng, Erica (Klokkelyng) og Gyvel.

[*Lóxops coccinea* Mey., der højst sandsynlig forekommer hos os, da den er funden i Madskov ved Sønderborg, bør have sin systematiske Plads her. Hovedet over de næsten umærkelig udstaaende Øjne knap bredere end Forbryststykket fortil. Følehorn tynde, med langt stavdannet 2. Led. Forryggen uden Indsnøringer og Furer og med omtrent rette Siderande. Ben temmelig kraftige. Oversiden okkergul, med symmetrisk beliggende røde Pletter, temmelig langt lyshaaret. Følehorn og Ben okkergule; inderste Følehornsled og navnlig Baglaarene mod Spidsen rødfarvede; Skinneben ved Roden temmelig langt lyshaarede og iøvrigt med lergule Torne. L. 4 — $4\frac{1}{2}$ mm].

42. *Heterotóma* Latr.

Meget paafaldende og let kendelig ved det meget brede, fladtrykte, lancetformede 2. Følehornsled, der ligesom det korte, men tykke, inderste Led er tæthaaret; 3. og 4. Led meget fine og tynde. Forryggen helt jævn, uden Indsnøring og Tværfurer og med næsten rette Sider.

Paa vidt forskellige Planter.

1. *H. merióptera* Scop. (Fig. 157). Lysere eller mørkere bronzebrunlig eller omtrent helt sort (med Metal-skær), stærkt glinsende, med fine, nedliggende, hvidlige, og korte, oprette, mørke Haar. Membran mørk, med en hvidlig Plet paa hver Side under Cuneusspidsen. Følehornenes 1. og 2. Led mørke, 3. og 4. Led fine og tynde, brunlige, med lysere Rod. Ben klart gule eller grønliggule. L. ca. 5 mm.

1 Eksp. er fundet i det sydvestlige Jylland (formentlig i Esbjergegnen). I Sønderjylland og Holsten er Arten ikke saa sjælden og her oftest taget paa Nælder.

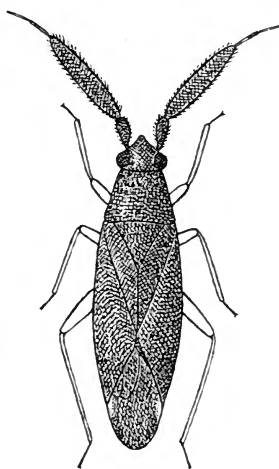

Fig. 157. *Heterotoma merióptera* Scop.

43. *Heterocórdylus* Fieb.

Sorte, forlængede (♂) eller mere ovale (♀) Tæger, der, særlig hos Hunnen, er beklædte med gulagtige, nedliggende, ofte skælagtige Haar. Øjne stærkt udstaaende, men ikke særlig store. Nakken med Tværliste. 2. Følehornsled sædvanlig stavedannet eller svagt fortykket mod Spidsen hos Hunnen,

ofte mere eller mindre stærkt tendannet eller knippelformet fortykket, særlig hos Hannen. Ben temmelig slanke. Baglaar kun lidet fortykkede. Skinnebenenes Yderside ikke eller dog kun utydelig og fint tornede.

Oftest i magre Egne paa buskagtige Vækster.

Oversigt over Arterne.

1. 2. Følehornsled hos begge Køn stærkt knippelformet fortykket. Forbryststykket med lidt indbuede Sider, næsten saa langt som bredt.
  1. tumidicórnis.
2. Følehornsled i det højeste knippelformet fortykket hos det ene Køn. Forbryststykket meget kortere og med rette Sider, ved Roden omtrent dobbelt saa bredt som langt ..... 2.
2. Skinneben klart rustgullige, kun mørkere ved Rod og Spids..... 4. tibiális.
  - Skinneben mørke eller mørkbrunlige ..... 3.
3. 2. Følehornsled kun svagt og jævnt fortykket mod Spidsen (hos begge Køn) .... 3. leptocérus.
  2. Følehornsled temmelig stærkt, men jævnt fortykket mod Spidsen hos Hannen, hos Hunnen derimod stærkt knippelformet fortykket, men paa selve Spidsen pludselig afsmalnet ..
  2. genístæ.

1. *H. tumidicórnis* H. Sch. (Fig. 158 *b, c*). Sort, mat, svagt beklædt med tilliggende, skælagtige, lyse Haar. Forryg fint tværridset, Halvdækvinger fint chagrinerede. ♂ slankere end ♀ og med 2. Følehornsled noget slankere knippelformet fortykket; 3. Led i Midten og næsten hele 4. Led gulbrunlige. Laar og Skinneben undertiden delvis brunlige. L. ca. 4 $\frac{1}{2}$ mm.

Hist og her, navnlig paa Slaaen og beslægtede Planter; er hyppigst fundet paa Øerne.

2. *H. genístæ* Scop. (unicolor Hahn). (Fig. 158 *d, e*). Ligner foregaaende, men adskilles let ved det anderledes formede Forbryststykke og ved det hos ♂ og ♀ forskelligt udviklede 2. Følehornsled. Hunnens Overside temmelig stærkt dækket af skællignende Haar. Forbryst-

stykket meget kort, stærkt afsmalnet fortil, hvor det kun er halvt saa bredt som bagtil. Inderste Følehornsled knap saa langt som Forfoden og noget fortykket mod Spidsen hos Hannen. L. 4—5 mm.

Sjældnen; Skagen, Tebbestrup ved Randers, Bjerringbro, Haarup ved Brødstrup; sikkert meget mere udbredt i Jylland. Findes særlig paa sandede Marker med Visse (Genista) og Gyvel, men søger dog adskillige andre Planter.

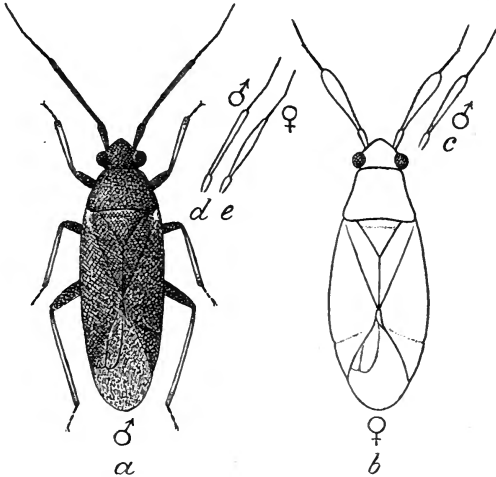

Fig. 158. *a* *Heterocordylus tibialis* Hahn. ♂. *b* Omrids af Krop og Følehorn af *H. tumidicornis* H. Sch. ♀. *c* Følehorn af *H. tumidicornis* H. Sch. ♂. *d* Følehorn af *H. genistæ* Scop. ♂. *e* af samme Arts ♀.

3. *H. leptocérus* Kirschb. Som de foregaaende, men let kendelig paa det hos begge Køn ensartet udviklede, slankt stavdannede 2. Følehornsled, der kun er meget svagt fortykket mod Spidsen og her ikke er tykkere end det temmelig slanke inderste Led, som mindst er saa langt som Forfoden. L. ca. 4½ mm.

Temmelig sjældnen. Hidtil kun funden i Jylland i Egnene mellem Vejle og Hobro, særlig paa Gyvel.

4. *H. tibiális* Hahn. (Fig. 158 a). Større. Let at kende paa de klart rødliggule Skinneben, der kun er mørkere ved Roden og Spidsen. Coriums Rod (under Forryggens Skulderhjørner) med en lille rustgullig Plet. 2. Følehornsled som hos foregaaende Art slankt stadvannet hos begge Køn. L. 5—5½ mm.

Enkelte Steder i Jylland sammen med *H. leptocerus*.

44. *Malacócoris* Fieb.

[Krop liniedannet, meget sart og blød, hvidlig haaret. Forbryststykket trapezformet, bagtil mere end dobbelt saa bredt som fortil, med indbuet Bagrand. Inderste Følehornsled med en mørk Stribe; 2. Led mørkt ved Roden og 3 Gange saa langt som inderste Led.

Særlig paa Pil, El og Hassel.

M. chlorizans Fall. Næsten gennemsigtig grønlig-bleg. Hoved og Forryg sædvanlig uplettede, men Halvdækvingerne marmorerede af mørkere grønlig Pletter. Membrancellerne i Midten med en grønlig Plet. L. ca. 4 mm.

Denne Art er i sin Tid ved en Fejlbestemmelse bleven opført som ikke sjælden forekommende i Danmark. De fejlt bestemte Individider var *Orthotylus flavosparsus*, og *M. chlorizans* burde saaledes stryges af vor Fortegnelse, men den medtages alligevel her, da det er i høj Grad sandsynligt, at den virkelig forekommer hos os, idet den findes i Sværrig og angives som ikke sjælden paa Hassel i Sønderjylland og Holsten].

45. *Oncotylus* Fieb.

Langstrakt, meget fint haaret, grønlig eller grønliggul. Det ret slanke 2. Følehornsled jævnt og svagt eller knap fortykket mod Spidsen, omtrent af samme Tykkelse som inderste, korte Led. Hoved af vanlig Bredde, med temmelig stærkt udstaaende Øjne. Ben slanke.

Navnlig paa Kurvblomster.

Oversigt over Arterne.

Graalighvid, grønliggraa eller brunlig, fint hvidlig korthaaret ..... 1. *décolor.*
Grønliggul, mørkhaaret ..... 2. *púncטיפes.*

1. *O. decolor* Fall. (Fig. 159 a). ♂ mere forlænget end ♀. Hoved hvidliggult, mod Siderne brunligt. Forryggen ofte med mørke Halsbuler, undertiden overvejende brunlig. Halvdækvinger oftest noget brunlige, men blege mod Siderne. Cuneus bleg. Membran delvis noget røgfarget. Ben smudsig hvidlige. Følehorn mørke mod Spidsen. L. 3—4½ mm.

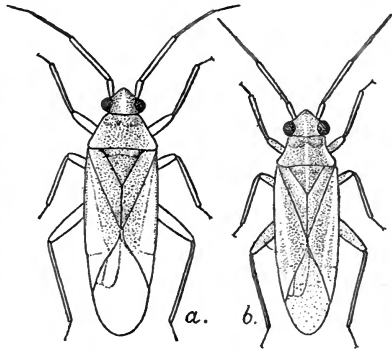

Fig. 159. a *Oncotylus decolor* Fall. b *Conostethus roseus* Fall.

Almindelig; mest paa fri Mark i tørre Egne og navnlig paa *Chrysanthemum*.

2. *O. punctipes* Reut. (*tanacéti* H. Sch.). Større end foregaaende. Den grønlig Overside tæt mørkt smaabørstet (Halvdækvingernes Ribber uden saadan Børstebearring, hvorved de ser lysere ud). Membran noget brunlig skygget. Laar mod Spidsen, navnlig paa Undersiden, mørk prikkede; Skinnebenenes mørke Torne udgaar fra mørke Smaaprikker. Følehorn noget mørkere mod Spidsen. L. ca. 5 mm.

Almindelig; særlig paa Regnfang (*Tanacetum vulgare*).

46. *Conostéthus* Fieb.

Krop lille, stærkt langstrakt og næsten parallelsidet. Hoved over de stærkt kugleformet udstaaende Øjne næsten saa bredt som det meget korte Forbryststykke bagtil. Følehorn og Ben af sædvanlig Bygning, men Baglaar temmelig lange og tykke.

I sandede Egne.

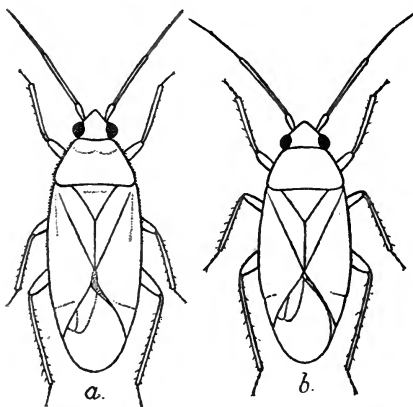
1. *C. róseus* Fall. (aridéllus Flor). (Fig. 159 b). 2. Følehornsled tydelig længere end 3. Led. Forryggen og Scutellum med en hvidlig Midtlinie; Forryggens Sider desuden lysere. Halvdækvinger langs Ryggen rosenrødlige, mod Siderne blege eller hvidlige. Følehorn og Ben grønlig eller graalig brunlige. Iøvrigt meget foranderlig i Farve. L. ca. $3\frac{1}{2}$ mm.

Ikke sjælden paa Sandmarker og i Klitegne, ofte paa Bjergkløver (*Trifolium montanum*).

[*C. salinus* Sahlb., der er et Stranddyr, findes ganske sikkert her i Landet; den forekommer flere Steder i Sønderjylland paa *Plantago maritima*, *Aster tripolium* og andre Saltbundsplanter. Den afviger særlig fra *C. roseus* ved, at 3. Følehornsled er længere end 2. Led og hos Hunnen let krummet. Af Farve er den grønlig- eller hvidliggraa, men baade Form og Farve er noget forskellige hos ♂ og ♀. Hannens 3. Følehornsled er stærkt krummet og ensidig langhaaret. L. $4-4\frac{1}{2}$ mm].

47. *Placochilus* Fieb.

Krop aflang. Overside kort og temmelig tæt, halvt nedliggende sortbørstet. Følehorn og Ben

tæt, fint og kort mørkhaarede; Skinneben desuden sorttorne- de. Følehorn omtrent som hos *Hoplomachus*.

Paa sandede Marker, navnlig hvor der er Snerre (*Galium*).

1. *Pl. seladonicus* Fall. (Fig. 160 a). Oversiden blegt blaagrønlig; Hoved, Forryggen for-

Fig. 160. a *Placochilus seladonicus* Fall.
b *Megalocoleus pilosus* Schnk.

til og ofte ogsaa Scutellum mere gulagtige. Membran røgfarget; Celleribber blege. Følehorn smudsig brunlig-gule. Ben grønlig bleggullige; Fødder brunlig mørke. L. 5—6 mm.

Ikke sjælden i Sand- og Hedeegne, i Klitter osv.

48. *Hoplomachus* Fieb.

Krop noget forlænget, men knap parallelsidet. Inderste Følehornsled kort; 2. Led kraftig stavformet og temmelig kort; 3. og 4. Led aftagende i Tykkelse, men ikke særlig tynde. Oversiden mat, opret sorthaaret.

Særlig paa Hieracium (Høgeurt).

1. *H. Thunbergi* Fall. (Fig. 161). Brunliggul, undertiden med grønligt Skær; en Midtlinie langs Forryg og Scutellum, Halvdækvingernes Yderside, deres Ribber samt Membranribberne blege. Hoved delvis glinsende, lys- og mørkpletet. Forryggens Halsbuler brunsorte, Forranden klart gul. Følehorn smudsigfarvede, noget mørkere mod Spidsen. Ben smudsiggule; Laar sortprikkede mod Spidsen; Skinnebenenes yderste Spids og Fødderne sorte. L. 4—4½ mm.

Ikke sjælden; paa tørre Bakker baade i og udenfor Skove.

49. *Megalocóleus* Reut.

(*Macrocóleus* & *Tinicéphalus* Fieb.).

Krop langstrakt. Hoved mere eller mindre forlænget, noget nedbøjet og undertiden mørkpletet. Skinneben kraftig sorttornede. Oversiden pletvis haaret som hos *Macrotylus*, hvilken Slægt den iøvrigt meget ligner.

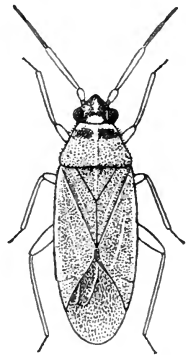

Fig. 161. *Hoplomachus Thunbergi* Fall.

Oversigt over Arterne.

Ensfarvet orangerøddig eller grønliggul. Oversiden kort, stift sorthaaret..... 1. pilósus.
Graagrønlig. Halvdækvinger med et bredt, uregelmæssigt, mørkt Tværbaand. Oversiden blødt lyshaaret..... 2. mollículus.

1. *M. pilósus* Schrnk. (tanacéti Fall.). (Fig. 160 *b*). Oversiden kort mørkhaaret. Membran ofte med svage, mørke Skygger. Følehorn og Ben af samme lyse Farve som Kroppen eller endnu blegere. L. 4—4½ mm.

Sjælden. Hidtil kun fundet hist og her i Nordsjælland; paa Tanacetum vulgare (Rejnfang).

2. *M. mollículus* Fall. Lidt større end foregaaende (ca. 5 mm), afvigende ved at Oversidens Behaarig dels er brunlig, dels hvidlig, men særlig ved et mørkt og bredt, uregelmæssigt Tværbaand over Halvdækvingerne. Ben mere grønliggraa og Skinnebenene med finere børsteliggende Torne; Føddernes Spids som hos foregaaende Art mørk.

Ikke sjælden paa tørre Marker paa Tanacetum, Achillea og adskillige andre Planter.

50. *Amblytýlus* Fieb.

Krop forlænget. Forbryststykkets Sider mere eller mindre skarprandede. Følehorn slanke, og inderste Led temmelig forlænget. Snabel undertiden meget lang. Øjne smaa; Afstanden mellem dem mere end den dobbelte Øjebredde. Hoved lige fremstrakt. Bagskinneben meget lange.

Oversigt over Arterne.

Stærkt forlænget. Oversiden hvidlig. Forryggen med 2 mørkere Længdestriber..... 1. álbidus.
Mindre stærkt forlænget. Oversiden smudsiggul eller lergul, med blegere Længdestrøg. 2. nasútus.

1. *A. álbidus* Hahn. (Fig. 162 *a*). Hvidlig; hvert Halvvingedække med rødligbrunligt Længdestrøg, og For-

ryggen ud mod hver Side med en brunlig Længdestribe, der naar helt til Bagranden ved Scutellumhjørnet. Membran svagt plettet. Følehorn noget mørkere mod Spidsen. Ben svagt gullige; Føddernes Spids mørk. L. 5—6 mm.

Meget sjælden; Faaborg; Tebbestrup ved Randers.

2. *A. nasutus* Kirschb. Langs Hoved, Forryg og Scutellum en hvidlig Midtlinie. Halvdækvinger mørke, Siderne (helt over Cuneus) bredt blege; Clavus lys langs Rygsømmen. Membran mørk, noget plettet; Celleribberne lyse.

Følehorn og Ben bleggule. L. ca. 5 mm.

Meget sjælden; Langesø paa Fyn; Lolland.

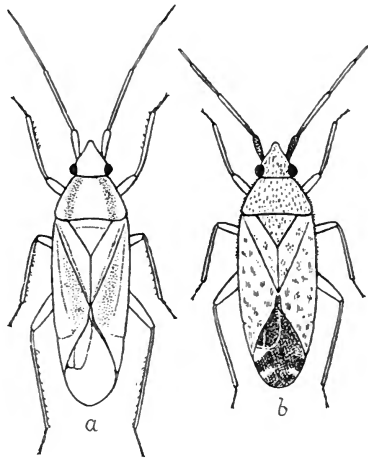

Fig. 162. a *Amblytylus albidus* Hahn. b *Macrotylus Paykuli* Fall.

51. *Macrotylus* Fieb.

Krop forlænget, lille. Hoved fortil næsten næbformet forlænget. Forbryststykket stærkt afsmalnet fortil. Følehorn og Ben temmelig slanke. Skinneben fint haarede, men, med Undtagelse af Bagskinnebenene, ikke tornede.

Særlig paa Krageklo (Ononis).

1. *M. Paykuli* Fall. (Fig. 162 b). Grønlig; tæt men ujævnt sort børstehaaret, hvorved Halvdækvingerne faar Udseende af at være svagt mørk- og lysmarmorerede. Membran mørk; Celleribber hvidlige; en lille Plet under

Cuneus og en lignende mod Membranspidsen ligeledes hvidlige; mellem de to lyse Pletter en firkantet mørk Plet, der omtrent er helt sort ud mod Membranens Yderside. Følehorn og Ben smudsigblege, tæt finhaarede; Bagskinneben desuden med enkelte, tornlignende Børstehaar. L. ca. 3 mm.

Almindelig.

52. *Harpocera* Curt.

Langstrakt, med temmelig parallelsidet Krop. Forbryststykkets Sider svagt indbuede, Forryggens Bagrand i Midten næsten vinkelformet indskaaret. 2. Følehornsled kortere end 3. Led (særlig hos ♂).

Ben og navnlig Følehorn hos ♂ afvigende byggede og forskellige fra Hunnens. Laar kraftige, næsten af ens Tykkelse; Skinneben, særlig de bageste, kraftig tornede.

Paa eller i Nærheden af Eg.

1. *H. thoracica* Fall. (Fig. 163 *a, b*). Hoved, Forryg og Scutellum sorte, med gul Tegning; Halvdækvinger mørkbrunlige, med lysere Strøg. ♂: Hoved, Forryg bagtil og Scutellum bagtil med gul Midtlinie; Følehorn og Ben gullige, Baglaar udadtil og Skinnebenenes yderste Spids mørke; Halvdækvinger haarede; inderste Følehornsled forlænget, omtrent saa langt som 2. Led, der er krummet og paa Undersiden ved Spidsen forsynet med en tandformet, stærk Udvidelse

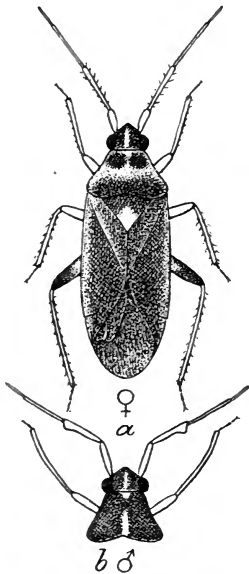

Fig. 163. *Harpocera thoracica* Fall. *a* ♀. *b* Forkrop (med Følehorn og Forben) af ♂.

(begge Led tykke); 3. Led meget forlænget, krummet; For- og Bagskinneben krummede. ♀: Bredere, med mere udbredt lys Tegning (Forryggen saaledes ofte med et gulagtigt Baand tværs over Midten); inderste Følehornsled kort, noget tykkere end og kun halvt saa langt som det slanke, børstebesatte, rette og mod Spidsen noget fortykkede 2. Led. Skinneben lige. L. 5—6 mm.

Ikke sjælden, særlig i Forsommertiden.

53. *Byrsóptera* Spin.

De to Køn forskellige. ♂ langstrakt, fuldtvinget, med bagtil stærkt udvidet Forbryststykke. ♀ jordloppelignende, med hvælvede, membranløse Halvdækvinger og med bagtil svagt udvidet Forbryststykke; Hoved fortil spidst forlænget. Ben hos begge Køn slanke, med kun svagt fortykkede Baglaar.

I fugtige Skovegne, paa forskellige Planter.

1. *B. rúfifrons* Fall. (Fig. 164). Ben klart gule. ♂ og ♀ forskellige i Form og Farve. ♂: Mørkbrunlig, glinsende, gulhaaret; Cuneus gul; inderste Følehornsled blegt, med mørkere Rod; 2. Led mørkt; 3. og 4. Led lysere, men med brunlig Spids. ♀: Hoved rødligt; Halvdækvinger hvælvede og bugede, uden Cuneus og Membran; Følehorn blege, men inderste Led og Spidsen af 2. Led mørke. L. ♂ ca. 4 mm; ♀ 2½—3 mm.

Temmelig almindelig paa solbeskinnede Enge i og ved Skove.

54. *Phýlus* Hahn.

Krop stærkt forlænget, næsten parallelsidet, temmelig glinsende.

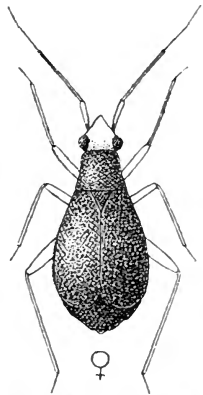

Fig. 164. *Byrsóptera ruffifrons* Fall. ♀.

Hoved trekantet tilspidset. Følehorn og Ben slanke, blegfarvede. 2. Følehornsled meget forlænget, tyndt stavdannet; Skinnebenenes fine Torne lyse. Halvdækvinger fint haarede.

Hyppigst paa Hassel.

Oversigt over Arterne.

1. Hoved sort. Resten af Kroppen bleg eller rødliggul.....	1. melanocéphalus.
Hoved farvet som den øvrige (hyppigst mørke)	
Krop	2.
2. Cuneus som hele Tægens Overside sort eller sortbrunlig	2. coryli.
Cuneus rødlig. Oversiden lysere eller mørkere brunlig.....	3. avellánæ.

1. *Ph. melanocéphalus* Linn. Let kendelig paa Farven. Halvdækvinger meget lange. Membran temmelig kort, bleg, men med en røgfartet, buetformet Plet langs Ydersiden fra Cuneusspidsen til henimod Membranspidsen.

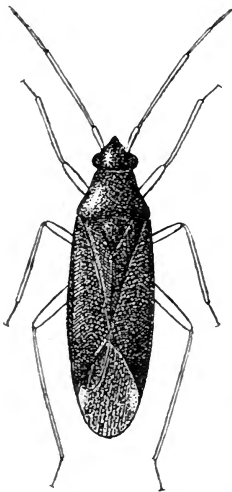

Fig. 165. *Phylus coryli* Linn.

Følehorn og Ben blege, men Roden af inderste Følehornsled sort. L. 5—5½ mm.

Ikke sjælden paa Træer og Buske, særlig Hassel og Eg.

2. *Ph. coryli* Linn. (Fig. 165). Med Undtagelse af Følehorn og Ben helt sort eller sortbrunlig; af Form som foregaaende. Inderste Følehornsleds Rod mørk. Membranen mørk, med en hvidlig Plet under Cuneus. L. 5 mm.

Almindelig; næsten udelukkende paa Hassel.

3. *Ph. avellánæ* Mey. Som foregaaende, men rødligbrun eller endnu blegere. Cuneus altid rødlig, hvad enten Halvdækvingerne er ly-

sere eller mørkere. 3. og 4. Følehornsled lidt mere forlængede. L. 5 mm.

Almindelig sammen med den foregaaende, hvoraf mange anser den for at være en Varietet. Synes at være talrigst i de sydligere Egne af Landet.

55. *Psállus* Fieb.

(Apocrémnus Fieb.; delvis).

Gennemgaaende smaa, lysfarvede Tæger med mere eller mindre fortykkede Baglaar (Springben). Inderste Følehornsled kort; 2. Led langt, stavdanet eller svagt fortykket mod Spidsen, ofte af forskellig Farve hos de to Køn. Skinneben kraftig tornede; Tornene ofte udgaaende fra sorte Prikker paa den blege Grundfarve. Halvdækvinger med nedliggende, mere eller mindre skællignende Haar.

Paa Buske og Træer, hyppigst i Skove. Er en vanskelig Slægt, hvis Arter i mange Tilfælde ikke er lette at adskille, navnlig fordi man som Artsmærker ofte maa nøjes med Farvebetegnelser, der som bekendt er temmelig upaalidelige hos Capsiderne. I Oversigten over Arterne er medtaget nogle enkelte, som mulig forekommer i Danmark, men hidtil ikke er paaviste her.

Oversigt over Arterne.

1. 1. og 2. Følehornsled helt eller delvis sorte eller mørkbrunlige ..... 2.
Følehorn helt bleggule ..... 3.
2. Følehorn helt sorte hos Hannen; hos Hunnen er 2. Led mørkt ved Roden og Spidsen. 1. betuléti. Følehornenes 3. og 4. Led blege eller dog lysere hos Hannen; hos Hunnen er 2. Led blegt, men dog mørkt eller sort mod Spidsen.
2. ambíguus.
2. Følehornsled (hos begge Køn) ved Roden sort og inderste (1.) Led i de fleste Tilfælde med en mørk Ring om Midten. Forskinneben eller alle Skinneben med mørk Rod .... 8. vitellínus.
3. Laar sorte eller brunlige, med bleg Spids. Cuneus overvejende eller dog mod Ydersiden brunlig mørk ..... 3. variábilis.

- Laar blege, oftest fint mørkprikkede. Cuneus bleg eller dog kun delvis sart rødligfarvet ... 4.
4. Cuneus helt hvidliggul, sjælden rødlig mod Spidsen ..... 7. *roseus*.
Cuneus helt rødlig eller (i sjældne Tilfælde) rødlig og med Roden eller baade Rod og Spids hvidliggule ..... 5.
5. Oversiden langt og noget plettet hvidlig haaret, fra ensfarvet bleg til rødligpletet (navnlig Forryggen) eller endog næsten ensartet mørk. Hannens Øjne store, grovt facetterede. 2. Følehornsled saa langt som Forryggen er bred bagtil, hos Hannen jævnt fortykket mod Spidsen, hos Hunnen kortere. L. 4—4½ mm. Ps. Schölzi Fieb. Oversiden gulhaaret ..... 6.
6. Oversiden blodrødlig eller dog rødliggul (Hoved, Forryggens Bagrand og Halvdækvingerne dog i Regelen blegere) ..... 7.
Oversiden hvidliggul, sjælden med strøgagtig mere rødliggul Tone ..... 8.
7. Mørkere. 2. Følehornsled omtrent saa langt som Forryggen er bred bagtil; 3. og 4. Led tilsammen næsten saa langt som 2. Led.....
Ps. *lépidus* Fieb.
Lysere. 3. og 4. Følehornsled tilsammen tydelig kortere end 2. Led.. Ps. *alnícóla* Dgl. & Sc.
8. Baglaar stærkt fortykkede, omtrent 2½ Gang længere end tykke (paa det tykkeste Parti), deres Forrand stærkt buet. Krop temmelig bred ..... 6. *albicinctus*.
Baglaar mindre stærkt fortykkede, omtrent 3½ Gang længere end tykke ..... 9.
9. Større (3—4 mm). Membran temmelig udbredt lyspletet. Yderste Følehornsled omtrent halvt saa langt som 3. Led ..... 4. *várians*.
Mindre (ca. 3 mm). Membran omtrent ensfarvet mørk. Yderste Følehornsled ikke halvt saa langt som 3. Led ..... 5. *diminútus*.

1. Ps. *betuléti* Fall. (Fig. 166). ♂ og ♀ noget forskellige, særlig i Farve. ♂: Meget mørk, med gyldne, tilliggende, skælagtige Haar; Roden af Cuneus bredt hvidliggul. Membran mørk, med en hvidlig Plet under Cuneus-spidsen; Laar mørke, med lys Spids; Skinneben blege, svagt mørkere mod Spidsen, sorttornede (Tornene udgaar fra smaa, sorte Pletter). ♀: Rødlig okkerfarvet, med

mørke Strøg; Hovedet, Forryggen bagtil samt Halsbulerne, en nærmest trekantet Plet paa hvert Halvvingedække og Følehornene (med Undtagelse af Midten af 2. Led) mere eller mindre mørke. L. ca. 5 mm.

Hist og her i Jylland og Nordsjælland. Som Regel paa Birk, men nu og da ogsaa paa andre Træer eller paa Buske.

2. *Ps. ambiguus* Fall. Noget mindre end foregaaende, som den iøvrigt ligner en Del.

♂: 3. og 4. Følehornsled blege; Bagskinneben oftest mørkere og noget kortere. ♀: Mørkere af Farve, kortere; 2. Følehornsled blegt, med mørk Spids; 3. og 4. Led blege som hos ♂. L. 4—4½ mm.

Ret almindelig overalt; paa Birk, Æbletræer osv.

3. *Ps. variabilis* Fall. Meget mindre (3—3½ mm) og overordentlig ubeständig i Farve (fra stærkt mørkpletet til næsten helt lys). ♂: Sort, med gyldne, skællignende Haar, der hos ældre Ekpl. ofte er afgnedne; Cuneus smalt blegfarvet ved Roden. ♀: Hoved og Forryg sorte; Halvdækvinger nærmest okkergule, ofte med rødlig Side-rande og med en større, trekantet, mørk Plet; Cuneus bredt blegfarvet ved Roden. Membran røgfارvet, med en lys Plet under Cuneus. Følehorn blege. Laar sorte, med bleg Spids.

Almindelig over hele Landet, hvor der er Eg.

4. *Ps. varians* H. Sch. Sædvanligvis rødlig farvet, men iøvrigt meget foranderlig baade i Farve og Størrelse (L. 3—4 mm), undertiden næsten helt bleggul, ofte brunlig; Halvdækvingernes Rod ikke sjælden lysere; Cuneus rødlig, med bleg Spids og Rod; Corium ofte ogsaa bleg nær ved Cuneus. Membran røgfارvet, noget blegpletet. Laar mørkplettede mod Spidsen.

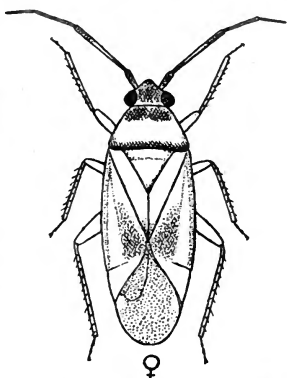

Fig. 166. *Psallus betuleti* Fall.
Hun.

Ikke almindelig; bl. a. i Horsenseggen og omkring København. Navnlig paa Eg og Bøg.

5. *Ps. diminútus* Kirschb. Coriums Yderside mod Spidsen hvidlig. Cuneus dels hvidlig, dels orangerødlig (i Midten). Membran ensartet sodfarvet. Laarenes yderste Halvdel temmelig stærkt mørkpletet. Klør korte. L. ca. 3 mm.

Hidtil kun funden i Omegnen af København. Paa Eg.

6. *Ps. albicinctus* Kirschb. Cuneus orangerødlig, delvis smalt hvidlig randet. Hoved og Forryg med nogle mørke Smaapletter. Scutellum med lys Midtlinie. Halvdækvinger noget rødligplettede. Membran mørk, men Ribberne og enkelte Pletter lysere. Følehornenes inderste Led med rødliggul Ring. Laarenes Inderside tæt mørkprykkede. Vor mindste Art. L. ca. 2½ mm.

Meget sjælden; Københavns Omegn. Paa Eg og Bøg.

7. *Ps. róseus* Fabr. (*álni* Fabr., *sanguineus* Fabr.). Temmelig kort. Følehorn ret korte. Baglaar blegfarvede. Membran ofte delvis svagt røgfارvet. Meget foranderlig i Farve. Den typiske Form (tildels Varieteten *sanguineus* Fabr.) har tydelig rosenrødlig Farve (undertiden endog mod Cuneusspidsen), med blegere Pletter paa Hoved og Forryg, og rødlig, mod Spidsen mørkere plettede Laar. Varieteten *quercéti* Fall. er blegere, men har spredte, rødlig Pletter. Varieteten *dilútus* Dgl. & Sc. er meget bleg og mangler sædvanlig ganske de rødlig Pletter. L. 3—3½ mm.

Almindelig over hele Landet; navnlig paa Pil, Birk, Eg, El, Ahorn og Hassel. Varieteterne forekommer sammen.

8. *Ps. vitellínus* Scholz. Bedst kendelig ved den delvise mørke Farve paa 1. og 2. Følehornsled samtidig med, at Skinnebenene er mørke ved Roden. Helt lergul, fint lyshaaret; Cuneus lidt mørkere gul. Membran røgfارvet, med hvidlig Plet under Cuneusspidsen; derunder igen en brunlig Vinkelplet. L: 3—3½ mm.

Yderst sjælden; Langesø paa Fyn.

56. *Atractotómus* Fieb.

Ligner i mange Henseender Slægten *Orthocephalus*, men Kroppen er ens forlænget hos begge Køn og saa at sige tredobbelt haaret (kort mørk-børstet, lys tilliggende haaret og desuden med smaa, tildels fjeragtig delte, skællignende Haar. Følehorn i det højeste korthaarede eller kortbørstede. 2. Følehornsled oftest tykt og tendannet hos Hunnen, undertiden ogsaa hos Hannen. Inderste Led kort.

I Oversigten er medtaget nogle Arter, som der er en vis Mulighed for kan blive fundne her i Landet.

Oversigt over Arterne.

1.	3. og 4. Følehornsled blege	2.
	Følehorn helt sorte eller kun med den yderste Spids bleg. Skinneben blege, men Indersiden med en bred, mørk Streg og Ydersiden med temmelig store, mørke Prikker	
	A. tígripes Muls. & Rey.	
2.	Hannen	3.
	Hunnen	6.
3.	2. Følehornsled stærkt tendannet, tæthaaret, adskilligt tykkere end inderste, korte Led. Skinneben blege, med mørk Spids og ofte brunlig Rod	A. máli Mey.
	2. Følehornsled ikke eller kun svagt tendannet.	4.
4.	Membranens Celleribber tildels mørke	
	A. párvulus Reut.	
	Membranens Celleribber helt blege	5.
5.	2. Følehornsled lidt mere end dobbelt saa langt som 3. Led	A. oculátus Kirschb.
	2. Følehornsled betydelig mere end dobbelt saa langt som 3. Led, næsten saa langt som Forryggen bred bagtil	1. magnicórnis.
6.	Membranens Celleribber mørke. 2. Følehornsled langt, tyndt ved Roden, iøvrigt temmelig kraftig tendannet	A. párvulus Reut.
	Membranens Celleribber helt eller dog for Størstedelen blege. 2. Følehornsled tendannet, men ikke særlig tyndt ved Roden	7.

7. 2. Følehornsled meget tykt, kun 3 Gange længere end tykt ..... 2. forticórnis.
 2. Følehornsled tyndere, mindst 4 Gange længere end tykt ..... 8.
 8. Membranens Celleribber delvis mørke. A. máli Mey. Membranens Celleribber helt blege ..... 9.
 9. 2. Følehornsled næsten dobbelt saa langt som 3. Led ..... A. oculátus Kirschb.
 2. Følehornsled mere end dobbelt saa langt som 3. Led ..... 1. magnicórnis.

1. *A. magnicórnis* Fall. (Fig. 167). Brunlig sort eller rødligbrun. Membran røg- eller sodfarvet; Celleribberne og enkelte Pletter blege. Laar mørke. Skinneben lyse, med mørk Spids og oftest ogsaa mørke mod Roden, eller undertiden mørke helt til Midten. Det korte inderste Følehornsled og det hos ♀ jævnt tendannet-for-

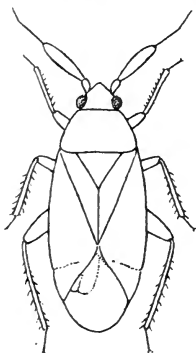

Fig. 167. *Atractotomus magnicornis* Fall. ♀.

tykkede (hos ♂ betydelig slankere) 2. Led sorte, meget fint og tæt korthaarrede; 3. og 4. Led meget tynde og blege (særlig 3. Led mod Roden). Oversiden ret tæt gulagtig belagt med skællignende Haar. L. ca. 2½ mm.

Temmelig udbredt; paa Naaletræer.

2. *A. forticórnis* Muls. & Rey. Let kendelig ved det robuste 2. Følehornsled, der hos Hunnen er usædvanlig stærkt tendannet fortykket og knap nok er 3 Gange saa langt som tykt paa det tykkeste Sted.

En sjælden, sydlig Art, der er funden i Københavns Omegn (indført?), men næppe hører hjemme her.

57. *Criócoris* Fieb.

Krop lille, langagtig; Hoved noget forlænget, nedbøjet tilspidset. Inderste Følehornsled kort; 2. Led mindst 4 Gange længere, hos Hannen kraftig (d. v. s. temmelig tykt) stavdannet eller valseformet

og svagt krummet, hos Hunnen traaddannet tyndt. Forbryststykket med omtrent rette Sider, bagtil mere end dobbelt saa bredt som fortil. Baglaar ret kraftige.

1. *Cr. crassicornis* Hahn. (Fig. 168). Oversiden og Laarene (med Undtagelse af yderste Spids) brunlig sorte; Coriums ydre Baghjørner og en Tværstreg ved Roden af Cuneus samt Laarenes Spids og Skinnebenene (med Undtagelse af deres yderste brunligmørke Spids) hvidliggule. Membran næsten helt røgfarget mørk. ♂: Langstrakt, næsten parallelsidet; Følehorn sorte eller sortbrunlige; 2. Led omtrent saa langt som Coriums Yderrand, Rodhalvdelen ofte, ligesom selve Roden af 3. Led noget lysere eller endog brunliggul. ♀: Mere oval; Følehorn gulagtige, men mørkere mod Spidsen; inderste Led dog mørkere ved Roden og Spidsen af 3. Led ligeledes mørkere. L. ca. 3½ mm.

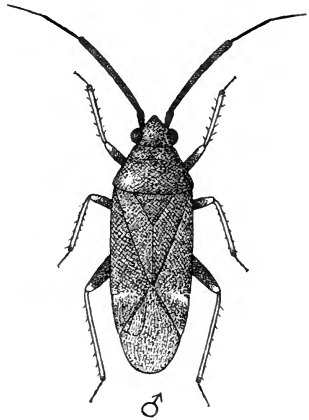

Fig. 168. *Criocoris crassicornis* Hahn. ♂.

Meget sjælden; Boserup Krat; Faaborg. Oftest paa Snerre (*Galium*).

58. *Plagiognáthus* Fieb.

Krop langagtig-oval, hos Hannen dog mere slank. Inderste Følehornsled noget fortykket mod Spidsen, temmelig kort; 2. Led stavdannet, omtrent 3 Gange længere; de følgende Led meget tyndere. 2.—4. Snabelled ens tykke og næsten lige lange. Forryggen svagt hvælvet og fortil næsten uden

Indtryk, bagtil mindst dobbelt saa bred som fortil. Laar ret kraftige; Skinneben sorttornede; Tornene næsten altid udgaaende fra sorte Prikker. Farven meget foranderlig.

Oversigt over Arterne.

1. Oversidens Behaaring tæt, sølvhvidlig. 1. albipennis. Oversidens Behaaring mørk..... 2.
2. 1. og 2. Følehornsled sædvanlig overvejende blege. Oversiden grønlig (efter Døden gulagtig)..... 2. chrysanthemi. 1. og 2. Følehornsled helt eller delvis sorte. Oversiden mørk, uden grønlig Farve.. 3. arbustorum.

1. Pl. albipennis Fall. Hannen mere forlænget end Hunnen. Lysere eller mørkere grønlig, tæt sølvhaaret; Forkroppen, Clavusspidsen, Cuneusspidsen og en Plet tæt ved Coriumspidsen ofte mørke. Membran med en lys Plet ved Coriumspidsen. Laar brunlige; Skinneben hvidlige, kraftig mørktornede. 1. og 2. Følehornsled sorte; Spidsen af 2. Led samt 3. og 4. Led ofte gulagtige. L. 3—3½ mm.

Ikke sjælden, men næsten udelukkende paa Strandmalurt (*Artemisia maritima*) ved Kysterne.

2. Pl. chrysanthemi Wolff. (*viridulus* Fall). Bleg gulgrønlig; Membran ofte med en brunligmørk Plet nedenfor Cuneusspidsen. Laar mørkprikkede og Skinneben sorttornede. Følehorn blege; inderste Led mørkt ved Roden og med en mørk Ring lidt foran Spidsen; 2. Led ved selve Roden sort. L. 3½—4 mm.

Almindelig overalt i tørre Egne.

3. Pl. arbustorum Fabr. (Fig. 169). Sort eller brunlig, sjældnere graalig; Membran mørk, med en hvidlig Plet under Cuneusspidsen. Ben blege; Laar mørkplettede; Skinneben kort sorttornede; Tornene udgaaende fra temmelig store sorte Prikker. Følehornenes 1. og 2. Led samt yderste Led sorte, Resten af Følehornene gulagtig; sjældnere er 1. og 2. Led delvis noget lyse. L. 3½—4 mm.

Almindelig, særlig i Skovegne, mest paa Nælder, men ogsaa Spiræa m. fl. Planter.

59. *Chlamydatus* Curt.
(*Agalliastes* Fieb.).

Gennemgaaende meget smaa Tæger af oval, eller hos Hannen mere forlænget Kropform. Ofte kortvinget. Inderste Følehornsled kort; 2. Led jævnt, men svagt fortykket mod Spidsen, iøvrigt nærmest stavdanet; 3. og 4. Led tynde, men 4. Led svagt tenformet. Baglaar stærkt fortykkede (Bagbenene er Springben).

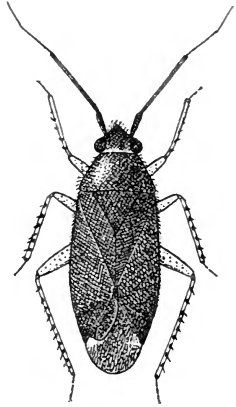

Fig. 169. *Plagiognathus arbustorum* Fabr.

Oversigt over Arterne.

1. Skinneben uden sorte Prikker. Følehorn (navnlig 1. og 2. Led) sorte ..... 1. *sáltitans*.
Skinneben mørkprikkede ..... 2.
2. L. $1\frac{1}{2}$ –2 mm. Ben overvejende bleggule; Skinnebenenes mørke Prikker ikke særlig store. 2. *pulicárius*.
L. 1 – $1\frac{1}{2}$ mm. Laar, med Undtagelse af selve Spidsen, sorte. Skinnebenenes sorte Prikker store og naar over hele Ydersiden ..... 3. *púllus*.

1. *Chl. sáltitans* Fall. Halvdækvinger (ofte afkortede) smudsighvidlige eller brunlige, med udflydende mørkt Tværbaand eller mørke Skygger. Nakken lysfarvet. 1. og 2. Følehornsled helt sorte. Laar sædvanlig mørke (Spidsen undtaget); Skinneben mørktornede, men uden mørke Prikker ved Tornenes Rod, oftest noget mørkere mod Roden. L. ca. 2 mm.

Almindelig paa tør Bund, særlig i Hede- og Sandegne.

2. *Chl. pulicárius* Fall. (Fig. 170 a). Halvdækvinger ligesom hele Oversiden sorte eller sortbrunlige. Spidsen af inderste Følehornsled og yderste Halvdel af 2. Led sæd-

vanlig bleggullige. Ben lyse, men Laarene mørke indadtil og navnlig de bageste Skinneben kraftig mørktornede og sortplettede ved Tornenes Rod. L. $1\frac{1}{2}$ —2 mm.

Sammen med foregaaende, men noget mindre almindelig.

3. *Chl. pullus* Reut. Ligner foregaaende, men er betydelig mindre, sædvanlig kun godt 1 mm. lang. Benene mørkere, idet kun Laarenes Spids er gullig og

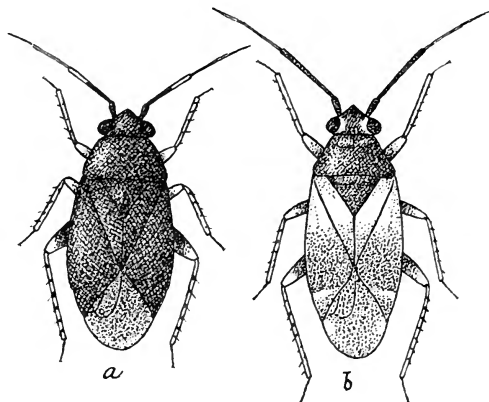

Fig. 170. a *Chlamydatus pulicarius* Fall. ♀. b *Neocoris Bohemani* Fall.

Skinnebenenes mørke Prikker breder sig pletagtig ud over hele Ydersiden.

Kun funden i Jylland.

60. *Neócoris* Dgl. & Sc.

Meget lig de foregaaende Slægter, men (ved god Forstørrelse) let at adskille ved de meget korte og stærkt krummede Klør; Bagfodens Klør dog noget mere forlængede og mindre stærkt krummede; Skinnebenene, særlig de bageste, sortprikkede som hos de nærstaaende Slægter. Hoved mørkt, med en lys Plet ved hvert Øje.

Oversigt over Arterne.

Cuneus helt sort. Halvdækvinger helt brunlige.

1. *nigrítulus*.

Cuneus mørk mod Spidsen, men bleg mod Roden. Halvdækvinger brunligmørke mod Spidsen, smudsigblege paa Rodhalvdelen (Grænsen mellem lyst og mørkt helt udvisket). 2. *Bohemáni*.

1. *N. nigrítulus* Zett. Temmelig ensartet mørkbrunlig eller omtrent sort, men Hovedet ind mod hvert Øje med en bleg Streg og Scutellum undertiden med en gulagtig Plet ved hver Side; den røgfavede Membran med en bleg Plet under Cuneusspidsen. Laar mørke, med lysere Spids; Skinneben blege, sorttornede og med sorte Prikker. L. 3—3½ mm.

Hidtil yderst sjælden; funden paa Pil (uden nærmere Lokalitetsangivelse) sammen med den følgende Art.

2. *N. Bohemáni* Fall. (Fig. 170 *b*). Ligner meget foregaaende, men er noget større (L. 3½—4 mm) og navnlig kendelig ved den udbredte blege Farve paa Rodhalvdelen af Halvdækvingerne og ved, at den iøvrigt noget sodbrune Cuneus er mere eller mindre bredt blegfarvet ved Roden. 1. og 2. Følehornsled mørke; 3. og 4. Led og undertiden Spidsen af 2. Led smudsigblege.

Navnlig i Klitter og paa Heder, oftest paa Pil (særlig *Salix repens*); i det hele ret almindelig i tørre Egne.

Rettelser og Tilføjelser.

Side 8. Hos mange Tæger, navnlig blandt Lygæiderne, Tingididerne, Aradiderne og Berytiderne, er Aandehullerne helt eller delvis anbragte paa Bagkroppens Rygled.

Side 11. Hos Larver og tildels hos Nymfer, særlig indenfor Pentatomidernes Afdeling, har Følehornene og Benene samtidig med, at de er tykkere, ofte et Led (for Benenes Vedkommende et Fodled) mindre end hos Imagines (se Fig. 30 *b*).

Side 13. Lin. 22 f. o. „af vigende“; læs „afvigende“.

Side 21. Nyere Undersøgelser har vist, at *Corixa*'erne og beslægtede Former i alt Fald delvis ernærer sig af

Smaa-Alger, og at Forbenenes ejendommelige Bygning staar i Forbindelse hermed.

Side 34. Lin. 8 f. o. Efter „overens“ indskydes „med“.

Side 35. Linie 6—8 f. o. „Æggene fæstes ved to haarformede Forlængelser til Vandplanter“ rettes til „Æggene indfæstes halvt i blødere, flydende Plantedele (f. Eks. af *Scirpus lacustris*) saaledes, at de to Poltraade (de haarformede Forlængelser) rager frit frem.

Side 37—38. Hos Hannen af *Aphelocheirus Montandoni* er 6. og 7. Bugskinne noget usymmetrisk udviklede og tilsyneladende vanskabte paa lignende Maade som hos Hannerne blandt *Corixiderne*. *Artens Biologi* er nylig udredet af Hj. Ussing i „Mitteilungen a. d. biologischen Süßwasserlaboratorium Frederiksdal bei Lyngby (Dänemark). Nr. VIII. (Internat. Revue d. ges. Hydrobiologie u. Hydrographie, B. III. 1910).

Side 40. Ved en Fejltegning Fig. 15 a III er *Eb* (*Embolium*) fremstillet for kort; *Eb* bør naa helt ned til *Cu* (*Cuneus*).

Side 46. Til Fig. 18 føjes: *c* Forben hos Hannen.

Side 51 f. n. *Mesovelia furcata* Muls. & Rey (Fig. 171).

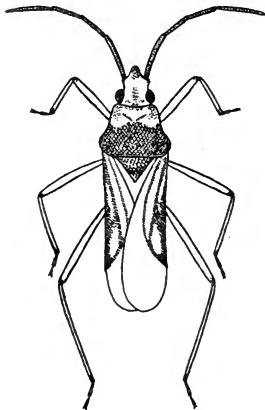

Fig. 171. *Mesovelia furcata* Muls. & Rey. Fuldtvinget.

Efter at Trykningen af Bogen var paabegyndt, fandtes et fuldtvinget Ekspl. af denne Tæge i nogle Indsamlinger fra Lyngby Sø 30. Juli 1907 (af Esben Petersen). Til den givne Beskrivelse kan føjes: Forbryststykkets Skuldre afrundet-udstaaende. Ben finhaarede; Mellemskinneben paa Indersiden mod Spidsen langhaarede; Bag-skinneben tydelig tornede.

Slægten er Type for Familien *Mesoveliadæ*, der navnlig afviger fra Vandløberne eller *Damtægerne* ved, at Baghofterne er stillede tæt sammen.

Side 65. Flere af vore Stinktæger (*Pentatomider*), saaledes *Pinthæus*, *Picromerus*, *Troilus*, *Rhacognathus*, *Jalla* og *Zicrona*, har vist sig at være overvejende kødædende, d. v. s. tilbøjelige til at suge dyriske Safter; de udsuger dog kun døde Dyr og holder sig aldeles overvejende til Insekter. Iøvrigt suger en Mængde ellers plantesugende Tæger lejlighedsvis af alt „spiseligt“.

Side 74. Under Figuren rettes „*Perubalus*“ til „*Peribalus*“.

Side 74—75. Guerin & Péneau adskiller *Palomena prasina* og *P. viridissima* saaledes:

2. og 3. Følehornsled næsten lige lange. Forbryststykkets Sider (foran Skulderhjørnerne) svagt indbuede, fint gulagtig randede . . . . *prasina* Linn.

2. Følehornsled $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{3}$ længere end 3. Led. Forbryststykkets Sider svagt rundede, ikke gulagtig randede. Følehorn lidt kraftigere . . . . .

viridissima Pod.

Side 102. Lin. 3 f. o. Efter „saa langt“ indskydes „som“.

Side 188—189. *Anthocoris limbatus* Fieb. er af Oluf Jacobsen fundet i Randers. Denne for Faunaen nye Art adskilles let fra de andre 3 Arter ved, at Forryggen er temmelig bredt gulrandet bagtil. Følehornene er gule, men 2. og 3. Led foroven og yderste Led helt sorte. Halvdækvinger smudsigblege, med en brunlig, kantet Plet mod Cuneus. Membran glasklar, med en kantet, fortil 2—3 Gange forgrenet Plet mod Spidsen. L. ca. 3 mm.

Side 192. Lin. 10 f. o. tilføjes: Hos de Arter, der baade forekommer i fuldtvingede og kortvingede Former, er Forbryststykket bagtil mere udvidet hos de fuldtvingede (af Hensyn til Vingemusklernerne) end hos de kortvingede Individier, der ikke kan flyve. Det samme er Tilfældet bl. a. hos Lygæiderne. Eksempler herpaa sees af Fig. 73 og 123.

Side 206. *Acetropis Gimmertháli* Flor, der med nogenlunde Sikkerhed kunde formodes at høre vor Fauna til, er nu af O. Jacobsen paavist fra Randerseggen.

Side 244. Lin. 5 f. o. „knap“ rettes til „omtrent“.

Alle Figureerne (med Undtagelse af Fig. 2) er af Forfatteren tegnede efter Naturen.

Efter at en betydelig Del af „Tægerne“ var færdigtrykt, har Prof. O. M. Reuter publiceret et helt nyt Tægeseystem, der sikkert vil vinde Indgang og komme til at danne Grundlaget for den fremtidige systematiske Behandling af Heteroptererne. Da det nye System ikke har kunnet lægges til Grund ved Udarbejdelsen af den foreliggende Haandbog, skal der her som Efterskrift meddeles en kort Oversigt over Systemet, navnlig med Henblik paa den danske Fauna.

I flere Tilfælde har Reuter helt ændret Familienavnene; saaledes er det hidtil benyttede Navn *Capsidæ* forandret til *Miridæ* (efter Slægten *Miris*); i andre Tilfælde er den latinske Endelse bleven læmpet. Hvor saadanne Ændringer har fundet Sted, eller hvor et helt nyt Navn er benyttet, staar det tidligere brugte i Parenthes foran.

Oversigt over de hos os forekommende Familier (efter Reuters nye System).

1. Kløerne uden Vedhæng eller Biklør (Pulviller, Arolier). Kun hos Familien Miridæ med Vedhæng, men hos denne Familie er Meso- og Metasternum sammensatte ..... 2.
Kløerne altid med Vedhæng. Snabel 4-leddet. Meso- og Metasternum simple ..... 19.
2. Følehorn meget korte. Biøjne mangler (hos vore Familier). Vandinsekter ..... 3.
Følehorn lange, altid længere end Hovedet.... 6.
3. Forhofter indføjede ved Prosternums Forrand. Forbenene Fangben (Rovben). Snabel 3-leddet 4.
Forhofter indføjede ved Prosternums Bagrand. Bagbenene Svømmeben. Membranribber mangler (Halvdækvinger ofte helt læderagtige, højt hvælvede) ..... 5.
4. Membran netribbet. Snabel med rudimentære Labialpalper. Baghofter rotatoriske (drejelige om deres Længdeakse). Bagbenene Gangben. Bagkropspids med langt Aanderør .. 1.*) Nepidæ. Membran uden Ribber. Snabel uden Antydning af Labialpalper. Baghofter cardinate (ikke drejelige om Længdeaksen, kun bevægelige som om et Hængsel) ..... 2. Naucoridæ.
5. Kroppens Overside hvælvet. Snabel 3- eller 4-leddet ..... 3. Notonectidæ.
Kroppens Overside flad. Snabel uleddet eller utydelig 2-leddet ..... 4. Corixidæ.
6. Følehornenes 1. og 2. Led korte, 3. og 4. Led lange, haarede; 3. Led fortykket ved Roden. Hoved fremstrakt .....
(Ceratocombidæ) 10. Dipsocoridæ.
3. Følehornsled ikke fortykket ved Roden; 2. Led oftest længere end 3. Led, sjælden kortere. 7.
7. Meso- og Metasternum sammensatte; sjælden med utydelige Sømme, i hvilket Tilfælde Clypeus er trekantet (Cimicidæ). Cuneus hos fuldtvingede Ekspl. mere eller mindre tydelig. Baghofter cardinate ..... 8.
Meso- og Metasternum simple. Baghofter rotatoriske ..... 12.
8. Clypeus trekantet. Biøjne mangler. Krop altid kortvinget ..... 15. Cimicidæ.
Clypeus parallel- eller næsten parallelsidet .... 9.
9. Biøjne mangler hos begge Køn. Fødder 3-leddede. Snabel 4-leddet ..... 10.

*) Numrene angiver Rækkefølgen af Familierne i det nye System.

- Biøjne tilstede, sjældnen manglende hos ♀, i hvilket Tilfælde Fødderne er 2-leddede ... 11.
10. Membran med 2 Celler ved Roden, af hvilke den yderste er lille, eller med én enkelt, undertiden halvoval Celle. Snabelens inderste Led sjældnen kortere end Hovedet. (Capsidæ) 11. Miridæ.
Membran med én enkelt, næsten firkantet Celle ved Roden. Snabelens inderste Led kort, paa det nærmeste saa tykt som langt. Hoved horisontalt, tilspidset, men med afstumpet Spids.
(En Del af Anthocoridæ) 12. Termatophylidæ.
11. Fødder 2-leddede. Membran (hos ♂) med en oval Celle ved Roden og med enkelte frie Ribber. Snabel 4-leddet, sjældnen 3-leddet. ♀ altid kortvinget, med utydelige Biøjne .....
13. Microphysidæ.
Fødder 3-leddede. Membran med 1—4 Længderibber, der undertiden er utydelige .....
14. Anthocoridæ.
12. Klørerne indføjede lidt foran Kloleddets Spids.
Baghofter adskilte ..... 13.
Klørerne indføjede paa Kloleddets Spids ..... 14.
13. Snabel 4-leddet, inderste Led kort. Bagben langt fjernede fra For- og Mellemben og meget længere ..... (Slægten Gerris) 6. Gerrididæ.
Snabel 3-leddet. Mellemben omtrent i samme Afstand fra For- og Bagben .....
(Slægterne Velia og Microvelia) 14. Veliadæ.
14. Prosternum uden Stribefure ..... 15.
Prosternum med Stribefure. Følehorn traad-dannede eller dog tyndere mod Spidsen, knæbøjede („brækkede“). Membran med 2—3 store Celler ved Roden ..... 17. Reduviidæ.
15. Biøjne mangler. Snabel 3-leddet ..... 16.
Biøjne tilstede, sjældnen manglende, i hvilket Tilfælde Snabelen er 4-leddet ..... 17.
16. Fødder 3-leddede. Krop liniedannet. Hoved fremstrakt, udvidet mod Spidsen .....
(Slægten Hydrometra) 8. Hydrometridæ.
Fødder 2-leddede. Krop bred og flad. 18. Aradidæ.
17. Snabel 3-leddet ..... 18.
Snabel 4-leddet, inderste Led kort. Yderste Følehornsled meget tynde, haar- eller traad-fine. Membran med 2—3 Celler, hvorfra der udstråler et Antal Længderibber .... 16. Nabidæ.
18. Inderste Følehornsled kortere end 2. Led. Hoved nedbøjet. Øjne store, udstaaende .....
(Saldidæ) 5. Acanthiadæ.
Inderste Følehornsled længere end 2. Led. Halv-

- dækvinger hindeagtige, med ophøjede Ribber.
Membran uden Ribber. Baghfter tætstillede.
(Hos os *Mesovelia furcata*) 9. *Mesoveliadæ*.
19. Hoved mere eller mindre skjoldformet eller fladt fremdraget, foran Øjnene med skarpe Sidekanter. I det mindste er Roden af inderste Følehornsled ikke synlig fra Oversiden. (Familierne *Scutelleridæ*, *Cydnidæ* og *Pentatomidæ*) ..... 26. *Overfam. Pentatomoidæ*.
Hoved ikke skjoldformet eller fladt fremdraget, dets Siderande foran Øjnene afrundede eller butkantede. Følehornene i hele deres Længde synlige fra Oversiden... ..... 20.
20. Følehorn 4-leddede ..... 21.
Følehorn 5-leddede, 2. Led kort. Clavus hindeagtig, udflydende i den store, ribbeløse Membran. Fødder 2-leddede..... 24. *Hebridæ*.
21. Biøjne mangler..... 22.
Biøjne tilstede..... 23.
22. Halvdækvinger (hos den fuldtvingede Form) sammensat af Clavus, Corium og Membran. Snabel fri. Fødder 3-leddede. 19. *Pyrrhocoridæ*.
Halvdækvinger helt hindeagtige eller membranøse, overalt tæt netribbede. Hoved med hornagtige eller ophøjede Fremspring, ogsaa fra Roden af Snabelen. Fødder 2-leddede.....
23. *Tingididæ*.
23. Membran med mange, undertiden stærkt sammenløbende Ribber..... 25. *Coreidæ*.
Membran med faa, højst 5 Ribber... ..... 24.
24. Hoved fortil uden frit fremstaaende, hornagtige Forlængelser. Membran hos fuldtvingede Individier helt hindeagtig. Fødder 3-leddede... .. 25.
Hoved med frit fremstaaende, hornagtige Forlængelser. Membran hos fuldtvingede Individier oftest med 4 frie Ribber og læderagtig ved Roden. Fødder 2-leddede .....
(Slægten *Piesma*) 22. *Piesmidæ*.
25. Følehorn ikke knæbøjede („brækkede“). Hovedet ikke indknebet foran Biøjnene .....
(*Lygæidæ*) 20. *Myodochidæ*.
Følehorn knæbøjede, inderste Led langt, fortykket mod Spidsen, yderste Led tendannet. Hovedet indsnøret foran Biøjnene. *Scutellum* lille..... (Berytidæ) 21. *Neididæ*.

Miridernes (*Capsidernes*) vanskelige Familie har Reuter behandlet særlig udførligt og delt den i en Række Underfamilier. For vor Faunas Vedkommende gælder følgende:

Oversigt over Underfamilier af Miridæ.

1. Klørnes Arolier (Pulviller, Vedhæng) store, frie, mod Roden (mellem Klørerne) tætstillede, mod Spidsen udspærrede og ofte noget udvidede..... 6. *Mirina*.
Klørerne med anderledes byggede Arolier eller uden saadanne ..... 2.
2. Membran tydelig haaret. Klørerne uden Arolier. 5. *Bothynotina*.
Membran nøgen ..... 3.
3. Yderste Fodled (Kloleddet) mere eller mindre fortykket mod Spidsen. Skinneben aldrig tornede..... 4. *Bryocorina*.
Yderste Fodled linieformet. Skinneben ofte tornede ..... 4.
4. Forbryststykket med Halsring, der hos kortvingede ♀♀ undertiden er utydelig i Midten. Arolier mangler eller ligger tæt til Klørerne..... 3. *Macrolophina*.
Forbryststykket uden eller med meget utydelig Halsring, i hvilket sidste Tilfælde Arolierne er fri af Klørerne ..... 5.
5. Arolier frie, smaa og smalle, undertiden manglende, i hvilket sidste Tilfælde Flyvevingerne mangler Cellehakke, eller Kroppen er indsnæret over Midten, eller 3. og 4. Følehornsled er tykkere end 1. og 2. Led... 2. *Heterotomina*.
Arolier sammenvoksede med Klørerne, sjælden frie, i hvilket Tilfælde de dog er tæt tilliggende Klørerne; undertiden er de udvidede mod Spidsen samtidig med, at Klørerne er meget smaa og seglkrummede; ofte er de smalt bladdannede, sjælden meget korte eller helt manglende, i hvilket Tilfælde Flyvevingerne har Cellehakke ..... 1. *Phylina*.

1. *Phylina*.

3. Fodled liniedannet; inderste Led kort. Forbryststykket uden Halsring. Flyvevingerne næsten altid med tydelig Cellehakke (hamus). Inderste Følehornsled oftest kort.

Herunder for vor Faunas Vedkommende Divisionen *Phylaria*, der kendetegnes ved glat eller utydelig punkteret Forryg, forholdsvis korte Fødder og randet *Xyphus* (*Prosternums* Forlængelse bagtil) og omfatter følgende af vore Slægter: *Amblytylus*, *Apocremnus*, *Atractotomus*, *Byrsoptera*, *Chlamydatius*, *Conostethus*, *Criocoris*, *Harpocera*, *Hoplomachus*, *Lopus*, *Macrotylus*, *Megalocoleus*, *Phylus*, *Placochilus*, *Plagiognathus*, *Tinicephalus*.

2. *Heterotomina*.

3. Fodled linedannet. Forbryststykket uden Halsring; kun hos *Cyllocoris* med Antydning dertil mod Siderne. Flyvevingerne sædvanlig med Cellehakke. Iøvrigt kendetegnet fra de øvrige Underfamilier ved de frie, smalle, parallelle eller mod Spidsen konvergerende Arolier, der kun mangler i meget sjældne Tilfælde og ikke hos nogen dansk Art.

Deles i 2 Divisioner: *Halticaria* og *Heterotomaria*. *Halticarierne* har robust, kortoval eller ægformet Krop og bred Isse, oftest kraftige Ben med mod Spidsen mere eller mindre fortykkede Baglaar og sædvanlig stærkt tornede Skinneben, medens *Heterotomarierne* mest har aflang eller forlænget Krop og oftest smal Isse og svage Ben, hvis Laar sjældnen er udvidede mod Spidsen, og hvis Skinneben undertiden er sortprykkede.

Til *Halticarierne* hører: *Halticus*, *Orthocephalus*, *Strongylocoris*, og til *Heterotomarierne*: *Blepharidopterus* (*Ætorhinus* Fieb.), *Cyllocoris*, *Cyrtorrhinus*, *Globiceps*, *Heterocordylus*, *Heterotome(a)*, *Malacocoris*, *Mecomma*, *Pilophorus*.

3. *Macrolophina*.

Ben lange og tynde; yderste Fodled linedannet. Arolier meget korte eller manglende. Issen smal. Forbryststykket med Halsring. Skinneben fintornede.

Denne Underfamilie deles i flere Divisioner, hvoraf de to, *Cremnocephalaria* og *Macrolopharia*, findes hos os. Den førstnævnte Division mangler Arolier; kun i enkelte Tilfælde findes Arolier, der er sammenvoksede med Klørerne; i saa Fald er Flyvevingerne forsynede med Cellehakke, der sjældnen mangler hos Divisionen, hvorimod den anden Division har Arolier, selv om de er stærkt afkortede; Flyvevingerne altid uden Cellehakke.

Til *Cremnocephalarierne* hører følgende Slægter: *Allo-dapus*, *Cremnocephalus*, *Systellonotus*, og til *Macrolopharierne*: *Campyloneura* og *Macrolophus*.

4. *Bryocorina*.

Yderste Fodled fortykket mod Spidsen. Klørerne divergerende, oftest stærkt krummede mod Spidsen. Arolier store og ofte brede, sjældnen korte, altid udspærrede og tilliggende Klørerne. Skinneben ikke tornede. Flyvevinger uden Cellehakke. Forbrystets Xyphus randet. Membran oftest med kun én Celle. Hos os kun: *Bryocoris* og *Monalocoris*.

5. *Bothynotina*.

Membran haaret. Forbryststykket (hos vor Slægt) med Halsring. Flyvevingerne uden Cellehakke. Skinneben

haarede eller med Børster. Inderste Fodled længere end 2. Led. Arolier mængler.

Meget afvigende. Hos os kun Slægten *Bothynotus*.

6. *Mirina*.

Yderste Fodled liniedannet. Arolier mod Spidsen udstaaende fra Klørerne, ved Roden tætliggende til disse. Flyvevingerne oftest med Cellehakke. Membran sædvanlig med 2 Celler.

Denne Underfamilie deles i flere Divisioner, hvoraf kun *Miraria* og *Capsaria* forekommer hos os. De adskilles saaledes:

Forhofter korte. Inderste Fodled langt. Forbryststykket oftest med skarpe Siderande, uden Halsring. Hoved sædvanlig med Længdefure i Midten. Krop nærmest liniedannet. *Miraria*.

Forhofter længere. Inderste Fodled sjælden ret langt. Forbryststykket næsten altid med Halsring (naar saadan mangler, er Bagkroppen indknebet eller indsnøret mod Roden), sjælden med skarpe Siderande. Hoved meget sjælden med Længdefure i Midten. Krop mere oval.

Capsaria.

Under *Mirarierne* hører af vore Slægter følgende: *Acetropis*, *Megaloceræa*, *Miris*, *Notostira*, *Stenodema*, *Teratoris*, *Trigonotylus*, og under *Capsarierne*, der er langt den største Afdeling: *Adelphocoris*, *Alloeotomus*, *Calocoris*, *Camptobrochis*, *Camptozygum*, *Capsus*, *Charagochilus*, *Dichrooscytus*, *Liocoris*, *Lygus*, *Megacoelum*, *Pantilius*, *Phytocoris*, *Pithanus*, *Plesiocoris*, *Poeciloscytus*, *Polymerus*, *Pycnopterna*, *Stenotus*.

Litteraturfortegnelse.

(Særlig over nyere og mere omfattende Litteratur).

Ch. J. B. Amyot et A. Serville: Histoire naturelle des Insectes Hémiptères. 1843.

H. C. C. Burmeister: Handbuch der Entomologie. II. Rhynchoten. 1835.

J. W. Douglas and J. Scott: The British Hemiptera. London. 1865.

J. C. Fabricius: Systema Rhyngotorum. 1803.

C. F. Fallén: Hemiptera Sveciæ. 1828—29.

- F. X. Fieber*: Die europäischen Hemiptera. Wien 1861.
G. Flor: Die Rhynchoten Livlands. Dorpat. 1860.
E. F. Germar: Beiträge zu einer Monographie der Schildwanzen. 1839.
G. A. W. Herrich-Schäffer: Die Wanzenartigen Insecten. 1839—53.
Guérin & Péneau: Faune Entomologique Armoricaine. Hémiptères. I. Hétéroptères. Rennes. 1904—05.
G. Horváth: Monographia Lygæidarum Hungariæ. 1875.
 — Synopsis des Reduviides de Hongrie. 1877.
 — Les Aradides de la Hongrie. 1886.
 — Synopsis Tingitidarum regionis palæarcticæ. 1906.
Th. Hüeber: System. Verzeichniss der Deutschen Wanzen (Catal. Hemipt. Heteropt.). Berlin 1902.
 — Synopsis der deutschen Blindwanzen (Capsidæ). 1894—1910.
 — Fauna Germanica. Hemiptera Heteroptera. 1891—93.
G. W. Kirkaldy: Revision of the Notonectidæ. 1897.
E. Mulsant et Cl. Rey: Histoire naturelle des Punaises de France 1865—79.
A. Puton: Synopsis des Hémiptères Hétéroptères de France. 1878—81.
 — Catalogue des Hémiptères de la faune paléarctique. 1899.
O. M. Reuter: Hemiptera Gymnocerata Europæ. Helsingfors. 1878.
 — Skandinaviens og Finlands Acanthiider, Aradider, Reduviider, Nabider. 1871—72.
 — Monographia Anthocoridarum orbis terrestris. 1884.
 — Tillæg til J. C. Schiødtes „Fortegnelse over de i Danmark levende Tæger“ (i „Entomologiske Meddelelser“). 1887.
 — Revisio critica Capsinarum præcipue Scandinaviæ et Fenniæ. 1875.
 — Neue Beiträge zur Phylogenie und Systematik der Miriden nebst einleitenden Bemerkungen über die Phylogenie der Heteropteren-Familien. Helsingfors 1910.
J. Sahlberg: Synopsis Amphibicorisarum et Hydrocorisarum Fenniæ. 1875.
R. F. Sahlberg: Monographia Geocorisarum Fenniæ. 1848.
Edw. Saunders: Synopsis of the British Hemiptera Heteroptera. London. 1875—76.
 — The Hemiptera Heteroptera of the British Islands. London. 1892.
J. C. Schiødt: Fortegnelse over de i Danmark levende Tæger (i „Naturhistorisk Tidsskrift“ 1870, med senere Tillæg).
C. Stål: Synopsis Lygæidum et Coreidum Sueciæ. 1862.
-

Forkortede Forfatternavne.

<p>Am. & } Amyot et A. Ser- Serv. } ville.</p> <p>Blanch. E. Blanchard.</p> <p>Boh. C. Boheman.</p> <p>Brul. } (Brull.) } A. Brûlé (Brullé).</p> <p>Buch.- } Fr. Buchanan- White. } White.</p> <p>Burm. H.C.C.Burmeister.</p> <p>Bär. V. Bärensprung.</p> <p>Curt. J. Curtis.</p> <p>Dahlb. A. G. Dahlbom.</p> <p>Dall. W. Dallas.</p> <p>Dalm. Dalman.</p> <p>De G. } Ch. De Geer (Deg.) } (Degeer).</p> <p>Dougl. } & Sc. } J. W. Douglas and Dgl. & } J. Scott. Sc. }</p> <p>Duf. L. Dufour.</p> <p>Fabr. J. C. Fabricius.</p> <p>Fall. C. F. Fallén.</p> <p>Fieb. F. X. Fieber.</p> <p>Fourcr. A. F. de Fourcroy.</p> <p>Füssl. J. C. Füsslin.</p> <p>Germ. E. F. Germar.</p> <p>Gmel. Gmelin.</p> <p>Gorsk. S. B. Gorski.</p> <p>Horv. G. Horváth.</p> <p>H. Sch. } G. A. W. Herrich- } Schäffer.</p> <p>Jak. W. E. Jakovleff.</p> <p>Jen. Jenyns.</p> <p>Kolen. Fr. A. Kolenati.</p>	<p>Kirschb. C. L. Kirschbaum.</p> <p>Küst. H. C. Küster.</p> <p>Lam. M. Lambertie.</p> <p>Lap. Laporte.</p> <p>Latr. P. A. Latreille.</p> <p>Lep. & } Lepeletier et Ser- Serv. } ville.</p> <p>Linn. C. Linné(Linnæus).</p> <p>Mey. } L.R. Meyer (Meyer- } Dür).</p> <p>Muls. E. Mulsant.</p> <p>Muls.& } E. Mulsant et Cl. Rey. } Rey.</p> <p>Müll. O. F. Müller.</p> <p>Oliv. E. Olivier.</p> <p>Panz. G. W. F. Panzer.</p> <p>Perr. E. Perris.</p> <p>Pod. N. Poda.</p> <p>Reut. O. M. Reuter.</p> <p>Sahlb. } J. Sahlberg. } R. F. Sahlberg.</p> <p>Saund. E. Saunders.</p> <p>Schum. Schummel.</p> <p>Schrk. F. v. P. Schrank.</p> <p>Schill. P. S. Schilling.</p> <p>Scop. J. A. Scopoli.</p> <p>Sign. V. Signoret.</p> <p>Thoms. C. G. Thomson.</p> <p>Wallen- } H. J. D. Wallen- gr. } gren.</p> <p>Westw. P. O. Westwood.</p> <p>White. } Fr. Buchanan- } White.</p> <p>Zett. J. W. Zetterstedt.</p>
--	---

Anm. Navnet Scholz er i forskellige Værker ofte stavet som Scholtz.

Navnefortegnelse.

(Synonymer er trykte med *Cursiv*).

I. Ordener, Familier, Underfamilier og Slægter.

	Side		Side		Side
<i>Acalypta</i>	150	<i>Calocoris</i>	213	<i>Cymatia</i>	18
<i>Acanthia</i>	179	<i>Camaronotus</i>	237	<i>Cymus</i>	107
<i>Acanthiadæ</i>	283	<i>Camptobrochis</i>	231	<i>Cyphostethus</i>	86
<i>Acanthidæ</i>	179	<i>Camptozygum</i>	227	<i>Cyrtorrhinus</i>	251
<i>Acanthosoma</i>	83	<i>Campyloneura</i>	245	<i>Damtæger</i>	41
<i>Acomporis</i>	190	<i>Campylosteira</i>	150	<i>Derephysia</i>	154
<i>Acompus</i>	122	<i>Capsaria</i>	287	<i>Dichrooscytus</i>	219
<i>Acetropis</i>	205, 281	<i>Capsidæ</i>	192, 283	<i>Dictyonota</i>	152
<i>Adelphocoris</i>	215	<i>Capsus</i>	232	<i>Dicyphus</i>	243
<i>Adomerus</i>	61	<i>Carpocoris</i>	76	<i>Dipsocoridæ</i>	282
<i>Agalliastes</i>	277	<i>Catoplatus</i>	158	<i>Dolycoris</i>	75
<i>Agramma</i>	149	<i>Ceratocombidæ</i>		<i>Drymus</i>	136
<i>Allodapus</i>	235		180, 282	<i>Elasmostethus</i>	84
<i>Alloetomus</i>	234	<i>Ceratocombus</i>	181	<i>Elasmucha</i>	85
<i>Alydus</i>	95	<i>Charagochilus</i>	230	<i>Eremocoris</i>	133
<i>Amblytylus</i>	264	<i>Chilacis</i>	111	<i>Eroticoris</i>	235
<i>Aneurus</i>	162	<i>Chlamydatius</i>	277	<i>Eurydema</i>	79
<i>Anthocoridæ</i> 184, 283		<i>Chlamydatius</i>	250	<i>Eurygaster</i>	56
<i>Anthocoris</i> 188, 281		<i>Chlorochroa</i>	77	<i>Eusacoris</i>	72
<i>Aphanus</i>	129	<i>Chorosoma</i>	100	<i>Galeatus</i>	158
<i>Aphelocheirus</i> 37, 280		<i>Cimex</i>	74	<i>Gastrodes</i>	138
<i>Apocreminus</i>	269	<i>Cimex</i>	179	<i>Geocoris</i>	110
<i>Aradidæ</i>	158, 283	<i>Cimicidæ</i>	179, 282	<i>Geocorisæ</i>	39
<i>Aradus</i>	159	<i>Clinocoris</i>	85	<i>Gerrididæ</i>	41, 283
<i>Asopus</i>	88	<i>Closterotomus</i>	217	<i>Gerris</i>	44, 283
<i>Atractotomus</i>	273	<i>Conostethus</i>	261	<i>Globiceps</i>	248
<i>Barktæger</i>	158	<i>Coranus</i>	167	<i>Gnathoconus</i>	60
<i>Bathysolen</i>	93	<i>Coreidæ</i>	90, 284	<i>Gonianotus</i>	132
<i>Beosus</i>	131	<i>Coreomelas</i>	59	<i>Hadrodema</i>	227
<i>Berytidæ</i>	139, 284	<i>Coreus</i>	94	<i>Halticaria</i>	286
<i>Berytus</i>	141	<i>Corimelæna</i>	59	<i>Halticus</i>	241
<i>Blepharidopterus</i>	247	<i>Corixa</i>	20	<i>Harpactor</i>	166
<i>Blomstertæger</i>	192	<i>Corixidæ</i>	16, 282	<i>Harpocera</i>	266
<i>Bothynotina</i> 285, 286		<i>Corizus</i>	97	<i>Hebrus</i>	52
<i>Bothynotus</i>	234	<i>Cremnocephala-</i>		<i>Hebridæ</i>	52, 284
<i>Bredtæger</i>	64	<i>ria</i>	286	<i>Hemiptera Heter-</i>	
<i>Bryocorina</i> 285, 286		<i>Cremnocephalus</i> 239		<i>optera</i>	1
<i>Bryocoris</i>	207	<i>Criocoris</i>	274	<i>Heterocordylus</i>	257
<i>Bugsvømmere</i>	16	<i>Cydnidæ</i>	60	<i>Heterogaster</i>	112
<i>Byrsoptera</i>	267	<i>Cyllocoris</i>	246	<i>Heterotoma</i>	257

	Side		Side		Side
Heterotomaria .	286	Metatropis	144	<i>Phygadicus</i>	112
Heterotomina .		Micronecta	17	Phylaria	285
	285, 286	Microphysa	182	Phyllina	285
<i>Homalodema</i> . . .	138	Microphysidæ .		Phyllontocheila	155
Hoplomachus . . .	263		181, 283	Phylus	267
Hydrocorisæ . . .	15	Microvelia	50, 283	Physatocheila . .	155
<i>Hydroessa</i>	50	Miraria	287	Phytocoris	209
<i>Hydrometra</i> . . .	44	Miridæ	283	Picromerus	87
Hydrometra 43, 283		Mirina	285, 287	Piesma	147, 284
<i>Hydrometridæ</i> . .	41	Miris	200	Piesmidæ	284
Hydrometridæ . .	283	Monalocoris	207	Piesminæ	146
<i>Hypnophilus</i> . . .	118	<i>Monanthia</i>	150	Piezostethus . . .	186
Ischnocoris	119	<i>Monanthia</i>	155	Pilophorus	237
Ischnodemus . . .	109	<i>Mormidea</i>	76	Pinthæus	89
Ischnorhynchus	108	Myodochidæ	284	Pionosomus	120
Jalla	82	Myrmedobia	183	Pithanus	199
Landtæger	39	Myrmus	99	Placochilus	262
Lasiosomus	122	Naucoridæ	35, 282	Plagiognathus . .	275
<i>Legnotus</i>	61	Naucoris	36	<i>Platynopus</i>	89
Leptoterna	206	Nabidæ	168, 283	<i>Platysolen</i>	69
Ligyrocoris	113	Nabis	169	Plea	32
<i>Limnobates</i>	43	Neïdes	140	Plesiocoris	226
Liocoris	231	Neididæ	284	Plinthisus	120
Lopus	209	Neocoris	278	Ploiaria	164
Loxops	256	Neottiglossa	69	<i>Ploiariodes</i>	164
Lycocoris	185	Nepa	33	<i>Podisus</i>	88
Lygus	220	Nepidæ	32, 282	Podops	55
Lygæidæ	101, 284	Notochilus	135	Poeciloscytus . .	227
Lygæus	104	Notonecta	30	Polymerus	229
<i>Macrocoleus</i> . . .	263	Notonectidæ 29, 282		Psallus	269
Macrodema	118	Nysius	105	Pseudophloeus . .	92
Macrolopharia . .	286	Odontoscelis	58	Pterotmetus	117
Macrolophus . . .	243	<i>Oncognathus</i> . . .	219	Pycnopterna	218
Macrolophina . .		Oncotylus	260	Pygolampis	165
	285, 286	<i>Ophthalmicus</i> . .	110	Pyrrhocoridæ . .	
Macrotylus	265	Orthocephalus . . .	239		139, 284
Malacocoris	260	<i>Orthosteira</i>	150	Pyrrhocoris	139
Masketæger	145	Orthotylus	251	Ranatra	34
Mecomma	250	Palomena	74, 281	Reduviidæ 163, 283	
Megacoelum	212	Pamera	113	Reduvius	165
Megaloceræa . . .	201	Pantilius	208	Rhacognathus . . .	81
Megalocoleus . . .	263	<i>Pentatoma</i>	77	Rhopalotomus . . .	233
<i>Megalonotus</i> . . .	115	Pentatoma	6, 78	Rhyparochromus	115
Mesovelia		Pentatomidæ	64	<i>Rhyparochromus</i>	129
	51, 280, 284	Pentatomoidea . . .	284	Rovtæger	163
Mesoveliadæ . . .		Peribalus	73	Rygsvømmere . . .	29
	280, 284	Peritrechus	125	Salda	174
Metacanthus . . .	144	Phimodera	57	Saldidæ	173, 283

	Side		Side		Side
Sciocoris	67	Stygnocoris	123	<i>Tritomegas</i>	61
Scolopostethus	134	Syromastes	91	Troilus	88
Scutelleridæ	54	Systellonotus	236	<i>Tropicoris</i>	78
Sehirus	61	<i>Systratiotus</i>	229	Vandløbere	41
Sengetæger	179	Temnostethus	187	Vandrovvere	35
Serenthia	149	Termathophy-		Vandskorpioner	
<i>Sigara</i>	17	lidæ	283		32, 33
Skorpiontæger	32, 33	Teratocoris	204	Vandtæger	15
Spathocera	101	Tetraphleps	189	Velia	49, 283
Sphragisticus	128	<i>Tetyra</i>	56	Veliadæ	283
Springtæger	144	Therapha	96	Verlusia	92
Stagonomus	73	Thyreocoris	59	<i>Xanthochilus</i>	131
Stenotus	219	Tingididæ	145, 284	<i>Xylocoris</i>	186
Stephanitis	158	Tingidinæ	146	<i>Xylocoris</i>	191
Stinktæger	64	<i>Tingis</i>	155, 158	Zicrona	83
<i>Stiphrosoma</i>	241	<i>Tinicephalus</i>	263	<i>Zosmenus</i>	147
<i>Strachia</i>	79	Tornben	60	Ælia	70
Strandtæger	173	Trapezonotus	127	Ætorhinus	247
Strongylocoris	241	Triphleps	190		

II. Arter og Varieteter.

	Side		Side
abietis	138	antennatus (Rhyparochro-	
<i>acuminata</i>	70	mus)	116
<i>acuminata</i>	71	antennatus (Teratocoris)	205
adenocarpî	254	antica	149
<i>adjunctus</i>	136	<i>apterus</i> (Gerris)	46
affinis (Calocoris)	217	<i>apterus</i> (Halticus)	242
affinis (Corixa)	21	<i>apterus</i> (Nabis)	171
affinis (Scolopostethus)	135	<i>apterus</i> (Pyrrhocoris)	139
<i>agrestis</i>	127	arbustorum	276
albicinctus	272	<i>arenarius</i> (Stygnocoris)	124
albidus	264	<i>arenarius</i> (Trapezonotus)	127
albipennis	276	<i>arenicola</i>	179
alboacuminatus	131	<i>argentatus</i>	49
albolineatus	239	<i>aridellus</i>	262
alboarginatus	61	<i>artemissiæ</i>	225
<i>alni</i>	272	ater (Geocoris)	110
alnicola	270	ater (Rhopalotomus)	234
alpestris	217	ater (Xylocoris)	191
ambiguus	271	atomarius	221
ambulans	250	<i>austriacus</i>	188
angulatus	248	avellanæ	268
<i>angustatus</i>	255	baccarum	75
angusticollis	125	betuleti	270
anorus	128	betulinus	162
annulatus	167	betulæ	161
antennalis	135	bi clavatus	217

	Side		Side
bicolor	63	cinnamopterus	238
bidens	88	clavatus	238
bidentata	165	clavicularis	108
bifasciatus	217	clavipes	142
bifurcata	165	coccinea	256
biguttatus	64	Cocksi	178
bilineatus	254	coerulea	83
bimaculatus	215	cognata (Corixa)	25
binotatus (Eusacoris)	73	cognatus (Poeciloscytus)	229
binotatus (Stenotus)	219	coleoptrata (Ceratocombus)	181
bipunctatus (Calocoris)	217	coleoptrata (Cymatia)	19
bipunctatus (Eusacoris)	73	coleoptrata (Myrmedobia)	184
Bohemani	279	columbarius	180
Bonsdorffi	20	commutatus	225
boops	170	concinna	25
brevicornis	228	confusus	239
brevipennis (Nabis)	171	contaminatus	225
brevipennis (Plinthisus)	121	contractus	136
brevis (Nabis)	173	coriaceus	240
brevis (Orthocephalus)	240	coryli	268
brunnea (Acalypta)	151	coryzoides	235
brunneus (Drymus)	137	crassicornis (Criocoris)	275
C-album	176	crassicornis (Corizus)	97
calcaratus (Alydus)	96	crassicornis (Dictyonota)	153
calcaratus (Miris)	200	crassipes	142
campestris (Lyctocoris)	185	corticalis	161
campestris (Lygus)	223	culiciformis	164
capillaris	233	currens	50
capitatus (Corizus)	98	cursitans (Piezostethus)	187
capitata (Piesma)	148	cursitans (Sciocoris)	68
cardui	156	Dalmanni	101
caricis	251	danicus	233
carinata (Acalypta)	152	decolor	261
carinata (Acetropis)	205	decoratus	135
carinata (Corixa)	25	dentatus	85
cavifrons	25	denticulatus	94
cervina (Acalypta)	152	dentipes	23
cervinus (Lygus)	224	depressus	160
chenopodii	214	diaphanus	253
chiragra	117	didymus	108
chlorizans	260	dilatata (Piesma)	148
chloropterus	253	dilatatus (Aradus)	160
chrysanthemi	276	dilatatus (Rhyparochromus)	116
ciliata	155	dimidiatus	211
cimicoides	36	diminutus	272
cincta	178	dilutus	272
cinerea	33	dispar	249
cinnamomeus	162	distincta	27

	Side		Side
<i>distinguendus</i>	127	<i>galactinus</i>	186
<i>dolobrata</i>	206	<i>gemellatus</i>	225
<i>dorsalis</i> (Nabis)	173	<i>geminata</i>	178
<i>dorsalis</i> (Odontoscelis) ..	59	<i>geniculatus</i> (Berytus)	143
<i>dumetorum</i>	157	<i>geniculatus</i> (Peritrechus) .	126
<i>dumosa</i>	82	<i>genistæ</i>	258
<i>echii</i>	157	<i>Geoffroyi</i>	23
<i>elegans</i>	145	<i>gibbifer</i>	47
<i>elegantula</i> (Microphysa) ..	183	<i>Gimmerthali</i>	206, 281
<i>elegantula</i> (Salda)	178	<i>glandicolor</i>	107
<i>enervis</i>	122	<i>glauca</i>	31
<i>epilobii</i>	244	<i>globulifer</i>	245
<i>equestris</i>	104	<i>gothicus</i> (Alloeotomus) ..	234
<i>ericetorum</i> (Nabis)	173	<i>gothicus</i> (Lopus)	209
<i>ericetorum</i> (Orthotylus) ..	256	<i>gracilis</i>	152
<i>ericæ</i>	106	<i>griseus</i>	86
<i>errans</i>	244	<i>grylloides</i>	110
<i>erratica</i> (Megaloceræa) ..	202	<i>Gyllenhali</i>	230
<i>erythricus</i> (Eremocoris) ..	133	<i>hariolus</i>	172
<i>erythrocephalus</i>	242	<i>Hellensi</i>	24
<i>Fabricii</i> (Corixa)	28	<i>helveticus</i>	106
<i>Fabricii</i> (Monanthia (Cato- platus))	158	<i>hemipterus</i>	119
<i>Fallenii</i> (Corixa)	27	<i>hieroglyphica</i>	25
<i>Fallenii</i> (Pseudophloeus) .	93	<i>hirticornis</i> (Berytus)	143
<i>ferrugata</i>	206	<i>hirticornis</i> (Coreus)	94
<i>ferrugineus</i>	138	<i>hirundinis</i>	180
<i>ferus</i>	172	<i>histrionicus</i>	247
<i>festivum</i>	80	<i>holsatus</i>	201
<i>Fieberi</i>	86	<i>humeralis</i>	57
<i>filicis</i>	207	<i>humuli</i>	157
<i>flavinervis</i>	252	<i>hyoscyami</i>	96
<i>flavomaculatus</i>	249	<i>hæmorhoidale</i>	84
<i>flavomarginatus</i>	172	<i>inflexa</i>	69
<i>flavonotatus</i>	247	<i>infusum</i>	213
<i>flavosparsus</i>	255	<i>interstinctus</i>	85
<i>floralis</i>	212	<i>intricatus</i>	211
<i>foliacea</i>	154	<i>inuncta</i>	55
<i>formicetorum</i>	187	<i>jacobææ</i>	107
<i>forticornis</i>	274	<i>juniperi</i>	77
<i>fossarum</i>	27	<i>juniperina</i>	77
<i>fracticolis</i>	114	<i>Kalmi</i>	222
<i>fuliginosa</i> (Dictyonota) ..	154	<i>Klugi</i>	71
<i>fuliginosus</i> (Odontoscelis) 58		<i>lacustris</i>	48
<i>fuliginosus</i> (Stygnocoris) .	124	<i>Laportei</i>	149
<i>fulvomaculatus</i>	216	<i>lateralis</i>	177
<i>furcata</i>	51, 280	<i>lativentris</i> (Nabis)	171
<i>fuscescens</i>	252	<i>lativentris</i> (Piezostethus) .	187
		<i>lectularius</i>	179

	Side		Side
lepidus	270	melanocephalus (Phylus)	268
leptocerus	259	meridionalis	18
leucocephalus	241	merioptera	257
limbatus (Anthocoris)	281	microphthalmus	68
limbatus (Lygus)	222	micropterum	119
limbatus (Nabis)	172	minor	142
limitata	29	minuta	190
linearis (Megaloceræa)	203	minutissima (Micronecta)	18
linearis (Ranatra)	34	minutissima (Plea)	32
lineatus (Nabis)	172	miriformis	99
lineatus (Nysius)	106	moesta	27
lineolatus	214	molliculus	264
Linnei	26	Montandoni	37, 280
littoralis	175	montivagus	143
lituratus	87	morio (Salda)	176
longipennis	211	morio (Sehirus)	62
lucorum (Acompocoris)	190	musci	151
lucorum (Lygus)	225	muscorum	181
luctuosus	63	mutabilis	240
lugubris	26	najas	46
luniger	125	nassatus	255
lupuli	158	nasutus	265
lurida (Pamera)	114	nebulosus	129
luridus (Strongylocoris)	241	nemoralis (Acompocoris)	190
luridus (Troilus)	89	nemoralis (Anthocoris)	188
lutea	31	nemorum	189
luteicollis	242	nigra	191
lutescens	232	nigricornis (Dolycoris)	76
lynceus	131	nigricornis (Rhyparochro-	
læta	149	mus	117
lævigatus	201	nigrina	151
lævis	162	nigritulus	279
maculata (Piesma)	148	nigritus	229
maculata (Corizus)	98	nigrocucullata	57
maculipennis	116	nubilus (Bathysolen)	93
Maerkeli	199	nubilus (Macrolophus)	243
magnicornis	274	nubilus (Peritrechus)	126
major	171	obsoletus	106
mali	273, 274	ochracea	202
marginata (Acalypta)	151	ochromelas	215
marginata (Notonecta)	31	oculata (Salda)	176
marginatus (Syromastes)	91	oculatus (Atractotomus) 273, 274	
marginalis	254	odontogaster	48
marginepunctatus	132	oleraceum	80
marmoratus	211	ornatum	80
marmorea	31	ortochila	176
maura	56	pabulinus	226
melanocephalus (Eusacoris) 72		pallida (Ælia)	71

	Side		Side
<i>pallidus</i> (Dicyphus).....	244	<i>punctatus</i> (Rhacognathus).....	81
<i>pallipes</i>	177	<i>punctipennis</i>	106
<i>paludum</i>	47	<i>punctipes</i>	261
<i>Panzeri</i>	240	<i>punctulatus</i>	232
<i>parallelus</i>	141	<i>purpuripennis</i>	76
<i>parumpunctatus</i>	99	<i>pusillus</i> (Hebrus).....	53
<i>parvula</i> (Acalypta).....	152	<i>pusillus</i> (Plinthisus).....	121
<i>parvulus</i> (Atractotomus).....	273	<i>pusillus</i> (Temnostethus).....	187
<i>pastinacæ</i>	223	<i>pygmæa</i> (Microvelia).....	51
<i>Paykuli</i>	265	<i>pygmæus</i> (Acomporis).....	190
<i>pedestris</i> (Aphanus).....	131	<i>pygmæus</i> (Stygnocoris).....	124
<i>pedestris</i> (Stygnocoris).....	124	<i>quadrata</i> (Piesma).....	147
<i>perplexus</i>	238	<i>quadrata</i> (Verlusia).....	92
<i>personatus</i>	166	<i>quadratus</i> (Beosus).....	132
<i>phoeniceus</i>	131	<i>quadrifasciatus</i>	156
<i>picicolor</i>	86	<i>querceti</i>	272
<i>picipes</i>	61	<i>recticornis</i>	203
<i>pictus</i>	135	<i>resedæ</i>	108
<i>pilicornis</i>	95	<i>reticulata</i>	155
<i>pilosa</i> (Salda).....	175	<i>roseomaculatus</i>	216
<i>pilosella</i>	177	<i>roseus</i> (Conostethus).....	262
<i>pilosus</i> (Bothynotus).....	235	<i>roseus</i> (Psallus).....	272
<i>pilosus</i> (Megalocoleus).....	264	<i>rostrata</i>	70
<i>pilosus</i> (Scolopostethus).....	136	<i>ruber</i>	233
<i>pinastri</i>	227	<i>rubicundus</i>	222
<i>pini</i>	130	<i>rubidus</i>	254
<i>pinicola</i>	77	<i>rubricatus</i>	224
<i>pipistrelli</i>	180	<i>rufescens</i> (Allodapus).....	235
<i>platychila</i>	151	<i>rufescens</i> (Metatropis).....	144
<i>plebejus</i>	134	<i>ruficeps</i>	53
<i>podagricus</i>	135	<i>ruficornis</i> (Megaloceræa).....	203
<i>populi</i>	211	<i>ruficornis</i> (Serenthia).....	149
<i>Poweri</i>	172	<i>rufifrons</i>	267
<i>prasina</i> (Palomena) 3, 74,	281	<i>rufipennis</i> (Dichrooscytus).....	220
<i>prasina</i> (Palomena).....	75	<i>rufipennis</i> (Piezostethus).....	187
<i>prasinus</i> (Orthotylus).....	253	<i>rufipes</i> (Acompus).....	122
<i>pratensis</i> (Anthocoris).....	189	<i>rufipes</i> (Pentatoma).....	6, 78
<i>pratensis</i> (Corizus).....	99	<i>rufoscutellatus</i>	45
<i>pratensis</i> (Lygus).....	224	<i>rufus</i>	99
<i>prætextatus</i>	116	<i>rugicollis</i>	226
<i>præusta</i>	24	<i>rugosus</i>	173
<i>psammæcolor</i>	203	<i>rusticus</i>	123
<i>pselaphiformis</i>	182	<i>sabuleti</i>	109
<i>pselaphoides</i>	182	<i>sabulicola</i>	117
<i>pteridis</i>	208	<i>sabulosus</i>	124
<i>pulicarius</i>	277	<i>Sahlbergi</i> (Corixa).....	26
<i>pullus</i>	278	<i>Sahlbergi</i> (Peritrechus).....	125
<i>punctatus</i> (Lygus).....	225	<i>salina</i> (Corixa).....	24

salinus (Conostethus) . . .	Side 262	thoracica (Harpocera) . . .	Side 266
saltator (Halticus)	242	thoracicus (Gerris)	47
saltator (Orthocephalus) . .	240	Thunbergi	263
saltatoria	176	thymi	105
saltitans	277	tibialis	260
sanguineus (Psallus)	272	tigripes	273
sanguineus (Psallus)	272	tiliæ	211
sanguinipes	89	tipularius	141
Saundersi	204	tricornis	153
scabricornis	95	triguttatus	236
scarabæoides	59	tripustulatus	231
Schillingi	100	tristriatus	87
Schmidti	215	tropidoptera	149
Scholzi (Psallus)	270	tumidicornis	258
Scholtzi (Micronecta)	18	tunicatus	208
scotica	179	typhæ	111
scutellaris	232	umbellatarum	225
seguisinus	233	ulmi	211
seladonicus	262	umbratilis	239
selectus	249	umbrinus	68
semistriata	29	unicolor	258
seticornis	214	unifasciatus	228
sexguttatus	216	urticæ	112
Signoreti	143	vagabunda	164
silvestris	113	vagans	173
sinuata	150	variabilis (Piesma)	148
spinifrons	158	variabilis (Psallus)	271
Spinolæ	222	varians	271
stachydis	245	variegata	25
stagnorum	43	varipes	212
staphylinoides	117	varius (Aradus)	161
Stephensi	148	varius (Pionosomus)	120
striata (Corixa)	26	verna	150
striata (Pycnopterna)	218	vernalis	74
striatellus	215	virens (Miris)	201
strichnocera	153	virens (Orthotylus)	253
subapterus	168	virgula	246
subrubescens	74	viridinervis	255
subrufus	98	viridis	225
superciliosus	209	viridissima	75, 281
sylvaticus	137	viridulus	276
sylvestris	125	vitellinus	272
tanacetii (Megalocoleus) . .	264	vittata	189
tanacetii (Oncotylus)	261	vittipennis	240
tanella (Myrmedobia)	184	vulneratus	229
tenellus (Orthotylus)	255	Wolffi	157
terreus	68	æneus	73
Thomsoni	136	æstivalis	38

Efterskrift.

Efter at „Tægerne“ i Fjor, 1911, afsluttedes fra Forfatterens Side, er det, hovedsagelig ved Direktør Oluf Jacobsens ihærdige Indsamlinger samt ved hans Eftersyn af et Par københavnske Samlinger, blevet fastslaaet, at efternævnte Arter, der i Bogen er „forudsete“ som danske, virkelig forekommer her i Landet.

- Gerris paludum* Fabr. (Side 47). Ruderhegn ved Holte.
- Pyrrhocoris apterus* Linn. (S. 139). Findes i Cand. Schlicks og Sløjdlærer C. Larsens Samlinger, formentlig fra Kallundborgegnen (1 Eksp. er etiketteret 25.7.1905 Høyby?).
- Stephanitis* (Tingis) *Oberti* Kol. (S. 158). Fortunens Indelukke (Kryger).
- Calocoris affinis* H. Sch. (S. 217). Randers-egnen.
- Lygus limbatus* Fall. (S. 222). Funder 1911 og 1912 (henholdsvis Juli og August); Gern, 1912.
- Camptobrochis punctulatus* Fall. (Falleni Hahn) (S. 231—232). 1 Stk., Sandbjerg, Ruderhegn (C. Larsen).
- Pilophorus cinnamopterus* Kirschb. (S. 237—238). Funder, paa Bjergfy, 1911 (Esb. Petersen); talrig 1912.
- Dicyphus epilobii* Reut. (S. 244—245). Ordrup Mose, i Antal (O. Jacobsen).
- Orthotylus fuscescens* Kirschb. (S. 252). Ulstrup 1911.
- Orthotylus diaphanus* Kirschb. (S. 253). Nakke ved Nykøbing S., paa Pil, 1911.
- Orthotylus chloropterus* Kirschb. (S. 253). Funder 1911 og 1912 i Antal paa Gyvel (Sarothonnus).
- Malacocoris chlorizans* Fall. (S. 260). Ravnholt Hegn, Lillerød (O. Jacobsen) og Dyrehaven (C. Larsen); Silkeborg.
- Conostethus salinus* Sahlb. (S. 262). Kallebodstrand (Vesterfælled) 1911.

Som ny Art, hvis Forekomst her i Landet Forf. ikke havde tænkt sig, anføres *Nábis longipénnis* Costa. Forf. har fundet den paa Fanø, og 1 Stk. (uden Lokalitet) har i længere Tid staaet paa Zool. Museum. Den ligner *N. ferus* L. (S. 172—173 (Fig. 108 a)), men adskiller sig bl. a. ved kraftigere Bygning og bredere Form, ved langt slankere og længere inderste Følehornsled, større og mere kugleformet udstaaende Øjne, men navnlig ved Manglen af den stærke yderste Forgrening af Membranribberne, som er saa fremtrædende hos *N. ferus*.

Megaloceræa errática var. *ochrácea*? (S. 202—203). I et nylig udkommet Arbejde betegner Prof. Reuter denne Form som et mærkeligt Eksempel paa en forholdsvis nylig dannet Art, hos hvilken ♀ har Artsmærkerne tydelig udtalte, medens ♂ ikke er til at adskille fra Stamformens ♂. Arten betegnes af Reuter som *Notostíra* (*Megaloceræa*) *tricostáta* Costa.

Cyrtorrhímus géminus Flor. Denne Tæge, der blev funden ved Silkeborg 9. Aug. 1912 af O. Jacobsen og Forf., er en interessant Forøgelse af Faunaen, da den er en rent nordisk Art. Den adskilles foruden ved sin Lidenhed (2—2½ mm.) let fra *C. caricis* Fall. (S. 251) ved, at inderste Følehornsled, Benene og Halvdækvingerne er ensfarvet bleggule. Hovedet er sort, Forryggen og Scutellum sorte eller bleggule, eller begge Dele. Optræder hyppig kortvinget.

Den er funden sammen med *C. caricis* blandt Star (*Carex*) i en Hængedyndsmose.

Ikke mindre interessant er Forekomsten af *Cyrtorrhímus flavéolus* Reut. paa samme Sted som foregaaende Art (O. Jacobsen, 11. Aug. 1912). Denne højnordiske Art kendetegnes kortelig saaledes: Som *C. geminus*, men mere robust og Hovedet bleggult ligesom hele Oversiden; kun Øjnene og Clypeus begsorte. Følehorn begsorte; kun inderste Leds Rod og Spids samt Roden af 2. og 3. Led lyse. Den fundne kortvingede Form er 2½ mm. lang.

Atractotómus forticórnis Muls. & Rey. (S. 274). Prof. Reuter har i Brev meddelt Forf., at *A. máli* Mey. (S. 273—274) maa anføres som dansk Art i Stedet for *A. forticornis*, der hører hjemme i Sydeuropa. Reuter havde i sin Tid fejlbestemt Zool. Museums Ekspl. af *A. mali* som *A. forticornis*. *A. mali*, der nu ogsaa er funden baade i Sverrig og Finland, adskiller sig navnlig fra *A. forticornis* ved længere Følehorn.

*

*

*

Herefter er Tallet paa danske Tægearter ca. 375.

Under „Rettelser og Tilføjelser“ er der givet et Ud-
drag af Prof. Reuters nye Tægesystem. I et nylig ud-
kommet Værk af samme Forfatter*) er Systemet fuldstæn-
diggjort. Saaledes er Overfamilien Pentatomoidæ
(S. 284), hvad vor Fauna angaar, delt i følgende Familier:
Pentatomidæ, Thyreocoridæ, Scutelleridæ. Desuden er der
foretaget enkelte andre Ændringer.

Endelig har Reuter gjort opmærksom paa, at Familien
Acanthiadæ (Saldidæ) ved en Fejltagelse under Udarbej-
delsen af Tabellen over Familierne er kommen ind under
Afdelingen med „rotatoriske Baghofter“.

*

*

*

Rettelse: Side 267, 8. L. f. n. I Stedet for inderste Led
skal staa: inderste Leds Rod.

Silkeborg, August 1912.

Forf.

---

*) O. M. Reuter: Bemerkungen über mein neues Heteropterensystem.
Helsingfors 1912.

